

2 1/2

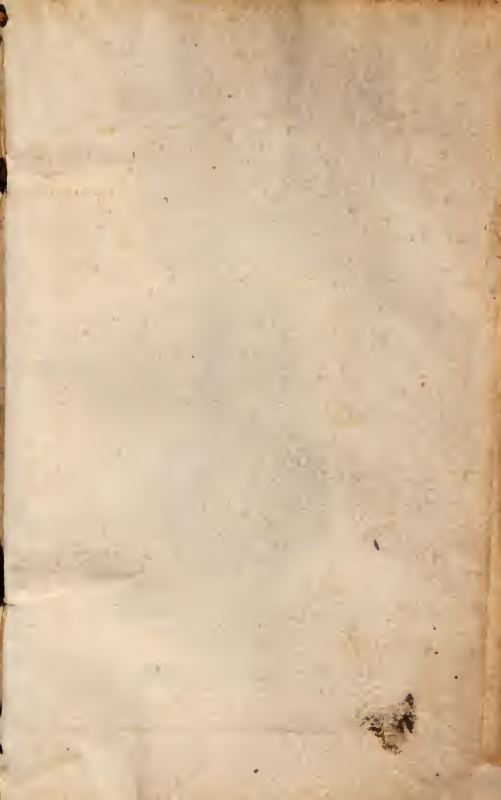
Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

post 27. e

12.4.53

*14 14
C C
42*

Ch. Soc. Jesu sacra in scriptis de Th. Chio Anselmi

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΥΡΟΥ, ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

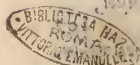
ΛΟΓΟΙ ΔΕΚΑ.

THEODORETI EPISCOPI

CYRI DE PROVIDEN-

TIA SERMONES X.

Nunc primum in lucem editi.

Cum Privilegio Pontificio, & Caesareo.
ad Decennium.

Romae. M. D. XXXXV.

- Α' ποδείξεις ἀπὸ Οὐρανοῦ, καὶ Ἡλίου, καὶ Σε-
 λήνης, καὶ τῆς λειπῶν Α' σφῶν, λόγος, α'. 7
 Α' ποδείξεις ἀπὸ αἰέρος, καὶ γῆς, καὶ θαλάττης,
 καὶ ποταμῶν, λόγος β'. 29
 Α' ποδείξεις ἀπὸ τῆς τῷ αἰθρωπέου σώματος
 κατασκευῆς, λόγος γ'. 43
 Α' ποδείξεις ἀπὸ τῆς χειρῶν τῆς αἰθρωπέων, καὶ
 τῆς ἐφουρεθιστῶν τεχνῶν, λόγος δ'. 65
 Α' ποδείξεις ἐκ τῆς τῆς ἀλότων ζώων ἑσπτα-
 γῆς, λόγος ε'. 85
 Ο' πὺ πλουτοῦ καὶ πενίας τῷ βίῳ χρήσιμοι,
 λόγος σ'. 107
 Ο' πὺ δουλείας, καὶ δεσποτείας πρόσφοροι τῷ βίῳ,
 λόγος ζ'. 134
 Ο' ἅ τὰ ἐν αὐτῷ φρονοῦντας, οὐδὲ τὸ πονηροῖς δου-
 λούειν δεσπότης λυμαίνεται, λόγος η'. 157
 Ο' πὺ οὐκ ἀκέραιος τῆς δικαιοσύνης ὁ πόνος καὶ
 ἐν τῷ πῶντι βίῳ μὴ φαίνεται, καὶ πᾶσι ἀνα-
 στάσεως ἀπὸ φυσικῶν λογισμῶν, λόγος θ'. 192
 Ο' πὺ ἀνῶθεν ὁ Θεὸς οὐκ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ
 πάντων αἰθρωπῶν κηδόμενος διετέλεσε. καὶ
 πᾶσι τῆς τῷ σωτῆρος αἰθρωπείας,
 λόγος ι'. 219

I N D E X

- S** Ermo primus Prouidentiam demonstrat ex Cælo, Sole, Luna, & reliquis Stellis. 7
- S** ermo secundus, idem probat ab aere, terra, mari, ac fluminis. 29
- T** ercius eandem prouidentiam confirmat ab humani corporis officio. 43
- Q** uartus illud idem demonstrat tum ex manibus homini concessis, tum etiam ab artibus, quæ sunt excogitatae. 65
- Q** uintus ab Imperio, quod homo ipse in beluas habet, eiusdem rei demonstrationem continet. 85
- S** extus diuitias, & paupertatem vitæ humanæ utiles esse affirmat. 107
- S** eptimus docet seruitutem, & herilem potestatem ad humanam vitam utiliter constitutas fuisse. 134
- O** ctauus disputat illos, qui bonæ mentis sunt, nihil ex eo lædi, quod prauis hominibus seruiant. 157
- N** onus differit Iustitiæ studium fructu nequaquam carere, quamuis in præsentis vitæ statu minime appareat. Idem naturalibus rationibus resurrectionem ipsam confirmat. 192
- D** ecimus demonstrat, superioribus temporibus Deum non minorem omnium hominum, quam Iudæorum rationem habuisse, et de seruatoris nostri incarnatione differit. 216

In extrema pagella sexti, et prima septimi,
scissa erat charta, desiderabanturque
paucæ, quæ sic ex ingenio sup-
plevimus.

Λόγος, Σ'. 132

μὴ πολυπραγμόναι τῇς γινομένων ἐκαστοῦ,
εἰ δὲ θέλεις καὶ πολυπραγμονεῖν, ταύτης
σου τῆς πολυπραγμοσύνης σιωποῦς ἔστω ἡ
ὑμνωδία, αὐτῆς τῆς πορείας ἡ γείτω, αὐ-
τῆς πρὸς τὴν τῇς γινομένων ἐβδουὰς ποδη-
γείτω.

Λόγος, Ζ'. 134

οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν ἀγγέλων δοξολογίαν ὡς θεό-
μηνος δέχεται, ἀλλὰ τὴν οὐνοῖα ἐρῶν, τὸ
οὐ γινώσκον ἀποδέχεται. καὶ ταῖς θυσίαις δὲ ταῖς
νομικαῖς ἡνίκα προσέφορον οἱ προσφέροντες,
οὐχ ὡς χρεῖαν δὴ ποιεῖν ᾧ θεῷ προσέφορον,

5

NICOLAO RODVLPHO CARDI
NALI AMPLISSIMO,

NICOLAUS MAIORANVS

S. D.

CVM Vaticanæ bibliothecæ curam Pont. Ma-
ximi Iussu recepissem, nihil mihi potius fuit, quam ut
libros, superiorum temporū culpa, negligentius habitos
ad certum ordinem reuocarem, græcosq; perinde ac la-
tinos auctores in quasdam veluti classes deducerem, ut
studiosis, quorum causa comparata est librorum illa co-
pia, magis esset exposita, diutiusq; in ea inuestigandi
quod vnusquisque cuperet, omnis fermè abesset labor.
Quod cum accurratius facerem, & non modo à tinctis
carieque confectos codices, uerumetiam uel schedas
quaslibet pro virili mea vindicarem, Theodoreti librū
de Prouidentia Dei forte reperi, quem cum hominis, ad
eum diem ne de nomine quidem mihi noti, cognoscendi
causa perlegissem, eo dicendi genere, orationisque ele-
gantia, eo dispositionis ordine, ea argumentorum subti-
litate, & sententiarum gravitate ac copia scriptum in-
ueni, ut eius lectione, his præsertim temporibus, Chri-
stianarum literarum amatores fraudare nefas putave-
rim: Sperauerimque non minimum gratiæ me apud ve-
ræ pietatis studiosos initurū, si talem, tam bene de Chri-
stiana religione meritum auctorem quasi intermortuū,
ad uitam reuocarem. Occurrebat tamen vnum illud,
quod me dies aliquot ab huiusmodi editione deterruit,

Et animum meum ancipitem habuit, quod cum vnicum
 tantum extaret exemplar, idque à situ, et antiquitate adeo
 confectum, ut plurimis in locis legi vix posset, si quibus
 mendis, quod necessarium videbatur, minus integrum li-
 brum edidissim, suspicabar, ne plures futuri essent, qui
 negligentiam nostram accusarent, quam qui publicæ uti-
 litatis, et commodi cupidam voluntatem laudarent. quâ
 tamen suspicionem, amicissimorum, eorundemque doctis-
 simorum hominum, quibus librum legendum dederam;
 auctoritas abstulit: omnium enim, perlecto opere, ea
 una vox fuit, ut spreteis maleuolorum obtreptionibus
 librum qualemcunque ederem: fore enim aiebant, ut pro
 industria nostra ab optimis gratiam iniremus, à malis
 vero ne laudationes quidem expetendas esse. Qui cum
 vera dicere viderentur, iamque me accingerem, ut quam
 primum quam integerrimus is auctor in lucem prodiret,
 id etiâ curavi, ut sub alicuius nomine ederetur, qui
 et literarum scientia facile cæteris præstaret, et graui-
 tate, iustitia, pietate, reliquisque virtutibus nemini cederet:
 Tu autem is es: nam si ex omnibus mihi exoptan-
 dus esset, quem tecum conferre possem, vix haberem.
 Huc accedit tuorum erga me meritorum magnitudo,
 qui per viginti fere annos, ex quo animi in te mei in-
 ductionem, obseruantiamque probasti, omnibus officiis me
 ornare, omni humanitate complecti non destitisti. His
 igitur, ac plurimis aliis de causis, hoc quicquid est mune-
 ris, tuo nomini, atque adeo numini do, dicoque. teque rogo ut
 et donum quidem ipsum, sed magis donantis animum
 complectaris. Vale, et me, ut facis, perpetuo fove.

Romæ. M. D. XLV. XV. Kal. Iulii.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Κύρον πατρὶ περνοῖας λόγῳ Δέκῃ.

Α' πολεῖς ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ ἡλίου, καὶ σε
λήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων.
Λόγῳ, Α'.

ΟΜΟΣ ἔστι τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἡ πόλις φύσεως καί με-
νος, παῖδας πατέρων ἀδι-
κουμένων ἡ πόλις μαχίῃ, καὶ
δεσποτῶν οἰκίας, καὶ πό-
λεων πολεμουμένων πο-
λίτας περικινδυνόφῃ. καὶ ἀπαξωπλῶς ἔχ-
οντες πονηρότας, εἰς δύναμιν ἔχοντες δὲ ὀργή-
τας ἀμείβεσθαι. ἴσθι δὲ αἱ εἰς καὶ βασιλέως ὀρ-
θῶς, καὶ δικαίως ἔχοντες ἀρχομένους ἰσχύοντος,
καὶ ἡμρότητι κεραυνῶντος τὴν ἐξουσίαν, ἀ-
πειδιφόρους καὶ δορυφόρους ἐν πολέμοις πε-
ρὶ μῶς ἡ πόλις ἀπείζοντας. Καὶ μή μοι τις δὲ-
θὺς ἀντιπλεγέτω, καὶ ἡ πόλις τῷ λόγῳ κατὰ
γορεύω, ἔχοντες παρὰ λαοίαν, καὶ μασιγίαν, καὶ
περὶ δόξαν, καὶ τυραννίαν εἰς μέτρον ἡρώδους,
πατρὶ γὰρ τῇ τῷ νόμῳ φυλάκων ὁ λόγος, ἐκεί-
νοι δὲ ἀχρεῖστοι, καὶ παραβάτας περὶ κατὰ
ἐδύειν εἰσάγαμεν. τίνοι δὲ καὶ δίκης τῇ πλ.

μημάτων ἀξίαις· Εἰ δὲ καὶ παῖδας πατέρων,
καὶ δεσποτῶν οἰκέτας, καὶ πόλεων πολίτας, καὶ
βασιλέων δορυφόρους περικινδυνόβην ἡ φύσις
διαπορεύει, πολλῷ μᾶλλον ὁσιώτερόν τε καὶ δι-
καϊότερον τῷ Θεῷ, ὅτ' ἔσται τῷ Θεῷ καὶ γεγε-
νημένοις καὶ σωσμένοις μὴ λόγῳ μόνον ἔσται
μαχεῖν, ἀλλὰ καὶ θάνατον αἰρεῖσθαι ἐν ἑξα-
τον· καὶ ὅτι πατέρων ἡμῶν πλεονώτερος, δι'
αὐτῆς ὅτι καὶ καίνοι πατέρες καλοῦνται· καὶ
δεσποτῆς κυριώτερος, ἐνταῦθα ὅτι καὶ
φύσιν, ἀλλ' οὐ καὶ τὰ συμφορὰν οἰκετῶν ἡ δε-
σποτεία· καὶ τείχεσσι παντὸς ἀσφαλείδος,
τὸ μὲν γὰρ, καὶ Ἀδαμαίνιον ἢ χειροποίητος
ὁ μὲν ὅτι, καὶ τῆς μηχανημάτων τῶν ἰσχυρὰν δια-
φύγει, τῷ χρόνῳ τὰς χεῖρας οὐ διαφύξει·
ὁ δὲ, αἰδίδιος τε ὅτι καὶ αἰώνιος, καὶ πρὸς πᾶσαν
ἀρκῶν φυλακὴν, καὶ ἀσφάλειαν· καὶ βασι-
λέων τοσούτῳ βασιλικώτερος, ὅσῳ τὸ αἰεὶ ὅτι
τῷ γένει καὶ φθαρτῷ πᾶσι βαλλόμενον, τὸ
ἀμέρμητον τῆς ἑσπερίου ἑσπερίου· ὁ
μὲν γὰρ, αἰεὶ τε ὅτι, καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι συμπεφυ-
κὸς ἔχει δὲ κράτος· ὁ δὲ, παρ' ἐκείνου καὶ τὸ εἶναι
λαβὼν ἔχει, καὶ δὲ κρατεῖν· καὶ ὅτι πρὸς ὀλί-
γον καὶ ὀλίγων, οὐδὲ πρὸς πάντ' ὅτι τῶν αὐτῶν
φύσιν εἰληχότων· Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ πατέρων
ἡμῶν οἰκειώτερος, καὶ δεσποτῆς κυριώτερος,

καὶ πάντων δούρει τῆς περὶ μεθυσθῆτος, καὶ τει-
 χιστὸς παντὶς ἀσφαλέστους, καὶ βασιλείων ἀπάν-
 των ἀμέσως βασιλικῶτόρος, δίκαιον ἡμᾶς
 τοῦ καὶ τὸ εἶναι παρ' αὐτῶ λαβόντας, καὶ εἰ
 οὐ εἶναι περὶ στείληφότας, ταῖς βλασφημίαις
 αὐτῶ πολυμῶσαις γλώτταις, ταῖς οἰκείαις αὐ-
 τῶ πτάσαι, καὶ λόγους δούρεισι, τοῦ δυναστεύειν
 λέγουσι καὶ τακοντίσαι. οὐχ ἵνα διορίσῃ τὴν
 παρ' ἡμῶν ἀδικουμένην περὶ ἁξωμένην, ἀπερ-
 δεῖς γὰρ ὅτι ἀπάντων ποιητῆς, καὶ πλείους
 γλώττης εἰς ἀδικουμένην οὐ δείται, ὑμνοῦσαν
 δὲ ἀπὸ δέχεται, καὶ ὑποδομαχοῦσαν ἀμείβε-
 ται, καὶ τὸ φεύδου ἐλέγχουσαν σεφανοῖ, ἀλλ'
 ἵνα καὶ τὴν παρ' αὐτῶ δούρει δειξωμένην, καὶ τῶ
 ὁμοδούλων εἰσθῆς, εἰ μὲν δυνατὸν, καὶ ταλὺ
 σῶμεν, εἰ δὲ μὴ, διελέγξωμεν γού, καὶ δὴ λον
 τοῖς ἀγνοοῦσι ποιήσωμεν. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 παντοδαπὰ τῆς δυναστεύειν αἰρουμένην τὰ εἰ-
 φη, καὶ διάφορα τῆς βλασφημίας τὰ βέ-
 λη, πολυχιδεῖς γὰρ καὶ ποικίλον εἰς φούδους, ἀ-
 πὸ λὴν δὲ τῆς ἀληθείας ἡ χάρις. Ἡ μὲν γὰρ ποιη-
 τικὴ φάλαγγς, πολλὰ εἰς θεῖον τῶ λόγῳ καὶ τα-
 μόρισσα, καὶ εἰς φούδους τῶ τῶ πνῶ τῶ μυθῶ
 θησ κεράσασσα, καὶ οἷον πνα κυκεῶνα καὶ τα-
 σκιδάσασσα, τῆς πολυθίου πλάτης τῆς αἰ-
 θρώποις τὴν μέθην περὶ στήνεγκεν. Ἡ δὲ εἰς εἰ-

βῶνι λουκῶ, καὶ πάντωνι μακρῶ, καὶ κόμη κα-
 φαλῆς τὴν φιλοσοφίαν ὀρεξομένη, τῆς ποιη-
 κῆς διολογίας τὸ κατὰ γέλασον ὀρώσα, ἐτέ-
 ρας παλαίης ἐπεπόνθεν ἄβαστοις, εἰς αὐτὸ τὸ
 ποιητικὸν ἐκείνο βάρβαρον ἀπαγούσας. οἱ μὲν
 γὰρ, τῇ κομφεῖᾳ τῷ λόγου, καὶ τῇ τῷ εὐθυμιά-
 των δεινότητι, τὴν ποιητικὴν ποδὶ τῆς θεῶν
 αἰχρολογίας ἐκάλυψαν. οἱ δὲ, τοῖς πάθεσι
 τὴν θείαν περσηροῦν αἰέθισαν. καὶ τὴν μὲν
 ἡδονὴν, ἀφροδίτην ὠνόμασαν. ἄρεα δὲ, τὴν
 μόν. τὴν δὲ μέθην, διόνυσον. ὀρέμῳ δὲ, τὴν
 κλοπὴν. τὴν δὲ φρόνησιν, ἀθηνᾶν. καὶ τοιαῦ-
 τὰ πῖνα μὲν ἀλαξονικῆς ὀφρύος, καὶ τῆς ἀτῆς
 κῆς στωμυλίας τὸρα πυνόμενοι, εὖ πολλοὺς
 τῆς αὐθρόπων εἰς ἐτέραν εἶδους ἀπάτην με-
 τήγαγον. καὶ οἱ φιλοσοφεῖν ὑποσχόμενοι,
 καὶ τὴν ἀπὸ τῷ χήματος τιμὴν παρὰ πάντῃ
 ὀρεπόμενοι, καὶ τῆς πνεύματος κρατεῖν ἐπειρό-
 μενοι, περσυνεῖν τὰ πάθη εὖ αὐθρόπως
 ἐποίησαν, καὶ τὸν αὐτοκράτορα νοῦν τῆς πα-
 θῶν ἡνίοχον, θύειν ὑπὸ θυμῷ καὶ θυμῷ καὶ
 κλοπῇ καὶ μέθῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις πάθεσι
 αἰσώτως πεπείκασιν. ἄλλοι δὲ πάλιν οὐδὲν
 ὑπερὶ τὰ ὀρώμενα νοῆσαι δυνήσκειν, ἀλλὰ
 τοῖς αἰσθητοῖς τὸν νοῦν ἐγκαθεύδειν, τὰ
 οἷς ὀφθαλμοῖς εἰς θεῶν περσόμενα, διότι

περσηγόρδυσαν. καὶ τὸ πεπὶ ὄνομα, καὶ φεί-
 κτω ἐμπροσθεν τοῖς ἀκούουσιν, οἱ μὲν τοῖς σο-
 χείοις, οἱ δὲ μέρεσι τούτῳ ἐπίθεσαν. καὶ οἱ μὲν,
 ἀπὸ τῆς τομαίας του γεγενῆσθαι ἐν κόσμον. οἱ
 δὲ, πολλοὺς αὐθιγὸς ἐφαντάσθησαν. καὶ οἱ
 μὲν, μὴ δὲ εἶναι παντελῶς τὸ θεῖον. οἱ δὲ, εἶναι
 μὲν, οὐδενὸς δὲ τῶν ὄντων ὑπὲρ μελεῖσθαι. οἱ δὲ,
 ὑπὲρ μελεῖσθαι μὲν ἔφασκαν, σμικρολόγως δὲ
 εἶπερ ποιεῖν, καὶ τῇ σελήνῃ πᾶριόξιν τὴν πε-
 νοίαν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ κόσμου μέρος ὡς ἐν-
 χε φέρεσθαι, τῇ τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκῃ δου-
 λούειν ἡνάγκασμαίον. Εἰσὶ δὲ ἕντες, οἱ καὶ Χρι-
 στιανῶν μὲν περσηγοῖαν ἔχουσιν, αὐτοὶ δὲ
 τοῖς πῖς ἀληθείας δόγμασι πολεμοῦσιν. οἱ
 μὲν γὰρ τὸ ἀγνῆτον, εἰς τρία τέμνουσι. καὶ ἕ-
 μιν, καλοῦσιν ἀγαθόν. ἕ δὲ, κακόν. ἕ δὲ, δί-
 καιον. οἱ δὲ, δύο ἀρχαὶ ἀγνῆτοις ἑωρεα-
 φοῦσι τῷ λόγῳ, ἀλλήλαις εἰς ἀντίστοιχον ἐκδι-
 μένου. ἄλλοι δὲ, τοῖς μὲν ἀσεβεῖσι τούτοις πο-
 λεμεῖν ἐπαγγέλλονται δόγμασιν, ἐπὶ δὲ ἡ
 θνυσεβείας ὑπονοοῦσιν ὁδοῖν. ἐν γὰρ μονογνῆ
 τῷ θεῷ λέγον, ὁμολογοῦντες ἕν, ὡς ποίημα τῇ
 κτίσει σωκευμοῦσι, καὶ ἐν κτίσει ἰσῶσι με-
 τὰ τῆς κτίσεως. καὶ ἕ πνῶμα ἕ ἅγιον, τῷ
 θνυσεβεῖ λόγῳ τῆς ἀληθινῆς ἐξορίζοιτο φύ-
 σεως. ἄλλοι δὲ ἄλλως τὴν οὐθείαν ἐδὼν ἀχρὶ

(αντες, κὶ τοῖς τ' προσωδουκότων ἵχνεσιν ἀκο-
 λουθῆσαι μὴ βουλευθείτες, πόρρω που τ' ἄλλῃ
 θείας ἐγείοντο. καὶ οἱ μὲν, τὴν ὑπερῷον ἡμῶν
 γεγεννημένην οἰκονομίαν παντελῶς ἀπηνή-
 σαντο. οἱ δὲ, ὁμολογοῦσι μετὰ ἀνθρώποις τ'
 θεὸν λόγον, σῶμα δὲ μόνον αἰφληφείαι. οἱ δὲ,
 ἑμφυζον μετὰ καλοῦσι τὴν ληφθεῖσαν ἀρετήν,
 οὐ τὴν λογικὴν δὲ, καὶ νοερὰν ἐν ταύτῃ γεγε-
 νῆσθαι ψυχῶν. ἴσως τὴν οἰκείαν αἴσιναι τού-
 του τεκμήριον ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπου ψυ-
 χῶν οὐδεμίαν ἴσμεν ἐτόξαν, ἢ τὴν λογικὴν,
 καὶ ἀθάνατον. ἀλλὰ τοῦ μετὰ ἄλλοις ἅπαν-
 τας ὑπὸ τῷ παρόντος καταλίπωμεν, οὐ γὰρ
 δύναται κατὰ πάντων ὁ λόγος κατὰ τῶν τὸν
 ἀφαιεῖται τῆς ἐλέγχων τὰ βέλῃ ὡς ἐν πᾶσι
 ξει. ριζαμοῦν τὰ μετὰ ἄλλα πάντα σίφῃ τῆς
 δυοσεβῶν ἡσυχίαν ἀγέτω, τῆς δὲ τῇ τῷ θεοῦ
 περνοίᾳ πολεμονίᾳ εἰς μέγον ἀγαγόντες τὴν
 φάλαγγα, ῥήξωμεν τε αὐτὴν ῥῖσ ἐλέγχους,
 καὶ διασπᾶσωμεν, κὶ τὴν πυκνότητά διαλύ-
 σωμεν, καὶ δορυαλώτοισ ἀγάσωμεν, κὶ ἐλκύσω-
 μεν πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακὴν τῇ Χειρὶ. ὁ
 δὲ λοιπὸς τῷ δυοσεβόντων ὁμιλος, θεωρῶν
 τάξιν ἐχέτω, κὶ εἰς αἰῶνα διάσθῃ. εἰκὸς γὰρ
 κακείνων ἐκασον τῆς ταγματῆς, συμπλοκῆς
 ἰδίᾳ μὴ διηθῆναι, ἀλλ' αὐτομολῆσαι πρὸς

τὴν ἀλήθειαν τὴν οὐτὴν ἢ ἦσαν διασκομλίοις,
 καὶ λογσκομλίοις τ' ἀληθείας τὴν δύναμιν.
 Ἀλλὰ γὰρ ἴσως μέλλων ὁ λόγος, καὶ ἀπολαύ-
 τήριον οὐδὲν, ἀποκινᾷσει καὶ οὐδὲν ἀποκω-
 μλίοις, καὶ οὐδὲν ὕψιστον ἐν τευχομλίοις. πῶς δὲ με-
 νοι τοιγαροῦν τὴν πανοπαλίαν τ' ἐνδύματος,
 τὸν δῶρακα τ' δικαιοσύνης, τ' θυρεὸν τῆς πί-
 σεως, τὴν πῶρικεφαλαίαν τ' σωτηρίου, καὶ πε- Εφισ.
 ριζωτάμενοι τὴν ὁσπρὶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἔσθ' 5.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆς Εὐαγ-
 γελίου τῆς εἰρήνης, ἡδὲ πᾶσιν αἰαλαβόντες
 τὴν μάχαιραν τ' ἐνδύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα θεοῦ,
 τῆς ἀκρόων ἐφαπώμεθα, καὶ ὑπηχίτωμεν ἡ
 θεία ἑλπίς, τὴν ἡμετέραν ἀδένειαν ἡδὲ πῶ-
 ρικον. ἡμεῖς δὲ ὅσον τῆς βαλβίδος, τῆς
 αἰπύλων πυθώμεθα, ἡ δὲ πότε τῶ τ' περ-
 νοίᾳ αἰετῶσι λόγῳ, καὶ ταῦτα ποιῶν
 αὐτὸ εἶναι φάσκοντες. περὶ γὰρ τούτοις ἡμῖν
 ὁ λόγος ἡδὲ τῆς παρόντος γενέσθω. πῶς δὲ
 ταύτην ὠρμήθητε τὴν ἀσέβειαν; τί τ' ὁρω-
 μλίων ὑμῖν ἄκοσμον διαφαίνεται; τί τῆς γι-
 νομλίων ἄτακτον καθορᾷται; πῶς τ' ἐκτί-
 σεως μέρος ἐνδεὲς ἀρμονίας; πῶς οὐκ ἄλλοις;
 ὃ μέγιστος περσδεῖται; πῶς οὐκ ὀυαρμό-
 σως κινούμενον, ταύτην ἡμῖν ἐχρόνησε τὴν
 ἀσέβειαν; ἡδὲ σκέψασθε νῦν πῶς, εἰ καὶ μὴ

πρὸ τῶρον, τῆς ὁρωμένηων τῶν φύσιν, τῶν θείων,
 τῶν τάξιν, τῶν τάσιν, τῶν κινήσιν, τὸ ἑνθιμὸν,
 τῶν ἀρμονίαν, τῶν ὥραν, τὸ κἄλλος, τὸ μέγε-
 θος, τῶν χρεῖαν, τῶν τέρεϊν, τῶν ποικιλίαν,
 τῶν ἀλλοιώσιν, τῶν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἐπάνο-
 δον, τῶν ἐν φθαρτοῖς διαμονήν. βλέπετε αὖ-
 τῶν τῆς Θεοῦ τῶν πέννοιαν, δι' ἐκείνου μοῖρα τὴν
 κτίσεως διακύνπτουσιν, καὶ φαινομένην, καὶ φθι-
 γομένην, καὶ δι' αὐτῆς τῆς πραγματικῶν μο-
 νονουχί βοῶσιν, καὶ τὰ ἀθύρωτα ὑμῶν ἐπι-
 σομίζουσιν σώματα, καὶ τὰς ἀχελινώτοις
 ὑμῶν χελινοῦσιν γλῶττας. βλέπετε αὖ-
 τῶν ἐν οὐρανῷ, καὶ τοῖς κατ' οὐρανὸν φωστῆρ-
 σιν, ἡλίῳ φημί, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστραπιν. ἐν
 αἰέτι, καὶ ἐν νέφεσιν. ἐν γῇ, καὶ ἐν θαλάσῃ, καὶ
 τοῖς ποδῶν γῆν ἅπασιν, ἐν φυτοῖς καὶ ἑοτά-
 ναις, καὶ σπέρμασιν, ἐν ζώοις λογικοῖς καὶ ἀλό-
 γοις, πεζοῖς καὶ πτερωτοῖς, καὶ νηκτοῖς, καὶ ὄρε-
 τοῖς, καὶ ἀμυβίοις, ἡμέροιστε καὶ ἀγρίοις,
 χειρὸν θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπου τοῖς σκοπίσαστε
 παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, τίς ὁ σωέων τὰς οὐρά-
 νια ἀφιδας. πῶς ἐν ποσύνταις ἐτῆς χιλιά-
 σιν ἀγέρας ἔμεινεν ὁ οὐρανός, οὐδὲ μία μὲν
 βολὴν ἐκ τῆς χρόνου δεξάμενος, καὶ ταῦτα
 παθητῶν ἔχων τῶν φύσιν, ὡς ὁ μακάριος δι-
 δασκεὶ Δαβὶδ. αὐτοὶ φησὶν ἀχλὺν ταῦτα, σὺ

" δι' ἀκμῆναις· καὶ πάντες ὡς ἰμάτιον παλαιῶ φαν-
 " θήσονται, καὶ ὡσεὶ πύρι βόλας ἐκλίξουσιν αὐ- ρά·
 " τῶν καὶ ἀλλὰ θήσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
 " ἐπὶ τοῦ οὐκ ἐκλείψουσιν· ἀλλ' ὅμως καὶ παθη-
 " τὴν ἔχων, καὶ φθαρτὴν τὴν οὐσίαν, ἔμεινεν
 " οἷός· πρὴν, τῷ τούτῳ ποιηκότι κατεχόμενος
 " λόγῳ· ὁ γὰρ δημιουργήσας αὐτὸν λόγος, σω-
 " χεῖ, καὶ τὸ σαθρὸν αὐτῷ καὶ ἐσθλὸν μέχρις
 " αἰῶνι καὶ ἰσχύει· τοῦτου χάριν τοῦτου
 " πρὸς αὐτὸν πυρὸς ὀχυρῆναι, ἡλίου φθί-
 " νειν, καὶ τῶν ἄλλων φωστῆρων ἐν τοσού-
 " τοις αἰῶσι τῶν κύκλοις, οὐ τήκεται, οὐ ξηραίνε-
 " ται, οὐκ ἐμπίπτει· ταῦτα γὰρ τῶν πν-
 " ρὸς ἢ φύσις τὰς ἐσθλὰς ὑπὸ τῆς ποιηκό-
 " τος ἐδέξατο· χρυσὸν μὲν γὰρ, καὶ ἄργυρον, καὶ
 " σίδηρον, καὶ χαλκόν, καὶ μόλιβδον, καὶ κασί-
 " τηρον, καὶ κηρὸν, καὶ πίσσαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα,
 " τήκει καὶ διαλύει, καὶ εἰς τὴν ἐσθλὴν μετεφέρει
 " φύσιν· πηλὸν δὲ καὶ τὰ τελευτῶν τῆς ὑδατὸς,
 " ξηραίνει, καὶ ὑγρὸν διαπανῶσα· λίθους δὲ ἑ-
 " καὶ καὶ σφιδμενιον αὐτῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν
 " στερεὴν τὴν φύσιν ἀφαιρείναι κόνιν· ξύλα δὲ,
 " καὶ χόρτον, καὶ ἑσθλὰ μὲν μάλα ἐκείνη ἐμπί-
 " πτησιν· ἀλλ' οὐδὲ τούτῳ οὐρανοῦ ὑπομείνει,
 " οὐ τήκει γὰρ αὐτῶν τὸ κρυσταλλῶδες ὅσα ὑπὸ
 " τῶν πνρὸς ἢ οὐσίᾳ, οὐδὲ λυμαίνεται τῶ

λειότητι, οὐδὲ χαλαρὸν ποιεῖ τὸ σφαιροει-
 δὲς αὐτῷ ἡμᾶ, ἀλλ' ἢν ὁ ἀρχῆς ἔλαχε σά-
 σιν, ταύτην εἰς τέλος διαφυλάττει. ὁ γὰρ σῆ-
 στας αὐτὸν ὥσπερ μάραυ, καὶ διατείνασ' αὐ-
 ζὲν ὡς σκηνὴν καὶ τοικεῖσθαι, τὰς εἰαυτίαν
 φύσεις εἰς πελίκαν σπυήσας. καὶ οὐτε τοῦ
 πυρὸς ἡ φύσις ὑπὸ τῷ πηλίου σβέννυται
 τῷ ὕδατι, οὐτε δ' κρυσταλλῶδες, ἢ ἀδω-
 δες, ἢ νεφελῶδες οὐράλιον σῶμα, τῇ τῷ πυ-
 ρὸς οὐσίᾳ πλείνη οὐση, τήκεται τε καὶ φθεί-
 ρεται, ἀλλ' ἐκ χειτόνων ἀλλύλων οἰκούντες,
 τὰς πολέμικας κρύπτοισιν εἰδρξείας, καὶ
 τῷ τοῦ πεποιηκότος λόγῳ πεῖσθίπτες, τὴν
 διαιώνου πελίκαν ἐπαείσαντο. καὶ ταῦτα ἄ-
 ψυχαῖντα, καὶ νοῦν κυβερνήτην μὴ χοντα,
 ἀλλ' ὅμως μέλει τὸν ὁ ἀρχῆς ὅρον φυλάτ-
 τοντα, κυβερνᾷ γὰρ πᾶν κτίσιν ὁ ποιητής,
 καὶ οὐ κατέλιπεν ἀκυβέρνητον ὁ πεποίηκε
 σκάφος, ἀλλ' αὐτὸς ὢν καὶ ναυπηγὸς, καὶ
 τῆς ὕλης φυτουργός, καὶ κατὰ ταυτὸς
 τήν τε ὕλιν δημιουργάσας, καὶ τὸ σκάφος
 ὑφαίνας, κατέχων διατελεῖ τὰ πηδάλια.
 καὶ μαρτυρεῖ τῷ ποσούτων εἰαυτῷ ὁ κύ-
 κλος, καὶ ὁ μακρότατος χρόνος, μὴ δια-
 φθείρασ' τὸ σκάφος. ὅσον δ' αὐτὸ καὶ
 ἀκραφνὲς οὐ μόνον τοῖς πρώτοις, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς

καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιδεικνύσ. Ἐπειδὴ τίνων εἶ-
 δες ὡς θέλεις ἐν οὐρανῷ τὴν τ. Θεοῦ πρῆνοιαν
 φανομένῃ, φέρεσε ξαναγίνωμην ἀπὸ τὰ λοι-
 πὰ τῆς κτίσεως μέρη, καὶ κατὰ πῦρ τὰ βρέ-
 φη τὰ πρῶτον τ. βαδίζον ἀρξάμενα, τῆς δε-
 ξιάς σου λαβόμενοι, κατὰ βραχὺ τὴν κτίσιν
 πῶρινοσῇσαι πᾶσιν ἀσώτων. Κατὰ βυθί-
 τιν αὖ ἀπὸ τῆς οὐρανῶν, οἷον εἰς ἕνα καθμόν
 πρῶτον ἐν ὕλιον, καὶ μὴ δεισῆς ἐν ἐμπρησ-
 μόν, ἀλλ' ἐπίβηθι καὶ πῶρισκόπηθον, οὐ γὰρ
 ἐμπρήσεισε ὁ γνωμόνας πῶρι ἐν ποιητῶν
 διακείμενον, ἀλλ' ὡς δεῖξαι τοῖς ἐν δημογε-
 γόν, εἰαντίως κεχρησθαι τῇ τῆς φύσεως ἐνδρ-
 γία κελεύοντα. Φιλεῖ μὲν γὰρ πῦρ κατὰ
 φύσιν τὴν πῶ τὰ αἶψα φορεῖ, ὥσπερ δ' ὕδωρ,
 ἐν ἀπὸ πρῶτον δρόμον καὶ οὐτὲ ὅσον ἐξ ὕψω
 ρείας εἰς ἀκρότατον ἀναγαγεῖν διωκῶν, οὐτὲ
 ἐκείνο πῆσαι κατὰ πέμψαι τὴν φλόγα
 ἀλλὰ καὶ μυριάκις τὴν φλογὸς κήσῃ, λαμπρά-
 σα κατέχων ἡ δαῖδα, κατὰ ταύτῃ μετε-
 νεγκεῖν τῇ χειρὶ, ἡ φλόξ ἀπὸ τὰ αἶψα πάλιν
 χωρεῖ, καὶ κατὰ τ. κατεχούσης ἀπὸ τῆς χειρός,
 καὶ νῦν λαβὼν ἐξ ἀρχῆς ὁρμὴν οὐκ ἐὰ, ἀλλ' ἐπὶ
 τῆς ὁρῶν τῆς φύσεως ἐσηκε. τῷ δὲ ποιητῇ,
 πάντα ῥά δια, καὶ γὰρ τῇ σῇ μὴ πειδόμενον δε-
 ξιά, τοῖς τῶ δημογεγόν νόμοισιν εἰ καὶ καὶ ἐστὶν

ἰδίῳ, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἐν τῇ αἰσθητῇ
 χορῶν, τῷ μὲν οὐρανῷ τὰ νῦν διδόντας, καί
 τῷ δὲ τὰς ἀκτῖνας ἀφείκτας, δοῦλα γὰρ
 εἴσι τῷ κεκλιμένῳ, καὶ φύσιν αὐτοῖς ὅτι ποιή-
 σαντες ὁρῶσι. Οἱ μὲν γὰρ, οὐ πείθεται τῷ πυρὸς ἢ
 φύσιν, οὐδὲ πῆς οἰκείας εἰσέρχεται ὁρίσασθαι,
 ὁμοδουλος γὰρ ὑπάρχει, τοῖς δὲ τῷ ποιῆσαι νό-
 μοι περὶ τοῦ μετὰ ρυθμίζεται, καὶ κατὰ
 φύσιν καὶ ἀφύσιν γίνεται φύσιν. οὐ τῷ ὑδα-
 των τῷ φύσιν ῥοῶν τε καὶ χαλνῶν οὐ γὰρ,
 αἶψα καὶ φέρῃ μετέωρον, καὶ κατὰ τὴν αἰε-
 κων, μέσσην οὐρανοῦ, καὶ γῆς ἴσῃσιν, ἐπὶ οὐδὲν
 ἐρετρεῖται, ἀλλὰ λόγῳ μόνῳ ἐρημνῶν καὶ
 κρεμνῶν. Ἀλλὰ πῶς πῶς τῷ νεφελῶν μὲν
 ἀκούσαι ποδῶν, μὴ δὲ σφραμεῖν ἐδελήσῃς,
 οὐδὲ πῶς βαδίζειν μεμαθηκῶς, ἀλλὰ κατὰ
 ἑρᾶν καὶ τῷ κλίσιν ὁδεύων, μάλα τῷ οὐδεθείας
 ἐν ὁρῶν. βλέπει γὰρ καὶ κἄν τῷ δα τῷ
 τοῦ τῷ πῶς οἶον, ἐφῆσσαν ἡλίου καὶ σελή-
 νη καὶ τοῖς ἄλλοις φασῇσι, καὶ οἷον πῶς
 ἡ πῶς κελδομνῶν δαδουχῶν τοῖς αἰοῖς, καὶ
 οὐχ ἁπλῶς δαδουχῶν, ἀλλὰ κατὰ χρόνον
 διανομῶν. ἀνίσχων μὲν τῷ ἥλιος, τῷ ἡμῶν
 ποιεῖ, δυνάμει δὲ καὶ αἰονεῖ κρυπτόμενος, πα-
 ραχωρεῖ τῇ νυκτὶ, ἥς εἰς ὁφθαλμοῖς, δὲ σελήνης
 καὶ αἰσθητῇ ὁ δὲ μιν οὐρανὸς κρύπτει. καὶ εἰς

ἰδὲ τὸν οἶον ζῆνασ' ἀδελφάς, τὴν ἡμῶν φημι
 καὶ τὴν νύκτα, πῶς ἀλλήλων δανειζομένης εἰς
 χρεῖαν αἰθρώπων ἐν χρόνον, καὶ πάλιν δι-
 γνωμόνως ἀρδιδύσας. τῷ μὲν γὰρ χειμῶνος
 λήγοντος, καὶ τῷ ἔαρος ὑπολάμπαιτος, ἡνί-
 κα πλείους τῆς αἰθρώπων οἱ πόδες τῶν ὀργα-
 σίαν πόνοι, ὁδοὶ ποιεῖται, καὶ ἐκδημία, καὶ ἀπὸ
 λιμνῶν αἰατωγαί, καὶ δάλατ' ἀετρεσμεῖν,
 καὶ τῆς χειμῶν ἡσυχίας ἀπὸ πηλαγμῶν βραχὺ τη-
 ρεῖ, καὶ ἡ γὰρ τοῖς λήτοις κομῶσα ἐν γηπόνον
 εἰς ἐπιμέλειαν καλεῖ, καὶ τὰ φυτὰ ἐν φυνυρε-
 γοῖς εἰς ῥυτίδα καὶ ἐκδύσιν καὶ ἀρδία καὶ
 τὴν ὁδὸν σκαπάνῃς ἐπιμέλῃ, τῶν καὶ αὐτὰ
 δανείζεται πρὸς τῆς νυκτὸς ἡμῶν, αἰξουθε-
 ρίς αἰθρώποις ἐν τῆς ὀργασίας καὶ ῥαν, καὶ
 τὰ βραχὺ ὅτι κομίζεται, ἵνα μὴ τῶν αἰθρώποις
 χρωμίοις λυμηνήται. πλείων γὰρ ὁ βλαψῆς
 ὁ πόνος γιγνόμενος, λωβᾶται λίαν τοῖς ἀρ-
 γοῖς ὡδὶ πλείων διαμείνασι σώμασι, τούτου
 χάριν καὶ τὰ βραχὺ περισλαμβάνει τὴν αὐ-
 ξίαν. τῷ δὲ δέροισι ἡ δὲ μεδῶν, πῶς ἐταί μὲν
 δανειζομένη, πῶς αὐτὴ δὲ τῆς ἐκπίσεως ἀπὸ
 ταῖς, οὐδὲ μίαν ἡμῶν ἀναβαλλομένη πῶς ἐκ-
 τισιν. καὶ τὰ βραχὺ δι' ὅμως, καὶ δὲ πᾶσι λα-
 βῆ, ἀρδιδύσιν ὁ πᾶς ἐλάβειν. εἴτε καὶ τὰ
 εἰς μετὰ πᾶσαν ἰσόμερος γιγνόμενη, οὐκ αἰχρὺ

νεται μφουμλίν, οὐδὲ πλεονεκτεῖν αἰέχεται
 τῶν μόγυχα, ἀλλ' ἔως αὐτὰ παρ' ἐκτίσῃ δ' ὀ-
 φλημα, οὐ παύεται λήγουσα, καὶ τῆς αἰθρῶς
 ποῖς μακρὰν πραγματευομένη τῶν θιραπέ-
 αν. οἱ καὶ γὰρ μλίνιν κρυμοῦ χέειν, καὶ ὕφου-
 καὶ πηλῶν, καὶ τελμάτων ἀναγκαζόμενοι,
 θυμωρεσθῶν ἐχόμεν τῆς ἡμέρας τῶν νύκτα.
 εἰσὶ δὲ καὶ οἱ, μακρὰς οὕτω τῆς νυκτὸς γιγνο-
 μλίνῃς, τῆς ἀναπαύλης οὐ λαμβάνουσι κόρον,
 ἀλλὰ τ' ὀρθρον βλέποντες ἄπο λάμποντα,
 θυχεραίνουσιν. οὕτω πάλιν ἡ νύξ ἀχλαβοῦ-
 σα δ' ἡμέρας οὐ πᾶν τεῖται δ' ἀνέσμα. οὕτως
 ἄπας ἡμῶν ὁ βίος, οἷα τῶν ὁδῶν, καὶ χρεῖαν
 οὐκ ἐλάττω τῆς ἡμέρας ἡ νύξ τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς πᾶν χεῖ. Γράτον μὲν γὰρ τῶν σκότειον καὶ
 τῶν φωτὸς δ' ἀφ' ὁρῶν, τὸρ πνὸ τὸρον ἡμῖν καὶ
 χαλεπὸν δ' φῶς ἄπο δεικνύσι, διὸ ποθεινὸ-
 τὸρος ἡμῖν τῆς μεσημβρίας ὁ ὀρθρος. κόρον γὰρ
 τῶν φωτὸς μεθ' ἡμέραν λαμβάνοντες, τῆς νυ-
 κτερινῆς ἀναπαύλης δέ μεθα. εἴτα ταύτης
 τυχόντες, ἐν μὲν κόρον ἀχρεῖ μεθ' αὐτὰ, ἐπὶ δ' αὖ-
 ρον δὲ ἡμῖν αὐτῆς γίνεται τὸ φῶς. οὕτω καὶ
 τῆς πόνων κορεσνύμενοι, μεθ' ἡμέραν κοπούμε-
 νον δ' ὁπμα, νύκτωρ διαναπαύομεν. καὶ κλί-
 νη, καὶ ὕπνω, καὶ ἡσυχίᾳ ὄνειρον καλῶς θιρα-
 πεύσκειν τε, αὐτῆς αὐτὸς νέον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄπο

πλὴν ἔω προσφθόρην· τοσαύτῃ ἡμῖν καὶ
 παύτῃ ἡ νύξ πᾶν ἔχει τὴν χρείαν· ὅρα ταύ-
 τῃ καὶ μετ' ὧς αἰσθάνεται, καὶ οἰκείῃς
 παύλαι λαμβάνει τῆς πόρων· παύει γὰρ καὶ
 τὸν λίαν φιλοπονωτάτοις τῆς ὀργασίας τῆς
 νυκτὸς ἐξωφάδεις· ταύτῃ ἡδίοπισαν πολ-
 λάκις καὶ πολεμονῶντες ἀνθρώποι, καὶ νι-
 κῶντες, καὶ τὸν ἀντιπάλοις διώκοντες· καὶ δια-
 σάμνοι πᾶν γνομήν, τῶν μὲν διώκῃν ἐπαύ-
 σαντο, ὁλοπόρον δὲ φεύγειν τὸν ὁραπέτε-
 ροντας εἰσάσαν· αὐτῇ, τὸν μὲν ἀνθρώποις,
 οἰκείῃ σιωπῇ, καὶ γλῆκῃ αὐτοῖς ἐπιφέρει
 ἐν ὕπνῳ, ὅρα γὰρ δὲ πρὸς νομῶν τὰ σπείρα, καὶ
 παρρησία αὐτοῖς τῶν νέμεσθαι δίδωσιν· αὐτῇ
 πύτοις ὕμνων ἐν τῇ ὁλῶν θεῶν, ὁ μέγας ἐ-
 « Ἦρα Δαβίδ· ἐποίησε σελιῶν εἰς καιροῖς, ὁ ταλ.
 « Ἥλιος ἐγὼ τὴν δύσιν αὐτῆς· ἐξου σκότος, καὶ ργ'.
 « ἐλπίθω νύξ, εἰ αὐτῇ διελύσεται πάντα τὰ
 « σπείρα τῶν ὀρνυμῶν, σκύμνοι ὀρνυμῶν τῶν ἀν-
 « πάσαι, καὶ ξηθῆσαι πᾶν τῶν θεῶν βρώσιν αὐ-
 « τοῖς· ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος, καὶ σιωπήσονται, καὶ
 « εἰς τὰς μαινομένας αὐτῆς κοιτασθήσονται· ὅρα
 « λύσεται ἀνθρώπος αὐτῇ ἐπὶ ὀργὴν αὐτῆς, καὶ
 « αὐτῇ τὴν ὀργασίαν αὐτῆς ἕως ἐσπέρας· ὥστε
 καὶ ταύτῃ πᾶν ἔχει τὴν χρείαν ἡ νύξ· καὶ τὸν
 ἀνθρώποις διακινῶντα, ἀδεῶς τε τὴν πο-

φιλῶ πῆρχει τοῖς θηρίοις πόρεσθαι. καὶ ἴσως
 αἷνες εἴποι τῆς τῶν πετόντων ἀρνούμενων, τί
 δὴ ποτε γὰρ ἐδημιουργήθη θηρία; ποῖαν ἢ τοῖς
 αἰθρώποισι χρεῖαν πληροῖ; ἀλλὰ τῶν πᾶσι
 τούτων ἀχρηστία, εἰ τῶν πᾶσι τῆς θηρίων ἀ-
 ναρκενέτω λόγῳ, πῶς δὲ ὁ λόγος ὁ δὲ βαδι-
 ξέτω. Οὐ τοίνυν ἀναγκαῖα, καὶ λίαν τοῖς αἰ-
 θρώποισι ὠφέλιμος τῆς νυκτὸς ἡ χρεῖα, ἀχρη-
 στὴ μὲν ὥς οἶμαι καὶ τὰ εἰρημνία διδάξαι,
 προσθήσει δὲ ὅμως ὁ λόγος ἔτι τὰ, τοῖς περὶ-
 ροῖς συμμάρτυροντά. ἐπειδὴ γὰρ θνητῶν
 εἰχομεν τῶν φύσιν, καὶ πᾶσι νοσηρὶς ἐξωμεν
 ζωῶν, ἐχρῶν ἡμᾶς μαθεῖν καὶ τοῦ χρόνου τὰ
 μέτρα. νύξ τιγαφοῦν μέση τῆς ἡμέρας γι-
 γνομνῆν, μετρεῖσθαι τὸν χρόνον ποιεῖ. εἰ δὲ ἀδιά-
 δοχον μεμνημένης τῆς φάος, οὐκ αἰεταυτῆς με-
 μαθήκαμεν κύκλῳ, οὐκ αἰετῶν ἐκδιδάχθη-
 μεν ἀετῶν, μία δὲ αἰὲς ἔσθαι ἡμέρα παντός
 εἴη τὸ πρῶτοντος αἰῶνος τὸ μέτρον, ὥς περὶ ἔξιν
 εἶναι προσδεκόμενον αἰῶνα πιστεύομεν, αἰετῶν
 γὰρ τῶν ἡμέρας ἐκείνων καὶ παντελὸς ἀ-
 διάδοχον ἔπεσθαι διδιδάχμεθα, τοιοῦτος δὲ
 τοῖς ἀθροῦσι ἐβόμνοις, καὶ ὁ αἰὼν ἀμότῃ.
 ἀπὸ δὲ τὸ πρῶτοντος πολλῶν αἰδεῖς ὄντας, διὰ
 τὴν φύσεως θνητὴν καὶ ἐπίκηνον, ἔδει τοῦ
 χρόνου τὰ μέτρα γινώσκειν, ἵνα πᾶσι δέοντα

ὅσον ἡμᾶς ὁρῶντας, ἡμῶν αὐτῆς ἐπιμελώ-
 μεθα, καὶ πρὸς τὴν ἀφροδίαν ἐπίμασθαι
 ἐρχομένην διαδεχόμεναι τὴν ἡμέ-
 ραν, μέτρον γίνεται τοῦ χρόνου· καὶ ὅσον ἐπὶ ἁ-
 ντὶς γιγνόμενον, τὴν ἐβδομάδα ποιεῖ. Τοῦ δὲ
 μῦθου, ἐκ τῆς σεληνῆς δὲ μέτρον λαμβάνομεν,
 εἰτε ὅταν γῆ καὶ τῆς περὶ σελήνης μετέλα-
 χῃ, μὴνιν γῆς ὀνομάζουσι τὴν σεληνὴν αὐ-
 τῇ γῆς αὐξουμένη καὶ φθίνουσα, καὶ μινωφθῆς
 πηνομένη, καὶ διχότομος, ἀμφίκυρτος τε καὶ
 πλησιφανής, καὶ πάλιν εἰς δὲ ἀμφίκυρτος
 μεταβαίνουσα ἡμέρα, εἴτα ἐκείθεν εἰς δὲ δι-
 χότομον, καὶ εἰς δὲ μινωφθῆς, αὐτὴς δὲ τῆς τε-
 κνόντα ἡμῶν ὁλίπων ὥραν διόμενον ἀριθμὸν
 πληροῖ· τὸν σὺ αὐτὴν δὲ κύκλον, οὐκ ἐκ τῆς
 μινωδῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἡμῶν διδο-
 σιόμεθα· ἔαρος γῆς ἡσυχία μπότος, μέλας
 δὲ οὐρανὸν ὁ δέυων ὁ ἥλιος, ἡμῶν καὶ νυκτὶ
 τὴν ἰσότητά πρᾶγματεύεται· ἐκείθεν τὰς
 βορβορότας τῆς ἑσπέρης καὶ ταλαμβαίων, καὶ ἐκ-
 θεῖν αἰσίων, σμικρύνει μὲν τὰς νύκτας, αὐ-
 ξᾷ δὲ τὰς ἡμέρας· τὸ μέτρον δὲ τῇ γῇ περὶ
 βάλλων, ὅσον ταύτης πεπαίνῃ καὶ πόσιν· μέτρον
 δὲ τῆς εἰσόδου τῶν ἡρῶν ὁ δέυτας, ἐπὶ πάντων ἀφ-
 ῆς ἀρκτῶν ἀδὲ τὰ νότια· καὶ πάλιν ἐν τῇ
 μετοπώρῃ νυκτὶ καὶ ἡμῶν τὴν ἰσότητά πρᾶ-

τανούσας, νοτιώτερος ἡνέται, καὶ ταῖς μὲν
 θυξίν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ αὐτῆ λαβὼν δέδωκε
 ταῖς ἡμόραις, πρὸς χωρεῖ δὲ τῷ ἀδρί πικνοῦ-
 σθαι, καὶ νεφῶν πληροῦσθαι, καὶ πασαις
 ἀρδεῖν τὴν πεῖρον. ἐκεῖθεν αὖθις τὴν ἰσημε-
 ριὴν ἐπανιών τροπῇ, πληροῖ ἐν εἰαυσίον
 κύκλον. Ἐπειδὴ τοίνυν εἶδε ἡλίου καὶ σελή-
 νης τὴν χρείαν, καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ταῖς
 ἡμέραις διαδοχάς, καὶ τὴν εἰπεῖσθαι τοῖς
 αἰόμοις παραφορμῆλιν ὠφέλῃαν, βλέπε
 μοι καὶ τῆς ὥρων τῆς τοῦ τὴν τὸρ πνοτάτῃ
 καὶ χρεωδεσάτῃ χορεῖαν. οὐτε γὰρ διχῆ ἢ
 εἰαυσίον κύκλον ἐμόρυσεν ὁ ποιητής, οὐτε δι-
 ερος ἡμῖν ἀπὸ αὐτῶς δέδωκε καὶ χειμῶνα, οὐδ' ἀ-
 πό τῆς ἀκρῶν ἀμέσως ἢ τὰ ἀκρα μεταβαί-
 νομεν, ἀλλὰ εἰς ἀρ καὶ εἰς μέτοπωρον μέσης
 λαχόντα τὴν κράσιν, τῷ κρυμοῦ καὶ τῷ φλο-
 γμοῦ μέσα γίγνεται. καὶ ἐν ἀκρῶς ὑγρὸς
 καὶ ψυχρὸν χειμῶνα, οὐ τὸ ἀκρῶς ξηρὸν καὶ
 θερμὸν διαδέχεται θερος, ἀλλὰ τὸ ἔαρ, ὃ καὶ
 τῆς τούτων μετέχον θερμότητες, καὶ τῇ ἐκεί-
 νων ψυχρότητος, μίξιν αἰετήν τῆς ἀφρηκώ-
 των ὀργάζεται, καὶ οἷον πσι χερσὶ τῆς εἰαυ-
 τῶν ἐπειλημμένον, τῇ μὲν ψυχρότητι τῷ χει-
 μῶνος, τῇ δὲ θερμότητι τῷ θεροῦ, εἰς σύμβα-
 σιν ἄγει καὶ τελείαν τὰ κομίδι πολεμῶσα.

ἴστω ἀπὸ τῆ χειμῶνος ἀπὸ τὸ δέρος ὀδύνοτες,
 ἀλύπως ὀδύνομεν. κατὰ ἐραχὺ γὰρ τῆς τού-
 του ψυχρότητος ἀψιτάμενοι, καὶ τῇ ἐκείνου θερ-
 μότητι πωλησιάζοντες, οὐδεμίαν βλάβην ἐκ
 τῆ ἀθρόας μεταβολῆς ὑψιτάμεθα. οὐ τῶς
 ἀπὸ τῆ δέροιο ἀπὸ τὸν χειμῶνα μεταβαίνο-
 μεν, μένου πάλιν τῇ μετοπώρου γιγνομένου,
 οὐκ ἔωντος ἡμᾶς διδύς τοῖς ἀκρῶς ἐκαστοῖς
 προσφύσαι, ἀλλὰ κοραίνῃ τος τὴν ἀκρᾶν
 θερμότητα τῇ ἀκρᾷ ψυχρότητι, καὶ κράσις
 ἐτόξαν ἐργασομένου, καὶ κατὰ σμικρὸν ἡμᾶς
 ἐπὶ ἐκείνο. ἐκαστοῦ τος δ' ἀκρον. τοσαύτη
 πᾶσι ἡμᾶς ἡτ' ἐπιπονηκός κηδεμονία. Οὐ τῶ
 καὶ ταῖς τῆς ὥρων μεταβολαῖς, οὐ μόνον ἡ-
 μῖν δ' ἀλύπον, ἀλλὰ καὶ τὸν πᾶν πραγμα-
 τούεται. Καὶ ἴσως αὖ τις τῆς ἀχρείων τοῖς
 οὐ καὶ καλῶς γεγενημένοις, καὶ ὁφῶς καὶ συμ-
 φερόντως οἰκονομουμένοις ἐπιμεμφομένης εἴ-
 ποι. τί δὴ ποτε αἱ τροπαὶ γίνονται; ποῖαν δὲ
 χρεῖαν ἡμῖν αἱ τῆς ὥρων μεταβάσεις ποιοῦ-
 σι; ποῖαν δὲ ἀγαθῶν ὡς ὁφῶντα τε καὶ δεινό-
 τα τε τῆς περὶ νόισ κατὰ γορε, οὐ δὲ τούτων
 τυγχάνομεν; ἀρχομένου μὲν γὰρ χειμῶνος,
 ἀπὸ ἑρματα κατὰ βάλλομεν, ὁ δὲ ταύτην ἡ-
 μᾶς διδάξασθαι τὴν τέχνην, ἐφ' ἧς ταῦτα, ὕων
 ἐκνεφῶν, καὶ τὸ δὴ λάττειον ὕδωρ ἀνέλκω

τῷ λόγῳ, καὶ μετέωρον ἄτων, καὶ τὴν ἀλμυ-
 ρὰν ἐκείνῳ εἰς γλυκείαν μεταβάλλον ποιο-
 ῖται, καὶ τὰς ψεκίδας διακείνων, καὶ νῦν μὲν
 σμικρὰς ἀφιεῖς, νῦν δὲ μεγάλας καὶ κρουον-
 δον φορομλίας, καὶ οἷον ἔνι κοσκίνῳ διακρίνω
 τῆς νεφῶν τὰς ὠδίνας. ὅθεν ὁτοῦ ἡ χειμέριος
 ὥρα ἵνα σὺ ἐν ἀχαιστον διαθρέψῃ, ἵνα τοῖς
 ἀγνώμονι πᾶσι καὶ τῇ αἰαγκαλίῳ τὴν χρείαν.
 Ἔσρος δὲ πάλιν ἀρχομλίου, οἱ μὲν τῆς γηπό-
 νων, τίμνοισι τὰς ἀμπέλους, οἱ δὲ, ἐτόρως
 φυτὸλοισι. χαυνούμνηα δὲ τῇ τῷ ἄερος θόρ-
 μότῃ τὰ κλήματα, πρὸς ὠδίνας ἐπείγε-
 ται. Τοῦ δὲ θέροισι ἀκμάζοντος, καὶ τῷ ἡλίου
 σφόδρα ἐν ἀόρα θορμαίνοντος, ὁ μὲν σῖτος
 εἰς ἀμνητὸν ἐν γηπόνον καλεῖ, πόρκῳσι δὲ σα-
 φυλαί, βρίθουσι δὲ ἐλαῖαι τῷ καρποῦ φεθο-
 μλίου, πεπαύεται δὲ τῆς ὀπωρῶν τὰ γέν-
 εῖτα μετόπωρον ἐπιγλιόμνηον, ταῦτά τε-
 λείως πίπονα τοῖς φυτουργοῖς παραδίδωσιν.
 οἷον, τὴν συλλογὴν ποιησάμενοι, πάλιν ἀπὸν-
 ται τῆς σπερμάτων. παύσαι τοίνυν ἀχει-
 σῶν, καὶ τοῖς τῆς περηνόιας δώροισι, τὴν περ-
 νοίαν διαβάλλειν ἐπιχειρῶν, καὶ τοῖς δοθείσιν
 ἀγαθῶν, ἐν τούτων δοτῆρα τοξόων. ἐν ᾧ πα-
 σὶ τοῖς εἰρημνίοις τὴν τῷ θεοῦ κατὰ μαθεύειν
 νοίαν, ἰσχύνοσάν τε καὶ κυβερνῶσαν, καὶ πάν

πάντε τῇς ἀγαθῶν πραγμάτων οὐλίῳ τῷ
 ἀφ' ὁμοίαι. Βλέπε καὶ τῇς ἀσθενῶν τῷ φύσιν,
 τῷ δέσιν, τῷ τάξιν, τῷ ποικιλίῳ τῇς χη-
 μάτων, τῷ τῶν, τῷ χρεῖαν, τῷ χρεῖαν,
 τὰς ἐπιτολὰς, τὰς δύνσεις. τούτοις ὁ τ' ὅλων
 δημιουργὸς πεποίηκεν, οὐχ ἵνα μόνον εἰς
 φῶδες τ' νυκτὸς φώπῃσι, καὶ ἀσπελίῳ τῷ
 καὶ τῷ φῶδες τοῖς ἀνθρώποις τῷ χρεῖαν πᾶσι
 χροσιν, ἀλλ' ἵνα καὶ ὁδὸν τῷ πᾶσι πᾶσι, καὶ
 τῷ ἀλλέοντας ξενικῶσιν. εἰς ἃ τούτοις ἀφο-
 ρῶντες οἱ ναυπηγολογοῦντες, τῷ ἀτελεῖ τῷ τείβον
 ὁ δούλοισι, καὶ τῷ τούτων δέσει προσέχοντες,
 εἰς σκάφος ἰδύνουσι, καὶ πρὸς ὁδὸν εἰς ἡλῶ-
 σιν ἀπὸ δύνουσι λιμένας. Ἐπειδὴ ἃ οὐδέ χε-
 ται τῇς ὑδάτων ἡ φύσις ἢ πῦρ καὶ ἡμῶν
 καὶ ὁδοὶ πόρων ἵκη, καὶ ἀμαξῶν, καὶ χημά-
 των γεγραμμέναι, οἷς οἱ ὁδῶντες προσέχοντες,
 αἰαμφοβόλως τῷ πορείῳ ποιοῦνται, δίδω-
 κε τῇς ὅλων ὁ δεσπότης τοῖς τὰ μακρὰ πελά-
 γῃ διαπρῶσιν, οἷον ἵκη πᾶσι τῷ θαλάσσιως
 τείβον, τῇς ἀσθενῶν τῷ δέσιν. ὡς τ' ἀρχῆς του
 φιλοκρηπίας. ὡς τῇς ἀφράστου ὁφίας. τίς
 αὐτὸν ἀξίως θαυμάσειε τῇς τῷ θεοῦ προσοίας
 εἰς ἀγαθόν, εἰς δυνάμιν, εἰς ἀπὸροις δυνάμειν,
 τὸ εἰς ἀμνηστῶν δυνάμειν, τῷ μεγαθυρ-
 γίῳ, τῷ δυνάμειν, ἀληθῶς εἰς θαυμαστὴν ἢ

τάλ. " γνῶσις σου ἐξέμενοι, ἐκράταώμεθα, οὐ μὴ δύνα-
 ρλγ. " μαι πρὸς αὐτὴν. βοῶ καὶ γὰρ. εἴ ἐμοὶ πείθοιο,
 ταύτῃ σὺν ἐμοὶ καὶ σὺ τῷ φωνῶν ἀφῆσαι,
 καὶ τὸν διδρῆτῳ εἰς δύναμιν ὑμνήσεις, καὶ
 μυθίοις ὅρτοισι διδρῆτῳ ὑμνῶν, λέγουσι διγνώμο-
 ναί. ἀποδείξεις. ἵνα δὲ σε νῦν τῆ βασιλείῃ ἀρ-
 ξάμενοι, μὴ μακρὰν ὁδὸν ὁδοῖσαι πρὸς σκῆ-
 σαντες, πόνονοι περὶ ἐκείνων, εἰ ταῦτά σε
 τέως διακινῶμεν. καὶ τὴν εἰ οὐρανῶ, καὶ
 τοῖς κατ' οὐρανὸν φωστῆρσι πείθοιοι τῆ θιού.
 φαίνονται, διωρεῖν κατὰ λείψματα. εἰς γὰρ
 σε ποδὴν ἡ θεία, καὶ κατ' ἐαυτὴν τὴν θιού-
 εἰαι αὐξήσαι, καὶ τὰ σιωπῶν μίαν χάριν ἔχει
 τῆ λόγου κατὰ λείψματα, ἐκ τῆς εἰρη-
 μλίων διδρῆν, καὶ μετὰ τῆ περὶ

τάλ. " του βοήσαι. ὡς ἐμεγαλύν-
 ργ. " θη τὰ ὅρτα σου κύριε,
 " πάντα εἰς ὁδοῖαι.
 " ἐποίησαι.
 " εἰς
 " τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ' ΑΕΡΟΣ

καὶ γῆς, καὶ θαλάττης, καὶ πρὸς τοὺς
 μῶν, καὶ πηλῶν. Λόγος, 6.
 Ἰταῖς τῆς περὶ οὐρανοῦ ἡνίκαις ἀ-
 πιστῶντες, καὶ ἐν οὐρανοῦ καὶ γῆς
 κόσμον ἡνίοχου διίχα μετέτα-
 σαύτης ἀρμονίας καὶ τάξεως
 φέρεται λίαν ἀνόπως ἰσχυ-
 ριζόμενοι, εἰσκένοι μοι δοκοῦσιν, ὥστε ἀ-
 πὶς ἐν νηὶ καὶ θήμενος, καὶ τὸ πλάτος δια-
 πύλαιον μένος, καὶ τὸν κυβερνήτην ὁρῶν
 τῆς οἰακῶν ἐπιλημμένον, καὶ τὰ πηδάλια
 πρὸς τὴν χρείαν κινεῖν, καὶ νῦν μὲν τὸ δε-
 ξίον φέροντα, νῦν δὲ τὸ ἀριστερὸν μετὰ φέ-
 ροντα, καὶ ἐσκάφος πρὸς οὐδ' αὖ ἐδέληλι
 μένος ἰθύνοντα, ἀρνοῖ τὸ περὶ φανῶς οὐτω
 εἶναι δόμνος, καὶ αὖτε κερὶ τῆς ἀληθείας μάχα-
 ρος, καὶ μήτε κυβερνήτην ἑδὲ πρύμνης ἐ-
 στῆναι, μήτε πηδάλια τὸ σκάφος ἔχειν, μήτε
 τῇ κινήσει τῆς οἰακῶν ἰθύνεσθαι, ἀλλ' αὐτό-
 ματον φέρεσθαι. καὶ π' τῆς κυμάτων πύρι-
 νειναι ῥύμης, καὶ τῇ τ' πνιγμάτων ἐμβολῇ
 διαμάχεσθαι, καὶ μήτε ναυτῶν ἐπικούρων δεῖ-
 ναι, μήτε κυβερνήτου, δ' κοινῇ συμφέρον τοῖς

ἐρέταις πρὸς τὰ πόντος. εὐαργῶς γὰρ οὐ τοι, κῆ-
 λία περφαίνῃς τὴν ἀπάντων δεσπότην ὁρῶν
 τὴν ἐποίνου κτίσιν ἰδύοντα, κῆ πάντα εἰ-
 ρην μὲν καὶ τάξιν ἔχοντά τε καὶ φέροντα, κῆ
 τὴν ἀρμονίαν ἐκείνῃ τῇ γινομένην ἐμπρὶς σου
 σαρ, καὶ ἄλλος ὁ μόνος καὶ χρεῖαι εἰς ἀπάντη διω-
 ροῦντες τῇ κτίσει, καὶ ἐκείνῃ δὲ μοῖρᾳ ταύ-
 τῃς ἀμφω ταῦτα διαλάμποντα, ἐκόντες
 ἐπιφλῶ πλοῖσι, μάλλον δὲ ὁρῶντες αἰαίσχων
 τῶσι. καὶ τὰ δῶρα τῆς περνοῖας λαμβάνον-
 τες, οἷς λαμβάνοιτο λοιδοροῦντα, καὶ δῶν
 εὐφρανοῖτο, τῷ κηδεμένῳ τοῦ λεμοῦσιν. Ἡρκει
 μὲν οὖν εἰς πόρῃ διλον οὐ γινώσκων ἀκούειν κῆ
 τὰ χροὸν εἰρημνία πᾶσι οὐράνου, κῆ σελήνης,
 καὶ ἡλίου, καὶ τῆς ἄλλων φωστῆρων, πῆσαι
 αὐτῶν σφρονεῖν, καὶ ἐν οὐδὲν γέ τι μιν ἐμνείν.
 ἵνα δὲ μή τις τῇ τῷ σελήνῳ ὄρον τῇ περνοῖας
 πεφεικότων, κῆ μέχρι τὰς αὐτῶν δὴ κείν
 εἰρηκότων, καὶ λίαν αὐτῶν σμικρολόγων ἀρ-
 φναμνίων, ἐφόδιον εἰς βλασφημίαν λάβη
 τῆς λέγοντος πᾶσι συμπετεῖαν, δεῦρο δὲ πᾶ-
 λιν ὡς φιλότης ἐκείνῃ δὲ πᾶσι ἀδρός ὡδὶ πᾶσι
 γῆν καὶ ταβιάσωμεν, καὶ κατὰ ἑρὰ χύσε πᾶ-
 λιν καὶ δὲ πόρ τῇ περνοῖας ἀποδηγήσαντες,
 ἔπειθ' εἰς ἑρὰ καὶ ἐν τῇς ἑρὰ χύσε τοῖς τῇ κῆ
 σὺν μοῖρῃς φαινομένην ταῦτ' ἐκείν

μίλιον, τοῖς περὶ σέχιν ἐξέλοιτο· καὶ ἀπαξά-
 πλως τοῖς γλιντῶ λαχοῦσι φύσιν, κοινὴ καὶ
 ἰδίᾳ συμπαρόμαρτον ἔσταν αἰεὶ· ὁ δὲ τῶν τῶν
 βαδίζοντες, ἐξέτασιν μὲν τὸ ἀδρός τῶν φύσιν,
 πῶς λεπτὸ τὰ τῆ μὲν δέσι, καὶ διολιδομένου,
 καὶ ἐξελίως διαφύγῃσιν, καὶ τῆς σπινελίου
 διομύλιν, διὸ τῆς ὁλῶν οὐ ποιητὴς οὐρανοῦ, καὶ
 γὰρ δὴ δημιουργήσας, ἐν μέσῳ τούτων διεχέει· καὶ
 τούτῳ τείχος ἀεὶ ἀγῆς ὁ δὲ τῆς δύο τούτων
 σωματῶν μηχανήματα, καὶ αὐτὸν τοῖς ἐν μέ-
 σῳ τούτων ἐμφύχῃσι σώμασι, ζωῆς σπινελίου
 ἀφ' ἑνὸς· ὁ δὲ τῶν γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀναπνεύοντες ἐξ
 μὲν οἱ αἰθέρες, καὶ τῆς ἀέρος δὲ ζωῆς
 ὅσα πῆλυν, καὶ ὁρῶντα, καὶ ἀμύβια, ὁ δὲ τῶν
 εἶχει τῆς ζωῆς σπινελίου· οὗτος κινούμενος, τῶν
 ἀπὸ τῆς νεφῶν ἀφ' ἑνὸς πρὸς ἀπὸ τῆς
 τούτῳ τὸ φῶς ἰχθυήματα κεχρημένον, ἐστὶν τῆς
 ἀρῶντων τὰς ὁφθαλμοῦ τοῦτος ἡλίου καὶ γῆς μεσι-
 τῶν, τὸ προσδόν τὸ ἀκτίνος κεραίνουσι, καὶ
 τῆς οἰκείας ὑγρῶν τῆς καὶ ψυχρῶν τῆς, τῶν ἐκεί-
 νου καὶ ταπεινῶν ἐν ὁρῶντα καὶ ὁρμότη-
 τα, ἀλύπον ἡμῶν πρὸς ἀγῆς ἀεὶ τῶν φῶς
 τῶν ἀρχαίων ἵνα δὲ μὴ νόμισις αἰθέρος του-
 τῶν τῆς ἀρχαίων ἐν ἀέρος, μάστιγος καὶ τού-
 του τῶν ἀμετέλει, ἢ τῆς ἡλίου κοίτης ὁρμότη-
 τος, ἀκρῶς τῆς γὰρ οὐδὲς αἰθέρος ἐν γῆ, τῶν τού-
 τῶν τῶν τῶν

αἶψος ψυχρότητα· καὶ μαρτύς ἡ χειμῶνιος
 ὥρα· εἰ ταύτη γὰρ, ἡδὲ τὰ νοτιάωτ' ὅρα τῆ πό-
 λου διατρέχων ὁ ἥλιος, καὶ τὰ βορειότ' ὅρα, καὶ
 τὰ μέσα καὶ ταλιμπάνων, ἀδείαν δίδωσι τῷ
 αἶφῃ κεχρησθαι τῇ φύσει· οὐ χεῖν, μηκέτι
 ὁμοίως διαπανώμενος ἔστω τῆς τῆ ἡλίου θερ-
 μότητος, πυκνούμενος δὲ καὶ συχρὸς γινόμε-
 νος, καὶ ὑετὸν ἀφίησι λαῦρον, καὶ τῇ σφοδρ-
 τῷ τῶν αἰθέρων περὶ βολῇ ὄντον ἐξαφείξαν;
 εἰς νιφετὸν μεταπήγνισι καὶ χέλαξαν, καὶ τὴν
 ἐν ταῖς καθαφαῖς αἰθέραις ἀρσάξουσαν ἀρό-
 τον τῇ αὔρᾳ πηγνύς, ψυχρότητι τὴν πάχυν-
 δὲ γάξεται· καὶ ταῦτα εἰ καὶ πόρρωθεν, ἀλλ' ὁ-
 μως τῷ ἡλίῳ θερμαινόμενος ἀρβάλλει· ἔστι
 δὲ καὶ εἰ τούτου ἀκρεβῶς καὶ ταμαθεῖν τοῦ
 θεοῦ τὴν προμήθεον· ἐπειδὴ γὰρ πολλὴ καὶ
 μεγάλη τῶν τοιχείων ἡ χρεῖα, καὶ πρὸς τῇ χρεῖᾳ,
 πολὺ τὸ κάλλος, καὶ ἀρρήτος ἡ ὥρα, τὰ δεκοῦ-
 τα λυπηρὰ γίνεσθαι, ὅρα τούτων ὁ πάντοφος
 φρονόμησεν, ἵνα μὴ θεοῖς, ἀλλὰ θεοῦ ποιήμα-
 τα ταῦτα εἶναι πισθώμεν, ἰθυόμενά τε καὶ
 κυβερνώμενα ἢ αὐτὸς ἐκείνος ἰθύνῃ· τούτου χά-
 ριν ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν σωδὸργὸς ἀνὴρ, ὃν ἀπα-
 πνέοντες διαξώμεν ἅπαντες, ὁ κοινὸς οὗτος δι-
 στωρὸς, καὶ πενομυλίων καὶ ἡδὲ πλούτῳ βρε-
 θυνομυλίων, οἰκετῆς καὶ δεσποτῆς, ἰδιωτῆς καὶ
 βασιλέων,

βασιλέων, οὐδ' οὐ μᾶλλον τῷ πένητος αἰαπνέου-
 σιν οἱ τῇ ἀλευργίᾳ κοσμούμενοι, ἀλλὰ τῇ ἰσ-
 μοιρίᾳ κατὰ τὴν τούτου χρείαν ἅπασι τῆς
 ἀνθρώπων ἡ φύσις τετίμηται, οὐ μόνον ἡμᾶς
 διφραίνει ταῖς αἰαπνοαῖς, καὶ ταῖς αὔραις,
 καὶ τῇ τῷ ὕφου χρησίμᾳ, ἀλλὰ καὶ αἰῶν τῶ
 κρυμῶ, διδάσκων ἡμᾶς, ὥς οὐκ ἀρκεῖ μόνος
 εἰς ζωοποιίαν, καὶ τῆς ζώοντων τὴν διαρπείαν.
 Οὕτως ὁ ἥλιος οὐ μόνον διφραίνει τῇ περσβο-
 λῇ τῆς ἀκτίνων ἡμᾶς, καὶ τὴν διαφορὰν δι-
 δάσκει τῆς ὁρωμένων σωμάτων, ὅγκων τε καὶ χρο-
 μάτων, ἀλλὰ καὶ αἰῶν τῇ περσβολῇ τῇ ἀκτί-
 νων, καὶ μὴ τὸν αἶρα κινήσας ὁ τῷ παντὸς ἡνίο-
 χος, αὔρας ἡμῖν ψυχρὰς περσενέγκῃ, ὁ περσ-
 κωνθεῖς οὐκ ἐκ τῆς αἰοήτων ἡλίου, ἀρ-
 δὴν ἐμπίπρησιν ἅπαντα, καὶ δ' εἰς ἀφαιρεῖ-
 ται τῆς περσκωνώτων. οὐδὲν τοιγαροῦν τῷ
 σοιχείων αὐτὸ καὶ εἰς τὸ τῆς ζωῆς τυγχάνει
 πρὸς κινόν, οὐτε μὲν ἅπαντα κοινῇ κεραυνύ-
 μενα, δὲ τῆς τὰ πάντα κυβερνώσης δυνά-
 μεως, ἀγαθοῦ πινος ἀέρας γίνεται. ἐστὶ γὰρ πάλιν
 ἰδεῖν, εἰς ὃν κρατον μὲν τὸν αἶρα γεγενημέ-
 νον, ἀδὲ καὶ ὁ δὲ πρὸς αἰετα τὸν ὑπὸ τῇ
 γῇ, ἀλύπως τὸν ἥλιον ταῖς ἀκτῖσι χρησάμε-
 νον, τὰς τῷ αἰέμων αὔρας κινήσειας εἰς τὰ
 ξη, ὅς γ' ἡ πόνοισ' ἐπιμελῶς τὴν γῆν γεροποιῇ

τας, σωήδως καὶ ταβάλλον τας τὰ σπέρμα-
 τα, καὶ οὐτε τὴν γῆν οὐ γινώσκοντες ἐκτίσασαν
 τὸν καὶ ὡς οὐτε τὸν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀ-
 νοτον διαμείνασαν. ταῦτα δὲ ποιεῖ τὸ ὅλος
 ὁ πρὺτανις, πείδων ἡμᾶς μὴ τῇ κτίσει δαρ-
 ρεῖν, μὴ δ' εἰς αὐτὴν αἰαφορῇ τὰ γὰρ τῶν τῶν
 αἰτίαν, ἀλλὰ ὅτι ταύτης δημιουργῶ προσφέ-
 ρειν. Ἐπειδὴ τοίνυν εἶδες καὶ ἐν αἰέρα τῆς τοῦ
 θεοῦ ἀρχαῖοντα περιμειθείας, καὶ δι' ἐκεί-
 νον ῥακύταις ἐτῶν χιλιάσιν ἀρκέσκοντα, καὶ
 μήτε ὑπὸ τῶν ἀναπνεόντων ζώων διαπαρῆναι-
 τα, μήτε ἐκ τῶν σπινθηρόντων αὐτῶν σωματίων
 ἐκρούσκοντα, δι' ὅσον σε πρὸς τὴν γῆν ἀγάτω-
 μεν, τὴν κοινὴν τροφὴν, καὶ μητόρα, καὶ τάφον.
 ὅθεν σου δ' σῶμα δ' πῆλινον, καὶ δ' σῶμα δ' κα-
 τὰ τὴν πλάσιν λαλοῦν μέγαλα καὶ τὰ τῶν τῶν
 δανιὴλ ὁ πῆλασι. Ἐλέπε τοιγαροῦν ταύτης
 πρὸ τῆς ἄλλων ἀπάντων τῶν δέσιν, καὶ τὸ χη-
 μάτων τῶν ποικιλίαν, οὐτε γὰρ ὑπὲρ πᾶσα,
 οὐτε προσάντης, ἀλλ' εἰς ὅρη καὶ νάπας καὶ πε-
 δία διήρηται. ἴδοι δ' ἂν τις πεδίον ἐν μέσῳ με-
 γάλων λόφοις. εἰς ὃς ἕως ἐρημιῶν, καὶ μετὰ
 εὐτὸ ὅρων, περὶ εἰς ἕνα τόποις καὶ λείοις,
 ἐν κόλπων πινδὼν θαλάτῃων χάματι. καὶ τὰ
 ὅρη δὲ αὐτὰ πρὸς χρεῖαν τῶν ἀνθρώπων διεί-
 λαν ὁ ποιητής, καὶ εἰς κρημνοὺς διακρίσας βα-

θεῖς, τοῖς περὶ χεῖμασίαις ὕδασι τὰς πορείας ἐ-
 μηχανήσατο, καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύ' πόρους εἰ-
 ταῖς δυσχεραῖς τὰς ὁδοὺς ἐπεκτίναν· καὶ τὰ
 μὲν ὄρη, πῦρ ἔχει τῇ τ' οἰκοδόμων τέχνῃ· τὰς ὕ-
 λας, τὰ δὲ πεδία, τοῖς εἰ τοῖς ὄρεσι διατετω-
 μένοις, ἀνελίδιδωσι τ' πυρρὴν τὴν ἀφ' ὀνείας·
 καὶ τὸ ποικίλον τ' δέσεως, οὐ φέρεται μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ ῥέπει τ' αἰὼν τὰς ὁφείας, φιλεῖ γὰρ
 τὰ μονοφθῆταχ' ἢ ἐπάγειν τὸν κόρον· εἰπέ-
 μοι, τίς ὁ ταῦθ' οὕτω διακόσμησας, τίς ὁ το-
 σαύτῃ αὐτοῖς εἰς ἀποθέμενος δυνάμειν, ὥς τε
 τοδύτων εἰαυτ' κύκλοις μὴ διαπανήσας τὸν
 ἡμισυρόν; τίς ὁ τὰ ὄντα διαφυλάττων ἀκί-
 νητα; τίς ἐπείγει τ' ποταμῶν τὰ ῥέματα;
 τίς ὠθεῖ τ' πηλῶν τὰς ὠδίνας; βλέπε ταύ-
 τας ὧδε μὲν, εἰ ταῦς τ' ὄρων κορυφαῖς ἀνα-
 βλυζούσας, ἐκεῖ δὲ, οὐδ' εἰ ταῦς ὑπάρχειας
 φαινομένηας, ἀλλ' ἐκ βαθυτάτων φρεάτων
 παρεχούσας τοῖς ἀνθρώποις τὰ νάματα·
 ἵνα γὰρ μὴ νομίσης αὐτόματον ἄττειν αἰῶ-
 τῶν ὕδατων τὴν φύσιν, διδάσκει σε ὁ ποιη-
 τὴς διὰ τῆς πραγμάτων, ὥς τῷ θεῷ λό-
 γω περὶ θάμβον εἰ ὕδωρ, καὶ τὰς ἀκρωρείας
 ἀχρῶς κατὰ λαμβάνον, οὐδ' ἐξαγόμενον ἀπὸ
 τῆς οἷς τέχνης, εἰς τὴν τῆς πεδίων αἰετοῦ
 ἐπιφάνειαν· ἀλλ' ὁρῶν τῆς μὲν καὶ βαθύνεις τὰ

φρέατα, ἀρχαυέεις δὲ τῷ ὕδατων καὶ τωθεῖ
αἰιμάμενος. ὁ μόδουλος γάρ, ἀλλ' οὐ ποιητῆς
τῆς σοιχείων ὑπάρχεις. τῷ δὲ ποιητῇ ῥάδιον
οὐκ εἰς ἀκρόασι μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀέρα μέ-
γον ἀνασπᾶσαι τῆς ὕδατων τὴν φύσιν, καὶ τὴν
πικρὰν γλυκῆναι, καὶ πῆξαι τὴν λελυμένην,
καὶ λύσαι τὴν δεδεμένην, καὶ τὴν συνεχθεῖ δια-
κεῖναι, καὶ τὴν ῥοάδῃ σῆσαι, καὶ τὴν καὶ τῷ φέ-
ρεσθαι πεφυκῆαι ἀναδέχουσαν δεῖξαι, καὶ τὴν
ψυχρὰν δίχα πρὸς θερμὰν θῆναι. καὶ ταῦ-
τα ποιεῖ διὰ τὸν ἀχέρισον, ἵν' ἔχῃς ἀρχ-
λαύην καὶ θερμῶν ἀχειροποιήτων, ἵνα τὰ τῷ
σώματι θόρα πύσις παθήματα. καὶ ταῦτα
δὲ πάλιν ποικίλας περύθειν, εἰς αἰ-
πίας χρεῖας ἀρμόζοντα. τὰ μὲν γὰρ, χανναῖ
τὰ τεταμμένα τῶν νούρων. τὰ δὲ, σφίγγει καὶ
τονοῖ τὰ λελυμένα. καὶ τὰ μὲν, φλέγμα ππο-
λεμῇ. τὰ δὲ, μελαίνῃ χολῇ. τὰ δὲ, ἐλκυσ-
ραίνῃ. τοσαύτῃ καὶ εἰ τοῖς θερμοῖς ὕδασι χρεῖ-
αι ὁ κηδεμών τοι περστέθηκε. σὲ δὲ, οὐδὲν πεί-
θη μὴ βλασφημεῖν, ἀλλὰ μίλις ἀχειριστῶν, καὶ
λοιδορῶν, καὶ τὰ μακροχρόνιων νοσῶν, ὅς σιτίων
καὶ ποτῶν ἀρχαυέων, λοιδορεῖται τοῖς χορη-
τοῦσι, καὶ διεκτείνεται ὁμοῦ καὶ ἀρτοποιοῖς. καὶ
τοῖς ἐν ἄρτον διχῇ τέμνοισιν ἐπ' ἅται, αὐ-
τὸς τέμνειν μὲν οὐκ ἀνεχόμενος, ἐσθίων δὲ τὸ τε

μνόμηνον. Οὐ τῷ κ' σὺ, μυρίων ὁσων ἀγαθῶν
 ἀχρ' αὐτῶν, ὧν ὁ δῆμιουργός τοι προσφέρει, κα
 θεύσῃν ἡμῶν δ' ἔξ τῆς κτίσεως ἀχρεῖς εἰς
 προσφθόρον τι, καὶ λοιδορῇ κ' βλασφημίῃς,
 λέγων αὐτὸν μὴ περνοεῖν ὧν πεποίηκεν. ὅρα
 δὲ πόσῃν ἀδικίᾳ αὐτῷ κατὰ φύσιν, τοιαῦ
 τα συκοφαντῶν. τί δὴ ποτε γὰρ κ' πεποίηκε,
 τούτων ἐπιμελεῖσθαι μὴ δέλων; τίς δὲ χρε
 εινοὺ κήδεται; ὥς δυνάμηνος μὲν, οὐ βουλεύμε
 νος δέ; ἀλλ' ὅτι μὲν δύναται, μαρτυρεῖ τὰ γε
 γρονότα. πῶς γὰρ αὐτὸς ἐποίησε τ' ἐρωμιῶν τὰ
 κάλλη, τὰ μεγέθη; τὴν ἀρμονίαν, δυνάμει
 οὐκ ἔχων ἀρκοῦσθαι τῇ γλώττῃ; πῶς δ' αὖ εἰς
 κοινωνίαν καὶ χάσιν τὰ διεσῶτα συνήγαγεν,
 ὕδωρ καὶ πῦρ, ἡμῶν καὶ νύκτα, κ' μίαν
 ἐκ πάντων ἀρμονίαν καὶ συμφωνίαν εἰργάσα
 το, ὁ περνοεῖν οὐ δυνάμενος; μείζον γὰρ πολ
 λῶ τῷ μέγρῳ, τὸ ἐκ μὲν ὄντων εἰς τὸ εἶναι πᾶ
 ρα γαεῖν, τῶ τῶν ὄντων περνοεῖν. ἀλλ' ὅτι μὲν
 δύναται, μάρτυς ἡ κίσις, ὅτι δὲ καὶ βούλε
 ται, πάλιν αὐτὴ μαρτυρεῖ, οὐ γὰρ ἄλλου τι
 νὸς ἀναικάξοντος ἀδὶ τὴν δημιουργίαν ἐλήλυ
 θεν, οὐτε μὲν ὥς δειόμηνος τὴν κτίσιν πᾶν γα
 γεν, ἀλλ' ἀγαθὸς ὧν, καὶ ἀγαθότητα ἔχει
 μέγρου παντὸς μείζονα, ἠδὲ λησε καὶ τοῖς μὴ
 οὐσι τὸ εἶναι δωρῆσθαι. ὁ δὲ τοσαύτην πόλιν

τὰ μὲν ὄντα χρησάμενος ἀγαθότητι, πῶς αὖ
 γεγονότων ἀμελήσεις; οὔτε γὰρ ὅστιν εἰπεῖν,
 ὥς ἐφθόνησε γεγονόσιν, ἀφθονοῦ γὰρ ἔχει πλὴν
 φύσιν, καὶ πάντως πάντοσ' ἐλδύδεται. ἵνα δὲ
 ἐκ πολλοῦ τῷ πδρίοντος γυμνάσωμεν πλὴν τῷ
 ἀσεβείας ἀδίνειαν, σμικρόν τι αὐτῷ περὶ
 ῥωτήσωμεν. τί δὴ ποτε γὰρ, εἴπατε, τῇ δ' εἶναι
 πρὸ αὐτῷ λαβούσῃ ἐφθόνησε κτίσει; ὅθεν δ' μέ-
 γεθος; ἀλλ' αὐτὸς ἀκτιστός ὅστι καὶ αὐτοῦτος, οὔ-
 τε ἀρχὴν ἔχων, οὔτε τέλος δεξιόμενος πῶ-
 ποτε, πάντα πδριέχων, ὑπ' οὐδενός πδριζο-
 φόμενος, ἐν τῇ χειρὶ γὰρ αὐτῷ τὰ πδράτα τῷ
 γῆος, καὶ αὐτὸς ἐμεῖναι τῇ χειρὶ αὐτῷ δ' ὕδωρ,
 καὶ τὸ οὐρανὸν ἀπιδάμῃ, καὶ πᾶσαν πλὴν γῆν ὄρα-
 κί. ἀλλὰ ὅθεν δ' κάλλος; ἀλλ' ὑπ' αὐτῷ γελί-
 νται. οὐδὲ ἰσὶ οὐδὲ τῆς ἀγαν φθονόρως τῶν
 ἀνθρώπων, οἰκίαν δὲ πρεπὴ καὶ λαμπρὰν δει-
 μάμενος, ἐφθόνησε ταύτῃ πῶποτε, ἀλλ' εἰς
 βρύνεται, καὶ σεμνύνεται, καὶ οὐκ οὐ γὰν
 νυταί, καὶ τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑπεδείκνυσθαι. ὅσον
 δὲ δ' τῆς κτίσεως κάλλος τῷ νοδρῷ φῶς τῷ
 πῶποτοτος ἀφέςηκε, ἵς αὖ μερῆσσι λύ-
 ρος; ὁρᾶτε ριγαροῦ, ποῦ τὰ τῷ ἀσεβείας
 κεχώρηκε; τῆς γὰρ πονηροτήτων ἀνθρώπων,
 οὐ μόνον οὐ φθονοῦ τῶν ταῖς ὑπ' αὐτῷ οἰκο-
 δομουμένης οἰκίας, ἀλλὰ καὶ λίαν ὑπ' αὐ-

ταῖς λαμπρανομλίαις. τὴν τῆς ἀγαθότητος
 πηγὴν, καὶ ὑπ' οὐδενὸς πάσσοιο θορυβῆσαι πε-
 φυκῆσαν, φθόνῳ βάλλεσθαι λέγειν, πρίασ-
 ἄσε βείας ὑπερβολῶν καταλείπει; εἰ τοί-
 νω καὶ δύναται κατέχειν εὖ τῆς κτίσεως οἴα-
 κας, καὶ βούλεται αὐτῶν πάντων ἀγαθῶν
 ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καὶ κηδεταὶ καὶ ἐφύση
 κε. καὶ τῶν ἡνίων ἐπειλημμένος, τὴν γλῆντῶν ἀ-
 πασαν φύσιν ἡνιοχεῖ, καὶ οὐδὲν ἀτημέλητος
 καταλείπει. Καὶ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, κα-
 τάβηθι πάλιν ἀδὴ τὴν θάλατταν, καὶ βλέ-
 πε ταύτης τὰ κύματα, τὰ μεγάλῃ, τὴν εἰς πε-
 λάγη διαίρεισιν, τὰς ἀκτὰς, εὖ ὁρμῶν, τὰς
 εἰ μέσῳ νήσῳ, τῇ ἰσχύει τὰ γλῆν, τὰ εἶδη,
 τὰ χήματα, τὴν ποικιλίαν, τὴν περὶ τὴν
 χεῖρον θαλίαν, τὰ τῶν κυμάτων σκιρτήματα,
 τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς τῶν περὶ οἴας χαλινόν,
 δι' ὃν τὴν ἡπειρον ἐπικλύζειν εὖ δύναται, ἀλλ'
 ὁρμῶντα καὶ τὰ τῶν φάμμου φοβεῖται εὖ ὅ-
 ροις. καὶ ἐν δαίμον ἐκεῖ νόμον περὶ μμείον ὁ-
 ρῶντα, οἷόν τις γαῦρος ἵππος ἀγχομῆτος ὑ-
 πὸ πωλοδάμνου ἀνακλᾷ ἐν αὐχίνα, καὶ εἰς
 τοῦ πίσω χωρεῖ, ὥστε μετὰ μελόμηναι ὅτι καὶ
 τῇ φάμμῳ περὶ σέφαντε. ὁ δὲ ταύτης ἐστὶς
 ἰδεῖν τὰς μεμδρισμείας ὑπείροισ, καὶ πόρρω-
 θεν ἀλλήλων καὶ δημείας, εἰς θαλίαν στωα

τομύαο· ὁμόνοιαν γὰρ εἶναι τῇ φύσει τῶν
 αἰθρώπων ὁ ποιητὴς ἐδηλώσας, ταῖς χρεί-
 ασις αὐτῶν ἀλλήλοις σωέδουε· διὰ ταύτης
 ταῖς μακρὰς ἀχρημίας ποιούμεθα, καὶ τὰς
 χρεῖας πρὸ ἀλλήλων ἐραυζόμεθα, καὶ τὰ ἀνά-
 γκαίων τὰς ὑλὰς ἀλλήλοις ἀντιδιδάμεν.
 οὐτε γὰρ εἶσεν ὁ κηδεμὼν ἕκαστον τμήμα τῆς
 γῆς ἀπάσαν τοῖς αἰθρώποις πρέχειν τὴν χρεί-
 αν, ἵνα μὴ τὸ ἀνενδεὲς τῇ φιλίας λυμήνηται,
 ὑβρισις γὰρ ὁ κόρος καὶ ἀταξία πατήρ. πρό-
 κειται γὰρ ἡ θαλάσση μέση τῇ οἰκουμένης, εἰς
 κόλποις μυρίοις διηρημένη, οἷον τις πάλεως με-
 γίστη ἀγορά, πᾶσαν τὴν ἀναγκαίων τὴν ἀφθο-
 νίαν πρέχουσα, καὶ πολλοὺς πρᾶτῆρας καὶ
 ὠνητὰς δεχομένη, καὶ τοῖς τε ἐκείθεν εἰσελ-
 θει πρὸς ἀπέμπουσα, καὶ εὐθὺς ἐκείθεν ἀπουσα τῇ
 δε· ἐπειδὴ γὰρ ἐπίπονος ἡ διὰ τῆς ἡπείρου πο-
 ρεία, οὐδὲ ἐπίπονον δὲ μόνον ἔν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνα-
 τον διὰ ταύτης πᾶσαν ἀναπληρῶσαι τὴν εἰ-
 δεῖν, πρόκειται τῇ θαλάττῃς τὰ νῶτα σιὰ
 φη καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα δεχόμενα, καὶ φόρ-
 τον πολλὴν καὶ ἀναγκαῖον τοῖς δεομένοις κομ-
 ξόντα· ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν μίαν ὀληκίδος φορτίαν,
 πολλὰς κτιῶν χιλιάδας ἀχθοφορούσας·
 ἵνα δὲ μὴ δυσχεραίνωσιν οἱ ταύτης ὀδίται, οἷον
 ζῆλας σταθμὸς κατέπηξε τὰς νήσους ὁ ποιη-

τῆς, εἰ αἶς κατὰ νόμους, διακινῶνται, καὶ
 τὰς χρεῖας ὠνούμενοι, πάλιν ἀπαίρωσιν εἰ-
 δα αὐτὴν τὴν ὁρμὴν ἔχουσιν. αἰσχύνεται τοιγα-
 ροῦν τῶν δούργων δ' ὡς πάλιν εἰπὴν ἡ δα-
 λασσα, ἀρμόττει γὰρ μάλλον, ἢ τῇ σισδῶνι
 περὶ τὸν τὰ ῥήματα. ἡ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσα ἐν
 ποιητικῇ, εἰς πολλοὺς δ' αἰῶνας δίδει, καὶ
 τὴν μίαν περὶ κινήσιν κατὰ τέμνουσα, τοῖς
 μὴ οὐσι ταύτῃ περὶ σφῶν, οὐκ ἀρνούμενη
 τὴν περὶ νοῖαν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτὴν περὶ
 πῶν, οὐ γὰρ αὐτὴν εἰς οὐδὲν οἷον εἰσάγει δαῖς, εἰ
 μὴ λίαν ἐαυτὴν ἐπειθεῖ, ὡς καὶ ὠφέλειαν
 ποιεῖσιν, καὶ βλάβην ἀποτρέποισι. σύ δὲ τὴν
 πολυθεῖαν ὡς αἰῶν ἀπὸ λαχρίων, καὶ πάν-
 τα τὰ ὁρμῶν ἀπομολογῶν εἶναι ποιήματα, καὶ
 τὸν τούτων ποιητὴν περὶ κινήσιν, ἐκβάλλεις
 αὐτὸν ὡς ἐποίησε, καὶ πόρρωθεν καὶ ἴσθεις τὴν
 κτίσεως, καὶ τὸν τοῦτον κόσμον ἀκινῶν
 εἶναι λέγεις, καὶ οἷον τι σκάφος ἀνδράσι
 ὡς ἐτυχε φέρεσθαι. αἰσχύνεται τοιγα-
 ροῦν τὰς δαλῆς δαλῆς τῆς δούργων, τὰς ἐκ
 γῆς, τὰς ἐξ ἀέρος, τὰς ἐξ ἡλίου, οὐρανὸν τὸν
 ἐπικείμενον ὁροφον. αἰδέεται τὸν δασμὸν, ὃν
 λαμβάνεις πρὸ τῆς κτίσεως, δασμοφορεῖ
 γὰρ οἱ τῆς εἰρημνίας ἐκαστον, καὶ οἷον τινα φέ-
 ρον περὶ τὴν χρεῖαν. ἡ λῆξις μὲν, φωτίζει,

θορμαίνει, ἔν' ἐκ γῆς πεπαίνει καρπόισ· σε-
 λήνη, δαδουχίῳ νύκτωρ· αἰσθ' οὖν, ἡδὴ γῆς
 μέλιον τί τοι, δ' ἐν νυκτὸρινόν δηλοῦσι καιρὸν, κῆ-
 ρ' ὡρᾶν τὰς μετὰ βολὰς περσημαίνουσι, θα-
 λατῆϊ δ' ἐοικνομένη, ποδηχοὶ γίνονται πρὸς
 τὴν ἡπειρον· αἴθρ', αἰάπνεύμενος μὲν, τὴν ἔμ-
 φυτὸν οὖν κατὰ φύχει θορμόμητα· ὕων δ',
 ἔν' τ' χαργίασ' ἐκρέφει καρπόισ· κρυμὸν ἐρ-
 γάζομενος, παύει μὲν τὴν ἡδ' αἰ' ὡς ἐλάσσειν,
 κῆ φυτῶν καὶ ἀπερμάτων, εἰς ἣ τὰς εἴξας ἐκ
 πέμπει τὴν αὐξήτικλὴν δύναμιν, καὶ οἷόν τι νε-
 μάσιγι δ' κρυμῶ, τὴν αἰ' ὡς φθορμὴν ἡδὴ τὰ
 κἀτὰ δῶκε· διαφθείρει τ' ὅρπετ' τὰ σώματα,
 κῆ φυτοῖς κῆ ἀπέρμασι λυμαίνόμενα· χορηγεῖ
 τοι δ' ἐροφίμῳ ὀρνίθων τὰ γλύν· κῆ τί δ' εἰ λέ-
 γειν, ἔν' ἀρχῇ γῆς καρπόισ, ἔν' ἐκ πηκτῶν, ἔν' ἐκ
 ποταμῶν, ἔν' ἐκ θαλάττης; τούτ' ἀχλαύων
 ἀμνημονεῖς τ' ὁδοτῆρος; κῆ τὴν κ' ἔσιν ἐρυτῶν,
 κατὰ τῶ κτίσου λυτῆς κῆ μέμνησ' κῆ πῆα-
 παίδς; κῆ οὐκ αἰσθάνει τ' ὁρωεῶν, ταύτας ἐν
 ταῖς χερσὶ πῶρι φέρων, ἀλλ' ὁρίνεις τὴν αἰτίαν
 ἔησιν; οἷσα γάρ οὖν τὰς αἰτίαν ῥήσεις, εἰπὼν ὅτι
 ταύτας τῶδε δ' ἐλόγῳ περσάσω, οὐτε τὰς
 λύσεις περσαρμόσω· ἐτόρον δ' ἐλόγον σωδρ-
 γὸν ἔχων τὴν ἑσπερίαν πολεμουμένην περσά-
 θαν, ὑφῆναι δ' ἐκ τούτων βεβούλευμαι· αἰ-

ταῦτά σε ποίναυ κατὰ λίπῶν, καὶ τῇ τ' εἰρη-
μύων ἐν φυφῆσαι. θωρία πᾶσα καλέσας, καὶ
πανταχόθεν ἐλκύσαι τὴν ὠφέλειαν, τ' τοῦ
παντὸς κυβερνήτῳ ὑμνήσω. ὥς πρὲς περὶ δόξας
εἰς τοῦ αἰῶνος, τῇ αἰώνων, ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥ

ἀνθρώπου σώματος κατὰ σκουλῆς, ΛΟΓΟΣ, Γ.

Ἰ μὲν οὖν μάλα πῶς δ' σῶμα διακεί-
μνοι, τ' ὑπὸ τ' ἰατρῶν θεραπεύσ-
ονται. οὐ δέονται, ἀκραιφνὲς γὰρ ὑγεία τ'
τῆς φαρμάκων ἐπικουρίας οὐκ ἐν-
δεής, οἱ δ' ὑπὸ νόσου πολεμούμε-
νοι, καλεῖν εἰώθουσι τοῦ ἰατροῦ εἰς βοήθειαν, καὶ
τοῖς δ' ὅλοις τ' τέχνης κατὰ τ' παιδῶν χρό-
μνοι σιωδρτοῖς, ὥς πρὸς πινασὶ πολεμίοις ἐκ
τ' σωματῶν διώκῃ ἐπιχειροῦσιν. ἰατρικὴ γὰρ
τέχνη σωματῶν ἐπικουρος, καὶ παιδῶν ἐπίβου-
λος. καὶ τὰς ψυχὰς ποίναυ οἱ μὲν ἐξ ῥωμύας
ἐχόντες, καὶ τῇ τ' οὐκ ἐβείας ὑγείας λαμπρὸς
μύας, τ' διδασκαλικῶν φαρμάκων οὐ χρή-
ζουσιν, οἱ δ' ἐπελὴν τ' πονηρῶν κατεχόμενοι,
καὶ τ' βδελυγῶν δογματῶν τὴν νόσον διξάμενοι,
καὶ τῷ χρόνῳ τὴν διάθισιν ἐξιν ἐργασάμενοι,
πολλὰ μὲν δέονται κατὰ σκουλῆς, τὴν μο-

χθηραὶ ἐκείνῳ ὕλῳ ἀνάμοχλ' εὖσαι δ' αὖτα-
 μλίων, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ θάρσ' ἀχρῶ-
 ναι, πολλὰ δὲ φαρμάκων τοῖς χλινηπ-
 κοῖς ἐκείνης πόροις τῷ θρασυῖ κλόντων
 τε καὶ φραττόντων, καὶ τὰς πονηρὰς ὠδίνας
 παύοντων. ἐπεὶ δὲ τίνων παγχάλεπος καὶ
 δυσερέπελος τῆς τὴν κτίσιν περνοῖας ἀχρε-
 ρεῖν ἐπιχειρούντων ἡ νόσος, δύο μὲν αὐτοῖς ἦδη
 φάρμακα περιέγκαμεν ἐκ τῆς τῆς κτίσεως
 μορίου ταῦτα κεράσαντες, ἵνα δὲ πέρριξον
 αἰσώσασθαι τὴν νόσον, καὶ τέλειον αὐτῶν τὸ
 χάλεπης ἀπαλλάξωμεν ἀρρώστιας, καὶ τεί-
 ρν αὐτοῖς κατὰ σκόδασαι τε καὶ προσενεκεῖν
 πειρασόμεθα, τῆς ἡ κατὰ σκόδης τὰς ὕλας
 οὐκ ἔξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάττης, οὐδ' ἔξ
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῆς ἄλλων φωστῆρων,
 οὐδ' ἔξ ἀέρος καὶ νεφελῶν καὶ πνευμάτων, οὐ
 δ' ἐκ ποταμῶν καὶ πηγῶν καὶ φρεάτων, ἀλλ' ἔξ
 αὐτῆς τῆς βλασφημείν ἐπιχειρούντων ληψόμε-
 θα. σόμα γὰρ εἰληφότες πᾶσι τῶν κτίσαντος, ἵν'
 ἕωδ' ὦν ἀχρ' αὐοισὶν ἀγαθῶν, τῷ δοτῇ τὸ
 ὕμνον προσφύωσιν, ὕμνεῖν οὐκ ἐξέλοιτο,
 ἀλλὰ καὶ βλασφημίαις τὴν γλῶσσαν μιαι-
 νοισί, καὶ τὸ λογικὸν ἀτιμάξουσιν ὄργανοις.
 ἀρκεῖ δὲ καὶ ὅτι μόνον τὸ μόριον δεῖξαι τοῦ
 πεποιηκότος, οὐ τὴν θεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ

τὴν αὖ πωλησὺν φιλανθρωπίαν. ὁ δὲ γὰρ ὅτι οἱ
 κεν ἀρχαλκῶν συγκυμνίῳ χαλάμων, καὶ ὑ-
 π' ἀσκῶν ἐκφυδνυμνίῳ, καὶ κινουμνίῳ ἔσποτ'
 τῆς τεχνίτου δακτύλων, καὶ ἀρχτελευνίῳ τὴν
 εὐαρμόνιον ἐκείνῳ ἤχῳ. ἀλλ' οὐχ ἡ φύσις
 πρὸ τῆς τέχνης, ἡ τέχνη δὲ πρὸ τῆς φύσεως
 ἐδιδάχθη τῆς τῶν πνύς ἐκείνης ἤχῃς τὸ μυχέ-
 νημα, ἀρχέτυπον. γὰρ τῆς τέχνης ἡ φύσις, ἴν-
 δαλμα δὲ τῆς φύσεως ἡ τέχνη. ἀθροῖς τοιγα-
 ρον ὁ λόγου μὲν τετυχηκώς, ἀνιμάξων δὲ τῇ
 πμῇ δὲ πμῆσαντα, πῶς ἔσποκεται μὲν ὁ
 πνδύμων δίκῳ ἀσκού, ἀρχθλίβοισι δὲ αὐτῶν,
 οὐ πόδες αἰθροῦ, ἀλλ' οἱ πδρικείμενοι τῶ
 δῶρα κε μῦθον, συσέλλοντες αὐτῶν καὶ διασέλ-
 λοντες. αἰὰ πέμπει δὲ οὐκ οἱ δὲ τῆς τραχείας
 ἀρπθρίας δὲ πνδύμα, τὸ δὲ, στωωνδούμνους,
 αἰοίγει μὲν τὴν ἐπιγλωττίδα, φέρεται δὲ δὲ
 τῇ φάρυγγος ἢ δὲ σῶμα. ὁ δὲ λόπος, τῇ γλώττης
 οἰάξινος δεξιᾶς ἐπειλημμεῖος, ταύτῃ τῇ
 εὐδύσι καὶ δὲ πδρ τοῖς χαλκῶς ἐκείνοις περσ-
 φέρει χαλάμοις, καὶ αὐτῶ καὶ καὶ τῶ διαδύειν,
 καὶ διολιωπένειν δὲ πετῶσ καὶ μάλα ῥαδίως
 κατὰ σκόδαξει. στωδρῆ δὲ αὐτῇ περὶ τὴν
 δύκολίαν τῆς δρόμου, ὁ ἔσποκείμνος ἀδής,
 οἰάξινος λιβάς αἰὰ βλύξων νοτῇ δα. ἐπειδὴ γὰρ
 αὐτὴν ὁ συχὸς κατὰ ξηραίνει δρόμος, ἐδύτω

μετέλασ' ὑγρότητος, τε γούσης αὐτῶν καὶ
 λφαινούσης, καὶ τῶν κίνησιν ῥάσιν ὀργαζομέ-
 νης. οὐ τῶ τοιγαροῦν ὅλ' τῆς γλώττης τοῖς ὀ-
 δοῦσι τῷ λόγῳ πεδρομῶντος, καὶ τῷ πνύ-
 ματος ὡς ἐφ' ἡν πεδρομίου, καὶ τῷ χειλέως
 τῷ ὑποστομίων, καὶ τῷ αἴρος τῷ φορᾷ τῷ πνύ-
 ματος ἐναρμονίως πλῆτομίου, ἢ ἐναρδρος
 ἀρτελεῖται φωνή, καὶ γίνεται ὁ χυμὰ τοῦ
 λόγου δ' ἐνδοθεν ἐκδρομῶντος πνεῦμα, καὶ
 ὡς πεδρομῶν ἀπὸ δ' εἴται δ' λιγνυῶδες ἡ φύ-
 σις. ἐπειδὴ γὰρ τῷ ἐμφύρῳ δ' ὀρμῶν, πηχὴς
 τῶ καρδίας δ' ὀλᾶσης πεποίηκε, καὶ ἐκ τῷ
 δε τῷ μορίου πᾶν δ' σῶμα τῆς δ' ὀρμῆς μετὰ
 λαμβαίνει ποιότητος, ἐδεῖτο δ' καὶ μετὰ ὅς
 ἔκτος αἰσφύξεως πολλῶν τῷ θέρμῳ σιωχομέ-
 νῳ, κατὰ πνέειται αὐτῶν ὅλ' τῷ πνύμονος
 πεποίηκεν ὁ τῆς φύσεως ποιότητος. οὐτος γὰρ
 ὅλ' μὲν τῆς κραχίας ἀρτηρίας δ' κατὰ τοῦ
 ἐξωθεν δ' ἔχεται πνεῦμα, ὅλ' δ' τῷ λείας ὅλ' τοῦ
 πρὸς ἀπέμπει τῷ δυνάμει τῷ καρδίας κοιλίας,
 ἐκείθεν γὰρ ὡς φασιν οἱ τὰ τοιαῦτα ἀκέρ-
 βως ἰσορρήσαντες, αὐτῇ τῶν ἐκφωτῶν χει. πα-
 ραπέμπων δ' οὐτος ὁ πνύμων δ' κατὰ τοῦ
 πνεῦμα, δ' λιγνυῶδες αἰπλάμβαίνει, καὶ
 ὅλ' τοῦ ὡς πεδρομῶν ὅλ' τῷ κραχίας ἀρτηρίας
 αὐτῇ τὰ ἐξω πάλιν ὀθεῖ. καὶ γίνεται δ' πε-

εἰπὼν καὶ ἄχρησον παντελῶς, τῷ νοῦ βούλη
 θείῳ, καὶ τῷ γλῶτταν εἰς ἐνθῆμῳ. καὶ ἀφ-
 μονία κινήσαντες, ὅχλημα τῷ λόγου. καὶ ὥς
 βλαβερὸν ἔστω τῷ καρδίᾳ σὺ ἐκφοροῦμενος;
 καὶ ἔστω τῷ πιδύμονος ὡς οὐμνιον, τῆς εἰα-
 " θρου φωνῆς γίνεται σιωδρῶν. ἀληθῶς ὡς βᾶ. ῥωμ.
 " ἴος πλούτου καὶ ὀφείας καὶ γνώσεως τοῦ ἰα.
 " θεοῦ. ἀληθῶς τίς λαλήσει τὰς διωασείας. καλ.
 " τῷ κυρίου, ἀκουσὰς ποιήσει πάσας τὰς ἀνέ- ρε.
 " σεις αὐτῷ; ἀληθῶς ὡς ἐμεγαλύνῃ τὰ ἔργα. καλ.
 " σου κύριε, πάντα εἰς σοφίαν ἐποίησας. ποῖος ργ.
 ἀπὸ χρη λόγος εἰς ὑμνωδίαν τῷ κτίσαντος;
 ποῖος ἀρκεῖ λόγος εἰς τῷ τῆς οἰκείας δὴ μερε
 γίας δὴ γησιν; τίς ἱκανὸς ἐρμηνεύσαι λόγος
 τῷ λόγου τὰ ὄργανα; τίς εἰς τοῦτον ὀφείας
 ἀφίκετο, ὡς τῷ πλάσσει τῷ ὀφείας ἀκρεῶς
 διωρῆσαι; σὺ δὲ ταῦτα βλέπων, καὶ τού-
 των ἀχλαύων, οὐδ' ὑμνεῖν ἐδέλφης. ἐν τούτῳ
 αἰποῖ σοι γελνημλῖον, ἀλλ' ἀμέλῃς κατηγο
 ρεῖς τῷ πᾶσαν ἐπιμέλῃς ὡς πεποίηκε ποισ
 μλῖον. καὶ μελὴ ῥηδ ὅσον μόνον ἐ μόνον δεῖ
 ξαι τῷ ποιῇ τῷ τῷ ποῖς ἐ ξῶον κηδεμονίαν,
 λογικὸν γὰρ ἐργασαμλῖος, πεποίηκε περὶ πο-
 ρα τῷ λόγῳ τὰ ὄργανα. εἰ τεύθεν ἡ τέχνη τῷ
 μίμησιν ἐρατισαμλῖν, καὶ αὐλοῖς ἐτεκτῆνα-
 το, καὶ λύρας καὶ κηθάρας στυνέθηκε, καὶ

αὐτὶ μὲν τῶν ὀδόντων, διέτεινε τὰς χερσάς,
αὐτὶ δὲ τῆς χειλέων, αἰέθηκε ἐν χαλκῷ.
γλῶττα δὲ ταῖς χερδαῖς γίνεται δ' ὡλῆ-
κτρον. ἡ δὲ δὴ τῆς χειρὸς ὑπὸ τῷ ὀφείαν καὶ
βαρείαν διαβάσισι, μιμείται ἐν λόγον, αἰῶ
κὴ καὶ τῷ διατρέχειν τῷ γλῶττα πᾶσκού-
ζοντα. ἀλλ' ὁ μὲν καὶ ῥαυτῆς ἀκρυβείας ἐν
τῇ τέχνῃ φαινομένης, τὸν μὲν ἔνθ' ἑμὸν καὶ τῷ
ἀρμονίαν τῶν μέλῳ, θαυμάζουσι οἱ ἀκούον-
τες, εἰ ἀρθρῶν δὲ τῆς λόγων οὐκ ἐπακούοις, μί-
μημα γὰρ τῆ φύσεως ἢ τέχνης, ἡ δὲ φύσις, ἔναρ-
θρον ἀρτελεῖ τῷ φωνῷ, θεοῦ δ' αὖτ' ἡ ποίη-
μα, τῶ τῶν ἀπάντων δημιουργοῦ. καὶ καὶ δὴ
πᾶρ ἢ τέχνη μιμείται δ' ἔωον, καὶ ἐν χαλκῷ
ἢ τὸν λίθον εἰς ἀνθρώπων εἰς τὴν ποί-
φῶν, καὶ ὁ φθαλμοῖς καὶ ῥίνα καὶ σῶμα καὶ
ἀκοῆς, κράχην τε καὶ χεῖρας καὶ στήθη καὶ
κοιλίαν, μῆροισ τε καὶ σκέλη καὶ πόδας πᾶρ
τίθησιν, αἰέθουσιν δὲ καὶ λογισμὸν, καὶ τῷ ἐκού-
σιον κίνησιν οὐκ ἐπὶ ἰσχύϊ χεῖρασθαι, οὐτῶ
λύρα καὶ κιθάρα, καὶ δ' ἐκ τῆς χαλκῶν καλῶ-
μων ὄργανον, εἰ ἀρμόνιον μὲν ἢ χῶν καὶ ῥυθμὸν
δὴ τῆ ἐμφυσημάτων, ἢ κρουσμάτων ἀρτε-
λεῖ, εἰ ἀρθρῶν δὲ φωνῷ μόνον ἀρτελεῖ τὸ ἀρ-
χέτυπον ὄργανον. εἴτω μὲν γὰρ αὐτῶ τῶ δὴ
δημιουργοῦ ποίημα, ἐκεῖνα δὲ πάντα, τῆς καὶ
δημιουργοῦ

δὴ μούρου εἰκόνα· ὡς ποιητοῦ γὰρ εἰκὼν ὁ αὐ-
 θρώπος· ἐν ποιητικῇ μίμειδαι φιλονεικεῖ·
 καὶ οἴκε τὰ γινόμενα σκιαῖς πρὸς ἀλήθειαν·
 ἀμύλας, αἱ δὲ μὲν τὴν πονέουσι, τῆς δὲ
 εὐδαιμονίας ἐδρῆνται· τοσαύτῃ τοιγαροῦν
 ὁρῶν ἐν ταῖς ὁρῶσι· ὅτι δὴ μούρου τὴν περὶ
 νοίαν, παύσαι τὰ τῆς θάλασσας ἐγκαλεῖται·
 ἵνα δὲ μάθῃ καὶ ἐκ τῆς ἀλλῶν μελῶν τὴν
 ποίησιν· ὅτι πεποιηκότος καὶ μονίας, δεῦρο
 πάλιν πρὸς αὐτὴν τὴν καρδίαν ἀγαγόμενα·
 ταύτῃ τοίνυν κυριώτατον αὐτῶν μόνον, καὶ
 τὴν ἡγεμονίαν τῆς σώματος πεπιστευμένην, κα-
 θάπερ ἡ βασιλεία πάντοτε περὶ φράσιν,
 καὶ περὶ βολῶν αὐτῇ ἰσχυρὸν ἐν σώματι πε-
 ρεπλησιν, ἵνα μηδὲν αὐτῇ ῥαδίως τῆς ἐξω-
 τέρᾳ προσηπτόντων λυπῇ· Ἐπειδὴ δὲ διηγε-
 κῶς κινεῖται, αὐτῇ γὰρ αὐτῇ πηγῇ, καὶ
 τῷ τῇ μὲν ὑπέσχετο ἐν αὐτῇ, οἷόν τινα στρα-
 μνὴν μαλακίαν, ὁ μόνον καὶ ἀπογοφῶς καὶ
 πολὺ πόρον καὶ αὐτῇ ὡς τῇ πνέοντος σώ-
 ματος, αὐτῇ δὲ, τὸ τε κωνοειδὲς αὐτῆς ἰσχυ-
 ρὸν ἀπειργάσατο, καὶ χατῶνα ὑμνῶν, μὲν
 στεφανὸν δὲ καὶ ἰσχυρὸν περὶ τῆς εἰκῆς· ὕλην
 δὲ τροφῆς αὐτῇ χορηγεῖ οὐ τὸ πνεῦμα μόνον,
 ἀλλὰ καὶ δ' αἷμα, ἔλκε δὲ ὅσον οἷον διὰ ζῆτος.
 ἑλκὸς τῆς κοίτης φλεβός, ἀπὸ τῆς τῆς ἡπα-

ὅς μοι ἴων· ἔδ' ἡ παρ' ἐκ τῆς γαστρὸς ταύ-
 τῃ ἀνιμάται τῷ ὕλιν· ἡ δὲ γαστήρ, διὰ τῆς
 σωμαχοῦ τῶν ἑσπέρων τῆς ὀδόντων τε μολύνει,
 καὶ ἑσπέρων τῆς μολύνει λεπτομολύνει καὶ λεπτὰ
 τῶν μολύνει ἐλκὶς τροφῶν, ἐλκοντα δὲ, πρὸς τὸν
 κατέχει καὶ χυλοῖ καὶ ἄλλοις καὶ μετὰ ἀλ-
 λει, καὶ πρὸς ἑαυτῶν ὁμοίῳ, εἴτα διαπεφθε-
 σαν καλῶς καὶ ἄλλοις εἴσαν, ἀρκέει δι-
 καίως, καὶ παρὰ χωρεῖ μὲν τῷ ἡ παρὰ διὰ εἶναι
 καὶ ἐλκὶς ταύτης τὸ κατὰ τὸν, τὸ δὲ πρὸς τὸν
 τὸν ἀπὸ θείας, καὶ ταῖς ἐν τῶν παρὰ πέμ-
 πει, τῇ προσωστικῇ· ἡ γὰρ μετὰ σπυρίων καὶ χυ-
 μῶν· οὐ τῷ δ' ἡ παρ' ἔκ κατὰ τὸν τῆς τροφῆς
 ἑσπέρων ἐξ ἑσπέρων, οὐκ ἀρκέει τῇ γλῶσσῃ καὶ
 διαρρεῖ καὶ διακρίνει, ἀλλ' οἷον πρὸς πάλιν
 ἰθμοῖς, ταύτῃ διαρρεῖ καὶ κατὰ τὸν, καὶ τῷ
 μὲν οἷον ἑσπέρων ἐξ ἑσπέρων καὶ παρὰ τῷ τῷ
 γὰρ, διὰ τῶν αἰσθάνων ἐλκὶς ὁ αἰσθάνων, ταύτῃ
 ποιεῖται τροφῶν, ἔδ' ἡ πρὸς τῷ μέτρῳ πε-
 φθεῖ, καὶ τῷ χολῶδῃ μετὰ λαβῶν ποιεῖται,
 καὶ εἰς τὸ ὄν μετὰ πρὸς σῶμα, λαμβανὶς δι-
 χολιδον ἀγγεῖον, τὸ δὲ πρὸς καὶ λίαν λε-
 πτόν, καὶ τροφῆς ἁμοῖον, εἰς τὴν ὑγρῶν
 πρὸς τῷ σωματικῶν δοχῶν χωρεῖ· οὐ τῶς ἀκραι-
 φνῶς κατὰ τὸν τῷ τροφῶν ἐκείνῃ γινόμε-
 νῷ, καὶ ὁμοῖον εἴσαν τῷ ἡ παρὰ, καὶ εἰς αἵμα

τος μεβάσαν φύσιν, ἡ κοίλη παραλαβοῦ-
 σα βλέψ, χρηγεί μὲν τῇ καρδίᾳ τὴν χρείαν,
 αὐτοὶ δὲ αὖω, καὶ εἰς πολλὰς διαχιχομλὴν φλέ-
 βαρ, ρέφει μὲν τὸ θώρακα, ρέφει δὲ ὧμοις,
 καὶ χεῖρας, ἀσικνεῖται δὲ μέχρις ὀνύχων,
 πόρι πλέκεται τῷ τραχήλῳ, κατὰ λαμβά-
 νει τὴν κεφαλὴν, κατεστίν εἰς γλουτοῖς καὶ μη-
 ροῖς καὶ γόνατα καὶ σκέλη καὶ πόδας, καὶ
 ἀπαξαπλῶς, ἅπαν ἐκ τοῦ σώματος πόρινο-
 σεί μόριον, καὶ οὐδὲν τῆς ζώντων μελῶν, ταύ-
 τῃς ἀρσεί τῆς ἀρδίας. ὁλοκίς γὰρ ἐστὶ καὶ
 ὁχετοῖς εὐόκασιν αἱ φλέβες ἀρδεῖν ἐκ σώμα-
 πεπιστευμλίας, διὸ καὶ λεπτόν καὶ μακρόν ἐχοῖσι
 ἐν χιτῶνα, ὥστε ἐκ δίδωσιν τὰ πρᾶκείμενα μό-
 ρια τὴν τροφὴν ἐκείθεν ἀρνεῖσθαι. αἱ δὲ ἀρ-
 τηρίαι οὐ στεγανοὶς μόνον, ἀλλὰ καὶ διωλοῖς
 ἐχοῖσι τὸν χιτῶνα, πνέματις γὰρ ἀλλ' οὐχ
 αἷματός εἰσι δοχεῖα, λεπτομόρως δὲ καὶ ἐκ-
 δίδωσιν ἐκρέει ἐκ πνεύματος. βλέπε τοὺς γὰρ κιν-
 ταῦτα τὰ πόρι τὰ τὴν περιμήθειαν, τὰς μὲν
 γὰρ φλέβας, αἷτε δὲ αἷμα τοῖς μορίοις τοῦ σώ-
 ματος κομίζουσας, ἀπὸ λεπτῶν ὑμλίων πε-
 ποῖνκε, καὶ οἷον ἀραιὰ τινα τῇ σφυμαλίστῃ
 τῇ πόρι βύλαα πόρι τέθηκε, παχυμόρες γὰρ
 ἐκ σώμα, καὶ μεγάλων εἰς ἐκκρίσιν διόμλινος
 πόρων, ἵνα τοίνυν καὶ μὴ ἅπαν ἐκρέει, καὶ οἷον

πινά νοτίδα τοῖς πῦρα κελύουσιν πῦρ ἔχῃ μορίοις,
 ρισαύτῳ τοῖς ἀγγείοις τῷ φύσιν πεποίηκε.
 τὰς δὲ ἀρτηρίας τὸ πνύμα πανταχοῦ κο-
 μιζούσας, λεπτομέρδ' δὲ ὄσιν, καὶ ἐκδίωσ-
 φροῦδον γινόμενον, καὶ δὲ τῆς σμικροτάτων
 μερδ' ὅθεν ἔκκενόμενον, οὐκέθ' ὁμοίως ὁ
 πλάσῃς ἐξέφηνεν, οὐδὲ ἐξ ἐνὸς αὐτὰς μόνου
 χιτῶνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἐκ δύο στεφανῶν κηλίας
 συχῶν. πῦρ δὲ καὶ ταῖς φλεβίταις ἀρτη-
 ρίαις, ἵνα τῇ κινήσει τῆς θερμότητος πνύματος
 αἵμα νυθόμενον, πανταχοῦ διαρέχῃ, οἳ δὲ τῇ
 ἡσυχίᾳ τῶν πῦρ ἐν ἐργάσασθαι. τούτῳ χάριν
 εἴποι μορίοις ἐπέφυσεν ταύτας ἀλλήλας δὲ
 σμικροτάτων ζωνῶν πόρων, ὅπως καὶ αἵ-
 μα βραχίος πινὸς μετὰ λάμβανῇ πνύματος,
 ὡς οὐκ αὐτὸς καὶ κινεῖσθαι βιαζομένου, καὶ
 τὸ πνύμα νοτίδου ἀχλαυῇ τε γγοντος αὐτοῦ
 καὶ ὑγραίνοντος, καὶ ξηραίνεσθαι αὐτὸ πᾶν
 πλῶς οὐκ ἐόντος. τίς τῆς φιλοτίμων πώπο-
 πε, κηλίας δὲ πόρων, οἰκίαν διδάμνους, οὐτως
 ὁλκῶν ὑδρατώων περιμεθεῖται, κηλίας οἰς
 ἀφθονίαν ἐπινοεῖ, καὶ κρήνας, κηλίας οἰς
 πόρην πῦρ ἀσκυλᾷ, ὡς ὁ δημιουργὸς τῆς ὁ-
 λῶν τῷ λογιῶν οἰκίαν τεκτενέμενος, τοῦ
 τοῖς αὐτῶν καὶ τηλικούτοις πόρῃσι χιτῶν
 ἀγγείοις χρησῶσι τῷ χρεῖαι, ἕως δὲ οὕτως

ἀρχιτέκτων ὦν, ξεφύρου πνοαῖς καὶ ταπνεί-
 σσαι τὰς οἰκίσματα μηχανώμενος, δ' ἐρῶν τὰς εἰ-
 σόδους τῆς πνύμας, ὥς ὁ ἀεισότητις. Δις,
 καὶ ἔκαστος καὶ λιγνῶδες ἐκ τῆς σώμα-
 τος ἐξίσταται πνύμα, καὶ τὸ καὶ δαρόν εἰσρέει
 καὶ διακρίνει εἰς ἅπασας τὰς ἀρτηρίας ἐμ-
 χανήσας τοῖς τίς δὲ φυτῶν οὐ τὸς ὀχληγεῖ
 τῆς ὑδάτων τὴν φύσιν, καὶ ταῖς ῥίζαις τῶν
 φυτῶν τὴν ἀρτηρίαν προσφέρει, ὥς ὁ τὸ ξῶον
 εἶναι φυτεύσας, καὶ τὴν κλίσιν ἅπασαν διμυρ-
 γήσας, ἀρῶν τὴν ἐπιφέρει δὲ τῆς φλεβῶν τὴν
 ἀρτηρίαν τοῖς τῆς σώματος μέλεσιν· τῶν γὰρ
 ἀφύχων δένδρων, οὐδὲν καὶ τὴν τροφὴν οἱ
 ἀνθρώποι διαφέρουσιν, ὁμοίως γὰρ ἐκείνοις
 ταύτης ὑπάρχουσιν εἰδεῖς. τὸ περὶ δένδρον
 μὴ σφρόμενον, αὐτὸν γίνεται καὶ ξηρὸν, καὶ
 ὁ ἀνθρώπος λιμῶν πεζόμενος, ὡς αὐτὸς πᾶν
 τοῦ γρόν ἀχρὶ τίθεται, καὶ τῷ δανιάται παρὰ
 πέμπεται. καὶ δὲ πρὸ βίνω τὰ δένδρα, ἢ τὸν
 ἐκνεφῶν ὑέτον, ἢ τὰ ἐκ ποταμῶν, καὶ πηγῶν
 δεχόμενα νάματα, ἐλκεῖ μὲν δὲ τῆς ῥίζας
 τὴν νοτίδα, σφρόν γὰρ κλάδους, καὶ τὴν φλοιὸν,
 καὶ τὴν ἐν τοῖς ὠνῇ, τίκτει δὲ φύλλα, καὶ ἀν-
 θος φύει, καὶ πεπαίνει καρπὸν. οὐ τὸ τὸ δὲ
 τὸ ξῶον, δέχεται μὲν εἰς τὸ σῶμα τὴν τροφήν,
 καὶ γίνεται τούτῳ πηγὴ, ὁλοκὸν δὲ ὁ οἰσφάγος

μιμείται, ὃν εἰς μάχην ὀνομάζειν εἰώδαμεν, ἢ
 δι' ἡσυχίης οἷόν τι σφίξαι ταύτῃ ὑποδεχόμε-
 νον, καὶ δὲ τὸν πνὶ τῆς κλάδων ὑποβάθρα
 παραπίμπει τῷ ἡπατι. τὸ δὲ, οὐκ ἀνέχεται
 μόνον τῆς χρεῖας ἀχλαύειν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς
 μορίοις τ' σώματος ταύτῃ διὰ τῆς φλεβῶν
 τῶν ἀφ' ἑαυτῶν περσφέρει. οὐ τῷ τὸ σῶμα ερε-
 φόμενον, εἰ μὲν τοῖς βρέφεσιν αὖξεται, καὶ μη-
 κύνεται, καὶ διρύνεται, καὶ πρόσφορον κατὰ
 βραχὺ περσλαμβάνει τὸν ὄγκον, ὅταν δὲ εἰς
 τὸ ὠρισιμὸν ἀφίκηται μέτρον, τῷ καὶ τα
 τῆς μετ' αὖξης παύεται, ἴεφεται δὲ μόνον.
 οὕτως ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς τῇ ἡμετέρας
 φύσεως περσμεθεῖται, καὶ οὐ διαπλάττει μόν-
 ον, ἀλλὰ καὶ διατρέφον διατελεῖ, καὶ οὐ δια-
 ἴεφει μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ἁπασαν
 ἡμῶν καὶ μόνον ποιεῖται. ἀλλὰ γὰρ ἄχρηστον,
 πῶς ὑμνήσω τὸν ποιητὴν, νικᾷ γὰρ τῷ διά-
 τοίῳ τῆς ποδὶ ἡμᾶς περσνοῖας ἢ ποικιλία,
 παραχωρεῖ πᾶς λόγος τῇ τῆς δημιουργίας
 σοφίᾳ, οὐδεὶς ἐξικνεῖται διαγινῶναι τὴν τῆς
 σωμάτων κατὰ σκῶν. ἀχρηστοὶ καὶ ὅτι
 μόνον εἰς ὑμνωδίας τῶν κτίσαντος, οὐκ εἰς γῆν
 διακύπτει τοῖς ἀλόγοις παραπλησίως, οὐ
 δ' εἰς γαστέρα διαπύει κατὰ τὸν χοίρειον. ἀ-
 νάβλεπε μόνον, καὶ βλέπε τῷ περσνοίῳ, ὅς

Διόν σε μόνον τῆς ζωῶν ἐδημιούργησεν, ἀδὲ
 δύο ποσῶν ὀχούμελον, καὶ τούτων δὲ ἕκαστον,
 οὐκ ὅς τις πεποίηκε κάλῳ, ἀλλ' ἐκτελέει
 στυγερῶς, καὶ εἰς βεῖς ἀρμονίας ἐνέδωκε. καὶ
 τὴν μὲν, τῷ ἰσχυρῶς τωῖν ἔρμω. τὴν δὲ, τοῖς γό-
 νασι στυγερῶς. τὴν ἐτέρω δὲ, τοῖς ἀσφαλά-
 λοις ἐπίστευσε. καὶ νότοισι ἰσχυροῖς τὰς ἀρ-
 μονίας στυγερῶς φηγε, καὶ μυσὶ τὰς ἐκουσίους
 κινήσεις ἐνέφυσε. καὶ οὐτε χαλαρὰ λίσσῃ,
 οὐτε πάλιν κομίδῃ τεταμένη πεποίηκε τὰ
 δεσμά, τὰ μὲν γὰρ, παντὰ πασιν ἀφῆρετο
 τὴν κίνησιν, τὰ δὲ, διαφύγειν καὶ διολιθεῖν
 νειν ἁλλήλων ἐποίει τὰ ἀρθρα. ὅθεν ταύτῃ
 αὐτῷ τὴν περὶ μῆθειν, καὶ βαδίζεις καὶ βέχεις
 ὅταν δέλης, καὶ σάσεως καὶ κατὰ δόξαν τὴν ὅσον
 οἶαν ἔχεις. Ὅρα δὲ καὶ ἐτέρω κινήσει ἀρμονίας
 εἶδος. ἵνα γὰρ μὴ δυχεράινῃς ἀδὲ γυμνῶν τῶν
 ἀρθρῶν κατὰ δόξαν, ἀλλ' ἐπὶ δόξοις καὶ λί-
 θου τὴν κατὰ δόξαν ποσειδῶνος ἀλυτῶς δια-
 μένης, οἷα πινάσοι στρωμνὴν αὐτοφύῃ τὸ τῆς
 γλου τῆς περὶ τέθεικε σῶμα, σὺ δὲ ὁμοίως
 ἀχαρισεῖς, οὐ γὰρ αἰσθάνῃ τῆς δουρεῶν, ἀλλὰ
 μέμνησας καὶ λυτῆρας κατὰ τὸν τῶν περὶ μῆθου
 μένης του βωθίως. καὶ ὁ μὲν κύων ἐπιγνώσκει
 τὸν βέποντα, καὶ πρὸν τι στυγερῶς, καὶ ἀπόν-
 τα ποθεῖ, καὶ ἐπανιόν τι δείκνυσθαι τὴν ἡδονὴν

χαλῶν τὰ ὧτα, καὶ τὴν κέρκον σείων, καὶ τὴν
 ὑπὸ τὰ γῆν σημαίνων, καὶ τὴν δουλείαν ὁμο-
 λογῶν, καὶ τὴν δούργισιν παραδιδῶν, καὶ
 ταῦτα ἀλόγως δουλεύων, καὶ λόγου παντὸς
 ἐσθρημύιος, τῷ δὲ χρόνῳ καὶ τῇ ἐθῇ καὶ συχναῖς
 δούργισις ἀγνώτος καὶ γνωστός, καὶ φίλος
 καὶ ἐπιβούλου τὸ διάφορον μανθάνων. σὺ δὲ,
 λόγου μετέχων, καὶ νοῦν ὑπεμόνα λαβὼν, τῷ
 ὀρωμύλιον καὶ τῇ ὑποπείρῳ ἀπάντων ὁξύ-
 τῳρον, ἡλίου μὲν γὰρ εἰς ἡμέραν μὲν τῆς οἰκου-
 μένης διατρέχει τὸ δίκυλον, ὁ δὲ, ἅμα τε νότος
 καὶ τὴν οἰκουμένην περὶνοσεῖ, καὶ εἰς οὐρανὸν
 ἀφικνεῖται τῇ φαντασίᾳ, καὶ ὅσον ὑπορ-
 βαίνει, καὶ διὸν ὡς δύναται καὶ τοπείζεται,
 καὶ τῇ ἀγγέλων τὰς ἀπείρους διωρεῖ μυ-
 ριάδας, καὶ τῇ ἀρχαγγέλων τὰς χιλιάδας,
 πῶς λυπραγμονεῖ τὰ ὑπὸ γῆν, ἐπικεῖνα τοῦ
 τῶν ὑπορβαίνον φιλονφεῖ μὲν, οὐ δύναται
 δὲ, ὅσον γὰρ ἔχει τῆς φαντασίας, ἀ' μεμάρθη
 κεν εἶναι. ὅσον ἐχέον ὑπεμόνα, καὶ κυβερνήτης
 καὶ ἡγετοῦ, τῇ δειῶν δερεῶν οὐκ αἰσθάνη.
 οὐ λόγῃ τῇ δούργισιν τὸ πᾶν ἦτος, ἀλλ' ἐ-
 πιμύεις ἀχαιεῶν καὶ τοσούτων τοῖ διδασκᾶ-
 λων περικειμένων, μαθεῖν οὐκ ἐδέλφει τὰ τῆς
 περνοῖας σοιχεῖα. ὅρα μή σε παντελῶς ἀτη-
 μέλητον καὶ ἀλίπην, καὶ τῇ πείρᾳ μάθης περ-

νοῖας, καὶ κηδεμονίας, καὶ ἐξημίας διαφο-
 ραί. Δεῦρο τοιγχοῦ ὧ φιλότης, ἐφ' ἑτάρων
 σε μισαγάτωρ τῷ σώματος μόρος. βλέπε δὴ-
 μοι τὴν ῥάχιν, ἀπὸ μὲν τῆς πλάτης ὅσῳ τοῖς
 γλουτοῖς ἐπικειμένῳ τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν,
 μέχρι δὲ τραχήλου δῆκοντες, καὶ κίονι πᾶσα
 πλοσίως στεγανῶ, καὶ ἐκ σπονδύλων συγκει-
 μένῳ τήν τε κοιλίαν φέροντες, καὶ ὧμοις, καὶ
 χεῖρας, καὶ αὐχένα, καὶ κεφαλὰς. ἐπειδὴ
 γὰρ οὐδὲν ἔξωθεν ὅσῳ ὁ ποιητὴς τῇ κοιλίᾳ
 περικέθεικεν, ἵνα τὴν ἰσοφίᾳ ὑποδεχόμεν
 δύρνηται ῥαδίως, καὶ τὸν ἀρκούντα τοῖς σε-
 λήοις ὁ σκόνεργάσῃται, ὁ ποθεν αὐτὴν ἡ ῥάχιν
 ὑποδέξεται. ἐκ πλειόνων δὲ αὐτὴν ὁ ποιητὴς
 ὅσῳ σπινθῆκεν, ὅπως καὶ κἄμπῃται ῥα-
 δίως, κύπτειν τῆς ξάου βουλομένην, καὶ τῇ κἄμ-
 ψῃ μὴ δρῦνται. τρέφει δὲ ταύτῃ ὁ ἰω-
 πταῖος μυελός, πηγὴν τὸν ἐγκεφάλου ἔχον.
 Τί με δεῖ λέγειν περὶ χειρῶν, ὧν τὴν χρείαν
 αἱ παντοδαπαὶ κηρύττοις τέχναι, ἀλλ' ἐκεί-
 νων τὴν μνήμην ἐν τῷ μὲν ταῦτα ποιησόμε-
 να λόγῳ, οὐκοῦν καὶ τῆς τῆς χειρῶν χρείας
 τὴν ἐξήγησιν, ἐκείνῳ φυλάξωμεν. Ἀνάβηδι
 τοίνυν ἂν τὸν τραχήλον, καὶ διώρησον τὴν
 τούτου διάπλασιν, καὶ αἰαμνήσῃ μοι τῶν
 κίωνων τῆς κἄτωθεν ἀνὰ διατερημένων, καὶ

μὲν

πολλὰς τοιαύτας διαρρήσεις ἔχόντων, καὶ
 μίαν μέσσην μέγιστην, δι' ἣς οἱ τῆς ὑδάτων ὀχε-
 τοὶ πλεῖστον μὲν αἰάποισιν ὕδωρ, διανεμόντες
 δὲ ἑῷ, καὶ πλεία δὲ τῆς ἄλλων πᾶρα κελύον-
 ται, καὶ ὁ μὲν εἰς ὁ νότον μόρος τῆς πόλεως
 πᾶρα πέμπουσιν, τὸ δὲ εἰς ὁ ἑῷ, ἄλλο δὲ εἰς
 τὸ ἑῷ, ὁ τὸν δὲ εἰς ὁ βορείον. ταύτῃ
 ὁ κράχης τῷ χρεῖαν πᾶρα τῷ σώματι, με-
 μείπει γὰρ, ὡς ὁ φῶς ἡ δὴ, τῷ φύσιν ἡ τέχνη,
 καὶ ὁμοιοὶ τὰ οἰκεία μηχανήματα τοῖς ἑ-
 κείνης ποιήμασιν. ὁ κράχης τοιχατοῦ, ὁ-
 χει μὲν τῷ σώματι τὸ σῶμα, πᾶρα πέμπει δὲ τῇ
 γαστρί τὰ σιτία καὶ ποτὰ, ὁ χει τῷ βαχίαν
 ἀρτηρίαν ὁ τῷ πνέοντος μέχρι τῷ λάρυγ-
 γος ἀφικνουμένην, ὁ χει δὲ καὶ τὰς φλέβας,
 καὶ τὰς λείας ἀρτηρίας, δι' ὧν ὁ ἐγκέφα-
 λος δέχεται μὲν αἷμα, καὶ πνέμα. φερόμε-
 νος δὲ καὶ αὐξόμνος δὲ τῆς συμπεφυκέντων
 ὁσῶν, τὸν νοπαῖον μυελὸν πᾶρα πέμπει τῇ ῥά-
 χει, ὁ φ' οὗ βέβηται μὲν ἅπαντα τῆς ὁσῶν ἡ φύ-
 σις, ὁ φ' οὗ βέβηται ὁ νοῦρα τὰ ισχυρότατα, τὰ
 πᾶρα χῆα καὶ τὰ λεπτά, τὰ πᾶρα πᾶρα καὶ
 τὰ σφογγύλα, δι' ὧν τὰ πᾶρα ῥα δεσμεῖ-
 ται, καὶ οἱ μῦθοι τῷ κινητικῷ εἰσέρχονται δι-
 χονται. ὁ περὶ δὲ εἰς αὐτῷ ἀφικόμεθα τῷ
 κεφαλῷ, βλέπει αὐτῷ ὡς πᾶρα ἀνθρώποις

πινὰ τῆς τῆ σῶματος πόλεως ἐν ὕψι καὶ θη-
 μίλῃν, καὶ οἷόν τινα πολοῦτον καὶ θησαυροῦς
 ἐν ἰσχυροτάτῳ φρουρίῳ φυλάττουσαν ἣ ἐγ-
 κέφαλον, τὸ γὰρ κρανίον οἷον ἔρκος καὶ κρά-
 νος ἐπάνυμνον γὰρ τούτου ἔκρας πρὸς τὴν
 τούτου μίμησιν κατεσκεύασμένον, τῷ ἐγκε-
 φάλῳ πῶρικεῖ μινον, τὴν ἐξωθεν ἐπὶ ῥοχμέ-
 νῳ ἐλάβῃ, εἰς δύναμιν ἀπείρχει. ἵνα ὃ μὴ
 ἕως τῆς ὁσῶν σκληρῶν ὄντων καὶ αἰετὶ τύ-
 πων, μαλακὸς ὢν λίαν οὐτος, καὶ κομδίῃ
 χαῖνος, λώβῃ πινὰν ὑπὸ μινος δέξεται, δύσ-
 αὐτῷ πῶρικεῖ δεικὲ χιτῶνα, ἃς μὴν γρασ-
 ῖα βῶν ὀνομάζουσιν παῖδες. ἀλλὰ τὴν μὲν λε-
 πτότάτῳ καὶ χοροειδῇ καλουμένῳ, σωεί-
 φυεν αὐτῷ, καὶ λίαν αὐτῷ πρὸς φαύλῃν πε-
 ποίηκε, καὶ σωέχειν αὐτὸν διωαμλίῃν, καὶ
 πολυκίκλῳ οὐκ ἔχουσιν δύναμιν διὰ τὴν αἰ-
 γαν λεπτότητα, τὴν δὲ ἐτόραν σεγανὴν μὲν
 καὶ ἰσχυρὰν ἐποίησεν, ἐγκεφάλου δὲ αὐτῇ
 καὶ κρανίου τὴν μέσῃν ἀπεκλήρωσε χώραν,
 ἵνα μήτε λυπῇ ἐν ἐγκεφάλῳ σκληροτόρας
 ἔχουσα τὴν οὐσίαν, μήτε ἕως τῆς ὁσῶν λυ-
 πῇται, μαλακώτερον ἐκείνων ἔχουσα φύσιν.
 Ὁ μὲν γὰρ ἐγκεφαλός, οἷόν τις πολοῦτος ὡς ἐ-
 φῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ἀπὸ πρὸς ἐν ἀκροπόλει
 φυλάττεται. ἐπειδὴ δὲ ἔδει τῷ φρουρῷ ἄρχῃ

νῶ καὶ κατὰ σκόπων, τὰ τε πολέμια καὶ τὰ
 φίλια περὶ ὁράωντων, δέδωκε καὶ τούτῳ ὁ ποιη-
 τὴς, καὶ οὐχ εἰ ταύτῃ τῷ πῶριον ἐνε-
 χείρῃσιν, ἀλλὰ δύο φύλακας ἔθηκε. καὶ ὁ μὲν,
 τὰ δέξια. τῷ δὲ, τὰ ἀριστερά. καὶ ἀνέστη καὶ
 πῶριον ποιεῖν ἐνόμοθετησεν. Ἐπειδὴ καὶ οὗτοι
 φυλάκων ἐδέοντο καὶ ἐπάλξεων καὶ περμα-
 χῶν καὶ χαρκαμάτων, οὐδὲ τούτων ὁ τῆς
 πόλεως ταύτης ἠμέλησε ποιητὴς, ἀλλ' ἐπέστη
 καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἷς τῷ ὁ πῶριον ἐνεχί-
 ρεισιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπάλξεως καὶ περ-
 μαχῶν, τῷ δὲ φερέων τὰς περβολὰς, ὑφ' αἷς
 κρητὶς ὁ μὲν πῶριον ἀσφαλῶς τὰ πό-
 ρια ἐκ δύνανται. ταύταις δὲ ταῖς ἐπάλξε-
 σιν, οἷον τῆς πόλεως τῆς ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ὑπὸ τῶν, εἰς φύλας τείχους λεπτὰς ἔθηκε, καὶ
 αὐτὰ τὰ ἐξωτὴ περὶ τῶν πόλεως, τὸν ἐκ
 τῆς μετώπων κατὰ ῥέοντα ἰσχυρὰ δὲ χρ-
 μῆας, ἀλλήλους δὲ παραπυρρῶς, καὶ ὁ δὲ
 τῆς κροτάφου ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ταύτης ἐλὼν διδούσας τὴν πόλιν. Ἐπει-
 δὴ καὶ πῶριον ποιεῖν, οἱ φύλακες ἐδέοντο,
 πῶριον ποιεῖν, καὶ τῆς πόλεως βλεφάρων χι-
 τῶνας, καὶ τὰ πῶριον δὲ ὁδὸν καὶ βίαν τὰς
 βλεφάρων σιωπῆσιν, οὐκ ἐπὶ ὁμοίως ταῖς
 ὀφθαλμοῖς κεκλιμέναι, ἵνα μὴ αἰτὶ περμαχῶν

ἐπίβουλοι ἴνωνται· οὐκ ἐμὴν κατ' αἰθέρα
 χρομμὴν πεταμύαο, ἵνα μὴ ἀλλύλαις ἐν
 τῇ μύσει τῆς βλεφαρῶν περιστέβωνται,
 ἀλλ' ἀδὶ δ' ἔξω βραχὺ πινυδύκῃας, ἵνα τῆς
 λεπτοτάτων σωματ' ἀπωθονῶνται τὴν ἐλα-
 βλῶν· αἶέ μου γὰρ σφοδρότορον πνέοντος, καὶ
 κόνις οὐ λεπτὴ μόνη, ἀλλὰ καὶ παχύ τῶρα κε-
 νεῖται, καὶ κάρφῃ, καὶ ἑτῶρα ριαῦται, ἐπὶ αἰ-
 σι δὲ καὶ κώνωπες, καὶ ὅσα τοιαῦτα ξαυνοῦσι,
 καὶ τὰς βλεφαρίδας ὁρῶντάς καὶ δάπνυσκό-
 λωπας, σραπετὸν δὲ. οὐκ ἔτι καὶ τῶν ἀσάχυνσας
 καὶ δώπλιον ὅτ' ἀπάντων δημιεργός, ταῖς
 γὰρ θήκαις τῆς πυρῶν ἐπιθεῖς τῶν ἀδύνατον,
 οὐκ ἔτι τὰ σπέρματα τῆς ὁρνίδων σφόδρα
 λυμᾶνεσθαι τῶν κερπῶν, ἀλλ' οἷον πᾶσι καὶ
 χμαῖς δοράτων δεδιτῆται, καὶ σραπετὸν δὲ
 ποιεῖ. ἀλλ' ἴσως αἰετὶ ποῖς ἀχειρίσκει νοσῶν,
 τί τοίνυν μοι πᾶσι τῶν ἀσάχυν καὶ χμαῖς;
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἀσάχυν τὴν φύσιν ἐμμερόν τῃ
 τε δὲ τὴν σὴν χρεῖαν πεποίηκε· τί τοίνυν αἰ-
 χειρίσκει, εἰ καὶ τὰ σὰ δὲ σὲ τοῖς τοῖς ὁπλοῖς
 καὶ δώπλιτε, οὐκ ἀπείρεις τῶν κερπῶν ἀχαι-
 εῖς ὅταπε, αὐτὸς ἀρδῇ καὶ θορμαίνῃ καὶ τρέ-
 φει καὶ φρουρεῖ καὶ φυλάττει, καὶ πέποναι
 οἱ περὶ τῆς· οὐκ ἀμήσας, καὶ τῇ ἀλφ' ἡρα-
 δοῖς, καὶ τῶν τῇ τέχνῃ, καὶ τῆς ἀχέρον ἀχ-

-30 Λ. 30
 233

κείνας, καὶ μύλη λεπτύνας, καὶ τῆς πιτύ-
 ρων χεύσας, καὶ ταῖς χερσὶ μάξας, καὶ κλι-
 βαίῳ, ἢ ἰπνῷ πῤαδῶς, ἐν θυφᾶς τῆς αἵ τοις,
 καὶ τὸν χρενζὸν ἀγνοεῖς. Ἀλλ' αὐτὸ ὁ φθαλ-
 μὸν ἐπ' ἀνέλθωμεν, καὶ τὰ νότον αὐτῷ τῶν φύ-
 σιν, βλέπε πόδις ἔχει χιτῶνας, βλέπε τῶν
 ἐξωθεν θυμορῶν, βλέπε τῶν τῆς κόρης λε-
 πτότητα, τῶν πδρικμυλὴν ἱερν, ἣν σεφαίνης
 ὀνομάζομεν, τὸν κερατοειδῆ κύκλον, τὸν ῥατοφ-
 δῆ χιτῶνα, τῶν κρυσταλλοφθῆ σφαῖραι τῶν
 ὑπὸ τούτῳ κμυλῆκ, καὶ ὅλα μέσον διακύπτου-
 σαν, δ' ὡδὲ ταύτῳ διακεχυμυλὸν ὑμνοφθῆς
 ὑγρὸν, δ' ἀμυλβλησσοειδῆς πδριβέλασις,
 τῶν ἀδενώδῃ ὄρασι, ἐφ' ἧς ἀπας ἐρήρειται,
 τῶν ἐκ τῷ ἐγκεφάλῳ δι' ἀγγεῖον λεπτὸτά-
 του χρενζομυλὴν ὥσφω, τῶν ὅλα τῆς ἀκάν-
 θων τῷ πδριτῶματος ἐκροήν. Σκόπησον εἰς
 πόδα τὸ αἷμα μετὰ χιματίζετα χρώματα.
 ὅσῳ πρῶτον μύλην σιτίον, τοῖς ὀδοῦσι δὲ λε-
 πτωθεν, τῇ γαστρί παρ' ἐπὶ μφθῇ. ἐκείνη πρὸς
 τῶν οἰκίαν χροῶν ὅσῳ μετέβαλε, καὶ λούκον
 ἀπειργάσατο, ὅσῳ τὸν παρ' δεξιὰ μύλον, πάλ-
 λιν εἰς δ' οἰκίαν μετέπληθον χρώμα. οὕτω γε-
 νομυλὴ τῷ αἵματι τῆς φύσις, εἰς ἐγκεφάλῳ χρε-
 ζούσῃ, πάλιν λούκονετα, καὶ εἰς ὅσα μεν-
 πύχυνται, καὶ εἰς τοῦ ῥα σεζαντὰ μύλῃ, ἀνέμ-

ἄλλοι-
 δὲ

πῇ δὲ μὲν τίθεται· ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁμοίως
 ποιῶ, τοῖς τὴν ψάμμον ἀειθεμεῖν πειρωμέ-
 νοις, τὴν ἐν τῷ σώματι φανομένην τῆ ποιητῆς
 πρὸς μύθων ἐρδυνῆσαι φιλονεικῶν· κατὰ σὺν
 τὸν τοιγαροῦν πάρος τῇ θεωρίᾳ περὶ νόσων
 τὰς αἰσθήσεις, τὴν γλῶσσαν, τὴν ὁσφρησίν, τὴν
 ἀκοήν, ὅπως ἡμεῖς, τῆς ὁσμῶν τὴν αἰτίαν ἡμεῖς
 ἔχει, καὶ τὸ μὲν ἡδὺ πρὸς τίεται, τὸ δὲ δυσωδὲς
 ἀπὸ θείται, καὶ τῆς τῆς κεφαλῆς περὶ τῆς
 μάτων τὰς ἐκκρίσεις πεπίστευται· ἐπεὶ δὲ γὰρ
 εὖ καὶ τῷ θείαι ἅπαντας αἰσθητικὰς ἀπορροὰς ἀ-
 τμοῖς ὡς ἀπορροήν τῆ σώματος αἰσθάνε-
 ται, ἡ δὲ τούτων πλεονεξία πολλὴν αὖ εἰς
 γάλακτος τῷ κυματῶν μορίῳ, φημὶ δὲ ὅτι ἐκε-
 φάλῳ τὴν λώβην, οὐδὲ τῷ τούτου κατημέλησεν
 ὁ τῆς ὁλῶν ποιητῆς, ἀλλὰ πόρῳ τινὰς ἐν αὐ-
 τοῖς ἐργασίῳ, καὶ ἀπογγοιδεῖς καὶ σπαραγ-
 γοειδὲς πεποινηκώς, τὰ ὑγρά καὶ τὰ παχέα τῆς
 περὶ τῆς μάτῃ τῆς τῶν ἀπορροῶν καὶ εὖ μνηστῆ-
 ρας ὡδὴν τῆ, καὶ δύο τούτοις ἐκκρίσεων ἀπὸ τῆς
 μεμόρια, ἵνα σιωπῶντος ἔκλαβρον ἐκφορῶ-
 νται, ἔδὲ ἀτμοῖς καὶ λιγνῶδες περὶ τῆς
 μάτῃ ὡς δὲ τῆς τῆς κραλίου ῥαφῶν διαφο-
 ρεῖσθαι καὶ διεξωθεῖσθαι πεποινηκώς· τῶν δὲ
 καὶ τῆς ἀκῶς τὴν αἰσθήσιν, βλέπε πῶς μὲν
 εἰς διχομήν φωνὰς οὐ κορεῖνται, οὐ πλεονεξία

ροῦται, οὐκ ἴσως ἅπαντα δέχεται, ἀλλ' οἷδι
 ὁ ξείνος καὶ βαρεῖα σφωνῆς τὸ διάφορον, δύφω
 νία τὸ ῥέπεται, καὶ κακοφωνίαν ἀχρεῖς ἐφετα.
 ὁ δὲ ταύτης τῆς θείων ἐπαϊομένων λαβῶν, ὁ δὲ
 ταύτης πᾶσαν ἐπισήμην αἰθροπείαν ἢ φύσις
 παιδίδεται, γραμματικὴν, ῥητορικὴν, σοφι
 στικὴν, ἀριθμητικὴν, ἱατρικὴν, μηχανικὴν, καὶ
 εἴ τινα ἐτόξαν τῶν αἰθροῶτων ἢ φύσις ἐξούρει.
 ταύτῃ ἔποθεν τοῖς ἡμετέροις λόγοις τῶν
 ἀκροῶν, δέξαι φάρμακον τῶν ψυχῶν καθαί
 ρον ὁ δὲ ταύτης, καὶ τῆς πονηρᾶς αὐτῶν βλάβῃ
 σφονδύσας ἐλδοθεροῦν. ἐπίθεν ταύτῃ πύλας,
 τὸν λόγον καὶ πύλωρον, τὸν τῷ θεοῦ φόβον.
 καὶ τῆς προφθορῶν ὅτι λῶν γίνου κελτῆς,
 καὶ τοῖς μετ' αὐτὴν βέβη, ὁ πύλωρος ἀποίγεται
 τὰς πύλας. ὅθεν δὲ βλασφημῶς καὶ βδε
 λυροῖς καὶ θιομίσις, ἀχρεῖς πέτω, καὶ τὰς
 πύλας κλέπτω, καὶ οἷον τι μοχλὸν ἀρῶ αἶψα,
 τὸ σέρεον ἐπιτίθω τῆς πίστεως. οὐ τῷ γὰρ δύ
 ναν τὸν τῆς τε πολεμίων ἀπαλλάττειν, καὶ
 ὅθεν φίλοις καὶ οὐδ' ἰσχυρὰς τῆς λῶν δεχομέ
 νοις, τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οὐκ ἔστιν ἐπιτίθω κα
 τὰ τὸν θεὸν παῦλον τῶν ἀκροῶν. οὐ δὲ τοῖς
 τὸ ῥέπεται μετ', βλάβῃ τοῖς τὸ λογικὸν λόγοις
 ταύτῃ ἔποθεν τὰς ἀλλὰ κελτῆς ὁρῶνται
 καὶ δικαίους τῆς λεγομένων καὶ γιγνομένων
 γιγνομένων.

β' περὶ
 ζμ. δ'.

γχομελίοις· καὶ τοῖς ὄνυσιν φέροντας ἐκλε-
γχομελίοις, καὶ τὸν θεὸν κατὰ τὴν προφήτιαν δέξ-
αντος περὶ ὠμελίοις, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν, καὶ βαδίζοντας καὶ καθεμνήνοιοις, καὶ πᾶν
ὁποῦν ἢ ὁρῶντας ἢ πάχοντας, αὐτῷ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν·

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΧΕΙ-
ΡῶΝ ΤΗΣ ΑΙΘΩΠΕΙΩΝ, καὶ ΤΗΣ ΕΦΘΥΡΕ-
ΘΕΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, ΛΟΓΟΣ Δ'.

Κούσα τὴν προφητικὴν φωνήν,
" ἀδούσης καὶ βοῶσης· οἰοῦνται οἱ Ἰσραὴλ
" ὅτι γινώσκουσιν δόξαν θεοῦ, ποίη-
" σιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ, αἰαγγέλλει
" ὁ σδρέωμα· ἀλλὰ φωνὴς μὴ
ἐκείτου φθορῶντος, ἢν ποιεῖ πνεῦμα δὲ τῆς
ἀρτηρίας ὡδούμνον ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ λόγος
γλῶττης ἐναρμονίως τοῖς ὁδοῦσι προσφέ-
ρων, καὶ χεῖλη πνεύματος, καὶ αὐτὸς πνεύματος
μῆτος, καὶ τὴν αὐτὴν πνεύματος ἐργασίμνος, οὐ-
δεὶς τὴν καὶ ἡμᾶς ἀκήκοε πῶποτε ἀνθρώπων·
φαινόμνος δὲ, καὶ τὸ τε μέγεθος τὸ τε κάλλος
ὑποδιδίκνυς, καὶ τῆς ὁροφῆς τοῖς ἀνθρώποις
πρέχον τὴν χεῖρα, σπῶν κερύττει τὸν ποῦ-
τῶν, καὶ τὰς ἀπάντων γλῶττας εἰς ὑμνή-

δῖαι κινεῖ· καὶ καὶ δὴ πῶς οἰκίαι ὁρῶντες τε-
 χνικῶς μάλα γέλην μλίν, καὶ ἡ σερραῖς κρη-
 πῖδος ἐρμυσίν, καὶ πωνίας δυθείαις στυρε-
 μοςμίν, ὅς τε καὶ μήκος ἔχουσιν, καὶ
 ὕψος τὴν πρὸς ταῦτα διαπῶσον αἰαλογίαν,
 καὶ φωταπώγισ ἐν θυμῷ καὶ τάξι γέλην-
 μλίν, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τὰς τοιαύτας οἰκίας
 λαμπρύνειν φιλεῖ, οὐδὺς ἐν τεχνίτῳ θαυ-
 μάζομεν, καὶ ἐν οὐ παρόντα ξωρχαφούμεν
 τῇ δεικνύσῃ, καὶ εἰς τὴν ἐκείνου τέχνῃ παῖαν
 ἐκείνης τῆς δὲ πρεπείας αἰαφρόμεν τὴν δὲ-
 μορφίαν· οὐτως οὐραλὸν ὁρῶντες, καὶ τῶν κα-
 τ' οὐραλὸν φασήρων τὴν χρεώδη χορείαν, οὐ-
 τὰν τα προσκυνοῦμεν, ἀλλὰ τ' αὐτῶν ποιη-
 τῶν ταῖς διασταῖς ὑμνοδῖαις, χεραίρομεν,
 καὶ ἐκ μεγέθους καὶ καλλοῆς κτισμάτ' αἰα-
 λόπως ἐν γλυπτοῦργον διαροῦμεν· λογίζομεν
 δὲ ὅρθεως καὶ δικαίως, εἰ τηλικούτων τ'
 ποιημάτων τὸ μέγεθος, τηλίκος ὁ ποιητής, καὶ
 εἰ τοιαύτη τῆς γλῆν τῶν ἡρώων, οἷον τῷ ἀειστο-
 τέχνῳ καὶ ποιητῇ τῶν ὁλῶν ἐκείλος, οὐ-
 τὰς οἱ οὐραλοὶ δεικνύται δοῦναι θεοῦ, ποιήσιν
 » δὲ χερῶν αὐτῶν αἰαγγίλλει ἐσδρέωμα· οὐ-
 » τως ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ ἐρδύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ
 » νυκτὶ αἰαγγίλλει γῶσιν, οὐ φωνὴν ἀφεί-
 σαι, οὐδὲ δὲ γλῶττης φθεγγόμεναι, ἀλλὰ διη-

- νεκῶς ἀλλήλων διαδεχόμεναι, καὶ πρὸς τῶν
 τῶν αἰθρώπων χρεῖαν ὑπ' ἀλλήλων πλεονε-
 κτούμεναι. καὶ τοῦτον πῶς ἐκβοῶσιν, ὥς
 ἀπάντων αἰθρώπων ἐλπίος τῆς τούτων ἐ-
 " παίδων φωνῆς. οὐκ εἰσὶ γὰρ φησι λαλιαί, οὐδὲ καλ. 10
 " λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονταὶ φωναὶ αὐτῶν, ἀπ' αὐ-
 τῶν ἑδνῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶν γλῶσσαι τῆς τῆς ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς κηρυγμάτων ἀκούει. αἱ μὲν
 γὰρ γλῶτται, ἐξ ἀφοροῦν ἑκατὶ, μία δὲ φύσις
 τὴν αὐτὴν πρὸς τούτων δρέπεται χρεῖαν. οὐ-
 πτω πάλιν ὁ ταῦτα εἰρηκῶς ἐνέτερω φασμα
 " ἐνδημοεργὸν ἀνυμνῶν, ἐλεγειν. ἐθαυμασῶ καλ. 11
 " θηή γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ ἐλν
 " δύναμαι πρὸς αὐτὴν. εἰς ἐμαυτὸν γὰρ φησι
 σῶφεις, καὶ ἐν ἐμαυτῷ γινόμενος, καὶ τῶν ἐξω-
 θεῶν ἀπάντων δορυβάων ἀπαλλαγεῖς, ἐν δὲ
 εἰς τῆς ἐμαυτοῦ γενέσθαι φύσεως ἡβουλήν,
 καὶ τὴν λοπκὴν τῆς ψυχῆς ἀκερβῶς δύνα-
 μιν καὶ πδεῖν, τὰς ἐπισήμας, ὧν ἐστὶ δεκτέ-
 κη, τὰς τέχνας, ὧν ἐν εἶον ἐνέπλησσε, δι' ὧν
 ὁ δὲ καὶ θυμὸς ἐδράν βιοτὸν δύνει. ὧν ὁ δὲ λῶ-
 πων ἐπὶ τῆς δόξης. ὧν δὲ χεῖται τὴν ἀμετρίαν,
 πῶς ἀπὸ τῆς δόξης ταῦτα, καὶ διακεκελιμμέ-
 νως φυλάττει. πῶς προσφέρει ἐξ αὐτῶν τῶν
 κηρυγμάτων βούλεται. πῶς ἰθὺν δὲ σῶμα. καὶ
 ὁ φασμα τοῖς μὲν ὁ γὰρ καὶ χρομάτ' ἐγχειρεῖ

διάκεισιν· γλώτῃ ἤ χυμῶσ' δικάζει· ἐπίστευσεν,
 καὶ διάκονόν τῆς οἰκείων ὠφείων ἐχειροτόνη-
 σεν· ὁσμῶν δὲ κερτήριον ἀπέφηνε τὰς εἴνας·
 καὶ λόγοις ἐξώθεν φθορομένοις, τὰς ἀκοὰς ἀ-
 νεπέτασε· τῷ δὲ λοιπῷ σώματι τὴν ἀπὸ τῆς
 εἰς χεῖρας δύναμιν· καὶ παρέχει μὲν τοῦτοῖς
 τὴν αἰδήτικὴν εὐδρυχείαν, ἀντιλαμβάνει δὲ
 παρὰ τούτων καὶ λύπην καὶ εὐφροσύνην· ταῦ-
 τα καὶ ὅσα τοιαῦτα φησὶ λαβρόμενος, καὶ ὁ-
 ρῶν τὴν τῆς εἰς ἀντίων τούτων σιωπῆσιν εἰς
 εἰς ζώου καὶ τασχυλῶ, καὶ τὴν ἀντι-
 σιζυγίαν νά του· συμφύσαι, νικῶμαι τῷ θαύματι, καὶ
 τῆς θεωρίας οὐκ ἐπινοούμενος, τὴν ἡ τῆς ὁ-
 μοιωσῶ· καὶ τῆς τῆς δημιουργοῦ θεωρίας αἰα-
 κηρύττων τὴν νίκην, καὶ τὴν ποιητικὴν αἰνιγμάτων,
 καλ. ρλ. ἡ βω· ἐθαυμάσθη ἡ γνώσις του· ὅτι ἐμοί, ἐ-
 κρετατώθη, οὐ μὴ δύναμαι περὶ αὐτήν· καὶ
 ταῦτα ἡμῖν ἀδὲ τῆ παρόντος ἀρμόττει τὰ
 εἰρήματα, τὴν φαινομένην εἰς τοὺς τῆς ἀνθρώ-
 πειν σώματος μορίους θεωρεῖν, καὶ πεινῶν· διὰ
 σασί μὲν, τῇ δὲ πείρᾳ τὴν ἀδινῶν διδασχει-
 σιν· οὐ μικρὰ δὲ ὅμως ἐκ τῆς ἀμυστῆς κεκέρ-
 δηκα μὲν θεωρεῖσθαι· ἐξαλλάττει δὲ καὶ εἰ τῷ
 βραχυτάτῳ μορίῳ τῆς σώματος τὴν τῆς τοῦ
 διαλάμπουσιν περὶ μῆθραν· τί γὰρ τειχῶν ἐν-
 πελίσδρον, τί δὲ οὐτως εἰς τοὺς τῆς σώματος μο-

εἰς αἰσθησῶς ἁμῖνον· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτων
 τῶν χρεῖαν αἰσθαίαν ἐδεῖται ὁ λῆτος· καὶ μαρ-
 τυροῦσιν ὁ φρύδι καὶ βλεφάρειδ· μαρτυ-
 ροῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν κεφαλῶν κοσμοῦσαι τε ὁ-
 μοῦ καὶ καλύπτουσαι, καὶ ὧ καὶ τούτων
 τῶν χρεῖαν οἱ τούτων ἐμφωμίον διδάσκει·
 πρῶτον μὲν ὧ ἐρυθειῶσιν ὡς καλλοῖς ἐσθρῆ
 μίον, ἐπειτὰ δὲ καὶ ἐτόρα ἅπαν ἐπινοοῦσι
 καλύμματα, τῶν ἐκείνων χρεῖαν ἀποπλη-
 ροῦντα· καὶ ὡς ἐοικε τούτου χρεῖαν καὶ γυ-
 μνωθῆναι τούτων εἰσὶν κεφαλῶν ὁ δῆμιον
 γὰρ σῶν χρεῖαν, ἵνα μάθωμι ὅπως καὶ τού-
 των περὶ τοῦ μὲν ὁ ποιητὴς, οὐτω τὸ ζῶον
 διέπλεκεν· οὐτω γὰρ εἰς αἰσθησῶν τοῦ τε-
 λουῦντας, καὶ τῶν μετὰ κινῶν ἵππων βαίνον-
 τας ἡλικίαν ὧ γινέσθαι καὶ κοσμεῖ, καὶ μόρ-
 τινά τῃς πρῶτον σὺν τῷ αἰσθησῶν· περὶ τὸν
 μὲν ὧ ἴουλος αἰθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα κόμη· ὡς
 μετρία καλύπτει, ἵνα τῇ περὶ τῇ διδάξῃ τῇ
 ἡλικίαν τὸ διάφορον, καὶ πείσῃ ὅτι τῇ χρεῖ-
 ας, τῇ παιδικῶν μὲν ἀθυρμάτων ἀπὸ χρε-
 ῖας, τὰ δὲ ἀπονομαῖα τῇ ἐργῶν προσέδοται·
 ἐπειδὴ δὲ γυναιξὶν αἰσθησῶν εἰς πρῶτον δι-
 δασκαλίαν ἀρκούσι, μόνων οὐτω τὰς τῇ αἰ-
 σθησῶν πρῶτος ἐσφαιώσιν· εἰ δὲ πρὸς μόνον ἀπὸ
 λέγειν τῇ ἀληθείᾳ διδασκαλίας, τὰς αἰσθη-

λοις μορίοις τῷ σώματι τῷ τειχῶν ἐκ φύσεως
 περιβάλλοιτο, μαθητέτω καὶ πῶς τούτων
 μάττω ἀχειρῶν, αὐτοφυῶν γὰρ ἡ φύσις πε-
 ριτέθηκε καλύμματα, οἷς τὰ χειροποιήτα
 πῶς ἴδεναι ἀπουδαίνομεν. διαδοῦν οἷς μὲν τὸ
 λοπκὸν οὐ δέπω διακρίνειν ἀρετῶν καὶ κακίας
 ἐπίσταται, οὐ πῶς ἴδεναι ἡ φύσις τὸ ἐκ τει-
 χῶν πῶς ἴδεναι, τῶν δὲ ἡδὴ τῆς γνώσεως ἀρ-
 ξαμείοις, καὶ τῶν μελῶν ἐκαστοῦ τῶν χρεῖαν
 διδιδάσκειν, οὐ μάλα καὶ λίαν καλῶς τού-
 τῳ τῷ διαζώματι κατεκόσμησεν, ὥστε ἐρυ-
 θνῶντας ἐφ' οἷς οὐκ ἔδει, καλύπτουσα. ταύ-
 τῳ γὰρ οὐκ εἶχεν εἰ τῷ πῶς ἴδεναι τῶν αἰσχύ-

Γεν. β' " νῦν ὁ γενάρχης Ἀδάμ, ἦσαν γὰρ φησὶς,
 " Οἱ δύο γυνεῖς, ὅτε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,

παραχί- " καὶ οὐκ ἦσαν χύνοντο. μετὰ δὲ τῷ τῷ νόμου πα-
 " ράβρασις εἰς ἀσθενεῖς ἐλθόντες τῶν ἐπιαισμέ-
 νων, καὶ τῶν θείων φωνῶν ἀκούσαντες, ἔρξα-

Γεν. γ' " ψα φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς πε-
 " ριζώματα. ἀθρεῖ τοιγαροῦν αἱ πικρὲς τῆς δὴ
 μιουργίας ὁμοῦ καὶ τῆς περνοῖας κατῆρο-
 ρε, καὶ εἰ τούτοις τοῖς μέλεσι τῶν τῶν πικρῶν
 κηδεμονίαν. πῶς ἴδεν οὐ μὲν καὶ ἀκούων ἐρυ-
 θνῶν, ὁ δὲ δημιουργὸς καὶ διαπολάττων ἀγάλα-

Γεν. α' " λεταί. ἴδεν γὰρ φησὶν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα
 " ἐποίησε, καὶ ἰδὼν καλὰ λίαν, καὶ ποιήσωμεν

αὐτῷ Κοινοῦν καὶ αὐτὸν, καὶ πρώτη δὲ λόγια
 „ τοῦ, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνετε, καὶ πλη Γα. α.
 „ ρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.
 ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ δοκῶντα μέλη τῶ
 ματρὸς καὶ τὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἀπὸ μότρου ἀ. κορ.
 ὑπάρχειν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελεσθῆν ἐβιάσθη, ιβ'.
 βλέπε πάλιν τὴν ἀρχὴν τῆς ποιητῆς φιλα
 θεωπίας. εἰ μὲν γὰρ εἶμα, καὶ λόγω διακο
 νεῖν, καὶ τροφὴν ἵππο δέχεσθαι, καὶ παρὰ πέμ
 πειν τῇ γαστρὶ πεπτευμένον, πλησίον ἐθηκε
 τῆς ὁμιλίαν. εἰ δὲ τῆς ἐκκρίψεως πόρος,
 ἀρκυαίνειν τὰς ὀφείας διναμένον, καὶ τροφῆς
 ἀρκυεῖν, καὶ ἐδελουργίασ' αἰαπὶμωλα
 ναί, οὐ μόνον πῶρ' ὥπου τούτων πεποίηκεν,
 ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀφανῆς τούτοις κατέστη
 σεν, εἰς τοῦ πίσω τὸ ἀπευθυμένον εἰς τὸν
 ἀρκυαίναν. μετὰ δὲ τῆς γλουτῶν, τὸν πό
 ρον ἀνείξας, καὶ τῇ τούτων περὶ βολῇ πάλιν
 αὐτοφυῆς αὐτῷ μηχανησάμενος κάλυμμα.
 αἰσχύνθη ἡ ριγαροῦ τῆς θείας φιλαθεω
 πίας τὴν ἀμετείαν, φείξον αὐτῆς τὴν ἀρχὴν
 τὸν κηδεμονίαν, ὁρῶν αὐτὴν δημιουργοῦσαν,
 ἃ σὺ λέγειν αἰσχύνῃ, ὁρῶν αὐτὴν περὶ μνηστο
 μνήαν, ὣν καὶ τὴν μνήμην ἐρυθεῖας. ἐπεὶ δὲ
 γὰρ ἀνητόν ἐστι εἰς ὁρῶμενον τῆς ζωῆς, καὶ τροφῆς
 ἅτε δὲ ἀνητόν εἰδεῖν, αἰαγκαίως αὐτῷ, καὶ

νόμα σιέφυσε, καὶ πόρου ἐκκείσεων, καὶ κύ
 κλοῖσ' ἐπ' ἔρων πολυελίκτησ' ἐδημιούργησε, αα
 τὸ ἰλυώδες τῆς τροφῆς ἀποδεχυμλίων, καὶ αα
 οὐκ οὐδὺς περιεμλίων, ὅπως μὴ στυεχῶς ἡ-
 μῖν ἡ χρεία τῆς σιτίων πρῶτοχ' ἢ, τῆς κενώ-
 σεως αἰὲ τὴν πωλύρωσιν ἀπαυθούσης. καὶ τί δὲ
 πάντα κατὰ λέγειν τὰ τῆς φύσεως θαύμα-
 τα. καιρὸς γὰρ ἡδη λοιπὸν ἀδὶ τὰς χεῖρας
 ἐλθῖν, ὧν τὴν μνήμην τῇ περὶ τράϊα πρῶ-
 τιπόντες, ὑπεχόμεθα σήμερον τούτων ἐρη-
 γούσαι τὴν χρείαν. βλέπε τοίνυν αὐτὰς, οὐ-
 τε πέρα τῆς χρεῖας ἐκτεταμνίαισ', ἵνα μὴ φορ-
 τὸν πῶρι πῶν τῷ λοιπῷ γλίσσονται σώματι,
 οὐτε αὖ πάλιν ἐνδὲ ἐσθρον ἢ ἔδει δ' μέτρον ἐ-
 χούρας, ἀλλὰ τοῖς ἐρχοῖς ὧν χάριν ἐλπίοιτο
 ἀναλογαῶν δεξαμνίαισ' τὸ μέτρον. οὐ τοῦ χά-
 ριν αὐτὰς καὶ τευχῇ δειλὰς ὁ πλάσης, καὶ
 τὴν μὲν πρῶτην ἀρμονίαν ὅτις ὁμοῖς ἐπέβη-
 κεν, ἀγκῶνι δὲ βραχίονα καὶ πῆχυν στυνέ-
 μοσε, τῷ δὲ καρπῷ τὴν ἐτέραν τῆς πῆχος συ-
 καρδρώσας ἀρχῶν, καὶ τούτῳ δ' μετὰ καρπὸν
 ἐπιθεῖς, ὅν πέντε τούτῳ δακτύλοις σιέφυ-
 σε. καὶ ἔκαστον δὲ τούτων ἐκτετῶν σκυνταλί-
 δων στυνέθηκε. καὶ τῆς μὲν, ταῖς ἀρχαῖς κοιλά-
 ναισ', τῆς δὲ σφαιροειδεῖς πεκτηνάμενος, καὶ
 τῷ κρίλῳ τὸ σφαιροειδὲς ἐμβαλὼν, γούροις τε

εἰ ἔδωκε στεγανοῖς, καὶ μυσὶ τῶν ἐκούσιον κίνησιν
 ἐγχειρίσας, μαλακῶ ἡμῶν δέσματι, ἵνα
 στωατομυλίοις ἐμπροσθεν ἡ σκληρότης μὴ γίγνηται.
 καὶ τὰ ἄκρα δὲ τῆς δακτύλων. εἰ δὲ ἔδωκεν
 χαῖνα διημιουργήσας, ἐξωθεν τ' ἀσφαλείας
 ἐφρόντισεν, ὅνυχας γὰρ αὐτοῖς λεπτοῖς καὶ
 πλατεῖς ἐπέθηκε, πρυφθερεῖς ἐξωθεν ταῖς
 περβολαῖς ἔχοντας. καὶ λεπτοῖς μὲν πεποιή-
 κεν, ἵνα μὴ τῶν μαλακῶν τῆς ἀκρων βορρῶ-
 σι ῥέκη, πρυφθὸν φορτίον πνόμνοι, πλατεῖς
 δὲ, ὅπως ἐν ταῖς ἐπιπόνοις ἐργασίαις αἰτέχω-
 σιν, ἐξωθεν δὲ χαῖνον τῆς ἐξω κμύλινος σα-
 κὸς ὑποδείδοντες. πρυφθερεῖς δὲ τούτων ταῖς
 περβολαῖς ἐτεκτίνετο, δυνωπαδὲς αὐτοῖς
 ὅλα τοῦδε τοῦ χήματος μηχανώμενος, οὐ θρα-
 σοὶ γὰρ τῆς τειγῶν καὶ τετραγῶνων χημάτων
 ἐν τοῖς λεπτοῖς σώμασιν αἰωνίαι. λείοι μὲν
 γὰρ καὶ ἄρκετοι καὶ πῆδάλεσι, καὶ τοῖς ἄλλοις
 θηείοις, ὅξεϊς καὶ παχέϊς καὶ μακροὶ καὶ μάλα
 ἰσχυροὶ εἰς ἐφυσεν ὁ ποιητὴς ὅνυχας, καὶ φασί-
 κῶν αὐτοῖς πρυφθερεῖς πανοπλῖαν, ἐπειδὴ
 τῆς τεχνικῆς αὐτοῦ μεγαλαχίην βοηθεῖαι, ἡ
 ἀλοπία καλύψει. εἴν δὲ αἰθρῶπον λοπκὸν δι-
 μουργήσας, καὶ τοῦ αὐτοῦ μυρίων ἐπιστημῶν
 καὶ τεχνῶν οὐρετῶν ἐμφύσας, γυμνὸν τ' αὐτοῖς
 κῆς πανοπλῖαν ἐδημιούργησε. καὶ οὐτε ὅνυ

*λίθωι

χας αὐτῷ θηρώδης ἔδωκεν, οὐτεὶὸ πωλαῖς ἢ
 χηλαῖς τοῦτου πόδας ἐκάλυψε. πῶς γὰρ
 αὐτὸς ἐπέβη κλιμάκων, πῶς δ' αὖ ἐπὶ τείχων
 ἔστη λεπτῶν, λίθοις ἢ πλίνθοις ὑφαίνων,
 καὶ οἰκίαις κατὰ σκολιάων; πῶς δ' αὖ ἐπὶ ἄ-
 κρων ἔστη δωματίων ὁ πωλαῖς ἢ χηλαῖς κεχρη-
 μένος; νῦν δὲ τ' μαλακὸν καὶ πρὸς μῆκες τῆς
 ποδῶν, καὶ τῆς δακτύλων τ' οὐκαμπὲς, ῥα
 δίδωκεν αὐτῷ τὴν κίνησιν, καὶ ἀσφαλῆ τὴν στάσιν
 ποιεῖ. καὶ γυμνοῖς μὲν τοῖς ποσὶ κεχρημένος,
 οὐτε πῶς μάλα καὶ ἐπὶ ξύλῳ βαδίζει, καὶ λε-
 πτῶν κλιμάκων κατὰ βολμᾶ, καὶ μυριάσιν αὖ τῶν
 σκαμνῶν πολλῆς οὐκολίας. τὴν δὲ τῶν πωλῶν
 ἢ τῶν χηλῶν χρεῖαν, ἐπίστακτον ἔχει ἐκ γὰρ τῶν
 ὑπηκόων θρεμμάτων δέσμα λαβῶν, βυρσο-
 δεφικῇ καὶ σκυτοτομικῇ τέχνῃ χρησάμενος συ-
 νόργῳ, μιμνῆσται τῆς ποδῶν καὶ δέσιν καὶ ὄγ-
 κον, μῦθος τε καὶ οὖρος, καὶ οὕτως αὐτῷ ἀμ-
 φισπίνισιν, ὥς αὖ καὶ τῆς αἰζυτύπων σωματῶν
 ἐν τῷ βαδίξεν, τὴν βλάβην ἀπείργωσι, καὶ τῶν
 κρυμῶν ἀμειλίγῳσι τὴν ἀκμὴν. τοῦτου χά-
 ριν ὁ ποιητὴς μόνον τῷδε τῷ ζώῳ τὰ τῆς χει-
 ρῶν ἐχρεῖα τοῦ μῦθου, οἷον ὄργανά τινα λογι-
 κῶς περιέποντα. διὰ τούτων γὰρ οἱ αἰθρωποὶ,
 καὶ γῆν ἀγροῦσι, καὶ αὐλάκα τέμνοισι, καὶ
 σπέρματα κατὰ βάλλοισι, καὶ σκαπάνῃ ἢ

δῖκελλαν μὲν χειρὶ ξόμνοι βοθροῖς ὀρύττοισι,
 καὶ δένδρα φυτεύουσι, καὶ δρέπανα θήγοντες,
 νῦν μὲν τὰ ἀμπίλους πρὸς ὠδίνας ἐπειρο-
 μέας ὀρύττες τέμνουσι, καὶ τῆς πδριτῆος
 ἀπαλλάττοισι· νῦν δὲ τὰ λυγὰ κείρουσι, καὶ
 δρέπονται τῆς πόνων τὰ ἐπίχειρα χερσὶ χρώ-
 μνοι, καὶ ἀμαλλοδετῆρος δεσμοῦσι, καὶ εἰς τὰς
 ἄλως τὰ φορτία κομίζουσι, καὶ τῶν ἀχέρων
 ἔξ πυρὸς ἀρκέουσι· καὶ τὸ μὲν, ταῖς ἀχέρ-
 μιαις παρὰ πύμποισι, ἔξ δὲ, τοῖς δοχείοις ἐ-
 ναποτίθενται, χερσὶ χρώμνοι στυδρῶντες· καὶ
 ἀμπίλον φρυγῶσι, καὶ ἐλαίην συλλέγουσι, καὶ
 οἶνον ἀρθλίβοι, καὶ λαχάνων γλήνη παν-
 τοδαπὰ γαρύσι, καὶ ὀπώρων εἰδή μνεία
 ταῖς φιλοπεχίαις ἐπινοοῦντες, δρέποντά τε
 καὶ προσφέρουσι τοῖς ἀρχαύφιν ἐδέλοισι.
 ὁ γὰρ χειρῶν ὁ αἰθρώπειος νοῦς οὐ μόνον τὴν
 ἡπειρον δύαλθισι λειμῶσι, καὶ κυμαίνουσι
 λυγίοις, καὶ ἀμμιλαφῶσιν ἄλπεσι καλλωπίζει,
 ἀλλὰ καὶ τὴν θάλασσαν πολλὰς ὁδοὺς κατε-
 κόσμησε, καὶ τὴν πᾶσιν ἄβατον τοῖς φύσις
 λαχοῦσι περὶ, πολλοὺς ἔχειν ὁδίτας ἐμμηχ-
 νήσατο. τῇ γὰρ θεοσδότῳ σοφίᾳ τὴν ναυπηγ-
 κὴν διδάμνους τέχνην, παρὰ τῆς χαλκοῦ ἱ-
 κῆς, ἣν περὶ ταύτης ἐμμηχνήσατο, πέλεκυν
 λαβὼν, πρίονα τε, καὶ σκέπαρον, καὶ ὅσα

τεκτονικῆς ὀργάνῃ, καὶ πρὸ τῆς πρεσβυτέ-
 ρας αὐτῆς ἀδελφῆς τῆς γεωρήσας τῆς ξύλων
 τὰ ἄκρῃ τοῖς ὀργάνοις ἐκείνοις τεμῶν, καὶ
 πλὴν μὲν δόπιν οἶόν τινα θεμέλιον ὑποθεῖς,
 εἰ ταῦτα ταύτης καὶ δαπνῆς πινὰς τοῖς χερσὶ
 ταῖς στανίδας ὑφῆναι, καὶ τοῖς γόμοις ἄλ-
 γα σπινάρμους, τῇ δὲ τῆς πίσης ἀλοιφῇ καὶ
 ταχρίσας, καὶ τοῦτω τῷ τρόπῳ τοῖς ὑδασι
 τῶν εἰσροῦν ἄρχει χίτας, ὅχημα θαλάττιον
 τὸ σκάφος ἀπέφηνε. Ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ ἱπ-
 πων καὶ ἡμιόνων τῶνδε τῷ ξύλῳ, φέρειν δὲ
 τοῦτο οὐκ ἴσχυεν ἡρώδης οὐσία, μηχανά-
 ται καὶ ὅττω σφῶς ταῖς χερσὶ πάλιν χρυσά-
 μινος ὑπονεύοις ὁ τῷ πλοίου κυβερνήτης,
 αὐτὸν ἐνυμῶν γὰρ τὸν ἰσὺν αἰορδῶσας, καὶ τὰ ἰσία
 ξυτοῦ δίκλων αὐτῷ σπινάρμους, ταῖς τῆς ἀνέ-
 μων αὐραῖς πρεσβαλλούσαις, αὐτὸν ἱππων καὶ
 ἡμιόνων καὶ χρῆται, καὶ ταύτας ὥσπερ πινὰς
 πάλαι ὑπάγει ταῖς ξύλλαις. Ἐπειδὴ δὲ ἔ-
 δει καὶ ἡνίασ' ἔχειν τὸ σκάφος, τὰ πηδάλια
 ταύτας μιμείται, καὶ τῆς οἰάκων ἐπειλημ-
 μένος ὁ κυβερνήτης, οἰά τις ἡνίοχος καὶ δαπνῆς
 ἱππῶν ἄρματος τῶν πρύμνων ἔχων, μεταφέρει
 ῥαδίως τῇδε καὶ κείσε τὸ σκάφος, καὶ οὐ μόνον
 φιλοῦν πνέματος ῥέοντος οἷον ἐπισκρόνως
 ἰσύνειν, ἀλλὰ καὶ τὰς τῆς ἀνέμων ἀτάκτους

πρεσβυλάς διαλύειν, καὶ οἶον' πῆλ' αὖ πάλαι
 ἀδαμάσιν καὶ δυνήνις ἀνέχειν ὃ χαλινῶ,
 καὶ ταῦτα ὁ αἰθρῶ περὶ νοῖς μηχανάται,
 χερσὶ διακόνισιν χρώμενος· ὅθεν τούτων κ' ἔναο
 τῆς ἐρέτῃ, καὶ κυβερνήτης ἰθύει, καὶ ἔμπο
 ρος ὃν ἐπείτα τοῦ ἀρχιτεταφύοντος, καὶ πᾶς
 ἀλίου τῆς ἀρχούει, καὶ τὴν μὴ φαινομένην θή
 ραν, τῇ δὲ μηχανῇ τῆς δικτύων θηροῦει παλα
 κῇ. Ἀλλὰ διούρου καὶ ταχέως ἀπὸ τῆς θα
 λάτῃς εἰς τὴν περὶ οὐκ ἀρκεῖ γὰρ ὁ χρό
 νος εἰς ἀκρίβη τέχνης ἐκείνης διήγησιν. «βλέ
 πειτοίνω τὰς τέχνας ἀπάσας πρὸ ἀλλήλων
 ἐραυτομολία τὸ χρήσιμον· οἰκοδομικῶς μὲν,
 παρὰ τῆς χαλκευτικῆς τὰ ὅργανα· χαλ
 κευτικῇ δὲ, παρὰ τῆς οἰκοδομικῆς τὴν οἰ
 κίαν· ἀμφοτέρω δὲ, πρὸ τῆς γεωργικῆς
 τὴν τροφήν· καὶ τὴν γεωργικὴν αὖ, πρὸ τού
 των τὴν τε τῆς οἰκίας καὶ τασκάδιον, καὶ τὰς
 νόρμην εἰς γεωργίαν διωάμενος· μᾶλλον δὲ
 σκοπεῖν ὅθεν ἀρχῆς πῶς ὑπέδειξε καὶ παλαιῶ
 τῆς τῶδε τῶ ζώον τὰς αἰαγκαῖας· χρεῖας γὰρ
 πόθεν γὰρ ἐγνώμεθα λύνειν σίδηρον καὶ χαλκ
 κὸν καὶ μόλυβδον καὶ κατ' ἰσχύον· τίς δὲ αὖ
 τῶ τὰς ἀργυρίπιδας ὑπέδειξε φλέβας· τίς
 δὲ τὴν χρυσίτην γῆν ὁρύττειν ἐδίδαξε, καὶ τὰ
 μικρὰ φήματα τῶ χρυσοῦ συλλέγειν ὑπέ

« καλ. 361

δείξε. πόθεν ἔμαθε φύσιν ὕαλου. τίς αὐτὴ
 τῆς φάμμου τὴν διαφοράν ἐπαίδενυσε. τίς
 αὐτὴ ἐδίδασκε τὴν τοιαύτην φάμμον ὃ πνεῖ
 παραδιδόσθαι, καὶ ὅπως, καὶ ὡς τὸν. καὶ
 πῶς συνεχῆ μὲν, χωρὶς δὲ, εἰς συνεχὲς ἀχω-
 ρισον μεταβάλλει. πῶς ἔγνω διαπλάττειν ἐκ
 ταύτης, πνεῖ καὶ πνέματι συνδράμει καὶ
 μένος, ἐκ παμάτων εἶδη μυρία, θάλασσας, καὶ
 κύλικας, καὶ βομβύλους, καὶ ἀμφορείσκους,
 καὶ ἑπιπλά, καὶ ἑτέρωθεν σκόνῃ περὶ πᾶσας
 χρεῖας θρωτῶν καὶ ποτῶν ἐπιτήδεια. δὴ λον
 τοιοῦτον ὡς τούτων ἀπάντων τὴν γνώσιν
 ἥρ' αὖτε πεποιηκότα ἐδέξατο, καὶ τὴν ἐπινοῶν
 πᾶς δυνάμεις, καὶ τῆς τεχνῶν τὰς δυνάμεις,
 τῇ φύσει δὲ δημιουργὸς ἐκατεβάλλει. διὸ καὶ
 τῷ μεγάλῳ Ἰῶβι περὶ διαλεγόμενος ἔλεγε.

Ἰῶβ. λη " τίς ἐδωκε γυναιξὶν ὕψος μακρὸς ὄψιν, καὶ
 " ποικιλλεῖν ἐπιστήμην; διόσδοτον γὰρ ὄντι
 καὶ ὅσον τῆς τέχνης τὸ χρῶμα, τῷ χρόνῳ μὲν
 γὰρ οὐκ ἀταφρόνητον γέγονε, καὶ ἡ γνώσις τῇ
 ἐργασίᾳ ἀφίστηται τῆς οὐρετικῶν τὴν δι-
 φημίαν. εἰ δὲ τίς ἀκεῖν ὡς ἐκαστον σκοπῆσαι
 δεῖλῃται, σφόδρα αὖ καὶ ταύτῃ τὴν τε-
 χνὴν θαυμάσειν. τὰ γὰρ ἔργα κερδόμενα, καὶ
 τοῖς ὕδασι καθαρόμενα, διαξάνει ὃ μὲν πρῶ-
 τόν, καὶ εἰς λεπτὰ διαρρίθεται, εἴτα τὸ καὶ τα-

γμα, μήρυμα ἦνεται. ἔπειτα, ἡ ταλασιουργία
 λαβούσαι, τὸ μὲν ἀκραιφνές καὶ οἰονεῖ δι-
 δείας ἔχον τὰς ἵνας, τῆς λοιπῶν ἀρκεί-
 νει. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ στυγνὰ θείσα, κρόκῳ κα-
 τασκευάζει τῷ σήμονι. εἴτα γυναικῶν χι-
 ρὸν λαβούσαι, τὰ λεπτὰ νήσοισι νύμα-
 τα, καὶ ταῦτα πρὸ τὸρον οἶον πινὰς χορδαίς
 κατὰ τάξιν ἐν τοῖς ἰσθμοῖς διατείνεται, ἐκβάλλει
 τοῖσι μὲν τὴν κρόκῳ, ταῖς δὲ κερκίσι τὸν σή-
 μονας διακέννασαι, καὶ τῆς ἐμβεβλημένων
 μένδων, τὰς μὲν χαλῶσαι, τὰς δὲ τείνου-
 σαι. εἴτα τοῖς εἰς ὅσον στυγνὰ θημύλοισι ὀρχά-
 νοις οἶον ὠδοῦσαι, καὶ πλοῦσαι τὴν κρόκῳ,
 οὕτως ἀρτελοῦσι τοῦ φασμα. τίς αὖ πρὸς
 ἀξίαν τὴν δοθεῖσαν σοφίαν τῷ ζῳῷ θαυμά-
 σει; πῶς αἰχρῶμα πᾶσι τῶν σποκμηλίων ἐρίων
 ἢ σποκμῶν νημάτων παντοδαπῶν ζῶων ἐν-
 φαίνονται τύποι, καὶ ἀνθρώπων ἰνδάλματα,
 τῆς μὲν, θηροδόντων. τῆς δὲ, περὶ σποκμηλίων.
 καὶ δένδρων εἰκόνες, καὶ ἔτερα ἀλλα μνεία.
 ἂν αὖθις αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἐν τῇ, ταλ.
 σάντης ἀξίωθαι τὰς σοφίας, τὰ τοῦ τοῖς ἀ- ρις'
 γαστοῖς ἐνυφῶντα. τίς τὸν θαλάπιον ἰχθύν,
 βαφίῳ τοῖς ἐρίοις ἀπέφηνε. τίς πάλιν, ταύ-
 τῃς τῆς τέχνης ὁρέτης ἐγλίξο, καὶ εἰς μνείας
 χρωμάτων εἶδη μετὰ μελάνισι τῶν ἐρίων τὸ εἶ-

οὐδὲν. ἀλλ' ἴσως ἀχρεΐστων νοσῶν φήσεις, λεπτό-
 τора νύθειν τῆς ἀνθρώπων καὶ σκώληκος νή-
 ματα. ἀλλὰ καὶ οὕτω τ' εἰας ἔρπον κηδεμό-
 νιας, ἵνα γὰρ μὴ μεγαλοφρονῆς αὐτὴ τῇ τῶς
 παντοδαπῶν τεχνῶν θοῖα, μὴ δὲ νεανιδύῃ
 πωλήθει τ' πλούτου, δόξω καλῶν οὐκ κηδεμῶν
 σε παιδέυει, ὥς οὐ τῆς σῆς ὅτι ταῦτα διδά-
 μεωσ, ἀλλὰ τῆς θείας φιλανθρώπιος. τὰ
 οὕτω. οὐ τῶν δέ σε παιδαγωγῶν, παραμυθεῖ-
 ται πάλιν, ἵνα μὴ ἀλγῆς ὑπ' ἐκείνων νικώ-
 μινος, οἱ προσφέρων ἐκεῖνα τὰ νήματα, καὶ
 τοῖς τοῖς ἑσπέρων ζυγοῖς τὸν ἐκείνων ἐρ-
 γάτιον. σὺ μόνος ὅς ἀπάντων τ' ἑσπέρων πόλεις
 εἰς ἑκάστης ἐκδομένης, καὶ πύργοις, καὶ πύρι-
 βόλοις ὠχρώσας. καὶ ταῖς γὰρ δὲ καὶ εἰς
 τῆς ἐκδομένης ἑκάστη, καὶ τοῖς λειμῶσι τῶν
 δάλαττα τῇ ἡ πείρῃ συνῆλθας. ἔπειθ' ὁ
 δὲ δυνάστης ποιητὴς σε καὶ τὰ τ' παρόντα εἶον
 πεπονηκώς, ἡ δὲ σε καὶ ἀρρώστιας πύριπε
 μινον, τὸ γὰρ δυνάστην τὸν πάθεισι συγκεκλήρωται,
 ἐλπίδαξέ σε καὶ τέχνῃ ιατρικῇ, καὶ τὴν δὲ
 τῶν ἐπιστήμῃ τοῖς πάθεισι ἀντεστράτευσαι
 εἰπεῖν μετὰ θηκῆς τῆς μὴ φαινομένης πα-
 ρημάτων εἶδέναι διαφορὰν, καὶ τῇ κινήσει τῇ
 σφυγμῶν, πυρετῶν ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις
 γνωρίζειν, καὶ εἰσβολῆς, καὶ ἀκμῆς, καὶ παρα-
 κμῆς

κμῶς ἐπιγνώσκῃν καιρὸν, καὶ θανάτου περὶ
 ῥαῦ γνώσιμα τα· καὶ τῆς ἐνόχλουσῃς ὕλης
 εἰδὸς γνῶρίζῃν, καὶ ταύτῃ προσφέρειν τὰ
 πολεμεῖν πεφυκότα· καὶ τὴν μὲν ὕγραν, ξη-
 ραίνῃν. τὴν δὲ θέρμην, κατὰ φύχειν· ἐκ πυ-
 ραῦ δὲ καὶ ἐκ θέρμαίνῃν τὴν ἐψυχρίσιν· ἐκ
 φορεῖν δὲ τὴν πλῆμμευροῦσαν, ἢ ἐμπεκοῖς,
 ἢ περὶ σπαστικαῖς φαρμάκοις, ἢ τῇ τομῇ τῆς φλε-
 βῶν· καὶ πῶς αὖ ἐπίκοιτο λόπος ἢ τῇ πλῆθους
 τῆς παθημάτων, ἢ τῇ πλῆθους τῆς ἰαμάτων·
 πολλὰ μὲν γὰρ τὰ τῇ φύσει τῷ σώματος πολε-
 μῶντα, πολλὰ πλάσια δὲ τὰ τούτων ἀλε-
 ξιφάρμακα· πολλὰ γὰρ ἐφεῦρεν ἡ τέχνη ἐκ
 τῶν παθῶν πολεμεῖν πεφυκότα· τούτου χά-
 ριν ὁ ποιητὴς καὶ βοτάνας πολλὰς οὐκ ἐδω-
 δίμοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀχρήστους εἰς ἐδωδὴν
 τῇ γῇ βλαστῆσαι προσέταξε, ἐπειδὴ πρὸς
 μόνῃς τροφῇς, ἀλλὰ καὶ θεραπείας εἰς εἶς
 ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι· τούτῳ τοιγαροῦν τὰς μὲν,
 ἡμεῖς ὁλοποιούμεθα· τὰς δὲ, τῶν ἀλόων ἐδίδ-
 τὰ πωρῆσθαι· τὰς δὲ, ἰατρῶν συλλέγοντες
 παῖδες, τὰ ἀλεξίκακα κατὰ σκευάζουσιν φάρ-
 μακα, καὶ τὸ εἰς ἐδωδὴν ὀλίθιον, ἀλεξίκακον
 γίνεταί φάρμακον· μὴ δὲ ταῦτά σε τοιγα-
 ροῦν εἰς κατηρεῖαν τῆς περὶ νόσου κινήσω·
 τύπων γὰρ ἐκαστὸν εἰς οὐφρμίαν τῶν γινωμένων

τὴν γὰρ ὥπταν καλεῖ. ἀλλὰ γὰρ εἴκοις τοῖς ἐν
 πλάγειν ἠχομήλοις, καὶ πάντα χρόνῳ πδρι-
 κλυχομήλοις τοῖς κύμασι, καὶ τὴν ἢ πειρον κα-
 ταλαβεῖν ἐπιθυμοῦσι τῶ πλάγισι, τὸ τῶν
 τεχνῶν ὁρίσασθαι καὶ πολύνους, καὶ φιλονει-
 κῶν μὲν διαφυγεῖν τῆς ἐπιόντων ἐπιθυμημάτων
 οἰονότων κυμάτων τὴν προσβολὴν, ἀδὴ δὲ
 τὸ τέλος θραμεῖν, καὶ ὡς ἀκτὴν θαλατῆρας
 καταλαβεῖν. τὰς ἄλλας τοῖναι ἀπάσας
 καταλιπὼν, ἡ τὴν γαμματαπικὴν βαδισ-
 μαί τῷ λόγῳ, ἡ τῆς ἄλλων ὑπὸ λογικῶτος, αὐτῇ
 τοῖναι ἐξέδρε μὲν σοιχία, καὶ ἀριθμῶ πδριώ-
 ρισε, σωξέδρε δὲ ταῦτα προέλληλα, καὶ
 συλλαβῶν συζυγία εἰργάσασθαι. εἴτα δύο καὶ
 ῥεῖς κατὰ ταυτὶ στωάφασα συλλαβὰς, τὴν
 ὀνομάτων ἐδίδασκε τὴν ἀνάγνωσιν. στωθεῖρα
 δὲ ταῦτα καὶ ἐξυφίναρα, μίαν τῶ λόγου τὴν
 ἀρμονίαν εἰργάσασθαι. ἐν πεῦθεν βίβλοι μυρία
 λόγων ἀρχαίων ἐπληρώθησαν. αἱ μὲν, ἰδρῶν καὶ
 θείων καὶ μυστικῶν. αἱ δὲ, τὴν ἐξωθεν παιδείας.
 ἡ ποικιλία μέτρων, καὶ ὀνομάτων ἑκάστη, καὶ
 στωθῆκης ἀρμονία τὴν μυθῶδες συγκαλύπτου-
 σα, πέρι μὲν τὴν ἀκλὴν, ὅσον δὲ τοῖς οὖσι
 βέσι κατὰ τὴν ἀσβεῖαν ἦνεται ποθέμων.
 οὐδὲ ταύτης τὴν ἐπισήμης ἀπάντες ὁμιλοῦμεν

ὀνομά-
 των

ἀλλήλοις· καὶ οἱ πολλῶν ἡμῶν ὁδὸν ἀφ᾽ ἑσῇ
 κόπης, καὶ πολλοὺς σταθμοὺς ἐν μέσῳ διχτυαί-
 ζοντάς ἐστιν, πέμπωμεν ἀλλήλοις διὰ χει-
 ρῶν τὰ τῆς ἐννοίας κινήματα· καὶ ἀρχὴ μὲν ^{κινήμα}
 ἡ γλῶσσα, ἡ πρῶτον ὄργανον τῷ λόγῳ, ὑποβε- ^{τα}
 ρεῖ δὲ τῷ λόγῳ ἡ δεξιὰ, καὶ μετὰ χειρομηνίᾳ ἐν
 κάλαμον, ἐγχαράττει τῷ χερσὶ τὴν πρὸς τὴν
 θέλῃν διάλεξιν· καὶ γίνεταί ὁ χυμὸς τῆς λό-
 γου, οὐκ ἐπὶ σῶμα καὶ γλῶττι, ἀλλὰ χεὶρ ἀσκή-
 ῃσα τῷ χρόνῳ τὴν τέχνην, καὶ τῆς σοιχείων
 τὴν σωθῆναι ἀκρίβως ἐκμαθούσα· τούτου
 χεῖρ ὁ ποιητὴς ραυτάς ἡμῖν ἐτεκτῆνατο
 τὰς χεῖρας, εἰς πέντε δακτύλους διεχισμέ-
 νας, ἀντέταξε δὲ τοῖς τέσσασι τὸν μέγαν· οὐτε-
 γὰρ οἷόν τε ἢ ἐνὶ, ἴσοις διακειμένιοις δακτύ-
 λουσιν, πανθὸς ἀπὸν εἰργασίαν εὐδρχεισθαι· νῦν
 δὲ τῷ μεγάλῳ τοῖς ἄλλοις ἀντικειμένιος, καὶ
 χρᾶσι δὲ μάλα ῥαδίως κατέχμεν, καὶ σκα-
 πάντων, καὶ δίκελλαν, πρίονά τε, καὶ σκέπη-
 νον, καὶ σφύρα, καὶ πυράγρα, καὶ πάντα
 ὅσα τέχνης ὄσιν ὄργανα· θεωρήσας τοιαυτῶν
 διὰ τῆς λόγου ὁσῆς πᾶσι τὴν δημιουργίαν τῆς
 περὶ νοίας ἀπὸ λαυσας, ὁ πόσας σοὶ τέχνας καὶ
 ἐπισήμας οὐ μόνον εἰς ἐξῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐ-
 ξῆν ἐδωρήσατο πολλῇ φιλοπρίμῃ πᾶσι
 τὴν σὴν χρᾶσιν ἡμῶν διδάσκειν, ὅσων τοῖς κα-
 ξ

εἶσαι φορὰν ἀγαθῶν, ὅπως θυμῷ ῥησοὶ τοῦ
 εἶον ταῖς ἀπὸ τῆς τέχνης πράγματι γίνεται
 χρείαις, ὅτι οὐ μόνον τῷ χρεῖαι, ἀλλὰ καὶ
 τὰ πέρα τῆς χρείας ἐπὶ ῥεῖν πανταχόθεν
 ἐμνησθήσασθαι, ἐκβαλε τὸν ἀχαισίαν τῆς
 γλώττης, δίδραξον αὐτὸν δὲ φημεῖν, ὥστε τὰ
 γηδι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσε αὐτόν. μάθε
 γὰρ. ρλ. » βοᾷ μὲν τῇ περὶ τούτου. ἐθαυμαστώθῃ ἡ γυνὴ
 » σὺ δὲ ἐμὸν, ἐκράταιώθῃ, οὐ μὴ δύναμαι
 » πρὸς αὐτήν. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοῦ αἰῶνος,

Α' ΜΗΝ :

Ἀποδείξεις ἐκ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων
 ὥστε τῆς. λόγος εἶ.

Σὺ τῷ ποιῇ τῇ τῆς ὅλων ἡ πόλις
 τῷ ἡμετέρῳ φύσιν κηδεμονία,
 ὅς οἱ μὲν ἴσασα φῶς ὡς φίλοι καὶ
 διασώτῃ, καὶ τῆς τῆς λόγους
 διδασκαλίας οὐ διδάσκει, τὰς γὰρ
 πηγὰς τῆς ἀόρατων δυνάμεως ἐκείθεν δεχόμενοι,
 εἰς δύναμιν ὡς χρῆσθαι ἢ ὕμνον περὶ
 φέρετε. ἐπειδὴ δὲ ἔτι πολλὰ αἰαλησίου
 νοοῦντες, τῆς θείων οὐκ ἐπαιδανόνται δω-
 ρεῶν, ἀλλὰ τοῖς θεοσδοτοῖς ἀγαθοῖς εἰρυ-
 φῶντες, ἀχαισίαν καὶ τὰ τῆς πεποικίως φῶς

νὰς ἔρυγγάνοισιν, αἰαγκαῖας ὁ λύπος κὶ τὴν
 κτῖσιν σὺν τάχει πολλῷ πῶρινοσήσας, κὶ τὴν
 φύσιν τὴν αἰθρωπίνην εἰς μέδον πῆαγαπῶν,
 ὑπέδειξεν ἐκείνῳ μοῖραν καὶ τῆς κτίσεως, καὶ
 τῆς ἡμετέρας φύσεως τὸ θεοῦ τὴν πρόνοιαν
 εἰαργῶς μάλα προφανομήλην. καὶ τεχνῶν
 δὲ ὀλίγων τὴν ὀφειλόμεν καὶ τὴν χρεῖαν
 δῆλυν πεποίηκεν, ὧν ὁ νοῦς ὁ ἀνθρώπειος δι-
 ρετὴς ἐρρίθω. τὰς δὲ, φιλοζυμίας· ἐνέκεν
 καὶ σφυφῆς διρημλίας, ζωγραφικῶ φημι
 καὶ πλαστικῶ, ἀγαλματουργικῶ τε κὶ χρυ-
 σωχοικῶ, ὀφάρτυκῶ τε καὶ ποπάνων μυ-
 εῶν διρημμάτα, ἐκὼν παραλέλοιπε. περὶ δὲ
 τούτοις, καὶ τὰς πέρα τῶ μέτρον πολυπρα-
 γμοσύνας, ἄς οὐ νομικῶ λέγω καὶ γωμετρι-
 κῶ, αἰσθητικῶ τε καὶ μοισικῶ, ἥς ἐργολ-
 κατακλήσιν τὴν ἀκολῶν καὶ μετεφέρην, καὶ
 τὰς τῇ ψυχῇ διαδίσεις εἰς ὃ βούλεται μετε-
 βάλλειν. καὶ τὴν μὲν ἀθυμοῦσαν, εἰς θυμη-
 διαν χαλαῖν. τὴν δὲ κεχαλασμένην, σύνθονον
 καὶ ἀνδρείαν ἐργάζεσθαι, ταύτας καὶ τὰς
 ὁμαύτας ἐκὼν ὁ λύπος πῆέλιπε, κὶ μῆκος φού-
 των, καὶ στωθμίας φρονέζων, κὶ τῇ διανοίᾳ
 τῶν ἀκυνόντων τὴν τέχνῃ ἐκείνης θεωρίας
 ἐπιτρέπων. ἔα δὲ γὰρ ἐκ τῆς εἰρημλίας ἀφορ-
 μάς, εἰς κατακόνησιν τῇ πᾶσι φθιόντων πᾶ-

λαβεῖν. Ἀλλ' ἴσως ἂν εἴποιεν οἱ τ' οὐδ' ὀρέγην
 ὑμνεῖν οὐκ εἰδότες, σὺν κοφαινεῖν δὲ μεμαδί-
 κότες, ὥς οὐ μόνον τῇ φύσει τῇ αἰσθητικῇ
 τῇ περὶ τὴν οὐρεσιν ὁ ποιητὴς ἐδωρήσα-
 ρ, ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν καὶ τῇ πῆλυν τὸ σμικρό-
 ταν τὸν γένος τὰς μελίττας, πολιτικὸν καὶ
 κοινωνικὸν αἰρουμένης βίον, ὅθεν δὲ τὴν α-
 ὀρίαν τῷ κέντρῳ καὶ τῷ πολιτισμῷ, ἀμὲν
 βαρὺν δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐν τῇ σίμβλῳ
 ἀπαιρούσας, καὶ τὸν αἶρα διαπρώσας,
 καὶ ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ λήια ἐπι-
 ξανούσας, καὶ τὸ χροῶδες καὶ χρεῶδες συλ-
 λεπούσας, καὶ σφᾶς αὐτὰς φορεζούσας, καὶ
 ταῖς τε ἀγκύλαις τῷ αὐχένι τὰ φορτία πε-
 ριβάλλουσας, καὶ οὐτως εἰς τὸν σίμβλῳ ἐπα-
 νιούσας, εἴτα οἰκοδομοῦσας τὰ κηρία, μὴτε κα-
 νόνος μήτε γνώμονος διομήας, καὶ τὰς τε το-
 νίας ἴσας ἀλλήλαις ἑκάστη πᾶσαν γραμμί-
 κῶν ἐπιστήμῳ ἐργάζεσθαι, τὰ τε τῇ βίχῃ
 ὑφάσματα, καὶ τὰ τῇ μέλιτος διαφράγμα-
 τα λεπτὰ μάλιστα καὶ ἡ τε καὶ ὑμνηώδη δεμει-
 ὶσαι, καὶ τὴν ὑγραὶ τῇ μέλιτος φύσιν τοῖς λε-
 πτοῖς τοῦτοις, καὶ συχοῖς διατειχίσμασι
 οὐ μάλιστα σπένχειν, εἴθ' οὐτω τῇ γλυκείῳ τῇ
 μέλιτος ναμάτ' τὰ δοχεῖα ἀνάπλεα ποιεῖν.
 Πίριον τὸν φαοὶν ἐτεχάσατο τῇ ἀνθρώπων

ἡ φύσις, εἰς φοιτηταὺς καὶ διδασκάλους διηρη-
 μένη, καὶ πόνῳ πολλῷ καὶ χρόνῳ κατεργασθε-
 τὴν τέχνην, οἷα τῆς μελιττῶν τὸ φιλόπονον
 καὶ φιλόκαλον γένος, οὐκ εἰς διδασκάλους καὶ
 φοιτηταὺς μεμδρισμένον, οὐδὲ ἰμάσι καὶ ῥά-
 βδοις τὴν τέχνην διδασκόμενον, ἀλλ' ἔμφυ-
 τον ἔχον καὶ αὐτοδίδακτον τὴν ἀμήχανον
 ἐργασίαν, ὑφαίνει τε τὰ κηρία, καὶ πλοῦτοι τὰ
 δοχτεία, οὐ μέγαν, οὐ κείραν, οὐ πονηρῶν δεομέ-
 νη. καὶ τὰ δοχτεία πλοῦτοι, οὐκ ἀφ' ὁλίβισσα
 βότρυας, οὐδ' ἐτέρῳ καρπῷ λυμαίνονται,
 ἀλλὰ τῆς ὁρόου τοῦ λεπτοῦ ἀρουμένῳ, καὶ τοῦ
 μέλιτος φιλοτεχνούσας τὴν φύσιν. φέρε τοί-
 ναι ὅτι αὐτῆς τ' ἐκτετατάς τὴν ἀφλογίαν
 ὑφαίνωμεν, καμνῇ γὰρ οὐ πετῶς ὑφ' ἑαυτῆς
 λυθῆναι. ἀέ γὰρ μέλιται τὸν πολλὸν ἐκεί-
 νον καὶ δι' φυᾶ πόνον, καὶ τὸν ἄριστον δὲ καὶ ἡ δι-
 στον τῶ πόνου καρπὸν, τῇ φύσει τ' ἀνθρώπων
 προσφέροισι. καὶ οἷόν τινας οἰκέται ἕως τῆς
 νόμου τῆς δεσποτείας ἀναγκαζόμεναι, καὶ
 τῆς οἰκήσεων ἰξίασι, καὶ τὸ χρεῖωδες συλλέπου-
 σι, καὶ ἀχθοφοροῦσαι διχτελοῦσι, καὶ πον-
 δαίως οἰκοδομοῦσι, καὶ τῶ μέλιτος ἐνείσαι
 τὰ νάματα, ὥς περ πινὶ λησαυρῶ σήμαντρα
 καὶ σφραγίσθαι ἐπιβάλλουσι, καὶ οἷόν τινας
 δασμὸν καὶ φόρον ὡς βασιλεῦσι διηνεκῶς τοῖς

ἀνθρώποις χρηνοῦσι· τί οὖν ὧ ταλαίπωρε
 συκοφαντεῖς; καὶ τὸν φόρον καρπὸν μέλιτος,
 τῷ φόρῳ τὸν πρᾶκτρα βλασφημεῖς; καὶ τοῖς
 ἄλλοτείοις πόνοις ἐπενρυφῶν, τὸν τούτω καὶ
 χρητὸν λόγῳ ἀχαιέστις κατατοξεύεις; οὐ
 μόνον δὲ τοῦ τῆς φιλοπονίας αὐτῆς δρέπει
 καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα ὠφέλεια εἰ τεύθει
 θυγάς· πρῶτον μὲν γὰρ μακράνδης, ὅσων ἀγα-
 θῶν ἡ μόνοια πέξυός, καὶ ἡλικῶν καρπῶν
 τυγχάνει δημιουργός· πολιτικὸν γὰρ βίολο-
 γοῦται τὰ σμήνη τῆς μελιτῶν. οὐδὲν πα-
 ρ' ἐκείναις ἴδιον, ἀλλὰ κοινός ὁ πλοῦτος, ἀ-
 μέριστος ἡ κτήσις· οὐκ ἐχρῆσθ' ὀνησας, οὐτε διη-
 σήσια, οὐδὲ γὰρ ἀδικοῦσιν ἀλλήλας, οὐκ ἐφί-
 ται τῷ πλείονος, πρὸς μόνῳ ἐπιμόνως δια-
 κεινται τὴν ἐργασίαν, διὸ καὶ τοῦ κηφῆνας,
 ἔξω τῆς πυλῶν ἀπελαύνουσι, ὥς πονεῖν οὐκ
 ἀνεχόμενοι, ἀρτῶς δὲ τὸν ἀλλότερον αἰαλί-
 σκοντας πόνον· μετῴσι πολυαρχίας καὶ δη-
 μοκρατίας, εἴα ἐχρῆσθ' ἡγεμόνα, ἐκείνῳ πεί-
 δισθαι θέλον αὐταῖς· καὶ τούτων ἑκάστη
 δρᾶσιν ἢ πάχρῳσιν, οὐ λόγων ἐπαίουσαι, οὐδὲ
 νόμοις αἰαγνῶσκουσαι, οὐδὲ πρὸς διδασκά-
 λους φοιτῶσαι· οὐδὲ μία γὰρ παρ' ἐκείναις ὁ-
 φωτόρα τῇσ' ἑτέρας, οὐδὲ πλείονα οἶδε τῆς
 νεωτέρας ἢ πρεσβυτέρας· πάσαι δὲ ὁμοίως

ἔκαστα τῆς εἰρημνίων μετίασιν, οὐκ ἐν λοπκῇ
 γινώσκει, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει λαβούσαι πρὸ τοῦ
 ποιητῆ τῆς ὁλῶν τῶν φιλόπονον ἐκείνων καὶ
 φιλέκχαλον ἐργασίαν. σοὶ δὲ τούτων ἔκαστος
 ἀφελείας ἑωόδεσσιν, μανθάνεις γὰρ παρὰ
 τῆς ἀλόγων ὁ λογικὸς, τὸν μὲν ἀρῶν ὡς βλα-
 βόρον ἐδελύττεσθαι εἶον, ὅς δὲ τῆς ἀρετῆς
 πόνους περὶ φύσιν μετὰ δῶκεν, καὶ πανταχό-
 θεν τῶν ταύτης ἐρανίζεσθαι κτήσιν. ἀρχὴν,
 τῶν μὲν οὐ περὶ τοῦτον, ἡκιστα ζητεῖν, τῶν δὲ
 περὶ τοῦτον, ὁρθῶς καὶ δικαίως οἰκοδομεῖν.
 κοινὰ τὰ ὄντα νομίζειν. περὶ δὲ τοῖς δε-
 μνίοις τῶν τούτων ἀπόλαυσιν. τοῖς μὲν γὰρ οὐ
 φρονοῦσι, καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς φύσεως ἀκῆ-
 ρατον διασώζουσι, ἀρκεῖ πρὸς διδασκαλίαν
 ὁ ἔμφυτος λόγος, τοῖς δὲ ὅσων διαφθεύρου-
 σι, καὶ θνητὴ βίον περὶ τοῖς δὲ, ἐν ἀρετα-
 κτικόν τε καὶ αἰμοβόρον, ἔλεγχος ἀληθῆς
 πρέκειται τῶν ἀλόγων ἡ δὲ τὰς πολιτείας.
 τῆς τοιγαροῦν περὶ τοῦτον, ἀφελείας
 ὁ ποιητῆς, φυσικοῖς πῶς πλεονέκτημασι διε-
 κόσμησε τῶν ἀλόγων τὰ γλῆν, ἵν' ἔχῃς κἀντι-
 δεῖν τῶν ἀφελῶν καὶ τοῦτον. καὶ τούτου
 μάρτυς ὁ σολωμῶν, παρὰ κελευθὸς μὲν ὁσὶ καὶ παρ. 5
 "ἀλόγων. ἴδι πρὸς τὸν μύρμηκα ὡς ὀκνηρὸν, καὶ ξη-
 "λῶν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἢ περὶ τοῦτον πρὸς τῶν

» μέλι πῆαι, καὶ μάθε ὡς ἐργάπης ὅτι, τὴν κέρ-
 » γασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται. ἥς γὰρ πόνοις,
 » βασιλεῖς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίαν περσφέ-
 ρονται. μαρτιρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τῆς ὁλως
 Ἰδρ. η'. » θεὸς, διὰ τὴν περσφῆτον λέγων. φυγὼν κὴ τέπειξ
 » κὴ χελιδὼν, ἀγροῦ στρουθία, ἐγνωσαν καιροῖς
 » εἰσδὼν αὐτῆς. ὁ δὲ λαός μου, οὐκ ἐγνώ-
 κιφ. α'. » κείμενα κυρίου. κὴ πάλιν διὰ τὴν Ἡσαίου. ἐγνώ-
 » βοῖς ἐν κτησάμηνον, καὶ ὁ ἴος τῶν φάτιν τῶν
 » κυρίου αὐτῶν, Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἐγνώ, καὶ ὁ
 » λαός μου ἐμὲ οὐ σιωῆκε. κατηγορεῖ θείων τῶν
 λόγων τε ἡμεμελίων τὰ φησὶ καὶ τὰ ἀλόγων πλεο-
 νεκτήματα. τὸν γὰρ χεῖρον ὁλοφύρεμνος ὁ περ-
 σφῆτος, καὶ τραγωδῶν τῶν ἀνδρώπων τῶν εἰς
 » ἀλολόγω μετὰ πῆωσιν ἐβόα. αἱ δὲ ῥωπος εἰ πῆ-
 θαλ. μὴ » μὴ ὧν οὐ σιωῆκε. πῆσσω ἐλήθη τοῖς κτή-
 » νεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. διὰ
 γὰρ ὅτι μὴ, λύκοις περσατορδοιοῖ. γὰρ δὲ,
 λέοντας ἐκέρδοντας. γὰρ δὲ, κύνας τῶν τρο-
 φέως καὶ θυλακτοῦντας. γὰρ δὲ, δεινὰ πα-
 ροιστρώας. γὰρ δὲ, ὄφεις, καὶ ἐχιδνὰν γλυνή-
 ματα. γὰρ δὲ, ἀπιδας βουόας τὰ ὧτα, καὶ
 ἐπιδῶν οὐκ ἀκουούσας. ὡς πῆρ δὲ τοῖς πονη-
 ροῖς ἢ θεοὶ τὰς τῆς δεινῶν περσατορδοιοῖ ἐπέ-
 θισαν, οὐ τῶν αἰσλῶν καὶ ἀκακῶν θεοῖ
 ψυχῶν ἐκ τῶν ἐπαινουμένων ζώων τὰς περσα-

χορείασ' πεθείουσιν. ἔστι γὰρ δύρεῖν καὶ πῶρισε
 ραὶ κὴ τρυγῶνα τῇ ἀπλότητι τ' πίστεως κεκοσ-
 μημένην περσαγορεύειν ψυχῶ. τούτω τῷ
 περσῆματι καὶ τῷ ἐκκλησίᾳ οὐ νυμφίος ἐστὶ
 τῷ μυσικῷ τῆς ἀσμάτων περσαγορεύει βι-
 βλίῳ. καὶ τρεῖς βατὰ δὲ τὰς δι' πειθεῖς, κὴ τῷ
 „ ποιμὴν ἐρώσας ὀνομαζέτω ψυχῆς. Τὰ πρέβια ἰωάν. ι'
 „ τὰ γὰρ φησι τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει,
 „ καὶ πνώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ἡ πότις
 „ ἐμῶν. κὴ πάλιν. ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός.
 „ ὁ ποιμὴν ὁ καλός τῷ ψυχῶ αὐτῷ τίθησιν
 „ ἡ πότις τῆς περσάτων. κὴ ἐτέρωδι. σῆσει ἑὸς
 „ ἀμνοῖς ἐκδεξιῶν, ἑὸς δὲ ἐρείφοις, ἐξ δὲ ὠνύ-
 μων. καὶ ἀθροῖς δὲ πάλιν, ἑὸς ὑψιπετεῖς, κὴ
 τῆς γαῖαν ἀπὸ λαγμείοις, καὶ τὸ τ' ψυχῆς
 ὁ μὴ καὶ θαρὸν κεκτημένους, καὶ τ' μυσικῶ
 σώματος ἐπιμελούς, ἐν τοῖς ἰδίοις δὲ ἀγγε-
 λίοις ὠνόμασε. πότις γὰρ τῆς κατὰ τὸν τ' ἀνά-
 σάσεως καιρὸν εἰς ἑὸς οὐρανὸς ἀρπαγομένων
 ἀγίων διαλεγόμενος, ἐπὶ ἡγετὴ λέγων, ὅπου τὸ
 „ ἡ πότις ἐκεῖ σὺναχθήσονται οἱ ἀθροῖς. δὲ δηλοῦσιν ματθ.
 πότις ἐκ τ' εἰρημίων, ὡς ἡμῶν χάριν ὁ πότις κ δ'.
 τῆς καὶ ταῖς μελίτῃαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλό-
 γοις ἅπανσι φησὶ καὶ ἵνα πλεονεκτήματα δέ-
 δωκε καὶ διείδμεν, ὡς αὐτὸς ἡμεῖς πανταχόθεν
 τῷ ὠφέλειαν συλλέγωμεν. αὐτίκα πότις

ποδὶ τῆς μελιτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν ὄρε πόμειδα
 κέρδος, διδασκόμεθα γὰρ τῇ τῆς ἐπιστημῶν καὶ
 τεχνῶν δύρεσι, μὴ νεανιδύεσθαι, μὴ δὲ μέγα
 φρονεῖν, μὴ δὲ τὴν φύσιν ἀγνοεῖν, ἀλλὰ γινώ-
 σκειν ἐν ποιητικῇ, καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀναφέρειν
 τῆς ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ἵνα δὲ μὴ ἀλύωμεν
 καὶ δυσχεραίνωμεν, ὥς κοινωνοὶς ἔχοντες τῆς
 τέχνης, καὶ μηδὲν τῆς ἀλόγων διαφέροντες,
 ἡμῖν ἔδωκεν ὁ ποιητὴς ἐν τῆς μελιτῶν συ-
 κῆς φιλοποιτίας καρπὸν, ἵνα ἅμα καὶ ἐν γασ-
 τρῇ ἡμῶν αὐχίνα τῇ κοινωνίᾳ τι πῶς ἢ τῇ
 τέχνης, καὶ τῇ τῆς κοινωνῶν δουλείᾳ ψυχω-
 γήσας, ἀρσενεύσῃται ἐλυσσῶν. τί τοίνυν
 ἀλγεῖς ἀνθρώποι τὰς μελιτῶν φιλοπεχοῦ-
 σας ὁρῶν, καὶ γὰρ ὁ ἐκείνων πόνος, σὸς ὑπάρ-
 χει καρπὸς. καὶ αἰμῶν, ποιοῦσι, σὺ δὲ, τὸ ἀπὸ
 τῆς πόνων ἀρσενεύεις χλιδῆς. Καὶ ἀράχης
 δὲ τῆς λεπτῶν ἐκείνων καὶ ἀφανῶν νημάτων
 εἰέφυσε τὴν τέχνην, ἵνα σε διδάξῃ πῶς δεῖ
 διερεῖναι τῆς ὀρνίθων τὰ γένη. καὶ ἐκεῖνοσ
 μελὶ γὰρ πλέκει τὰ θήρασκα, οὐχ ἡ πόλιν
 τὴν τέχνην διδασκαλίας, ἀλλὰ τὴν φύσιν
 ἔχον διδάσκαλον. σὺ δὲ λόγον ἐν οἴκῳ ἔχων,
 καὶ ἐπαράδειγμα περικείμενον θεωρῶν, εἰ-
 δὴ μυεῖς δικτύων ἐμμηχανήσω. καὶ κωλύει
 μάλιστα τὸν τύπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν, ἐσμι-

κρότατον ἐκαῖνο ξυῦλον, λόγου δὲ χάριτι πρε-
 ρηκὸς τὴν τῷ παραδείγματος χρείαν. ψυχα-
 γωγὴ δέ σε πάλιν τὸ τῷ θηράτρων ποικίλον,
 τὸ μὲν γὰρ ἀρχέτυπον, εἰ, μυρία δὲ τὰ μίμη-
 μάτα. πῆλωσις μὲν γὰρ, νεφελοθελία ἐνέμηχε
 νήσω, καὶ ταύτην εἰς ἀμωλαφείσι χωρίοις πι-
 γνύς, τῇ πρὸς τὸν αἴρα τῆς θηράτρων ὁμοίω-
 σει, κλέπτεις τῆς ὀρνίθων τὴν αἰδοῦσιν. λαμ-
 βάει δὲ στωδργὸν εἰς ἄγραν, ἣ τῆς διώξεως
 φόβον, ἐξελαυνόμενα γὰρ τὰ θηροδύμενα τῷ
 ὀρνίθων, καὶ εἰς τεῦθ' ἐκ κεῖθεν εἰς τὰ θύ-
 ρατρα στωδούμενα διδμαίνοντα τῷ διώκον-
 τας, καὶ πιδεῖν ἀκριβῶς οὐκ ἰσχύει τὰ πρὸς πα-
 πα. εἴτα τοῖς στωχῶσ τεταμένοις ἐπιπλά-
 μνα δικτύοις, πδριπίπτει τῷ βρόχοις. καὶ
 ταῦτα μὲν αἰεὶ κρεμανύς, θηροδύς τῷ ὀρ-
 νιδας. Ἐπὶ τὰ δέ τοις τούτων πάλιν τεχνότε-
 ρα μεμηχάνηται πρὸς τὴν αὐτὴν τούτων τῷ
 ζώων ἄγραν, ἢ τῇ γῇ μὲν ἐφαπλοῖς, βόθρον
 δὲ ὀρύττων, ὅθεν τῷ πωληροῖς, χειροῖς
 δὲ ὀρνιθας ἐπιπλῆς τοῖς δικτύοις, ἵνα τῇ ὀφ-
 καὶ τῇ φωνῇ τῷ ὁμογενεῖς ἐφελκύσωνται.
 εἴτα τῷ μὲν ὅδετος ὀρωμίου, τῷ δὲ ὀρνιθοσ-
 φιδι γομλίστε καὶ φαινομίου, οἱ μὲν, ἐπιπλά-
 νται, σὺ δὲ τῇ τέχνῃ χρώμενος, εἰς τὸς αὐτοὺς τῷ
 δικτύων ποιῇς. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐξούρηται

μηχανή, πρὸς τετραπόδων θήραν. ἀρπιδόναε
 μὲν γὰρ καὶ ποδάγρας κὶ ποδὸς ὄσαι, τὸ ἐλά-
 φοῖς θηρίοισιν. ἄρκυδς δὲ, σιάγροισ' κὶ δορ-
 κοῖς καὶ λαγωοῖς. βάραθρα δὲ κὶ τοιαῦτα
 μηχανήματα, τῆς θήρων τὰ ἀγριώτατα.
 οὐκ ἤρεσκε δέ τοι τῆς πετεινῶν καὶ κτηνῶν ἡ
 φύσις εἰς θήραν, ἀλλ' ἦδη καὶ τῆς θαλατῆων
 κατετόλμησας ζώων, καὶ κύρτοισ', καὶ πάλιν
 γρα, καὶ ἀμφίβληττα, καὶ σιγήνας, κὶ ὅσα
 τοιαῦτα σκυλάσας, τὴν νηκτὶ φύσιν ἀγρόδης.
 καὶ τὴν ὑποβρύχιον, τῇ τέχνῃ μετέωρον φέ-
 ρεις, καὶ τὸν τῆς ὑδάτων τροφίμοισ', θηρίοις.
 καὶ χερσαῖοσ' ὧν, ἀνάγεις παρὰ σελτὸν τὸν
 ἐν βυθὸν ἔχοντας εἰς διαίτημα. καὶ τὰ μυρία
 τῶν ἰχθύων γένη, σὸι πέσκειται εἰς ἀχλυσιν,
 τὴν ἀλίου ἱκνῶσι τέχνης τούτῃ πρεχούσης τὴν
 χρεῖαν. μὴ δύνανθ' ὀφθαλμοῖς ὁρῶν ἀράχων
 τὰ λεπτὰ νήματα ὑφαίνοντα, κερδαίνεις
 μὲν γὰρ ἐκείνου, δὲ μὴ μέγα φρονεῖν, ἀλλὰ τὸν
 κοινὸν δημιουργὸν αἰνυμένῃν. ψυχρωγὴ δὲ
 πάλιν, ὁρῶν ἐκείνον ἐμπόδας καὶ κώνωπας
 ἀγρόδοντα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζώδια, σεαυτὶ
 δὲ καὶ πτερυγῶν τῆς ὀξευτάτων τῇ βολῇ πύρι-
 γνόμηνον, καὶ τὴν νηκτὶ καὶ ὑποβρύχιον
 φύσιν τοῖς τοῖς μηχανήμασιν εἰκὲν ἡταγκα-
 μίην, καὶ τῆς πεζῶν τὰ γένη τοῖς τοῖς τόμοις

πειθόμενα. μὴ κρίνω δύσχεραίνης, ὥς πῖδρων
ἐσθρηνέουσιν, εἴληχας γὰρ σεθίαν ὑποχείριον
τῷ ὑπὸ πῖδρον φύσιν ἐργασομένην. ἔχεις δὲ
καὶ νοῦν, πῖλων ἀπάντων, μᾶλλον δὲ καὶ
αὐτῆς τῆς αἰέμων ὀξύτρον. ἐν δὲ αὐτῇ
ση, ἐκεῖσε πᾶσιν γίνεται. καὶ ἐν τῷ σώ-
ματι καθέρχεται, καὶ τῇ γῇ προσδεδεμένος,
οὐρανὸν τε περιπατεῖ, καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ κάλ-
λη, καὶ τὸ οὐρανὸν ὑποβάλλει, καὶ τὰ ὑποδρεκεῖ
νον φαντάζει, καὶ τῷ οἰκουμένῳ περινοσεῖ,
καὶ ἐν ἐσθρηνέουσιν συγγίνεται, καὶ τῆς πόρεως
οὐσι τῷ θίλῳ προσδιαλέγει. τί τοίνυν ἀλ-
γύεις; καὶ αἰετῆς ὀρμηλίων πῖδρων ἢ ἐσθρ-
ησις, τοιαῦτα πῖδρα νοητὰ κεκτημένον; οὐ τῷ
ἐσθρηνέουσιν ὑπὸ πῖδρων περιγινόμενα; οὐ πῖ-
δρῶν ἔχεις τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸν ἀδροπόροισ' ὀρ-
νιθᾶς τῇ θίλῳ σπέρμει. ταύτῃ σπέρμει
κεκτημένος, ταῦρον ἰσχύϊ καὶ κέρασιν ὥπλισ-
μένον, ὑποξυρὸν ἄγεις, καὶ δουλοῦν αἰαγ-
γάζεις, καὶ πόνοισι δίνεκέσιν ὑποβάλλεις,
ἄρουραν τέμνεις, ἄμαξαν σύρεις, τὰ τῆς ἀχθῆς
φοροῦσι τῆς κτηνῶν ἀδύνατα μεταφέρειν, οἰκο-
δόμοις μετακομίζειν τὰς ὕλας. καὶ σὺ μὲν
κελεύεις, ὁ δὲ, τὸν ξυρὸν ὑπέρχεται, καὶ τῆς
ξούλης ἀνέχεται, καὶ τῆς τῆς κερμάτων ἐπι-
λανθάνεται χρεῖας, καὶ τῷ σὸν διδμάγει

φωνῶν, καὶ τῆς ἰσχύος ἔσθ' ἀφόρον οὐκ ἐπίσταται, ἀλλὰ τῷ λίαν ἀδυνεσδρῶ ξώῳ δουλόφην ἀνέχεται. τοσούτῳ ῥώμης σωμάτων ἀμείνων ὁ λόγος· οὐ τὸς, ὄνον καὶ ἡμίονον καὶ καμήλην ἀχοφορεῖν κελεύει, καὶ καίθηται μὲν ἐπὶ πρεπόμνον ἢ εἰρημνίων ἐκασον, ἀνίσταται δὲ κελεύόμενον καὶ τοῖς φορτίοις βαρυνόμενον. καὶ ταῖς μακράς ὁδοῦσιν αἰσιν τρυχόμενον, ἀνέχεται τῆς ἀλγυνόντων, καὶ τοῖς βαρύνουσιν πεδίεται, καὶ περσφρόμενον μὲν δέχεται ἢ χελὸν, λιμῶ δὲ πιεζόμενον, οὐ κατὰ βοᾷ τῆς κηλημνίων, πῶς γὰρ τῆς δουλείας ὄρος πῶς τῆς φύσεως ἐμαθί. διὰ τοῦτο καὶ μόνῃ τῷ κηδεμόνων ἡ φωνή, καὶ τὰ λίαν ἰσχυρὰ τῆς ξώων διδίδιπεται. σὺ δὲ τῆς κτίσεως ἀπάσης δι' αὐτοῦ κατὰ φρονεῖς, καὶ λαμβανῶς ἐκ τῆς ἀλόγων εἰκότος ἀφορμῶν ὠφελείας, οὐδὲ θέλεις ἄπο τὰ πλεῖστα τῷ κυρίῳ, καὶ ἰκετούφην αὐτὸν, οὐδὲ φέρεις οὐ τὰ κτὼς τῆς ἀρετῆς τὰ φορτία, ταῦτα γάρ ποτε δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ κεν, ἀλλὰ σκίρτας καὶ τυραννεῖς, καὶ φούρεις τὸν θυγὸν ὡς ἀπειρόξυτος μόχος, καὶ οὐκ ἀνέχῃ τῆς χαλινῶν, ἀλλὰ τούτω ἀπὸ ῥῆγνυς, θραπέτευσαι καὶ φέρῃ καὶ τὰ κρημνῶν, καὶ ἢ ἐμφυτον ἡνίοχον κατὰ σύρξ· ὅσοι δὲ τὸ καλὸν ταύτην δουλείαν ἡγάπησαν, καὶ τῷ δι' αὐτοῦ

ἡκῶ

πικρῶ καὶ θερμῶς καὶ γενναίως ἐβώθησαν ἐρωτῶντες,
 πολλὰ καὶ ἄλλὰ τῆς ἀλόπων εἰλκυσάντων τὴν
 ὠφέλειαν. διὸ καὶ ἐν ψαλμοῖς, δι' αἰὸς βοῶσιν
 ἅπαντες. κτηνώδης ἐγενόμην πρὸς τοὺς, καὶ ὅτε
 ἦν δὲ πάντες μετὰ τοῦ. ὃ γὰρ κτήνη πρὸς πᾶσι
 οἷος ἡ ζουμνίῳ σείφουσιν ἐπομαί, οὐ πολυπρα-
 γμονῶν εἰς ποίαν ἄχρην οὐδὲ πρὸς ἰδρύ-
 ζόμενος ταύτης ἐβραχὺ καὶ μακρὸν καὶ ἐπί-
 πονον, οὐδὲ δυσχεραίνω ταύτησ' ἐσενόν καὶ
 πρόσαντες καὶ ἀμώκρημον. πέπεικα γὰρ
 ἐμαυτὸν, ὡς ἀγαθὸς ὢν, ἀγαθῶς οὐκ ἔγνων.
 τούτου χάριν ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπαντι, ὅτι ἐτα-
 κὸς ἔσται εἰμὶ, καὶ λοπκὸς, καὶ κείνην τὸ δέον ἐπὶ
 σάμα, καὶ φεύγειν ἐλὺποῦ οἶδα ὡς ὡς,
 τοῦ δὲ ἀποντος, ἐρῶσθαι φράσας ἐκείνῳ ὃ λο-
 γικῶ, τὸ κτήνοισ' μιμοῦμαι ἐλὺπειδης, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὢν λογικὸς, κτηνώδης γίνομαι πα-
 ρὰ σοί. διαδῶ τῆς σῆς οὐ χερίζομαι σιωπο-
 σίας, ἀλλὰ διαπαντὸς εἰμὶ μετὰ τοῦ, ἐπειδὴ
 τοῖς τοῖς ἵχνεσιν ἐπομαί, καὶ ὃ χαλινῶ πείθο-
 μαί, καὶ ὡς ἂν ἀγῆς ἀγομαί. ἦν δὲ λείας,
 ἦν δὲ σαχίαις, ἦν δὲ σενῆς, ἦν δὲ πλατείαις
 μεξεναγῆς. διαρῶ γὰρ τοῦ τῆς ὡμίας. πείνω
 τῆς ἀγαθότητι. οἶδα γὰρ τῶν ὄντων ὅτι καλὸς
 τε καὶ ἀγαθὸς, ὃ πρὸς αὐτὸς ἐβλήσθης. πο-
 σκύντω οἱ κερδαίνοντες εἰδότες καὶ ἐκ τῆς ἀλόπων

ἔχουσιν ὠφέλῃαν. ὁρῶν καὶ σὺ τοιγαροῦν πει
 θόμενά σοι τὰ γένη, πείθου δὲ δοῦλά σοι ταῦ
 τα πεποιηκότι. αὐτός σοι τῆς ἱππῶν ὑπέταξε
 τὰς ἀγέλας, καὶ γαυριῶν τὰ ἴππων λαμ
 βαίων, καὶ φέρειν ἐπιβάτω οὐκ ἐπιστάμενον.
 τῇ τέχνῃ μὲν εὐθυμίζεις, καὶ τοῦ τε θράσους
 ἐλθούθεσι, τὰ τε σκιρτήματα παύεις, καὶ τὸν
 εἰς ὑψος τεταμένον αὐχίνα, καὶ μὴ πλοφθῶς
 ἐπικράμπτεις, καὶ κατὰ νότον πρᾶσκούσεις
 τὸ πρὸς ὠπὸν, καὶ ῥυθμὸν διδάσκεις βαδίσμα
 τος, καὶ ὅσων μετὰ θισιν οὐ τὰκτον, καὶ ὁρῶ
 μονόξυνον ὅταν δέῃ, καὶ χειροῖσιν ἐν ἀγέλαον
 ποιῇς, καὶ τῆς σῆς ἀνέχεσθαι χειρὸς καὶ φωνῆς
 ἀναπείθεις. ἀνέχεται σου καὶ μασίπων, ὁ
 πολλῶν σου κρείττων καὶ ῥώμη καὶ τάχει. φέ
 ρει σου τὰς ἀπειλάς, καὶ δίδω, καὶ δῶν θραῦ
 τινος δουλείαν ὁμολογεῖ. οὐτό σοι καὶ θηρῶν
 πτωθῆναι, καὶ πολεμῶν πτωχῶν νίξε
 ται, καὶ κατὰ τῆς αἰζιπάων μὲν ῥύμης χω
 ρεῖ. καὶ φεύγειν ἐθελήσης, δειλιῶν μὲν βάλλ
 εῖς θράσος καὶ ῥέπεται καὶ φύγει, καὶ
 σὺν τάχει φερόμενος, τῆς δωκόντων ἐλθούθε
 ροῖ. καὶ οὐτε κατὰ μετώπου φάλαγξ ὁρ
 μαῖν κελδομένοσ, ἀπειθεῖ, οὐτε θραπέτευεν
 ἐπιταττόμενος, ἀππλέγει. ἀλλ' εἴα εἰδέν ὅρον
 σωτηρίας, τῷ ἐπιβάτου ἐν νόμον. καὶ τί λέγω

ἵππων, καὶ ὄνον, καὶ κάμηλον; ἤδη γὰρ σοὶ
 κ' ἐλέφας τῆς χερσαίων ζώων ἐμέγιστον ὑ-
 πακούειν ἐδείλει; ὁ καὶ τὰ μέγιστα τῆς δίν-
 δρων ἀνασπᾶσαι περὶ ῥίξαι τῇ περνομαίᾳ δυ-
 νάμενος. καὶ οὐ λογίζεται τῷ ἰσχύϊ, οὐκ ἂν
 θυμείται τῷ ῥώμῳ, οὐχ ὁρᾷ τὸν ὄγκον τῆς
 σώματος, ὥς γηλόφοις ἱναῖς τῶ μεγέθει μι-
 μείται, ἀλλὰ τῆς σῆς δεσποτείας ἀνέχῃ.
 καὶ σὺ μὲν καὶ θήμενος ἐπιτάτεις, σὲ γὰρ καλεῖ
 τῷ φύσιν, ὁ δὲ, ποιεῖ ἐκελευόμενος. καὶ ἢ
 μεθὸν δὲ τῆς θεωρίας πᾶν τῆς θεωροῦν-
 τίς ἐξήταται, σοὶ ἔστιν τῇ περνομαίᾳ οἶόν τι νι-
 λὰ βίβη κεχρημένος ὀρέγῃ. ἔστι σοὶ καὶ πολε-
 μῶν πτωχεύειν, καὶ πολλοὺς ῥέοντας
 αὐτῇ τῆς ὥμων δεχόμενον οἶον ἀκρίτος πύρ-
 ρου βάλλειν ἑὸν εἰσπύριον πρᾶσκουάζει, καὶ
 ταῖς φάλαγγιν ἐπὶ πόν, δεδίπτεται καὶ ῥήγνυ-
 σι ῥαδίως, καὶ ἑὸν ὀπλίτας σκεδάννυσθαι. μὴ
 ποίῃαι δυχεραίνης μικρὸν ἔχων ἐσῶμα, ἀλλὰ
 σκόπησον ἡλίκα τούτῳ ξῶα δουλεύειν ἀνέ-
 χεται, καὶ ἐν ὑποτάξει ταῖς περὶ φύσεως ἀνύ-
 μνησον, καὶ δι' αὐτὸ δὲ ἔστι, χάριν ὁμολόγη-
 σον ὃ ποιῇ τῇ. τῆς γὰρ ψυχικῆς σου περνομένου
 μέγιστον πηλείας, μέγα σοὶ λίαν οὐ πδριτέθει
 κε σῶμα, ἵνα μὴ κατ' ἄμφοτερον ἐκ τῶν εἰς
 τὴν διαβολικὴν ἀλαζονείαν ἐκπέσῃς· εἰ γὰρ

καὶ μικροῦ τοῦ τῷ σώματι οὐκ ὄντος, μέμνησθε,
καὶ λυτῆς κατὰ τῷ κτίσαντος, τί οὐκ ἀνέ-
σβραβας, εἰ καὶ ὄψομαι τὸ μέγεθος ἑλάβες; νῦν
δὲ, ἢ μὲν βραχὺ τῆς διδάσκει σε σωφρονεῖν, ἢ
γνωρίζειν τὸν ποιητὴν, τῷ δὲ λόγον δίδωρον,
τὸ βραχὺ πᾶν μυθεῖται τῷ σώματι, διὰ τοῦ
του γὰρ ἄγεις καὶ φέρεις τῆς ἀλόγων τῶν φύ-
σιν, τὰ ποίμνια, τὰ αἰπόλια, τὰ σφόδρα,
τῆς ἵππων τὰς ἀγέλας, καὶ μῆλας νομάδας
ἀχθοφοροῦσας, τῶν μικτῶν τῶν ὀρνέων καὶ ἡμιό-
των φύσιν· καὶ τὰ μὲν εἰς θοίνῳσι περικέται,
καὶ πολυτελῆσι ποιεῖ τῶν βᾶπτεσσι, ἢ παν-
τοδαπὴν σοι πραγματεύεται τῶν χλιδῆς,
παντοίων ἐσθιμᾶν χρυσοῦν τὰ σοι τὰς ὕλας,
τὰ δὲ, σιτηγῇ καὶ ξυλοφορεῖ, καὶ τῶν ἄλλων
ἀναγκαίων μετὰ κομίζει τὰς χρεῖας· κύνες οἱ
μὲν, σωθηρῶσιν· οἱ δὲ, συμποιμαίνουσιν· οἱ
δὲ, φύλακες γίνονται τῆς οἰκίας· τῇ τούτων
ἀγρυπνία διατρέσασθε οἱ ποιμένες, ὕπνου με-
ταλαγχᾶνοισι, κύτοις ἔχοντες σωθῆναι,
ὀλίγοι πολλὰ νέμειν ἀνέχοντες πέλατα· περὶ
κινδυνεύειν γὰρ οὐ μόνον τῆς δεσποτῶν, ἀλλὰ
καὶ τῆς περὶ αὐτῶν ἀνέχονται, καὶ τῆς ποι-
μνίων ἐσθιμαχοῦσι, καὶ τοῖς λύκοις διαμά-
χονται περὶ θύρας, καὶ πῖσος κόμην, φεύγειν
ἀγέλας οὐκ ἀνέχονται· τῇ δὲ ὕλακι, τὰ

πομπήν αὖ εἰς ἐπικουρίαν καλοῦσι. καὶ ταῦτα
 οὐ κύων ὄρα· ὅ κ' ἔχων λόγον διδάσκαλον, ἀλλὰ
 φροῖνῃ ἐνὶ πλεονεξίᾳ κεκοσμημένος. οὗτος
 ἰχνυῖ σκεπήν ἔχει καὶ κωμῆτον κελευόμε-
 νος, καὶ τῆς ὁσμῶν ἀντιλαμβάνεται, καὶ ταῦ-
 ταις οἷον ἰχνεσίπσι κατ' ἀκρίβειαν ἐπομπῆς,
 οὐκ ἐπὶ τὸν ἀφίσταται, ἕως οὐ δῶρῃ τὸ θήρα-
 μα. δῶρῶν δὲ, καὶ τῶν ὁδοῦσι καὶ τῶν ὀνυξιδῆ-
 σαις, οὐ μὲν λαμβανὴ τῆς θήρας, ἀλλὰ πῶς
 φυλάττῃ τῶ πέμψαι, καὶ ἀλογίᾳ δουλεύων,
 γνωρίζει τὴν δεωποτείαν, καὶ οὐκ ἀνέχε-
 ται σιωδανείμασθαι τῶ κεκτημένῳ ὁ θήρα-
 μα. εἰ δὲ καὶ μείζον δῶροι θηρίων, καὶ τὴν οἰ-
 κίαν ἐποδῶν ἰσχὺν, οἷον σύαγρον, ἢ ἄρ-
 κτον, ἢ τῆς τοιούτων, φυλάττεται μὲν τῆς
 χαυλιοδόντων τὴν προσβολὴν, μάχεται δὲ
 καὶ τῶν ὁδοῦσι κατὰ δὲ τῆς νώτων σιωεχῶς με-
 ταβαίνων, πειρᾶται κατέχειν σὺν ἀσφαλείᾳ
 τὸ θήραμα, καὶ τῇ σφοδρᾷ διαμάχῃ, φυγῆν
 οὐκ ἔα. τῇ γὰρ σιωεχῇ προσβολῇ μὲν εὖ ἐφε-
 ϑαὶ σιωεχῶς ὁ θηρίον ἀναγκάξων, μὲν κα-
 τὰ χώραν ποιεῖ, καὶ ἐν θηρῶν τὴν ἀναμείβειν.
 εἴτα ἐκείνος ἐπὶ λῶν, τοῖς ἀπὸ τῆς τέχνης ὁ-
 πλοῖς σιωδργοῖς κεκρημένος, οὐ πετῶς μάλα
 καὶ ῥαδίως λαμβανὴ τὴν θήραν. Καὶ μή μοι
 τίς τῆς δυνάμεως εἰς ἀντιλογία, εἴδω λυτῶν

τας κύνας ἐν ταῦθ' αἰς μέλον ἀγαγέτω, καὶ
 τοὺς λακκτίζοντας ὄνοις, καὶ τὰς δακνούσας
 καμήλους, καὶ τοὺς κερατίζοντας ταύρους.
 ὁλίγα γὰρ ἐκ πολλῶν κύριοις πῶρι πῖπ' εἰς τοῖς
 παῖδες, καὶ λίαν αἰαγκαίως. γνωρίζεις γὰρ
 διὰ τοῦτον, ὡς οὐκ αὐτόματόσ' εἰ. ἡ τούτῳ
 ἔπεται φύσις, ἀλλὰ τοῖς τῷ ποιητῇ νό-
 μοις πεποιημένη. καὶ μαρτυρεῖ τὰ τῆς σῆς ἡ-
 γεμονίας ἀφωιδόντα, καὶ μηλοῦς δακνουῖα, καὶ
 ταύρος κερατίζων, καὶ ὅσα τοιαῦτα. πάν-
 τα γὰρ αὐτομοίως τῷ σὴν διέφυγε δεσποτεία,
 εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐκώλυε νόμος. ὥστε ἡ τούτ' ἀτα-
 ξία, δι' ταξίαν σοι γίνεταί περ ἐξ ἐκείνου, καὶ τὰ κύ-
 των σκιρτήματα, τὰ γὰρ πάρεσσι σκιρτήματα.
 καὶ τυραννολύτης ἔστι τούτων, μανθάνεις
 μὴ τυραννεῖν, ἀλλὰ τὸν δεσπότην γνωρίζον.
 τούτου χάριν καὶ θεράσ' ἀγρίου, καὶ ἐρπύλλου
 ὁ ποιητὴς ἐδημιούργησε γλῶσση, ὅπως τοῦ νεα-
 νικόν καὶ θρασύ παιδαγωγῇ πρὸς ἀρετὴν
 καὶ φόβῳ τῆς θείας, εἰς χρεῖαν σε κατὰ σῆ-
 ση τῆς θείας ἐπικουρίας. τὸ γὰρ τούτ' εἶδος
 ἐπικείμενον, καὶ νύ τ' ὄναι δεινὸν ὡς, καὶ κεντοῦ,
 εἰς προσευχὴν διεγείρει, καὶ καλεῖν εἰς συμ-
 μαχίαν τὸν ἐπικουρὸν αἰαγκαίως. αἰτεῖν δὲ
 τῷ ἐπικουρίαν ἔστι τῆς χρεῖας κελούμε-
 νος, θεράπιδ' ἀποσπάζει ἐν ἐπαμύναι δυν-

νάμνον. προσεβούβη αἰακάξῃ, ἵνα τῆς ἐπι-
 βούλων διαφύγῃς τὴν λάβην. ἀνανούφῃς κῆ-
 ξυτεῖς τὸν κηδεμόνα, τῆς λυσιπώτων τὴν ἀ-
 παλλαγὴν ἐπιποδῶν. καὶ γίνεται τοῖς οὐτοῖς
 ὁ φόβος ποδηγὸς πρὸς Διόν. ἵνα δὲ μὴ διηνε-
 κῶς τῷ δέει τούτῳ βαλλόμενος, λυπηραὶ βιά-
 σῃς ξαίῳ, πόρρωθεν ταῦτα κατὰκισε. τῆς
 μὲν γῆς ὀβόλων τὴν φύσιν, χυραμοῖς ἔσιν ἐγ-
 κατέκρυψε, καὶ ταῖς ἑσπερίαις κατεδύσεσιν.
 εἰ δὲ αἰτῶσαι πεποίηκε, οὐκ ἐπὶ τρέφασ' αὐ-
 τοῖς ἀδελῶς κατὰ τ' ἀνθρώπων χωρεῖν, ἀλ-
 λά κρύπτειται μὲν αἰεὶ, φαίνοσθαι δὲ ὀλιγά-
 κης κελύφας, καὶ φαινόμενα φύγειν τῆς ἀν-
 θρώπων τὴν Δίαν, καὶ δάπνηριν δὲ αὐτῶν,
 νομοθετήσας, λαβᾶσαι δὲ μάλα ὀλίγοις κῆ-
 ὀλιγάκις, οὐκ ἄρχοντα μάχης, ἀλλ' ἀμωμό-
 μενα. οὐδὲ γὰρ ἐδείξαμεν, εἰ παντελῶς ἀ-
 πείραστος αὐτῆς ἡμετέρᾳ φύσις μεμνημένη. ἣ
 δὲ τετραπόδων θηρίων τὰ γλῆν λόχμας οἰ-
 κεῖν, καὶ ῥαχίους καὶ χώρας ἀνθρώποις, καὶ
 παντελῶς ἀνθρώπων ἐρήμοις ὅττι πάντος
 προσέθηκε κηδεμόν. εἰς νομὴν δὲ αὐτοῖς, καὶ
 » ῥὸν ἀπένεμε τὴν νύκτα. ἔδου γὰρ φησι σκό-
 » τος, κῆ ἐλπίς νύξ. εἰ κὺν τῇ διελεύσεται πάντα λ. ργ
 » τα τὰ θηρία τῷ θρυμοῖ, σκύμνοι ὠρόμενοι
 » τῷ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι πρὸ τῷ θεῷ βρω

„ σιν αὐτοῖς. ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ σιωπήχον-
 „ σάν, καὶ εἰς τὰς μαῖσθρας αὐτῆς κοιταδῆ-
 „ θήνται. ὁξελούσεται ἄνθρωπος ὑπὸ τὸ ἔργον
 „ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τῷ ἔργασίᾳ αὐτῆς ἕως ἑσπέρ-
 „ ρας· εἴ τα θαυμάσας τῷ θεῷ οἰκονομίαν
 „ ὁ περὶ τῆς βοᾶς· ὡς ἐμεγαλύνῃ τὰ ἔργα
 „ σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ὅτι δὲ
 „ μὲν τῷ τῆς ἀμαρτίας πῆριτον, καὶ ταῦ-
 „ τα τῷ ἄνθρώπῳ ἠρνήσαντο διωδοτεῖαν,
 „ πάλαι δὲ ὑπέκειτο, καὶ τῷ δουλείαν ὑφίστα-
 „ το, μαρτυρεῖ μὲν Ἀδάμ ὁ γενάρχης, ὃς πασι
 „ τὰς περὶ τῆς ἀμαρτίας δόλως, καὶ μήτε δέχεται, μή-
 „ τε φυγῶν, μήτε βλάβῃ πινά παρὰ τούτων
 „ διέξελθον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ δεύτερος τῆς
 „ ἀνθρώπων φύλαρχος, ὁ πάντος τῆς γένου-
 „ σιν θῆρας, ὁ μακάριος νῶε, οὐ μόνον τῶν ἡμέ-
 „ ρων ζώων, ἀλλὰ καὶ τῶν λίαν ἀγρίων τῶν
 „ νόμων ἐν τῇ κιβωτῷ γινόμενος. καὶ οἰαυτὸν
 „ μόνον καὶ ταῦτα καὶ κείνα ἡγάτα ταῦτ' ποι-
 „ μάνας, καὶ τὰ σαρκοφάγα ποιφαγεῖν ἀ-
 „ νάκασα· καὶ μαρτυρεῖ σῶς καὶ ἄρτιος
 „ φυλαχθεὶς, ὁ τῶν κατὰ τὰς ἀειθμῶν. μαρτυ-
 „ ρεῖ δὲ καὶ ὁ μέγας Δαυὶδ, λέοντι μὲν θοίνῃ
 „ ἡγασθεὶς, κατὰ πλῆθος δὲ αὐτὸν τῇ τῆς
 „ ἀρετῆς ἀσφαπῇ, καὶ τῷ τῆς θεῆας εἰκότος
 „ χερσὶν ἐλίκων ἐκδιματώσας. ἐπειδὴ γὰρ

εἶδον αὖ τῇ εἰκόνι τῆ ἀρχετύπου τὸ μέγεθος
 λίαν ἀκραιφνέος καὶ πεφυλαγμένον, ὡμολό-
 γησάν τινι δουλείᾳ, καὶ τινι θηρωδίᾳ ἀπέ-
 θετο, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκείνον ὁρᾷ ὑπελάμ-
 βανον, τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς προσηγο-
 ρίας ἐπιθνήτα. οὐ τῷ τῷ μακαρίου Παύλου πρᾶξ.
κν.
 τῆς ξύλων τὸν φάκελον τροφίῳ προσφέρειν.
 τῷ τῇ πυρᾷ, καὶ τὸ τῷ αἵρος κρυμῶδες κε-
 ραινώτος τῇ τῷ πυρὸς ἐπικουρία, ὁ τοῖς ξύ-
 λωις ἐγκεκρυμμένος ἐχίς, ἐφυγε μὲν τὸ πῦρ
 ὡς ὀλέθριον, ἤφατο δὲ τῆς ἀριστολικῆς χειρὸς,
 ὡς πῶρ ἀμωμόμενος ἀπορῶν ἐμέλλε πείσε-
 σθαι. οὐχ οὐρῶν δὲ τῆς ἀμαρτίας τὸ χαλα-
 ρὸν καὶ ὑπεῖκον, ἀλλὰ τῆς αὐρῆς τὸ στεγ-
 νὸν ὀπλὸν καὶ ἀρραγὲς, ἀπεπύκνωσε μὲν πα-
 ραυτίῃ οἷόν τι βέλους κατ' ἀντιτύπων ἀκόν-
 τιδέν, καὶ πρὸς τὸν ἀκόντισαντα πάλιν ἐ-
 πανέλθον, ἐχώρησε δὲ κατὰ τῆς πυρᾶς, ὡς
 πῶρ δίκας ἢ τόλμης ἐαυτὸν εἰσπραττόμενος,
 ὅτι κατὰ δεσποτικῆς χειρὸς ἐχρήσατο τῷ θυ-
 μῳ. τῆς θηρίων τοιγαροῦν τὰ γένη, ἱμάσις κὴ
 ῥάβδοις κὴ παιδαγωγικαῖς ἐοικε παιδείαις,
 αὐταὶ δὲ τοῖς μὲν ἤδη τελειωθείσι, κὴ τῷ παι-
 δικῷ ὑπεξελθοῦσιν ἡλικίαι, λίαν εἰσὶν οὐκ α-
 ταφρόνητοι. τοῖς δὲ νηπίοις ἐπὶ τὰς φρεῖας,
 ἄγαν εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ χρήσιμοι. καὶ κα-

ἄ. πρὸς ἡμ. ἄ. » Δά πδρ δικάϊων νόμος οὐ κεῖτο, κατὰ τ' ἑθῆον
 » ἀφ' ὅσων, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις,
 » ἄσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοστοῖς καὶ βε-
 » βήλοισ, παρὰ λαοῖς, καὶ τοῖς τιούτοις, οὐ τῶ
 καὶ τῶν θηρίων ἢ φύσις οἷός τις παιδεία πρὸς
 κείται τοῖς ἀνθρώποις. γὰρ μὲν δὲ κόλποισ' πρὸς
 αἰμαρτίαν, ἐκδειματοῦσα καὶ δεδιπτομένη.
 Ἐπὶ δὲ τῆς τῆς ἀρετῆς τροφίμων, καὶ δά πδρ
 τις παιδεία κατὰ φρονεῖται. καὶ νῦν εἰς τοι-
 γαροῦ τῶν τῶ θεοῦ κηδεμονίαν δίδων, καὶ τῶ
 πάντοδε πῇ αὐτῆς περιμήθειαν κατὰ μάδων,
 παῦσαι μὲν ὧ φίλος συκοφαντῶν, ὕμνοις δὲ
 τὸν δὲ ὄργε τῶν ἀμείβαν. πῶς μὲν γὰρ οὐκ ἄρ-
 πον τὸν μὲν γὰρ μακρὰ πσὴν ἐπαινεῖν, εἰς καὶ
 ῥὸν μάστιγι τῶν παῖδας, καὶ τῇ βλάβῃ δια-
 τῶν ῥαθυμίαν δὲ λαύνακτα, καὶ τῶ ἱμάτι
 παγίων τ' σοιχείων ἐπιδέκτα τῶν μνημίων,
 καὶ ἰατρῶν δὲ χρεῖν ὁ μολογεῖν, οὐ μόνον ἄταν
 σιτία καὶ ποτὰ προσφέρει τῶ καμνοντι, ἀλλ-
 λ' ἡνίκα αὐτὸ τέμνη καὶ καίη, καὶ πολεμῶν τῇ νό-
 σῳ, καὶ τῶν ἡδὲ δ' ἐπὶ σωφορὰν ἐπέχη, τ' δὲ
 θεὸν βλασφημεῖν μετὰ πλείονος σοφίας καὶ
 μείζονος ἐπιμελείας τῆς ψυχῶν περιμετροῦ-
 μένων, καὶ τῇ χρηγία τῆς ἀγαθῶν, καὶ τῶν δὲ
 τῆς μασιπῶν τὰ τε σοιχεῖα τῆς ἀρετῆς ἐκπα-
 λούοντα, καὶ τῶν νόον τῆς κακίας προσέρι-

ξον ἀνάστωντα, καὶ ἀκράφνῃ τῇ ψυχῇς τῶν
 " ὑγείαι πραγματεύόμενον, παῦσον ῥίνῃ τῶν, γαλ.
 " γλαφασανσου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χίλῃ σου τῇ μὴ λγ'.
 " λαλῆσαι βλασφημίαι, ἐκκλινὸν ἀπὸ κακοῦ,
 " καὶ ποίησον ἀγαθόν· βλέπε τῶν πδρίσε κηδε-
 μοίαι, καὶ τὸν περὶ τοῦ νόμου ὑμνήσον, ἵνα
 σου δ' οὐ γνῶμον πδρὶ τὰς χάριτας θεοῦ μέ-
 νος, καὶ νῦν ἐπικλύσῃς τὰς διδραχμαίαις, καὶ τῇ
 ἐπιγ' γελμίων ἀγαθῶν ἀξιώσῃ, ὅν καὶ ἡμεῖς
 τυχεύμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὃν ἡ
 δόξα εἰς τὸν αἰῶνα, τῇ αἰώνων, ἀμήν. καλ. 108
 " Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ τὸν θεόν, καὶ τὸν θεόν
 ὅτι καὶ πλουτοῦ καὶ πνίκα τῶν βίαι καὶ ὡς
 ὅτι ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ λόγῳ, 5'. καὶ ὡς ὡς
 καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 " Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ τὸν θεόν, καὶ τὸν θεόν καλ. 109
 " τοῦ τοῖς πρᾶξιμοῦσιν εἶπον, μὴ
 ὡς π. π. " πρᾶξιμοῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάν-
 ῃ, ὡς π. π. " νοιοῖ, μὴ ὑποῦτε κέρας, μὴ ἐπαί-
 ῃ, ὡς π. π. " ρετε εἰς ὑψος δ' κέρας ὑμῶν, καὶ
 " μὴ λαλῆτε κατὰ τῇ θεοῦ ἀδικίαν, ἀκνυδόντη
 τον κατὰ λιπεῖν αὐτὸν φάσκοντες ὡς περὶ
 κεκτίσιν. ἀλλὰ τῇ ἀγνώμονας, οὐτε αὐσα-
 νοῖ πείθοισι διηγουμένοι τῶν δόξαι τῇ θεοῦ, καλ. 110
 οὐτε ἡλίου ἐκ πορθητοῦ ἐκ πατρὸς αὐτῇ ὡς
 νυμφίος, καὶ τῇ τῶν δόξαι τῇ θεοῦ ἐκ πατρὸς αὐτῇ

λάμπροτῆτι καὶ θορμότῆτι, οὔτε σελήνῃ ἀλ-
 λουιουμένη, καὶ τὰ μέτρα τῆς χρόνου πεκταίνο
 μλήν, οὔτε ἀσδρες ἀνίσχοντες καὶ δυνόμενοι, καὶ
 τῶν μὲν τῆς θαλάττης ξυναγούτες ὁλίπτες,
 τῶν δὲ γῆπόνοισ' διεγείροντες εἰς ἀμνησιν καὶ
 ἀπὲρμάτων καταβολῶν, οὐχ ὥρων διαδοχή·
 οὐ τροπῶν μεταβολαί, οὐ νεφῶν ὠδίνες εὐκαί-
 ροι καὶ κατὰ λληλοι, οὐ γῆς καὶ θαλάττης
 ὁμόνοια, οὐ ποταμῶν ῥόματα, οὐ πικρῶν νά-
 ματα, οὐ καὶ πῶν ἀφιδονία, οὐ ξάων ποικι-
 λία καὶ χρεία, οὐ σώματος δημιουργία λογι-
 καὶ πρέπουσα, οὐ ψυχῆς ἀθανασία καὶ σοφία
 ἐσῶμα κινδυνώσα, οὐ τέχαι παντοδαπαί
 καὶ μυεῖαι, οὐ τὰ ναικάϊα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ
 πόρρω τῆς χρείας πορίζουσαι, οὐτ' ἄλλα ὅσα
 ὁ μεγαλόδωρος τῇ φύσει τῆς ἀνθρώπων ὁση-
 μέραι προσφέρει. ἀλλὰ καὶ τούτων ἀπάντων
 ἀχλαύοντες, λυτῆδοι καὶ μεμήνασι, καὶ τῶν
 πολλῶν ἐπιμέλῃαν, ἀμέλειαν ὀνομάξοισι, καὶ
 τὸν πλοῦτον ἡμῶν καὶ τῶν πένιαν εἰς μέσους
 προβάλλονταί, καὶ τῆς ἀνωμαλίας τῆς βίης
 κατηγοροῦσι. φέρε τοίνυν ἐν σοφῶς ἰδύνον-
 τα τὸ σπῆφος τῆς οἰκουμένης ἐπίκουρον τοῦ
 λόγου λαβόντες, τοῖς τε θεοβλήμασιν ἀπαν-
 τήσωμεν, καὶ τὰς ἀντιθέσεις διαλύσωμεν, καὶ
 τῶν ὑπ' αὐτῶν πελεκημένην κατηγορίαν, ἴσον

ἀρχῆς ἀποδείξωμεν. Τί δὴ ποτε φασί, πῶς
τοῦσι μὲν τῆς αἰθερώπων οἱ πονηρότατοι, καὶ
μυρίαίς πάντοθεν ἀγαθοῖς περιέχονται, καὶ
ἐξ οὐραίων ἐν βίῳ ὁδύοισι, καὶ λαμβανούσι
ἀδικίας ἐφάθειον τῶ πλούτου τὰ ῥύματα.
ὕλη γὰρ ἡ δύσπορία γίνεται τῇ τῷ πλεονεξίας
φλογί, καὶ σωδρῶν τὸν πλοῦτον ἡ πονηρία
λαμβάνουσα, μέσον ἀνάπῃ πυρρὸν. καὶ ἡ
δύναμις τῇ βουλήσει περιστοιχισμένη, ἀφόρη-
τον πειρὴ καὶ κόπον. οἱ δὲ τῆς ἀρετῆς φροντι-
σταί, πένια συζῶσι, καὶ δυσκλήαις ταλαι-
πωροῦσι, καὶ αὐτῶν τῶν ἀναγκαίων ἀπονή-
ξουσιν, ἀχμάσι, ῥυτῶσιν, εἰς γῆν κεκύφασι,
πῆροιοῦται, περὶ λακκίζονται, μυρία ὅσα
ὑπομύουσιν ἀλγεινά; οὐκοῦν πρῶτον αὐ-
τῶν ἐρωτήσωμεν, τίνα ὅσον δύδαμονίας εἶναι
φασί, καὶ εἰ μὲν ἐν πλούτῳ φαίεν, πᾶσι
καὶ μευδῆς αὐτῶν διελέγξωμεν. πῶς γὰρ
δύδαμονίας δημιουργός, ὁ τῆς ἀδικίας, ὡς
φασί, σωδρῶς; εἰ γὰρ οὕτως οἱ πονηρία
συζῶντες, τὰς ὁφείδ' ἀναπαύσι, καὶ τὰς γνά-
θους φυτῶσι, καὶ ἐφ' ἵππων καὶ ὀχημάτων
φορῶμενοι, σοβοῦσι τὴν ἀγοράν, τοσοῦτον δὲ
ἄλλοις ὑποδρῶντες, ὅσον αὐτῶν ὑποδρῶ
ῥᾶθαι προσήκει, ἀδικούσι, πλεονεκτοῦσι,
τὰ ἄλλότρια σφετερίζονται, τῶν οὐ προσή-

κόντων ἐθείεται, τοῖς ἄλλοτείοις ἀγαθοῖς ἐν
 ῥυφῶσι, τὰς τῶν πενήτων ἐμπορεύοντες συμ-
 φοράς, καὶ ταῦτα δοῦσι, τῇ δωάμει τοῦ
 πλούτου· χρώμενοι σωδργῶ, πῶς ὁ πλοῦς
 τοῦ ὅρος διδάμονίᾳ καὶ δὲ κληρίᾳ ἔσται
 δεῖσις; εἰ δὲ τὸν ἀρετῶν φαῖεν τῶν ἀγαθῶν
 ἔχουσι, καὶ ἐν ταύτῃ θερμὸν ἐρασίαν
 καὶ ἀποδοῦν ἐργάτῳ ἐν τῇ ἀκροτάτῃ τῇ
 ἀγαθῶν εἶναι λέγουσι κορυφῇ, τί δὴ ποτε ἐν
 πλοῦτον ἀρχαί ποιοῖ, καὶ τοῦ πλουτοῦ
 τὰς ζηλωτῶν ἀρχαλοῦσιν; εἰαίτιᾳ ἢ ἐκ
 διαμέσου χρημάτων οὐποῖα, καὶ ἀρετῆς
 κατορθωμάτων πδριουσία. ἐξετάσωμεν δὲ,
 κοινῶν ποιούμενοι ξήτησιν, ἐπίκουρον λαβόν-
 τες τῆς ἀληθείας ἔφως, ὁποῖα τῆς ἀρετῆς
 τὰ εἶδη, καὶ πῶς αἰτινὶ ῥαδίως ἢ τοῦτ' κτῆ-
 σις προσγένοιτο. οὐκοῦν ἀρετῶν μὲν, ὁμιζόμε-
 θα, φρόνησιν, σωφροσύνην, ἀνδρίαν, δικαιο-
 σύνην, καὶ τὰ ἄλλα τούτων γεννώμενα, ἢ ἐν
 τούτοις πδριεχόμενα τῷ φιλοσοφίᾳ μόρια.
 ἐξετάσωμεν τοιγαροῦν, τί δηλοῖ τῶν εἰρη-
 μελιῶν ἔκαστον, καὶ ὁποῖαν ἔχει διάνοιαν, ἢ ὁρ-
 μελίαν, ἢ δύναμιν. οὐκοῦν φρόνησις μὲν ὅτι
 τὸ ἐν ἡμῖν λογικῷ ἢ ἐγρήγορις, ὡς πδρ' ἀμέ-
 λει πρᾶφροσύνη καὶ ἀφροσύνη πάλιν, ἢ ῥύ-
 του μέδῃ ἐκ τῶν παιδῶν ἡκτομελῇ, καὶ οἷόν

πισ νεφέλη γινόμενη καὶ πυκνουμένη, καὶ ἐπὶ
 περὶ τοῦ (καὶ σωροῦ) αὐτὸν οὐκ ἐῷσα. τὸ
 δὲ ὅν τῃ λογικῇ τοιγαροῦν, ὑγεία φρόνησις
 ὀνομάζεται. Καὶ σωφροσύνη δὲ πάλιν περὶ
 (καὶ γοῦ) οὐμένη, τὴν τῇ παιδῶν ἐλευθερίαν. σὺν
 γὰρ πάλιν καὶ ἀρτίον τῇ λογικῇ τὸ φρόνη-
 μα κεκτημένη, χαλαρὰ μὲν τὰ πάθη, καὶ ἄπορ-
 ρεῖ, καὶ σκεδάννυται, καὶ δὲ φλεγμαῖνον αὐ-
 τῇ διαλύεται, φέρεται δὲ δι' τακτικῶς ἢ τῇ
 ἱππῶν ὁ ἡνίοχος νοῦς. τὴν τῇ παιδῶν τοίνυν
 δι' ταξίαν, καὶ τῇ ἡνιόχου τὴν ὑγείαν, σωφρο-
 σύνη ὀνομάζομεν. Ἀνοκίαν δὲ καλοῦμεν,
 τὴν δικαίαν τῇ θυμοφθοῦς κίνησιν. ὥστε αὐ-
 τὴν πάλιν θρασυτητα, τὴν ἀδίκον τε καὶ ἀτα-
 κτον. Δικαιοσύνη δὲ, τὴν ὁρθὴν τῇ ψυχῆς
 ἡγεμονίαν, καὶ τῶν ὑπὸ κῶων παιδῶν τὴν συμ-
 μεσίαν, τῇ γὰρ ἐπιθυμητικῇ καὶ θυμοφθοῦς ἢ
 πρὸς δὲ λογικὸν διαρμωσία, καὶ ἢ πρὸς ἀλλήλας
 διακράσια, τὴν τῇ δικαιοσύνης ἡμῖν πράγμα
 τέυεται κτῆσιν. Ἐπειδὴ γίνω πῶς τὰ τῇ
 ἀρετῆς μέρη μεμαθήκαμεν, καὶ ποίαν ἔχα-
 σον ἐννοίαν ἔχει καὶ δύνανται, φέρε πάλιν ξη-
 τήσωμεν, πῶς ταῦτα ἐν βουλόμενον διακ-
 τῇ κατὰ τὸ δῶσαι, πλούτῳ χρώμενον σωδ-
 γῶν, ἢ τὴν πενίαν ἐπικουρον εἰς τὴν κτῆσις
 λαμβανόντα. ἀλλ' ὅμνη πλούτου πολλοῦ

ἔχων θορύβοις καὶ φροντίδας παντοδαπαῖς,
 καὶ τεκνυμῶν εἶδη μυρία, ἐπίβουλός ὕβρις
 ἀλλ' οὐκ ἐπίκουρος ἀρετῆς. πῶς γὰρ αἴ τις κα-
 τορθώσῃ σωφροσύνῃ διηνεκῶς γαστριζόμε-
 νος, καὶ συμποσίοις περστέτῃκώς, καὶ συσί-
 τια κατὰ σκιδιάζων, καὶ σιβάσι, καὶ τραπέζαις
 εἰσαχολούμηνος, καὶ στροπαιοῖς, καὶ ὀψοποιοῖς,
 καὶ ποπάνων δημιουργοῖς, καὶ οἶνοισ' ἀνθοο-
 μίας, καὶ θιᾶλας, καὶ κύλικας, καὶ ἐκπω-
 μάτων εἶδη παντοδαπὰ, καὶ ὀψων ποικιλίαν,
 εἰ τῇ διανοίᾳ πδριφέρων, καὶ χανδὸν ἢ ἀκρα-
 ρὴν πίνων, καὶ πέρα τῷ μέτρου τῶν γαστέρα φορ-
 τίζων. καὶ τῷ μὲν λογικῷ τῶν ἐργήτορσιν κα-
 τασβεννύς, αὖξων δὲ τῇ ὕλῃ τῶν παιδῶν τῶν
 πυραῖ. καὶ τῶν μὲν ἀκόλαστον ἡδονῶν ἀδὶ πλεῖ-
 στον ἰξάπτων, ἐν δὲ θυμὸν κατὰ τῶν διακο-
 νοῦντων εἰς ἀκμὴν πῶρα θήπων, καὶ δοῦλον τῶν
 παιδῶν ἐν ἡγεμονίᾳ ποιωῶν, καὶ τῆς γαστρὸς ὑ-
 πηρέτῃ τὸν δεσπότην ἐργαζόμενος, καὶ εἰς
 ἀνδραποδῶδεις κατὰ τύρων ἐπιθυμίας ἐν
 τῷ ζῶον τῶν ἡγεμονίᾳ πῶρὰ τῷ πεποιηκότος
 δεξάμενον, καὶ ἀεχμάλωτον πῶρα διδοῖς τοῖς
 ὑπηκόοις τὸν ἄρξοντα, καὶ κατὰ σύρεσθαι τῶν
 ἡνίοχον πῶρὰ τῶν ἱππῶν παρασκιδιάζων, καὶ
 ἐν κυβερνήτῃ τῶν οἰάκων οὐκ ἐπ' ἐχέσθαι, καὶ
 ἀπαν ἐσκόφος ἰθύνειν, ἀλλὰ ταῦς τῶν παιδῶν
 τεκνυμίας

τεκνυμίας ἐνδιδόναι βασιλεύουσας ἔσπας-
 φος, καὶ αὐτὸ ὑπερβύχον ἐργασομίας ;
 οὐκοῦν ὁ τοιοῦτος οὐ μόνον φρονήσεως ἀμοι-
 ρος, ἀλλὰ καὶ παντοδαπαῖς ἀκολασίαις περ-
 καίμενος. Πρὶ γὰρ δικαιοσύνης τί δεῖ καὶ λεί-
 γειν. καὶ αὐτῆς τῆς ἀντιλεγόντων σωμολο-
 γούτων, ὡς ὁ τῆς πλείονος ἐφείμενος κτή-
 σεως, ἀδίκου καὶ δικαίως διαφοραὶ οὐκ ἐθέ-
 λει γινώσκειν, ἀλλὰ τοῖς θιούτοις, ἅτακτα,
 ἀόριστα, ἀδιάκριτα πάντα. Ὅτι μὲν ὅν οὐ ῥά-
 διον πολούτω σωδργῶ κεχημύλιος κατορ-
 θῶσαι τῶν ἀρετῶν, καὶ τοῖς λίαν ἐριστικοῖς ῥά-
 διον ἐκ τῆς εἰρημνίων κατὰ μαθεῖν. Ὅτι δὲ ἡ
 πενία φιλοσοφίας ὅσι σωδργός, καὶ οὐδ' αὖ-
 ἄλλος τίς τῶν τελεωτάτην κατορθῶσει εἰς
 ἀρετῶν, αὐτίκα μαθησόμεθα. πρῶτον μὲν
 γὰρ τῆς αἰσθητικῆς ἡσυχίας, ὑπερκατακλί-
 νεσθαι πρὸ λογικῶν τὰ πάθη κατανάγκάζει,
 καὶ φλεγμαίνειν οὐκ ἔα, καὶ κατὰ τὴν ἡνιό-
 χου σκιρτᾶν, ὃ τοῖς ἐρυφῶσι καὶ γαστριζομέ-
 νοις συμβαίνει. ἔπειτα, ἡ ψυχὴ τῇ πρὸς τῶν
 φορτίων ἀπαλλαττομένη, καὶ τῇ ἐξωθεν φρον-
 τίδων ἐλδὸν θέρει τυγχάνουσα, καὶ ἡσυχίασιν
 ἀπάσης καὶ γαλήνης ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰς ἑαυ-
 τὴν ἐνδύκῃ, τότε οἰκείον ἀξίωμα καθορᾷ,
 καὶ τῆς ὑψηλῶν παιδῶν τῶν δουλείων γινώ-

εἰς δὲ καὶ τῆς ἡγεμονίας ἐχομένην, νομοθετεῖ
 τοῖς ὑπηκόοις τὴν εὐταξίαν, καὶ κολάζει δι' ἀλ-
 λήλων, ἀμφοτέρων τὴν ἀταξίαν· καὶ νῦν μὲν
 ἐπ' ἀνίστησι τὴν ἐπιθυμίαν φλεγμαίνοντι τῷ
 θυμῷ, καὶ τὸ ζυγίου σύντονον, τῇ ταύτης
 μαλακότητι διαλύει· νῦν δὲ μετὰ τίθησι κατὰ
 ταύτης τὴν τῆς ἡμετέρας οἰκονομίαν, καὶ τῇ
 μάστιγι τοῦ θυμοῦ συστέλλει ταύτης τὴν αὐτὴν δὲ
 πρὸς φοβὰ· σωδὲρ γούσι δὲ πάλιν ὡς λοπκῶ
 πρὸς τὴν τῆς παθῶν εὐταξίαν οἱ πόνοι, ἢ γὰρ
 τῆς εὐδείας αἰάκη, πρὸς φιλοπονίαν ἐγεί-
 ρει, καὶ τῆς μὲν αἰαγκάων ἡσπάνισι προσφέ-
 ρει τὸν πόνον, ἢ δὲ τῆς πόνων ταλαιπωρία
 τὰ πάθη μαυραίνουσα, φλεγμαίνειν οὐκ ἔσθ',
 διαπανδῶσα τὰς ὕλας· τί τοίνυν ἀχρευσίς
 τοῖς δικαίοις τὴν πέναν σωεξδύγμεν ὄ-
 ρων, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄργανον διαβάλλει;
 ὁμοιον ποιῶν, ὥσπερ αὖ εἴ τις θρόνοις μὲν ἐ-
 παινῶν, καὶ βράθρα, καὶ κλίνας, καὶ θύρας,
 καὶ οἰκοδομημάτων χάλλη, τὰ δὲ τοῦ οἰκοδό-
 μου καὶ τέκνου ὄργανα σκώπτων καὶ μεμ-
 φόμενος, τῷ σκεπάειν, καὶ τῷ πρέειν, καὶ τοῖς
 ἄλλοις, δι' ὧν ἐκείνων ἔκαστον γίνεται· ὅτι δὲ
 ῥᾶον διὰ πένιας μάλλον, ἢ πολούτου τὴν ἀρε-
 τὴν κεραιῶσαι, μάρτυροῦσι μὲν τῆς εὐσε-
 βείας οἱ φόβημοι, μάρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ πρὸ ἑλ-

λησι θεῶν ἐραται, καὶ τῷ τῆς φύσεως νό-
 μῳ διδασκάλῳ χρησάμενοι. διὰ πενίαν γὰρ
 ἅπαντες τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν ὁδὸν ἀρετῆς,
 καὶ ταῦτα τῆς θείων οὐκ ἐπακούσαντες λα-
 βόντων, τῆς ἀντικρὺ βοώντων, ἐὰν μή τις ἀχ-
 ρῇ τὰ ξητῶντα πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς, οὐδὲν Λουκ. ιδ.
 νάταί μου εἶναι μάθητις, ἀλλ' ὅμως ἤρκεσεν
 αὐτοῖς εἰς διδασκαλίαν ἡ φύσις. καὶ γὰρ ὁ θεὸς
 λόγος οὐ καὶ ἀπερὶ πρὸς πᾶσι παιδεύματα, ἀλλ'
 καὶ τῆς φύσεως νόμων ἀναμνησκῇ, καὶ
 ἀδιέφθαρτον χρόνον διὰ τὴν ἀνθρώπων
 ἔρασι τῆς φύσεως χάριματα, ταῦτα οὐ
 τῆς φύσεως ποιητῆς διὰ τῆς οἰκείων ἀναχά-
 ρει κηρύκων. εἰ τοίνυν καὶ Σωκράτης, καὶ Διο-
 γλῆς, καὶ Ἀντισθένης, καὶ οἱ τούτοις παρὰ
 πολλοὶ, τῇ ἡθικῇ ἀρετῇ τὴν κτῆσιν ποδῆ-
 σαντες, τῷ πολούτου τὴν κτῆσιν ἀπώσαντο,
 καὶ πενίαν τῆς ἀγαθῆς κτήσεως ἐλαβόντων
 γὰρ, καὶ ταῦτα τυφλώοντες ποδῇ τὴν
 δογματῶν ἀλύθειαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν
 οὐ προσμελόντες, καὶ τὸν ἀγαθὸν οὐκ εἰδότες,
 τί τῆς πενίαν ὠφελότης καὶ τηρεῖς, δι' ἣν
 οὐ πορὸς ὁ τῆς ἀρετῆς ὁδός, καὶ ἡ φραγεία
 καὶ προσάντης ὁδός, οὐ πρὸς καὶ ἐξελίξαι τοῖς
 ἀνύοισι γίνεται; καὶ ταῦτα φαμεν, οὐ γὰρ
 πολούτου καὶ τηροῦντες, οὐτε καὶ τὸ κα-

κὸν ἰώμενοι, εἰ γὰρ πονηρὸς ὁ πολούτος, ἢ βλα-
 σφημία κατὰ τῷ δεδωκότος χωρεῖ. ἀλλὰ
 πολούτον μὲν καὶ πενίαν, οἷον ὕλας πινάς, ἢ
 ὄργανα τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι τῷ πεποινκότες
 προκεῖσθαι φαμὲν, ὅθεν δὲ τούτων ὁδὸν ἀνθρώ-
 πους οἷον ἕνα σὺν δημιουργίᾳ, ἢ τὸ τῆς ἀρετῆς
 ἀγαλμα διαπλάττειν, ἢ τὸν τῆς κακίας ἐκ-
 τυποῦν αἰσθητὰ. ἀλλὰ ὅθεν μὲν πολούτου,
 μόλις αὐτὸ λίγα τῆς ἀρετῆς εἰς κάλλους δια-
 γλύψεται μόρια, ὅθεν δὲ πενίας, καὶ πολλοῖς
 πάντα δημιουργεῖν ὅστις διωκτόν. μὴ τοίνυν
 σκώπτωμεν τὴν πενίαν τῆς ἀρετῆς τὴν μητέ-
 ρα, μήτε μὲν τὸν πολούτον διαβάλλωμεν, ἀλ-
 λά τῆς οὐκ εἰς δέον οὕτω κεχημελίωσιν κατηγο-
 ρήσωμεν. Ἐπεὶ καὶ ὁ σιδηρὸς ἐδόθη μὲν τοῖς ἀν-
 θρώποις, οἰκοδομία, καὶ γηπονία, κῆναυ
 πιλία, σινοδργός, καὶ τῆς ἄλλων τεχνῶν τῇ
 κατὰ τὸν βίον ἐπίκουρος. οἱ δὲ κατ' ἀλλήλων
 λυτῶντες, οὐκ ἐδῶσι ὅσον μόνον ταῖς ἀνάγκαις
 καίαις χρεῖαις ὑπηρετεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλ-
 λήλων σφραγὴν δι' αὐτῶν μηχανῶνται. οὐ μὲν
 ὅθεν ὅσον τῷ σιδηρῷ κατηγοροῦμεν, ἀλλὰ τῆς
 κακῶς αὐτῶν χρωμελίωσιν τὴν ποιηταὶ διαβάλ-
 λωμεν. Οὕτως ἢ τῷ οἴνου χρῆσις, ἐδόθη μὲν τοῖς
 ἀνθρώποις εἰς εὐφροσύνην, ἀλλ' οὐ πᾶσιν
 εὐφροσύνην καὶ ἡδονήν, οἱ δὲ τὴν ἀμετερίαν τιμῶν

τες, καὶ οἶνοφλυγία περσπετηκότες, τὸν δι-
φροσύνης γλιννύτρα, παραφροσύνης ποιούσι
πατέρα. ἀλλ' ἡμεῖς τῇ δικαίᾳ ἡμέρᾳ δικάζον-
τες, εὖ μὲν κακῶς δὲ θεῶν δώρῳ κεχρημένοις,
οἶνοφλυγας καὶ μεθύσας, καὶ πονηρὰς ἀχρ
καλυμν, τὸν δὲ οἶνον ὡς θεόςδετον δώροισ
θαυμάζομεν. Οὐ τῷ τοιγαροῦν τῷ πολούτῳ
καὶ τοῖς χρωμλίοις δικάζομεν, καὶ τὸν μὲν, τῷ
κατηγορίᾳς δέλωμεν, εὖ δὲ, εἰ μὲν οἰκονόμοι
τούτου δίκαιοι γένοιτο, ταῖς μεγάλας σε
φανώομεν δύφημίας, εἰ δὲ τὴν τάξιν ἀμεί-
ψαντες, δοῦλοι τῷ πολούτου φανείν, πᾶν δ'
κελδύομενον δρῶντες, καὶ πᾶσαν πονηρίαν
διακονίαν μεπόντες, τὴν πονηρίαν χαφλῶ
κατ' αὐτῇ εἰσενέγκωμεν, ὅτι δεσποταί χεῖρο
πονηθεῖτες, τὴν ἡγεμονίαν διέφθειραν, καὶ
τὴν δουλείαν τῆς δεσποτείας ἡλλάξαντο.
Ἀλλ' ἴσως αἰεὶς εἴποι τῇ μόνον τοῖς καλῶς
λεπτομέλεις ἀνπλέγειν ἐπισταμελίων, τίνοσ χά-
ριν οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις τῷ πολούτῳ τὴν κτῆ-
σιν ὁ ποιητὴς ἐδωρήσατο, ἀλλὰ τοῖς μὲν, πολοῦ
τον σωέξδουξε, τοῖς δὲ πενίαν σωεκλήρωσε,
καὶ πολλῶς ἀνωμαλίᾳς πολήρη τὸν βίον
πεποίηκεν; ὃν ἡδέως αὖ ἐροίμην, τί δὴ ποτε
τοῖς τῷ σώματι μέλεσιν, οὐ τὴν αὐτῷ ἅπα-
σι δέδωκεν ὁ δημιουργήσας ἐργεῖαν, ἀλλ' ὅ

φθαλμοῖς μὲν χρωμάτων καὶ χημάτων δια-
 κρίσιν εἰρεχίεισιν, ἀκοῇ δὲ φωνῶν καὶ ἄ-
 φων εἶδέναι διαφορὰν, ταῖς δὲ εἰνᾶς αἰτμιῶν
 αἰνυλαμβανέσθαι, καὶ τῷ ἡδύος δὲ δυσωδίας
 διακρίνειν, τὴν δὲ γλῶτταν ταῖς τῆς γένεσιν
 ποιότησι διακρίνειν, καὶ γλυκύος καὶ ὀξύος,
 σβριμέος τε καὶ πικροῦ καὶ πικρῶδους δὲ δια-
 φορον εἶδέναι. καὶ οἷς μὲν ποσὶ τὴν βαδιστικὴν
 εἰδὼκε δύναμιν, ταῖς δὲ χερσὶ τὴν παντοδα-
 πὴν ἀπένειμν ἐργασίαν. καὶ γαστέρα μὲν τροφῆς
 ὀδοχείον, ἡ παρὰ δὲ τροφῆς καὶ διαρτήριον, ἐγκέ-
 φαλον δὲ μυελῶν θησαυρὸν, πηγὴν δὲ θερμῶ-
 τητος τὴν καρδίαν. καὶ ταῖς μὲν ἀρτηρίαις,
 εἰς ἀπέκλεισε τὸ πνέσμα, ταῖς δὲ φλέβαις ἀ-
 τρωγῶς ἀπέφηνεν αἷματος, καὶ ἄλλω ἄλλω
 εἰς ἐργασίαν ἀπέφυσεν μορίῳ. καὶ μὴν ἅπαντα
 τὰ εἰρημνία, καὶ ὅσα σείσθαι, εἰς ἑνὸς σώ-
 ματος στυπλεῖ τελειότητα, ἀλλ' ὅμως ἐκεί-
 ρον τι καὶ ἴδιον πεπίστυται, καὶ ὃ κοινῶ στυ-
 πλεῖ. ὁ ἄψις μὲν γὰρ, ποδηγεῖ τὸ πόδας, καὶ τὸ
 λείον αὐτοῖς ὑποδείκνυσθαι, καὶ τῆς τραχυτέ-
 ρων ἀρτρεῖ χειρῶν, φέρεται δὲ ὑποπο-
 δῶν. καὶ ἀκὴ δὲ καὶ τὴν ποδὶν δεχομένη, διεχίρει
 τὴν ὁρμὴν εἰς θεωρίαν, ὅρα δὲ τῆς ὁρμῆς μαν-
 θάνει τῆς κατὰ πᾶν τὸ ποιηταῖς. καὶ ἵνα τῇ
 ἀριστολικῇ μαρτυρίᾳ τὸ εἰρημνίῳ βεβαίῳ

« σώμην λόγους, οὐ δύναται ὁ φθαλμὸς εἰπεῖν α'. Κορ.
 « τῇ χειρὶ, χρεῖαν σου οὐκ ἔχω. ἢ πάλιν ἡ κε- β'.
 « φαλὴν βίς ποτὶ, χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω, ἀλ-
 « λὰ πολλῶ· μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ
 « σώματος ἀδενέσθρα ὑπάρχειν, αἰαγκαῖα
 « ὄσι. καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμώτιστα εἶναι, τού-
 « τοις μᾶλλον πδριοστέραν ἡμεῶν πδριτίδι-
 « μεν. καὶ οὐδεὶς ἐδυχήσανε πῶποτε, διάφορον
 βλέπων εἰ τοῖς μέλεσι τὴν ἐνέργειαν, εἰ μὴ
 κομιδῇ παρὰ παιῶν, ἀλλὰ καὶ σέρχει, καὶ θαν-
 μάξει τὸν ποιητὴν, οὐ τῷ ὁφθαλμῷ ἡ καρ-
 κείναι τα, καὶ ἐκείνῳ τὴν ἀρμότησιν ἀρ-
 νείμαντα χρεῖαν, καὶ τὴν ἰδίαν, κοινῶν ποιη-
 σάμενον. οὐτε γὰρ ὁ ψιμόν τῆς ὁρατῆς ἀρ-
 λῶει, οὐτε ἀκοὴ τῶ ἀκουσῶν, οὐτε εἰσώμα τῶ
 γεύσεων, οὐτε ἡρὶν τῆς ὁσφρήσεων, οὐτε οἱ πό-
 δες βαδίσεωσ, οὐτε εἰσργείας αἰ χεῖρες, οὐτε
 τροφῆς ἡ γαστήρ, οὐτε θερμότητος ἡ καρδία, οὐ-
 τε αἰσθήσεως ὁ ἐγκέφαλος, ἀλλ' ἰδιάζουσιν
 μὴ ἔκαστον ἔχει τὴν ἐνέργειαν, τῷ δὲ κοινῷ συ-
 νεισφύρει τὴν ὠφέλειαν. καὶ τὸ μὲν, ἅπαν θερ-
 μαίνει τὸ σῶμα. τὸ δὲ, ἅπαν βέφει. τὸ δὲ, ἅλ-
 λον ἡνὰ φόρον προσφύρει τῷ ζῳῳ. καὶ τὸ ποι-
 κίλον τῆς εἰσργείας, εἰς ἅπαντα μὲν τὰ ὅσα
 σώματος μεμείριται μόρια, ἀρλῶει δὲ ἀλ-
 λήλων πάντα, καὶ γίνετα ἡ χρεῖα κοινή. καὶ

οὐτε ἡ ἀκοὴ ἀγανακτεῖ μὴ ὁράσῃ, οὐτε ὁ φθαλ-
 μὸς δύσχεραίνῃ τῷ μὴ ἀκούειν, ἀλλ' ἔκαστον σέ-
 ρχει τὸ ὅριον τῆς φύσεως, καὶ τὴν εἰσφορὰν
 ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢν ἐξ ἀρχῆς φέρειν ἐτάχθη. σὺ
 δὲ λίαν ἀγανακτεῖς, ὅτι μὴ πάντες οἱ αἰσθη-
 τοὶ τοῖς τῷ πλούτου ἐδίμασι περικλυζού-
 νται, καὶ οἰκίαν οἰκοῦσι λαμπράς, καὶ χιτῶ-
 νων καὶ ἐφελξίδων περικαλλέας κοσμοῦσι τὸ
 σῶμα. καὶ ἐφ' ἵππων καὶ ἡμιόνων ὀχούμενοι,
 πολλοὺς ἔχει τῷ ἡγευμνίῳ, τῷ ἐπομνίῳ,
 καὶ θηρατῶντων ἐσμὸν ταῖς θηραπέαις δια-
 κονοῦντα, καὶ κλίναν χρυσοπάσιν, καὶ στρώ-
 μιν μαλακὴν καὶ διαῖαν ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὀφιοποι-
 μα γυνείας, καὶ ἡδονῶν ἐπινοίας, καὶ χλι-
 δὴν πανταχόθεν προσφορμλίνην, καὶ τὰς ἡ-
 δονὰς ἐξ ἀπείρου. καὶ πῶς αἴ τις ἐκτίσαστο
 σωφροσύνην τοσούτοις αὐτῷ πολέμοις ἐγεί-
 ρων; ἐξ ἀπάντων αὐτὴν τῇ τῆς ψυχῆς καὶ
 τῷ σώματος ἐξελάνων μορίων; πῶς δ' ἂν φρο-
 νήσεως εἰς ἕξει γένοιτ' αἰὲν αἰθρῶπος, τούτοις
 φορτίοις τὸ λογικὸν καταχνῶν; καὶ τί δεῖ
 λέγειν σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀν-
 δρείαν, καὶ φρόνησιν, ὧν οὐδὲ τὰς περσηγο-
 εῖας ἀκούειν ἀνέχονται; πῶς ἂν ὁ πλούτος
 ὑφ' ἀπάντων ἐκτίσῃ, πάντων ὁμοιμίαν τε
 μνησίων; πῶς δ' ἂν ἰσονομίαν οὐσης, καὶ χρῆ

μάτων ὁμοίως ἀπαντες δι' ὅρου ὄντες, τῶν
 ἀναγκαίων ἀπὸ λαμβάνειν; ἢ τίς ἂν διακονεῖν ἡνέ-
 χου, τὴν αὐτὴν ἔχων πρὸς ἰουσίαν; τίς ἐξ ἁγίας
 προσεβούην, καὶ ὁ ἅλα κατασκυλεύειν, οὐκ ἀνάγκη
 καὶ οὐσίας εἰδέσθαι; τίς ἀρτοποιεῖν, ἢ μύλην ἢ
 σιτον ἀλῆθιν, καὶ διακρίνειν κοσκίνῳ τὰ ἀλά-
 ρα, καὶ μύττειν, καὶ πέττειν, καὶ πυρὸς ἀνέχε-
 σθαι; τίς δ' αὖ βοῖς ἀροτῆρας ἕως ζυγῶν
 ἡγάγε, καὶ γῆν ἐνεούργησε, καὶ σπέρμα κατέ-
 βαλε, καὶ βλάστησαν τα καὶ ἀκμάσαντα τε-
 μῶν, τῇ ἅλῳ πρέστωκε, καὶ τῇ ἀχύρων ἀπέ-
 κρινε, μὴ τῆς πενίας ὡς ὅτι πόνοις ὠφείλῃς;
 τίς αὖ λιθοτομίαις προσήσθου, καὶ τῶν λί-
 θων τὰς ὕλας ταῖς οἰκοδομίαις προσήνευ-
 κε, καὶ οὐκ ἡλατὶς στωαρμόσας τὰς οἰκίας
 ἐτεκτίνετο, μὴ τῆς εἰδέσθαι νυτῆούσης, καὶ
 πρὸς ἐργασίαν κινούσης; τίς ἂν ναυτικῶς με-
 τελήλυθε τέχνῳ; τίς δὲ κυβερνητικῶς ἐμπο-
 ρείαν, καὶ ναυτικῶς φιλοπονίαν; τίς ὕψαι-
 νικῶς καὶ σκυτοτομικῶς; τίς κεραμικῶς, καὶ
 χαλκοῦς καὶ χαλκῶς; εἰ γὰρ ἴση ἦν τῇ χρημάτων ἡ
 κτῆσις, οὐκ εἶα διακονεῖν ἐτέρῳ τὸν ἐτόρου,
 ἀλλὰ διδοῖν διὰ τὸν ἀνάγκη, ἢ τῇ ἀνθρώπων
 ἑκάστος πᾶσαν μετῆς ὅλα τὴν χρεῖαν τέχνῳ,
 ἢ ἀπαντες αὖ κατὰ ταυτὶ τῇ ἀπάνει τ' ἀ-
 ναγκαίων διεφθάρημεν. ὅτι δὲ πάσας ἀνθρώ-

πῶν ἐνα μετλθεῖν τέχας τῆς ἀδυνατῶν,
 οὐδεὶ λόγων, μαρτυρούσης τῆς πείρας, δύο
 ὅς εἰς κατὰ ταύτῃ μαθεῖν ἐδιδάσκεις,
 ἀμφοτέρως ἀπόλλυσι, θατέρως τῇ ἐτέρᾳ λυ-
 μαινομένης. εἰς ἄμφω γὰρ ἡ δαίνοια μεριζομέ-
 νη, καὶ ἀμφοτέρων ἐπιλαβέσθαι μὴ δυναμέ-
 νη, ἵνα ἀμὲν ὅς ἀμφοῖν ἐκμάτῃται μόρια, ἀ-
 κριβῆ δὲ καὶ τελεία οὐδὲ μιᾶς τὴν γνώσιν
 εἰσδέχεται. ὑπελείπῃ τοίνυν ἅπαντας πα-
 νωλεθροῖσι ἔσπεμναι, ὅς τινὲς ἴσῃ τῆς χρη-
 μάτων δὲ ποσὶν, καὶ συμβῆναι ταυτὸν τοῖς
 τῷ κόρῳ τῆς σιτίων τὴν ἡδονὴν ἀφανίζουσι, καὶ
 ὅς ἐκείνοι τῇ στωχεσίᾳ τῆς ὀψων τὰς ὀρέξεις
 ἀμβλύουσι, καὶ οὗτοι ὅς τὴν χρημάτων ἐξω-
 τά, καὶ τῆς ἀναγκαίων ἐδεῖς γίνεσθαι πο-
 τοῦσι, καὶ ἐν μιᾷ χρημάτων ὀλεθρον εἶμις
 πένιαν προεμῶσι ζωῆς. ἀλλὰ τούτοις μὲν
 λυρεῖν καταλείβομεν, ἡμεῖς δὲ καὶ ταῦτα
 τῶν τοῦ θεοῦ κηδεμονίαν ἐπιδείξομεν, καὶ τὴν κα-
 λουσίαν παρ' αὐτῆς αἰωμαλίαν, ζωῆς θυμῆ-
 ρος ἀφορμὴν, καὶ πολιτείαν ἀρετῆς ἔσπε-
 ρισιν ἀποφηνώμεν. ὁ ὅς τῆς ὅλων πρῦτανις
 ἰσότης, καὶ ταῦτα πρῦτανῶν διειχθήσε-
 ται. πρῶτον μὲν γὰρ κοινὸν ἅπασιν τὴν γῆν δὲ
 δωκεν ἑσθλός, κοινὴν ἔστιν, καὶ τροφὸν, καὶ
 μητέρα, καὶ τάφον, μίαν διαπλάσεως ἀφορ-

μὴν, τὸν χρόνόν τὸν περὶ πάτορα. κοινὸν ὁρῶσιν
 ἐν οὐρανὸν ἐξέτεινεν. ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ
 ὅσα ἄλλοις φωστῆρας, οἷόν τινας λαμπάδων
 φέροντο κοινὸς ἐδωρήσατο. αἴρα μέλον ἐξέχεε,
 κοινὸν τινα καὶ ὅσων πλοῦτον πᾶσιν ὁμοίως
 περὶ θεικῶς, οὔτε γὰρ πῶσιν αὐτῶν. πλείους
 τῆς πενήτων οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ πῶς ἴσθι μοί-
 ραν καὶ ταῦθα ἡ πένια λαμβάνει, μᾶλλον
 δὲ πλείονα, πλείους γὰρ ταύτης οἱ πόθοι μοι,
 καὶ τὰς αἰδήσεις ἐρρωμένους ἐρασέ' ἔχοντες, καὶ
 τῆς πῆρι πῶν φορέων ἀπληλαγμείας. πο-
 ταμοὶ καὶ πηγαί, κοινὰ πάλιν ἅπανσιν ἀνα-
 βλύξοιτο ἵαματα. καὶ τὰ σώματα δὲ πάλιν,
 ἴσα καὶ τούτοις καὶ κείνοις ἐδημιούργησε, μᾶλ-
 λον δὲ καὶ ταῦθα πλεονεκτοῦσιν οἱ πένητες,
 "ἐρρωμένους δὲ γὰρ τὰ τούτων, ἐνδεία γὰρ μήτηρ
 ὑγείας, κατὰ τὸν ὁφώτατον τῆς ἰατρῶν. καὶ
 "πόνοι, καὶ γυμνασίαι, σωδρῶσι ὑγείας, κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν ὅσον διδάσκαλον. καὶ ἀέφυ-
 γαὶ δὲ καὶ τούτων καὶ κείνων, πῶς αὐτῶν φύ-
 σιν ἀνέ' ἔχουσιν. μία κυήσεως ἀφορμὴ καὶ τού-
 τοις καὶ κείνοις, μιᾶς δημιουργίας ὁ γάμος
 ἑσώθησιν, ἴδι τῆς κυήσεως οἱ μὲν δὲ, οὐ γὰρ
 αἰδεῖται τῆς χρημάτων πῶς πῆριουσίαν ὁ
 χρόνος, οὐδὲ ἀνέχεται τὸν πλοῦτον αἰσχυρό-
 μνος, πρὸ τῆς κεμλίαν ὄρων παραπέμψαι δ'

βρέφος, ἢ πλείονα χρόνον ἐγκαθ' ἑρξαι τῇ
 μήτρᾳ, ἀλλ' ὁμοίως καὶ δ' τῷ πλουτοῦντος καὶ
 δ' τῷ πενομλίου περέρχεται. ὡδὶνδὲ ἡγοῦνται
 καὶ τούτου καὶ κείνου, μᾶλλον δὲ, εἰ τῇ πείρᾳ
 πσεύεις, ῥάων ὁ τόκος τῆς πενομλίας, καὶ μείσις
 ὡδὶνδὲ, ἢ γὰρ πᾶσι τὸ πονεῖν σωήθη δαδωρεῖ
 ται τὴν δύκολίαν. διὸ καὶ ταῖς στυφώσαις
 ἰατρῶν παῖδες ἐν ταῖς πρὸ τῆς κύνσεως ἡμέ
 ραις ἀναγκαῖον ἐπιφέρεισσι πόνον. οὐκοῦν
 ὁμοίως μὲν κύουσιν, οὐχ ὁμοίως δὲ τίκτουσιν,
 ἀλλ' ἐν δα μὲν ἢ τῷ πλούτου πᾶμυθία, πλεί
 ὼν ἡ δυσκολία. ἐν δα δὲ τῇ ἀναγκαίῳ ἢ ἐν
 δεια, ἢ φύσις ἐπικουρεῖ τῇ ἀδενείᾳ ψυχῇ
 γούσα. μᾶλλον δὲ, ὁ τῆς φύσεως ποιητὴς οὐ
 τω κέραιας τὰ ἄνισα, καὶ τῇ μὲν ὅς ἐστιν
 γίαν γνομλὴν πᾶσι ἐν τόκον δυσκολίαν, τὴν
 ἐκ τῆς ἰατρῶν καὶ τῶν φαρμάκων πᾶμυθίαν
 προσφέρων, τῇ δὲ ὅς ἐστιν τὴν πενίαν τῆς ἐπικου
 ρίας ταύτης σπανιζούσῃ, παρέχων τῆς φύ
 σεως τὴν βοήθειαν. βλέπει τῷ δικαίου κριτῆ
 τὰ ζυγὰ, καὶ κίνητον εἰς δύφημίαν τὴν γλῶτ
 ταν. βλέπει δὲ καὶ τὰ πικτόμηνα, ὁμοίως γυ
 μνά περὶόντα, οὐ γὰρ δ' τῷ πλουτοῦτος βρέφος
 ἀλουρήδι πᾶν κείται, οὐδὲ δ' τῷ πένετος ῥά
 κια πᾶν βέλνεται, ἀλλ' ἄμφω γυμνά περέρ
 χεται, τῷ δὲ μιν γού κινεῖσιν τὴν τὴν ἰσότη

τά. ὁμοίως πᾶσι τὸν αἶρα, ὁμοίως ἔλκει τὴν
 θηλύν. οὐχ ἐτέρῳ γάλακτι δὲ τῷ πένητος ἐφέ
 ρεται, ἐτέρῳ δὲ τῷ τῷ πλουσίου περσφέρε
 ται, ἀλλ' ἴσης καὶ ὅσον καὶ κείνο καὶ τῆς αὐτῆς
 ἀρχαυέει τροφῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν εἰς τὸν
 βίον ἐξοδὸν μίαν κὴ τὴν αὐτὴν ἐχρησάμεν ἅπαν
 τες, ἀλλὰ κὴ τὴν ἐξοδὸν ἴσην, εἰς τὴν ἡμᾶς ἔσται
 δέχεται θάνατος. οὐ γὰρ φοβεῖται δὲ πλου
 τον ὁ θάνατος, οὐδὲ δειμαίνει τὸν δόρυφόροισι,
 οὐ φείτῃ τὴν ἀλουργίδα, καταφρονεῖ κὴ τεί
 χους καὶ πύργων καὶ βασιλείων, καὶ ἐν τῷ τῷ
 θαλάμῳ γίνεται, οὐκ ἐλεείδα κρύοντά, οὐκ
 οἰκτερεῖ παρακαλῶντά, οὐ διαφθείρεται
 δώροισι, τῆς ἰατρικῆς οὐκ ἀνέχεται τέχνης,
 ἀργὰς δεικνύσιν τὰς τῷ φαρμάκῳ θανάτους,
 οὐδὲ ἐπισκῆψαι πολλάκις συγχωρεῖ, καὶ δὴ
 λον ποιεῖσαι δὲ τῷ κλήρου διάδοχον, ἀλλ' ἄρ
 πάξῃ, σύρῃ, χωρίζει τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν.
 κὴ δὲ τέλος ποιήσονται κοινὸν ἔχουσιν οἱ πλου
 τῶ κομῶντες, καὶ οἱ πενία συζῶντες, κὴ μὲν
 δὲ τέλος δὲ κὴ τὴν ἐν τῷ θέν ἐκδημίαν, ὁμοίως
 γὰρ σπινθὴρ ἐπιταί, καὶ ἰχὺς καταρρέει, καὶ
 σκώληκες ἀχρτίκτονται, καὶ τὸ βλοσυρὸν
 ὄμμα σβέννυται τε καὶ διατίκεται. καὶ δὲ
 ἀκόντισον σῶμα, καὶ ἡ λυτῆ ὥσα γλῶσσα, σκω
 λήκων γίνεται πρὸς ἀλάωμα. καὶ ὁ γαυρεῖν

ἐράχνηλος οὐκ ἀμπέττειται μόνον, ἀλλὰ καὶ δια-
 λύεται. καὶ ἡ φουσαωμένη γνάθος, οὐ συτέλ-
 λεται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλίγην κόριν στεί-
 νεται. καὶ τὸ τῆς πῆριός αἰθρος μαράνειν,
 καὶ φροῦδον παντάπασι γίνεται. καὶ οἱ γρη-
 φοντες τὴν πονηρίαν δάκτυλοι, κείνται τῆς
 ἀρμονίας παντελῶς ἐσκεδασμένοι. οὐκοῦν
 ταῦτα μὲν πάντα κοινὰ καὶ πλουσίοις καὶ
 πένησι πέρεται. ὥστε λείπεται ζῆναι καὶ πε-
 νία καὶ πλούτος, ἃ σὺ μὲν νομίζεις ἴδια. δεί-
 ξει δὲ ὁ λόγος σὺν θεῷ φαίνει κοινὰ, ὁμοίως γὰρ
 τῆς τῶν πλουσίων πῆριουσίας οἱ πενία συ-
 ζῶντες τυγχάνουσιν, ὃ γὰρ τούτων καὶ κείνων
 διμερῶς τέχαις παντὸς ἀπαῖς τὴν πενίαν
 ἐκόσμηκε, δι' αἷς πρὸς τὰς τῆς πενήτων θύρας
 φοιτῶσιν οἱ πλούσιοι, καὶ χρήματα διδόντες,
 τὰς αἰαγκαῖας πρὸς αὐτὰ κομίζονται χρεῖας,
 καὶ πλεόνων δὲ ἐν πλούτῳ δέονται, πᾶ-
 σης ἀναγίξουσιν χρεῖας. καὶ παρὰ μὲν τούτῳ,
 ἀρτοῖς. πρὸς δὲ ἐκείνων, ὃ φαίνονται. ὥστε
 διήματα ἐπὶ τοῖς ποσὶ περὶ ἐκείνων.
 ἄλλοι χιτῶνας καὶ ἀμπεχόνας καὶ ἐφεςτί-
 δας καὶ τασκαυάξουσιν. ἄλλοι τὰ πηκταῖς καὶ
 σέμματα καὶ πῆρι βόλαια. καὶ οἱ μὲν, οἰκίας,
 καὶ θρόνους. οἱ δὲ, λαχάνων γλῆν, καὶ ὁπωρεὶν
 εἰς κημεῖα. οἱ δὲ, πυροῖς, καὶ κριθαῖς, καὶ τὰ

ἐκ χωρίοιο ἀγαθὰ, ὧν λίγα διαβιβάναι, τῷ
 ἀδελφάτων, καὶ νῦν χητὶς ἐν Κροίσου καὶ Μίδου
 χρυσόν. τῷ δὲ πένητι, καὶ ἄριστος ἀπὸ χρη-
 χιδλίου, καὶ πητῆ νεῖας, καὶ τὸ τυχερὸν ὅσον
 ἀρκεῖ. τίνα οὖν ὁρᾷς καὶ δικαίως διηγάξων
 καλέσεις εἰδεῖν καὶ πένητα, καὶ τῆς αἰαγ-
 καίων σπανίζοντα, ἐν τῇ ὀλίγων δεόμενον,
 ἢ τῆς παμπολλῶν; τὸν εἰ ταῖν χειρῶν ἔχον-
 τα τῆς ζωῆς τὰς ἀφορμάς, ἢ τὸ χρυσῷ ὥσπερ
 σφύσιν πιστεύοντα; ὃς κλείδρα καὶ σφραγίδας
 ὑπὸ ῥαβδαίνει καὶ σήματα, καὶ θύρας ἐρᾷ
 ὅσαι φράσας, ταῖς τῷ τοιχερῶν χερσὶν εἰς
 πύρρεται. καὶ τὴν μὲν τέχνην τῷ πένητος, οὐ
 δεῖς αἰαλάβοι ληστῆς, ἐν δὲ πλούτου, οὐ λη-
 στὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῆς ἀφαιρεῖ
 ἐξ ἐκ τεκμηρίοιο. καὶ ὁ μὲν πένης ἡδὲ τὸ ἀγο-
 ρᾶς καὶ δίνεται, σκυρτομῶν, ἢ χρυσὸν ἐλαύ-
 νων, ἢ ἄργυρον, ἢ ἐδῆτα, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀναγ-
 καίων ἀπὸ διδόμενος. ὁ δὲ ἡδὲ πλούτου γαι-
 ρων, καὶ σῶμα ὑπὸ τῷ κεφαλῶν αἶρων,
 καὶ τὰς χεῖρας ὑπὸ φέρων μὲν τῷ πολλῶν
 δορυφόρων, παρὰ τοῦτον φοιτᾷ. καὶ ὁ μὲν, ὡς
 εἰκός, καὶ δίνεται, ἢ τὰ δέρματα ῥάπτων, ἢ δια-
 γλύφων ἐν ἄργυρον, ἢ ἄλλο τι δρωῖν ἢ μετέ-
 χεται τέχνης. ὁ δὲ ἐστὶν περὶ διαλεξιμῶν,
 καὶ τὴν χρεῖαν τῇ παρουσίᾳ σημαίνων. τί τοί-

νῦν ἀγανακτεῖς, καὶ τῆς πενίας κατηρεῖς,
 ὁρῶν ἐν πλοῦτον μάλα ταύτησ' δέομενος;
 καὶ τὸν ἔσθρον ἔχοντα, ταύτησ' δίχα βιώ-
 ναι μὴ δυνάμενός; θαύμαζον τὸν οὕτω ταῦ-
 τα σφῶς περὶ τανύσαντα, καὶ τούτοις μὴ
 χρήματα, τούτοις δὲ τέχας ὀρέοντα, καὶ εἰς
 ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν δὲ τῆς χρείας στωάον-
 τα. οἱ μὲν γάρ, χρητοῦσι χρήματα, οἱ δὲ, παρὲ-
 ρχοῖσι τὰ τῆς τέχης βλασθήματα. ἀντιπλο-
 πμεῖται γὰρ ἡ πενία, καὶ νικᾷ τοῖς δώροις ἐν
 πλοῦτον. ἂν γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἂν χρυσὰ ἔχει, τὰ δὲ
 τα δὲ τῆς τέχης αὐτὴ μετὰ ποιῶσα, ἀναγ-
 καῖα δεικνύει, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιτήδεια
 χρεία. εἰ δὲ τις ἀκρεβῶς κατὰ μάθοι, καὶ αὐ-
 τὰς τῆς πλούτου τὰς ὕλας, ἡ πενία συλλέ-
 γει, αὐτὴ γὰρ μετὰ βάλλει ἐν χρυσόν, καὶ τὸν
 ἄργυρον, χαλκόν τε καὶ σίδηρον, δῖον δὲ πλοῦ-
 τος σπένδεται. ἐκ πάσης γὰρ τέχης ἐρασιζό-
 μενος γίνεται, αἱ δὲ τέχαι τῆς πενίας ἴδιαι.
 καὶ ταύτας δὲ πάλιν τὰς ἀμόρφους ὕλας ἡ
 πενία λαβούσα, εἰδοποιεῖ καὶ μορφοῖ, καὶ κα-
 τασκευάζει δακτυλίοις, ἔρματα, πῦρι δέ-
 ραια, ἐπιπλά, κύκλους, ἐκπώματα, καὶ τὰ
 ἄλλα πάντα, ὅσα τῆς πλουσίῳ τὴν γνάθον
 φουσᾷ. εἰ κίνῳ καὶ ὁ πλοῦτος δὲ τῇ πενίᾳ
 σπένδεται, καὶ ἡ πενία ἐν πλοῦτον ἔχει τῆς
 τεχνῶν

τέχνων ἐπικούρον, τί ἀνισότητα κατηγορεῖς
 τῆς ισότητος; τί δὲ εἰς ἀντία τὰ φίλα περσο-
 γορεύεις; τί δὲ πολιτείας διαβάλλεις, δι᾽ ἧς
 καὶ τοῖς πένησι καὶ τοῖς πλουσίοις ὁ βίος ὅσι
 θυμὸς ἐσθρὸς; πᾶν ἄλλήλων γὰρ καὶ οὐτὶ κα-
 κένοι τὸ ἐν δέον λαμβάνοντες, αἰατοληροῦσι
 τὴν χρεῖαν. Ἀλλ' ἴσως αὖ εἴποις. τί δὴ ποτε
 τῆς οὐ πόρων οἱ πλείους ἀδικία συζῶσι, διὰ
 τί δὲ οὐχ ἅπαντες δικαιοσύνης ὑπάρχουσι δό-
 τιμοι; ἀλλὰ πάλιν κἀνταῦθα δ' αὐτοῖς ἐξου-
 σιον ἀφαιρεῖς, καὶ ἀκροδεῖς δ' ἐξῶν τιμῆς;
 ἦν πρὶν αὖτε πεπονηκότος ἐδέξατο. ἄλλωστε δὲ
 καὶ πολλὴν αὖ χάριν ἀκρολογία εἰλαβόντες
 οἱ τῆς κακίας ἐργάται, εἰ κατὰ τὸν πρῶτον
 βίον μόνοις τῆς δικαίους τὸν πλοῦτον ἀπίνει-
 μένῳ κεκτημένης, εἴπον γὰρ αὖ, ἀπὸ αὐτῆς ὁ διδά-
 σκαλος κατὰ τὴν ἰσότητα ἐφείλετο γένηται. ὅτι σὺ πε-
 ς. κ. φ. α.
 " εἰ ἐφραξας τὰ ἐσθλὰ καὶ τὰ ἐξωθεν τῶν οἰ-
 " κίας αὐτῆς πάντα. σῆτον καὶ οἶνον ἐπλήθυν-
 " νας αὐτοῖς. ἀλλ' ἀκροσειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ
 " ἀφαιρὰ πάντων, ὥς ἐχρίσιν. ἢ μὲν, εἰς πρῶτον
 " πόνησε οὐλομήσοι. Ταῦτα αὖ εἴπον οἱ τῆς
 κακίας συζῶντες, εἰ μόνοι οἱ τῆς ἀρετῆς ἑσθλῶν
 μοι τὸ πλοῦτον τὸ δῶρον ἐδέξαντο. ἐπειδὴ δὲ,
 πρῶτον μὲν πενίαν, καὶ πλοῦτον εἰς μέτρον,
 οἱ οὐκ ἐπὶ πᾶσι ὕλας ὁ ποιητής, χροῶνται δὲ τοῦ

τις πινὲς μὲν, εἰς ἀρετῆς κτῆσιν, πινὲς δὲ, εἰς
 κακίας ὑποδισιν, οὔτε πολουσίους, οὔτε πέ-
 νησι κακία συζῶσιν ὑπολείπεται συγγνώ-
 μης πρόφασιν. οἱ τε γὰρ τὸν πολὺν τὸν δὲ καὶ κα-
 λῶς οἰκονομήσαντες, καὶ μήτε συμφοραῖς ἀλ-
 λασίας ὄντων αὐξήσαντες, καὶ κοινωνοὶ τῆς
 εὐπορείας τῶν δεομένων λαβόντες, ἀρχοῦσιν
 εἰς κατήγορίαν τῆς ἀδικίας καὶ πλεονεκτι-
 κῶς χρησάμενων τῷ πολούτῳ. οἱ τε τῷ πένει
 φιλοφιλία κερᾶσαντες, καὶ καρτερικῶς αὐ-
 τῆς καὶ γληναίως τὰς προσβολὰς ἐνεγκόν-
 τες, ἀληθεῖς κατήγοροι τῆς ἐν πνίᾳ τῷ κα-
 κουργίᾳ μεμαθηκότων γλήπνται. Βλέπει
 δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ κυβερνήτου οἰκονομίαν,
 ἵνα θερμότρονον αὐτῷ προσενέγκῃς τῷ ὕμνω
 δίαν. ἔπειθ' ὅτι πολλῶν εἰδὲ πρὸς τῷ πολού-
 τῳ τας τῷ θραπέαν, ὑγίαι σσεκεκλήρω-
 σε τῇ πνίᾳ. καὶ ὁ μὲν, φέρεται φορέσθην. ὁ δὲ,
 βαλίσξ' ποδῶν ἀλλοτρίων μὴ δεόμενος. καὶ ὁ
 μὲν, ἐπιθυμῇ τῆς τῷ πνίᾳτος ὑγείας. ὁ δὲ, ἐ-
 λεῖ τῷ πολούτου τῷ ἀρρώστῳ. ἔστι δὲ ἰδεῖν
 καὶ ἐν ταῖς νόσοις, τὸν μὲν, ὑπομύειν θρα-
 πεύόμενον, καὶ πικρῶς ἀλγυνόμενον, καὶ φέ-
 ρειν οὐ διωόμενον τῷ τῷ νοσήματος προσβο-
 λῶν. καὶ ἐν ὧρα μὲν χειμῶνος, ἐλεεινῶς οἶκοι
 κατὰκειται, ἐν δὲ ὥρᾳ μὲν μαλακῆς καλιν-

δούμνος, ἱμαλίοις πολλοῖς καὶ θέρμοις εἰ-
 λημμείοις, ἐχέρας ἔχων πδρικεμνίαις, καὶ
 τῷ κρυμῷ πολεμούσας, φάρμακα μυεῖα τῇ
 νόσῳ μαχόμενα, ἱατρῶν ὑποχίσεις φυλακῶ-
 ν, ὀλίγοις πρὸντας, καὶ τῆς παδῶν τὰς
 αἰκίδας τῇ διαλέξει συλῶντας. εἰ δὲ θέρμοι
 εἶναι καὶ τοῖς ὄστρον οἵκοι πάλιν ὑποδέ-
 χονται κλῆπετῶν καὶ τὰς τῆς αἰεμῶν
 αὐρὰς ῥαδίως ὑποδέχονται. εἰ δὲ καὶ αὐ-
 τὰ λείπειν, ὁρίζονται ταῖς εἰρήναι τὸν αἰε-
 μονοὶ θέρματι. κλάδοι πανταχόθεν πεί-
 κεινται, καὶ πονοῦντες, καὶ ἄλλοις τῶν
 οἰκίαις ἀρφαίνοντες. ὅδετος μνησάντας
 κρυμνοὺς εἰ τεινέροις, τὸν ὕπνον αὐτῶν τῶν
 βλέφαροις ἐπιθεῖναι βουλόμενοι. καὶ τοσαύ-
 τος θέρματι πανταχόθεν προσφορομένης,
 οὐδὲν ὅσον ἐκείνους ἀλγύνεται, γυμνού-
 μενος, πδρις ἐφόμενος, τῇ κινήσει τῆς χειρὸς
 τῶν κρυμμλῆν σημαίνων πυραῖ. ὁ δὲ πένης,
 εἰ μὲν οἰκίσκον ἔχει, καὶ ὄστρον αὐτῷ μεθ' ὧν
 εἰσὶ δὲ οἱ μεθὸν παρέχειν μὴ διαμύνοι, τῶν
 ἀγοραῖς χρυσὴν οἰκίαν, καὶ κλίνῃ τὸ ἔδαφος,
 καὶ στρωμνῇ ἐν φορυτῶν, καὶ οὐτε ἱατρὸς πα-
 εἰσάται, οὐτε ὀφθαλμοὺς τοῖς τῆς ἱατρῶν διακο-
 νῶν ἐπιτάγμασιν, οὐκ οἰκίης, οὐ θέρματι-
 να, τυχὸν δὲ, οὐδὲ γὰρ συνδύοις. πάντα δὲ

καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι

αὐτῷ γίνεται ἡ τῆς Θεοῦ προμήθεια, ἀμβλύ-
 νουσα μὲν τῆς παθῶν τὰς ἀκίδας, ἀμαυροῦ-
 σα δὲ τὰς ὁδύναις, σβεννῦσα δὲ φάρμακον
 δίχα τὴν πυρὸς φλόγα, ἀπείρου(α δὲ τῶν
 βλάβων, τὴν ἀπὸ κρυμοῦ, τὴν ἀπὸ φλο-
 γμοῦ, τὴν ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης νοπίδου. οὐ-
 δείς ἐκεῖνον διδάσκει, τίνα τῆς ἐδεσμάτω-
 ρέφει τὴν νόσον, τίνα τῆς ὑγείας σωματίζει. ὃ
 ἀλλὰ ἀδιορίτως καὶ ἀδιακρίτως ἔτυχον ἐ-
 οίει, καὶ ἔβλαβδρὸν ὠφέλιμον γίνεται, καὶ
 ἔψυχρὸν ὕδωρ πινόμενον, φάρμακον αἰναφέ-
 νεται, καὶ ὁ ξηρὸς ἄρτος τὴν φλόγα κατα-
 σβέννισιν. οὐδεὶς τὰ τῆς αἰῶος ἐλαμπάδων,
 ἢ τῆς κατὰ τὴν ἐνέμελιν ὑψηλῶν, αἰάτων
 ῥοῇ γὰρ ἡ φύσις τὴν ἐνδεῖαν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς
 ἰατρῶν βοήθειαν ἀπὸ προσφύει τῶ καὶ μνοπι-
 καὶ ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἐδάφους ἐρρίμυλιν, ῥῶον
 φέροντα τὴν νόσον, ἐκείνων τῶν τῆς προφρη-
 μίης διραπείας ἀχλαυόντων. ὁρῶν τοιγα-
 ροῦν ἐν ἐκείνῳ τῆς γνομνῆς τῆς Θεοῦ τὴν κη-
 δεμονίαν μὴ πολυ-
 ἔκαστον. εἰ δὲ θέλῃς καὶ
 τῆς πολυπραγμοσύνης σου
 αὐτῇ σου τῆς πορείας ἡγεῖσθαι
 ἔρδυναί ποδηγεῖ
 τῷ. ταύτῃ παιδόμενος, λάβε πᾶσαν ἀφορ

* λαμβά-
 νομένων

μὴ εἰς ὑμνωδίαν τῷ κτίσαντος, μίμῃσαι ὅτι
 ᾄδεις ἐκείνοις παῖδας, οἳ καὶ μὴ πᾶσιν
 περὶ τὸν αἶψον κτίσιν εἰς δοξολογίαν καὶ
 ὁμολογήσιν ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὡμῶς τῇ κα-
 μίνῃ πᾶσι δὲ δώκεται τύραννον, εἰς θαυμάσι-
 οῦ θαύματος εἰλκυσαν, καὶ τὴν πολεμικήν τε
 διὸν προσκυῖσαι τῇ θαυματουργίᾳ κατε-
 νάγκασαν. ἐκείνοις μὲν οὐτε καμίνος εἰς βλα-
 σφημίαν κινῆσαι τὴν γλῶτταν ἡνάγκασε, ἀλλὰ
 καὶ τοσαύτην πᾶσι δὲ δώκεται φλογὶ, ὕμνοις
 δὲ δι' ὅργην ἐχέαιρον, σὲ δὲ οὐτε καμίνος,
 οὐτε λέοντες βλασφημεῖν ἀναγκάζουσιν, ἀλλὰ
 τοῖς θεοδοῖς ἀγαθοῖς ἐν εὐφῶν, οὐκ
 αἰδάνηται τῶν δωρεῶν. εἰ δέ μοι πείθοιο, τὴν
 γλῶτταν οὐ σε βεῖα κοσμήσεις, καὶ τὴν μὴ
 κέσιν ἐπαίνεις, τὸν δὲ κέσιν ὑμνή-
 σεις, καὶ τὴν παροῦσαν αὐτῷ
 πανταχοῦ προμήθειαν
 προσκυῖσεις αὐτῷ
 ἡ δόξα εἰς ὅτι
 αἰῶνας,
 Ἀμήν.

ὅτι καὶ κίβητι, καὶ τῇ γῇ, καὶ τῇ θάλασσῃ, καὶ τῇ ἀέρι, καὶ τῇ
 ἐν ὅπῃ δουλεία καὶ διαποτεία πρόσφοροι. καὶ τῇ
 ἐν αὐτῇ βίῳ, λόγος, Ζ' καὶ τῇ ἀέρι, καὶ τῇ
 ἐν αὐτῇ γῇ. Ὡς δὲ ἴταται μὲν τῆς ἀνθρώπινος
 ζωῆς, καὶ τῆς γλώττης εἰς ὕμνων χρησίαν, καὶ
 οὐκ ἔστιν ὅτι τῆς ὁλῶν ὁ ποιητῆς, οὐδὲ γὰρ
 τῷ τῷ ἀγγέλων δοξολογίαν, ὡς δὲ ὁ μὲν
 δὲ νοῖται ὁρῶν, δὲ δὲ γινώσκον ἀφ' ὧν
 οὐκ ἔστιν ὁ δὲ τὰς νομικὰς ἡνίκ᾽ ἀποφύγει
 φέροντες, οὐχ ὡς χρεῖαι δὴ πα
 αὐτῶν, ἀλλ' ὡς τῆς μὲν
 εἰδὼν δουργεσιῶν ὧν ἐδέχοντο τῷ διασπῆν
 χεῖν ἐκτείναν πειρώμενοι. αὐτῇ γὰρ οἶνω ἐστὶν
 ἰδεῖν, οὐδὲ πάντας μίαν καὶ τῷ καὶ τῷ πρὸς φέ
 ροντας, ὁ μὲν γὰρ, ἔθνε μόνον. ὁ δὲ, ἀμύνον. ὁ δὲ
 χίμαρον. καὶ ὁ μὲν, πλείστα θύματα. ὁ δὲ, ἐλά
 τῃ. ὁ δὲ τούτῳ ἀφ' ὧν, καὶ πενία συζῶν, ξυπό
 ρυζόντων, ἢ κεοτῶν πρὸς ἰσθῶν. ὁ δὲ καὶ τού
 των ἀπανίξων, σεμνὸν ἀλινδολίγην, καὶ λιβα
 νωτοῦ χρεῖαι πινά. ποιότητι τοιγαροῦν γινώ
 μης, οὐχ ὡς πρὸς τῇ δειρῶν προσέχειν τὸ δίκαιον
 καὶ τῷ ἐπὶ τῇ δὴ πονθεῖν διδασκόμεθα. καὶ
 τῷ δὲ σεβεῖς ἡμῶν προσπέρρομεν λόγους, οὐχ
 ἵνα τῇ βραχυτάτῃ σαγόνι τῷ ἄβυσσον τῆς
 βωχίας αὐξήσωμεν, ἀλλὰ καὶ τῷ οἰκέτασ

οὐνοῖαν ἐπιδείξει πειρώμενοι, καὶ τῆς ὁμοδοῦ
 λων διελέγξει δ' ἑσθλός, καὶ ἐν δεσποτικόν
 αὐτοῖς ἔπειθεῖναι ξυγὲν περμηδούμενοι. κο
 μιθεῖ γὰρ ἀχάλλομεν τὴν πάντα κυβερνῶ-
 ῖν τῆς τοῦ σοφίας ὑπ' αὐτῆς συκοφαντου-
 μένων ὁρῶντες, οὐ χρεὶν καὶ ἐν παρόντα τοῦ
 λόγου πόνον ἐδεξάμεθα, καὶ παῦσαι τοῖς
 ἐλέγχσις τὴν βλασφημίαν πειρώμεθα.
 Οἱ μὲν οὖν λίαν αἰοήτως κραταῖωνται τὴν
 δοκοῦσαν ἀνωμαλίαν τῆς βίου, καὶ πῆραπαίον
 περὶ τὸ δέον οὐ σωροῦσιν, ἰκανῶς ὁ περὶ τού-
 του λόγος ἐδίδαξε, καὶ τῆς πενίας ἔπειθεῖν
 ξας δ' χρήσιμον, καὶ τῆς πλούτου διελέγξας
 τὴν εὐδαιμονίαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον τῆς πενίας
 κρατηροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δουλείαν ὀλοφύ-
 ρονται, καὶ οὐ βασιλικὸς ἀκρόνυρονται φό-
 ροις, καὶ ἔτδρα τὰ τῷ δε τῷ εἶω λίαν ἀρμότ-
 ροντα, φέρε καὶ πῶδε τούτων μικρὰ διεξέλ-
 λωμεν, καὶ οὐδ' αἰετοῖς τῆς ἰατρῶν μεμησόμε-
 να, οἱ οὐδ' ἀρρώστοις ἀκροῖ τοῖς ὁρῶντες, καὶ τὰ
 προσφορόμενα σιτία πάντα βδελυττομένοισι,
 πέχαις ποῖν ἰατρικαῖς τὸ δουλεύεσθαι αὐτῆς
 οὐ μάλα κρατασοφίζονται. τὰ γὰρ ξηρότδρα
 καὶ στεφνότηδρα τῆς ἡδυσμάτων πῆραμεγνῶ-
 πες, δ' βδελυκτὸν τῷ ἀρρώστῳ φαινόμενον ἥδι-
 σον ἀπὸργάξονται. καὶ οὐ τοι δὲ ὁμοίως ἐκεῖ

νοῖς, πᾶσι τῆς ὀρωμῆς καὶ γνομῆς ἐπιμέμ-
 φονται. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος πρὸ γνῶμης
 συμβαίνει, καὶ ἀλγυνομένοι λίαν, τῶν σιτίων
 ἀπέχονται, καὶ μεταλαβεῖν πόθοντες, ὑπὸ
 τῆς νόσου κωλύονται. τούτοις δὲ ἐκούσια καὶ
 αὐθαίρετα πολεμεῖ τὰ πάθη, καὶ τὸ δύσά-
 ρετον ἐχρῶσιν οὐ πρὸ σιτία καὶ ὄψα, ἀλλὰ πε-
 ρὶ πάντα τὰ σοφῶς καὶ δικαίως ὑπὸ τῆς
 θείας προμηθείας οἰκονομούμενα. καὶ ἀπείρον-
 τες μὲν, τὸν ὄμβρον ἐπιθυμοῦσιν. ὁδοὶ πορευ-
 τες δὲ, τῆς ὁμβρῶν κατηγροῦσι. χρήζουσι δὲ
 θερμότερας τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, ἵνα πέπο-
 νας τῶν ἀπερμάτων ἑὸν καὶ ποτὶς ἀπὸ γά-
 σῃται, καὶ δυσχεραίνοισι πάλιν, καὶ ἐν φλο-
 γμὸν αἰπῶνται. παντὰ πόνον ὑπὲρ τῆς γα-
 σῆος κατὰδέχονται, καὶ γηπονίαν, καὶ ναυ-
 τηλίαν, καὶ μακρὰς ὁδοὶ πορείαν. καὶ πάλιν
 αὐτῆς πικροὶ καὶ τήγοροι γίνονται, ὥστε οὐ
 δουλεύειν τοῖς τῆς ψυχῆς νόμασιν, ἀλλ' ἄρ-
 χειν τεταγμένης. μέμφονται σκηπτοῖς, καὶ
 χαλάσαις, καὶ ταῖς τοιαύταις εἰδείαις. καὶ
 πάλιν τῆς τῆς θεοῦ μακροθυμίας κατηγο-
 ροῦσι. καὶ οὐτε εἰ δίκαιον αὐτοῖς, οὐτε τὸ μα-
 κρόθυμον καταιδεῖ. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν τῆς μακρο-
 θυμίας ἀφλαύειν, καὶ μεγάλα πημμε-
 λούσιν, προσέχονται, ἑὸν δὲ σφᾶς αὐτοῖς

λελυπηκότας, ἀκράτον δέχεσθαι θήλοισι τῷ
 δικάϊου τὴν προσβολὴν. εἶδον πένητας, οὐ-
 θύς τὴν γλῶτταν κατὰ τῆς προνοίας ἐκίνη-
 σαν, καὶ πολλοῖς τὴν πενίαν κατέχουσιν σκώμ-
 μασιν. ἐθέλσαντο πλούσιον ἐπ' ἄκρων οὐνύ-
 χων βαδίζοντα, λεόντειον βλέποντα, τῇδε
 καὶ κεῖσε τοῦ ὤμοιο περιφέροντα, καὶ ἐπ' ὅχη-
 μάτων φηρόμενον, καὶ πολλοῖς οἰκέταις καὶ
 ῥαβδοφόροις κυκλούμενον, μετὰ φέροισι κατὰ
 τῆς χρημάτων τὴν βλασφημίαν. δυσχεραί-
 νοισι τὸν βίον, ὡς ἀνωμαλίας ἀνάπλεω. καὶ
 μισοῦσι τὸν θάνατον τὸν τὴν ἀνωμαλίαν
 παύοντα, καὶ τὴν ἱερίαν τοῖς σώμασι
 ἀκρονέμοντα. καὶ μὴν εἶδον θάνατον, καὶ
 τοῦ θάνατον μεμφομένους, καὶ τὸν θάνατον
 οὐ φημεῖν, τοῦ τὸν βίον ἀπωμένους. εἰς αἰτία
 γὰρ ἐκ διαμέρου θάνατος καὶ ζωὴ. οἱ δὲ, φύε-
 δην ἅπαντα βλασφημοῦσι, καὶ πάντων ὁ-
 μοίως κατηγοροῦσι. καὶ παῖδες μὲν ὄντες, μα-
 καρίζοισι τοῦ ἀδράς. ἀδράς δὲ γηρόμενοι,
 ξηλωτοὺς ἀρχαλοῦσι τοῦ παῖδας. καὶ τί δεῖ
 πάντα λέγειν τὰ ὑπὸ τῆς πονηρᾶς ταύτης
 νόσου συκοφαντούμενα; οὐδὲν γάρ τις τῆς γι-
 νομένων, ὃ μὴ δέχεται λοιδόριαν ἐέλθας ὑπὸ
 τῇ φύσιν γλώσσης πεμπόμενον. φέρε τοίνυν
 ταῖς ἰατρικαῖς μεθόδοις χρησόμενοι, δεῖξω-

μιν αὐτοῖς ἢ διὰ τὰ τέως αὐτῶν ἀρκυαίνον-
 τα. Ἐδρὶ μὲν οὖν πλούτου καὶ πενίας, καὶ τὴν
 εἰς τούτοις δοκούσης ἀνωμαλίας, ἀρχαίων-
 τως εἰ τῷ πρὸ τοῦδε λόγῳ διεξήλθομεν. καὶ
 ταύτης, καὶ τούτου διεικνύντες ὡς χρήσιμοις.
 Οἱ πρὸς εἰς δουλείαν καὶ δεσποτείαν ὁ ποιητὴς
 ἐξ ἀρχῆς τῶν φύσιν διέκειναι, αὐτῶν δὲ δηλώ-
 σουμεν. Δεῦρο τοίνυν πάλιν ταύτῃ ἡμῶν τῶν
 πρώτῃ διὰ πλάσιν, καὶ ἐλέπε ἕνα μὲν ἄν-
 θρῶπον πλάσσειν ἀπὸ γῆς, γυναικὰ δὲ ὁ-
 μοίαν οὐκ ἐπὶ ὁμοίως ἀπὸ γῆς. πλάσσει γὰρ
 μίαν ἐξ ἐκείνων λαβὼν ὁ ποιητὴς, οὗτω δὲ γέ-
 νος ὅσον διέπλασεν, ὅπως μὴ φύσεως δευτέ-
 ρας αὐτὴ νομίζεται διὰ τὴν γυναικὸς ἐπε-
 ροῖον. εἰς τοιγαροῦν ἀπὸ γῆς διεπλάσθη. καὶ
 ἐξ ἀνδρὸς ἡ γυνή. καὶ ἐξ ἀμφῶν ἅπαντα τῶν
 αἰθρώπων ἡ φύσις. καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ποιητὴς.
 τοῖς μὲν, δουλείαν. τοῖς δὲ, δεσποτείαν ἀπέ-
 νειμεν. ἀλλ' εἰ ἅπαντων ἐδημιούργησε γένος.
 καὶ τῷ Νῶε δὲ κεβωτὴν κατασκευάσαι κε-
 λούσας, καὶ μετὸν δικαιοσύνης τῶν σωτηρίαν
 πορείας, αὐτὸν καὶ τὴν ὁμόφυλον σὺν τοῖς ἡέ-
 σι καὶ ταῖς ἐκείνων γαμεταῖς εἰς τὴν κατα-
 σκευασθεῖσαν εἰσελθεῖν προσέταξε κεβωτῇ,
 καὶ δοῦλος οὐδεὶς εἰσελήλυθε, οὐδέ τι γὰρ
 ἡ φύσις ταύτην εἰσεδέδεκτο τῶν προσέειπεν·

Γεν. 5'.

ἀλλὰ μόνα τὰ τῶν πιδούλων τῆς ἀλώων τὰ
 γλῆν, ἀ τούτον χάριν τῆς ὁλων ὁ ποιητῆς εἰς
 τόνδε ἐν εἶον πῆν γλῆν. Ἐπειδὴ δὲ πολλῶν
 εἰ τοῖς μετὰ ταῦτα τῶν ἀκοσμίαν εἶδεν ἐκτ'
 αἰαρχίκο γλῆν μιλίω, καὶ πᾶσαν ἀδεῶς
 πῆν κομίαν ἐκτελουμίω, εἰς ἄρχοντα καὶ
 ἀρχομίω δειλε τῆς αἰθρώπων τὸ γλῆν,
 ἵνα τῆς ἀρχόντων ἐ δέος σμικρύνῃ τ' ἀμαρ
 τημάτων ἐ πλῆθος. οἶδε γὰρ φόβος χαλι
 νοῦν τῆς ἀλώων παθῶν τὰς ἀφορμὰς, καὶ
 τῆς ψυχῆς τῶν περὶ τὸ χεῖρον ἀμβλύνειν ῥο
 πῆν. καὶ πολλάκις ἀ λῶος οὐκ ὤνησεν, ὁ φό
 βος κατάρθωσεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ φύσις εἰς ἐ χεῖ
 ρον ἐξώκειλε, καὶ ὁ νοῦς τοῖς πάθεσι πῆν κλυ
 θεῖς, ἔσπερὺ χῶς τε γλῆν μιλῶς, οἶον ἔσκα
 φος αἰδρμάτισον, ἀ τὰ κτωσ φέρεσθαι ἐ σῶ
 μα κατέλιπεν, αἰαγκαίως ἐ δὲν θημὴν νόμων,
 καὶ δά πῆν ἑνὸς ἀγκύρας, ἰσώσης ἐ σκάφος,
 καὶ τῶν ἀδὲ τὸ πρῶτω φορὰ καλυούσης καὶ
 συγχωρούσης αἰαδύναι τὸν κυβερνήτην, καὶ
 τῆς οἰάκων ἐπιδεῖσθαι. τούτων δὲ τ' νόμων
 γλῆν εἶσαι τῶν δέσιν, οὐχ οἶον τε ἦν, ἰσοκρα
 τία οὐσῶ, καὶ πολιτενομίης ἰσνομίης.
 οὐδὲ γὰρ εἰ ταῖς δημοκρατουμίαις πόλεισιν
 εἰ δα ὁ δῆμος ἔχε τῆς πρᾶττομῶν τὸ κύρος,
 τῆς ἰσων ἀ παντες μετ' ἀλάγχανον. ἀλλ' οἱ μὲν

*ἀρχ-
μεών

ἢ ἄν θεομοθέται. οἱ δὲ νομοδίται. οἱ δὲ, στρα-
τηγοί. οἱ δὲ, τῷ ἀρχιμελίων ἐπλήρου τὴν τά-
ξιν. ὁ δὲ δημαγωγός, καὶ τῆς ἀρχόντων ἐκρά-
τει, καὶ τῆς ἀρχηγῶν. καὶ ἐν ταῖς ὀλιγαρχο-
μελίαις δὲ πόλεσιν, οἱ μὲν πολλοὶ, τὸν τῆς
ὑπηκόων ἐπλήρου καὶ τάλαρον. οἱ δὲ ὀλί-
γοι καὶ φρονήσει περὺχοντες, καὶ ἀρετῇ δια-
λάμποντες, τά τε κοινὰ διακονεῖν, καὶ τὰς
ἡγεμονίας διελάττανον. καὶ οἱ μὲν, ἔφο-
ροι. οἱ δὲ, ναύαρχοι. οἱ δὲ, ἀρμόσται. καὶ ἦ-
τον δὲ πλεῖστος ἢ αὐτῶν αὐτοῖς ἀεὶ στα δοκῇ. οὐ-
κοῦν ἢ μὲν ἀμαρτία, τῆς νόμων τὴν χρεῖαν
εἰσήγαγεν. οἱ δὲ νόμοι, τῆς τῆς ἡθικῶν ἐξου-
σίας ἐδέοντο. οὐ μόνον δὲ τῆς πειθαρχίας, ἀλλὰ
καὶ τῆς κολάζειν τὸν πᾶσιν ἀβαινόντας διωκα-
μελίων. καὶ ἢ μὲν ἀμαρτία, τὴν ἀταξίαν εἰσῆ-
γαγεν. ὁ δὲ τῆς ὅλων περὺταις, τῇ ἀταξίᾳ
τὴν τάξιν ἐπέθηκε. καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν
ἐν μὲν, οἷόν τι χαλινῶν τῆς νόμοις ἀνέτειλε.
τούτου δὲ τῆς χαλινῶν τὰς ἡνίας, καὶ δὲ πᾶσι
ἡνιόχοις τῆς ἀρχιερωτῶν ἐκείνην. ὡς τοῦ-
του καὶ πόλεως κοσμουῖται, καὶ κῶμαι, καὶ
στρατεῖαι. τίς γὰρ ἂν ἠνεγκε τῆς ἀδίκων τὰς
χεῖρας, εἰ μὴ τῆς πλεονεκτικῆς αὐτῆς φλο-
γῆς τὴν ἀδὶ τὸ πρὸς ὧν φορὰν ἐπέχει τῶν νόμων
τὸ δέος, δίκῃ γὰρ ἰσχυρὴν κατέφαγον οἱ μεί-

ξοῖς ἔδ' ἐλάττωσ', εἰ μὴ τὸ ξίφος ὁ νόμος περὶ
 γριῶν ἐδείκνυε, καὶ τὴν πυρὰν ἀπὸ μύλων,
 καὶ τὰ ἄλλα ὅσα πρὸς ἡμετέραν τῆς κακου-
 γίας συζώντων ἐπενοήθη τοῖς ἀρχαίοις. Εἰ γὰρ
 καὶ τῆς νόμων ἀπειλούντων, καὶ τῆς ἀρχόντων
 κολαζόντων, εἰς τίνος οἱ θεοῦ παντὸς ἀ-
 γριώτοροι πόδες ἔδ' πέλας διάκεινται, καὶ
 ἀπὸ τοῖς ὡς σκορπιοῖς, καὶ δάκνοισιν ὡς ὄφεις,
 καὶ λυπῶσιν ὡς κύνες, καὶ ἐρύχονται κατὰ
 τῆς ὁμοφύλων, ὡς περὶ κατὰ τῆς ἀλλογενῶν
 οἱ λέοντες. τί οὐκ αὖ ἐδρασσαν νόμων μὴ ὄντων,
 καὶ ἀρχόντων μὴ κολαζόντων; νῦν δέ, πολ-
 μῶνται μὲν παρ' ἐνίων πᾶσι νόμοις, λαοθάλην
 δὲ ὁμοῖοι οἱ πολμῶντες πειρῶνται, ἔδ' νόμοις
 δευμαίνοντες. καὶ τὴν ἀδικίαν τῇ δεινότητι ἔ-
 λωπὸν συγκαλύπτειν ἐπιχειροῦσι. καὶ ὁ ἀδι-
 κούμενος ἀδεῶς πρόσσει τοῖς δικάζουσι, καὶ τὴν
 τῆς ἀδικίας εἰσάγει χειρὶ. καὶ τὴν τοῦ
 ἡδονηκότος δὲ δίδωκε διαμαρτίαν, οὐδὲ φείσεται
 τῆς πολούτου τὴν πόρρι φάσαν. ἀλλ' ὡς εἰς λι-
 μένα εἰς τὸ δικαστήριον φέρεται, καὶ τῆς ἀδικίας
 δηγεῖται τὰ εἶδη, καὶ ἔδ' νόμοις εἰς μέσους
 ἀχθῆναι πᾶσι καλεῖ, καὶ κατὰ κύτους δικά-
 ζειν ἐν δικαστήριον κέλευσιν. ὁ δὲ τὴν ψῆφον ἐκ-
 φέρει, καὶ τὴν ἀρχαίαν οἰκίαν, ἢ ἢ ἀγρόν,
 ἢ τὸ σκεῦος ἀχρὸς δύναι. ὁ δὲ δικαστὴρ κελύει.

κολάζει δὲ πολλάκις καὶ ζημίαν χρημάτων
 τὸν ἀδικίαν πεπονηκότα. ὁ γὰρ ὁδὸν δὲ δῖος, καὶ
 τοιχωρύχι, καὶ λωποδύται, οὐ περφανῶς,
 ἀλλὰ κρύβδην τὴν ἀδικίαν μετίσσι, καὶ πῦ-
 ρει ἄσθαι λαμβάνειν, τὸ δῖος κηρύττοισι.
 ἢ γὰρ αἱ ἐγχειρίδια λαβόντες, ἅπαντας ἐν
 πρὸς τυχόντας κατέσφαξαν, καὶ τὰς ἐκείνων
 κτήσεις διείλοντο. ἐπειδὴ δὲ δειμαίνουσιν, οἱ
 πολλοὶ μὲν, ἡσυχάζουσιν. οἱ δὲ τῆς πονηρίας
 κατὰ τολμῶντες, ἢ τῆς ὁδοῦ τὰς ἐρημοτέρας
 κατὰ λωχῶσιν, ἢ νύκτωρ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ
 κουρῶσι. ἐσκόποσ', καὶ τὸν ὕπνον, καὶ τὴν
 ἀπάντων ἡτύχην, τῆς ληΐείας λαμβανόν-
 τες σιωδρῶν. καὶ δύο δὲ τούτων ἢ τρεῖς φάρα-
 γέντες, καὶ κολαδέντες ὑπὸ τῆς νόμων, ἰθα-
 ρὸν τοῖς ἄλλοις ὠφελείας ὑποδείγματα γίνου-
 νται. καὶ τῶν ὁμοζόπων τὴν τιμωρίαν ὁρῶν-
 τες, μισοῦσι τὴν πονηρίαν ὡς θανάτων τοιού-
 των μνῆρα. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τοῦ-
 τοῦ ἐξέβλυτον λόγους, τὴν τῆς δουλείας
 αἰτίαν διεξελθεῖν ἐδείκναι. ἐπανελεῖν δὲ
 ὅθεν ἐξέβλυται καὶρός. Οὐ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὁ
 τῆς ὁλῶν δημιουργός, μίαν εἰργάσατο πάν-
 των τῶν αἰθερώπων τὴν φύσιν, καὶ ἐξ εἰδὸς
 αἰθερός καὶ μίαν γυναικὸς ἀπάσαν τὴν οἴκου
 μέλην. καὶ δὲ τὴν γένεσιν ἐπλήρωσε, μαρτυρῶν ἢ

Δεία γραφή· οἱ τε γὰρ τὰ πρὸς ἡλίον ἀνίσχον-
 τα καὶ δυνόμενον, οἱ τε τὰ νότεια καὶ τὰ βο-
 ρεῖα μέρη διφληχότα, καὶ οἱ τὰ μέγα δὲ ταύ-
 τῃς οἰκονῶτες, εἴ ἔχοιτο τῆς διαπλάσεως
 εἶδος, ἐν αὐτῶν τῶν αἰσθηθέντων αἰσθμῶν, εἰ
 μόνοις ἢ θεοῖς καὶ χρώμασι διαφέροντες· ἀλλὰ
 τὰ μὲν ἢ θη, τὰ ἔθνη ποιεῖ, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 αὐτεξούσιον· ταύτην δὲ καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς
 ὅστιν οὐρεῖν τὴν διαφορὰν· τὸ δὲ τῶν χρωμά-
 των ἐτόρροιον, ἢ τὸ χυρῶν ἀπὸρράζεται· δι-
 σις· οἱ μὲν γὰρ πόρρω τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος οἰκονῶ-
 τεσ, λυκοτέρων ἔχοιτο τὴν τῶν σώματος ἐπιφά-
 νειαν· οἱ δὲ τοῖς ἑσίοις καὶ ἑσπερίοις τμήμασι,
 καὶ τὰ ἐνόπον τὸ πᾶν μέρος εἰσὶν αὐτῶν
 λαχόντες, πλεονάζοντες τῆς ἀκτίνος γινόμε-
 νοι, μελαίνονται ἐς σῶμα, ξύλων πινῶν δίκην
 τῇ πλείονι τῆς πυρὸς ὁμιλίας ἐπανθρακουνμέ-
 νων, καὶ τὴν μέλαιναν χροίαν ἐν δυνομῶσι.
 οὐκοῦν μία μὲν τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ ἀρ-
 χόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ὑπικόνων καὶ βα-
 σιλέων, καὶ δούλων καὶ δεσποτῶν· μία δὲ
 οὐσα ἡ φύσις, τῇ δημιουργοῦ κηρύττει τὸ δι-
 καιον· διατρεθεία δὲ τῇ χρόνῳ εἰς δουλείαν
 καὶ δεσποτείαν, καὶ τούτοις καὶ κείνοις τὸν
 αὐτὸν φυλάττει χαρακτῆρα, καὶ τηρεῖ μὲν
 τὴν ἀμαρτίαν, ταύτην εἰσαγωγὴς τῇ χρείᾳ.

τῷ δὲ ποιητοῦ καὶ αὐτῷ θα πλὴν ἰσότητα δει-
 κνισθῆναι. ἐφύλαξε γὰρ μέλει τέλει τὴν τ' οὐ-
 σίαν ταυτότητα. τὴν δὲ ἀτάξιν τ' ἀμαρ-
 τίαν, τῇ τάξει τῆς ἡγεμονίας ἐβέβαλε. καὶ
 πλὴν ἐκείνης πλεονεξίας, τῷ κατὰ τὴν νόμο
 θεσίαν ἐρρύθμισεν, οἷον τις ναυπηγὸς σπάρτη
 σκηνίδας ἀπυθύνων, καὶ ἔπειθ' ἵδον ἀφαιρῶν
 μένος. μὴ τοίνυν τῷ δημιουργοῦ κατηγόρηται
 δουλείαν θεώμενος, ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν καὶ
 βλασφημίαν φερεται, δι' ἣν εἰς δουλείαν καὶ
 σποτείαν διηρέθη τῷ ἀνθρώπων ἔχενος.
 σὺ δὲ σκάφος μὲν ὄρων ἐξ οὐρίων φορόμενος,
 καὶ τὸν μὲν πλωτῆρα σπυγὴ καὶ θυμολογῶν,
 τὸν δὲ ναύτα, ἢ ταῖς κώπαις ἐρέποντας,
 ἢ ταῖς πρὸ νότοις ἑλκόντας, ἢ ἄλλοις τῆς κα-
 λυμνίας ἐργαστομένοισι. ἐν δὲ πρῶτα, σκο-
 πείας καὶ βράχην καὶ σπυγὰς πρὸ σφο-
 δρῶντα, καὶ τῷ κυβερνήτῃ μινύοντα. ἢ δὲ
 κυβερνήτην πᾶσιν ἐπιστατοῦντα, καὶ τοῖς πη-
 δαλίοις τὸ σκάφος ἰσύνοντα, θαυμάξας τὴν
 τάξιν. καὶ οὐ κελεύεις εἶναι πάντας κυβερ-
 νήτας, οὐδὲ πᾶσι τὴν τῆς νηὸς ἡγεμονίαν κε-
 λεύεις. καὶ τὸν μὲν, ἡσυχάζοντα βλέπων.
 τὸν δὲ τὸ κελεύμενον ὁρῶντα. τὸν δὲ πρὸ
 λέγοντα ἔφαινόμενον. τὸν δὲ, πάντων ὁμοῦ
 πρὸς αὐτὸν ὄντα, οὐκ ἀγανακτεῖς, οὐδὲ κατη-
 γορεῖς

πορεῖς ἀκοσμίαν, ἀλλὰ μάλλον θαυμάζων
 τὴν τάξιν διατελεῖς· τὰς δὲ οἰκίας οὐκ ἐδέ-
 λεις ταῖς ὀληαῖσι παρὰ πλουσίας κυβερνᾶ-
 σθαι, ἀλλὰ δυσχεραίνεισιν, ἐν μὲν, ἡτοῦ μνησ-
 βλέπων τῆς οἰκίας, τοῦ δὲ, ἀγορεύουσιν, καὶ μὴν
 οἰκία καὶ ναῦς καὶ τὰ τῶν οἰκονομίας, λίαν
 ἀλλήλας ἐοίχασιν· ὁ μὲν γὰρ δεσπότης, καὶ δά-
 πτωρ τις κυβερνήτης, τῆς τῆς οἰκίας οἰακώς
 ἐπειλημμένος, τοῖς πᾶσιν ἐφείσκειν· ὁ δὲ τῆς
 οἰκετῶν πρωτεύων, ὁ τῆς ἄλλων ἀπάντων
 τῶν κυβερνήτην πεπιστευμένος, ἐν πρῶτῳ με-
 μούμνος, διδάσκει τὸ δεσπότην ἀνομιεῖν συμ-
 φέρειν· τῆς δὲ ἄλλων οἰκετῆς, οἱ μὲν, ναύταις
 πρὸς πλουσίας, μερμῆς ἐγκεχειρισμένοι φρον-
 τίδας, τὰ καλούμενα πράττοισιν· οἱ δὲ
 λοιποὶ δίκην πλοῦτων ἐν μέσῳ τούτων
 εἰσὶ, ἔσθ' οὗτων ἰδιώται, καὶ τῆς ἀναγ-
 καίων ὅλ' οὗτων τυγχάνοντες· τί δὲ ποτε
 τοίνυν σκάφος μὲν οὕτω κυβερνῶμενον ἐπα-
 νεῖς, οἰκίαν δὲ τῶν αὐτῶν δεχομένην οἰκονο-
 μίαν σκώπτων διατελεῖς, ἐπὶ δὲ ἡτοῦ μαίσε-
 καὶ στρατείας ἐπαινεῖν, ἢ σὺ γὰρ μὲν ὁ στρα-
 τηγός, φυλάττοις δὲ τοῦ λόχου οἱ λοχαγοί,
 ἐν κόσμῳ τὰς τάξεις ἀποιοῖν οἱ ταξίαρχοι,
 ἐκαστὸν ταρχοὶ δὲ, καὶ χιλίαρχοὶ τὰ πρᾶ τῶν
 στρατιῶν σὺν δὲ ἡμῶν τούτοις διαπορθμίου

σι, καὶ νῦν μὲν, εἰς φάλαγγα καὶ δις ὧσι τιῶν
 στρατείας. νῦν δὲ, εἰ πωλινθίῳ. ἄλλοτε ἑδὲ
 κέρασ' ἀγιστῖν. ἔστι δὲ ὅτε κέρασ' ἐκὰς τόρου
 ἐπὶ πωλῖσον ἐκτείναντες, κυκλοῦσι μὲν γὰρ
 πολεμίοισι, οὐδὲ φυγεῖν ἐπιτρέποντες, ἀλλὰ
 πάντοθεν ὁμοίως ἀθροίζοντες τὰ βέλη, καὶ ἄρδον
 ἅπαντας ἀναιρουῦντες. τούτων δὲ οὐδὲν ἐγε-
 γόνει, μὴ τῆς στρατείας εἰς ἄρδοντας καὶ ἀρ-
 χομλίοισι διηρημένης. πολυαρχία γὰρ ἐστὶ στρα-
 τεία, μάλιστα πάντ' ἐλαβδρότατον, εἰς πολ-
 λά καὶ τατέμνουσα καὶ τιῶν ὁμοιοῖαν διασπώ-
 σαι. καὶ πολλὰς βουλαῖς ἰσχύειν μὲν πειρᾶ
 μὲν, βλάβη δὲ μᾶλλον ἢ κυβερνήσει.
 πῶς τοίνυν οὐκ ἄτοπον, καὶ ἐννήϊσε θαυμά-
 ζοντα τιῶν τῶν εἰς πρὸς ἀπὸς, καὶ στρατείας
 ἐπανοῦντα τιῶν τάξιν, ἢν οἱ τῆς στρατηγίας
 ἐργάζονται νόμοι, μέμφεσθαι σε οἰκίαν ὅσον
 ἀπομύνην τὸν ὄρον; ἀλλὰ μικρὸν φησι τὸ δου-
 λούειν, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τὸ δεσποτῆς ἔχειν τιῶν
 τῆς αἰαγκαίων ἀχλαυσιν, καὶ πόνοισι διυνε-
 κέσι ταλαπωρεῖσθαι. ἀλλ' εἰ φιλαλήδως
 τῶν εἰρημλίων ἔκαστον σκοπῆσαι θελήσεις,
 ἐρῶν δὲ φράσας τῆς εἰς τοῖς λόγοις, δὴ ῥή-
 σεις τὰ μὲν, ἀθυμίας. τὰ δὲ, πολλῆς ὀφει-
 λείας μετὰ. ὁ μὲν γὰρ τῆς οἰκίας δεσπότης,
 πολλὰς πολιορκεῖται φρονήσι, σκοπόμε

*πικρὸν

νος ὅπως θίς οἰκείοις ποίσει τὰς χρείας,
 ὅπως βασιλεύσι τὴν τε ταγματὴν εἰσφορὰν
 εἰσενέγκῃ, ὅπως ἀχρὸς δόται μὴ τῆς περὶ
 δὴν τὰ πῶριτ' αἰ, ὠνήσῃται δὲ τὰ εἰδόμενα,
 ἀγνώμων ἢ γὰρ πῶριτ' αἰ πόνους ἐλίσσῃ, τὴν
 τῆς αἰσχροπῶν πῶριτ' αἰ τὸν πῶριτ' αἰ ἀγνώμο-
 σύντῳ οὐ τῶπως μίμουμιν, ὁ δὲ ἀνίσταται,
 καὶ δανεισὰς πῶρισκοπεῖ, καὶ χρομματαῖς
 διαχράσῃ, καὶ τὴν αὐθαίρετον ἐπιστάται
 δουλείαν. ἢ νεκρὸν ἢ γὰρ πῶριτ' αἰ καὶ βέλ-
 θῇ ταῖς ὠδίῃσι, καὶ τοῖς ληϊοῖς καλύπτῃται,
 καὶ βαροῦσα τῶ πῶριτ' αἰ τῶ καὶ πῶριτ' αἰ δέν-
 δρων πῶριτ' αἰ κλάδους πρὸς ἐαυτὴν ἐλθεῖν κατὰ-
 νάγκασῃ, ὁ δὲ πάλιν ἐτέρως κεντεῖται, τῆς
 καὶ πῶριτ' αἰ ὠνήσῃται πῶριτ' αἰ πῶριτ' αἰ οὐχ ὀφεί-
 σκει, καὶ γίνεταί αὐτῷ τῆς οὐ καὶ πῶριτ' αἰ ἢ οὐ-
 βλῶν ἀμικρῶν ἀφορῆτοτέρα. οὐ μόνον δὲ
 αὐτοῖς μεθ' ἡμέρας αἰ φροντίδες ἐπίασιν, καὶ τὴν
 ψυχὴν πῶριτ' αἰ χίρῃσι καὶ κακῶσιν, ἀλλὰ καὶ
 νύκτωρ χαλεπώτερον πολέμουσιν. ἢ οὐ καὶ
 ξουσα γὰρ ἢ ψυχὴ, καὶ τῆς ἐξωθεν πρᾶγμα-
 των ἀπὸ λαγμῶν, ἀμειβέσθον τῆς οἰκείων,
 ἢ ἀγαθῶν, ἢ κακῶν ἐπαίθεται. ὁ δὲ οἰκὶ
 τῆς τῶ σώματι δουλεύων, ἐλδομένην ἔχει τὴν
 ψυχὴν, τούτων ἀπάντων ἀπὸ λαγμῶν.
 οὐ γὰρ οὐδὲν ταῖς γῆς ἀκαρπία, οὐδὲ ὠνίως

ἀπρασίαν ὁλοφύρεται. οὐκ ἀλγίνεται ἐκ
 δακρύων θωροῶν, οὐδὲ διαπρακτόρων ἐσθλόν.
 δικαστῆσι περὶ τοῦτον οὐκ αἰσκάζεται, οὐ
 δὲ διψαίνει τῷ κήρυκος τὴν φωνήν, οὐδὲ δι-
 καστὴν βλοσυρὸν δεικνύει τὸ ὄμμα. μέγα
 λαμβάνει σιτηρέσιον, ἀλλὰ φροντίδος ἀ-
 πηλλαγμίων. ἐπ' ἐδάφοις καθύδρι, ἀλλ' οὐ
 μεριμνᾷ. τὸν ὕπνον ἐξελαύνει, ἀλλὰ γλυκίς
 αὐτῷ τοῖς βλεφάροις ἐπιχέμενος, οὐκ ἔστι
 τῷ ἐδάφοις ἀντιτυπία σῶμα δάνατοιο. καὶ ὅτε

Ἐκκλ. ι' » φησὶ ὁ λαὸς ὁ σοφὸς ἔλεγε. γλυκίς ὁ ὕπνος τῷ
 δούλῳ. ἐνὶ χιτωνίῳ τὸ σῶμα καλύπτει, ἀλ-
 λά ῥωμαλέω τῶρον ἔχει τὸ δεσπότης τοῦ σῶμα.
 ἄρτον ἐσθίει πιτυρίαν, οὐδὲ μικροῦ περὶ ὀφ-
 ματος ἀφλαύων, ἀλλ' ἢ διὸν τῷ δεσπότης τὸ
 τροφῆς ἀφλαύει. ὁ μὲν γὰρ διηνεκῶς γαστριζό-
 μενος, καὶ τῷ κόρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὑπερβαίνων,
 ὠθεῖ τὰ σιτία, καὶ κατ' ἀνάγκην τῇ γαστρὶ πα-
 ραπέμπει. ὁ δὲ τῇ χειρὶ μετὰ τὴν μετὰ λη-
 ψιν, καὶ τὸν χοῖνικα τὸν διδομένον οὐ μόνον νο-
 μικῶς διαιρῶν, ὁρεγόμενος τὴν τροφὴν διαδέ-
 χεται, ἀλλὰ καὶ πέτρεα ῥαδίως, σωδρῶν λα-
 βῶν τὸν πόνον. σὺ δὲ, τὴν μὲν δουλείαν βλέ-
 πεις, τὴν δὲ ὑγίαν οὐ βλέπεις. καὶ τὴν μὲν
 διακονίαν ὁρᾷς, τὴν δὲ θυμηδίαν οὐ θεωρεῖς.
 καὶ τῷ μὲν πόνου κατηγορεῖς, τὸ δὲ ἀφρόντιστα

βίον οὐ μακροῖς· καὶ τὴν μὲν ὑπουργίαν
 διαβάλλεις, τὸν δὲ ἡ δισον ὕπνον οὐ βλέπεις.
 καὶ μὴν εἴδει καὶ τεύθει τὴν τ' αἰσθητικὴν
 καὶ πιδεῖν, καὶ τὴν τῆς οἰκονομίας ἰσότητά
 θεωρῆσαι. ἐπειδὴ γὰρ ἡ τῆς ἀμαρτίας αἰσθη-
 κῆ, εἰς ἡγεμονίαν καὶ δουλείαν τῆς ἀνθρώπου
 τὴν φύσιν δένειμε, τῇ μὲν, μετὰ τ' ἡγεμονίας,
 καὶ τὰς φροντίδας σωζέμεν, καὶ ἀγρυπνίας
 σωεκλήρωσε, καὶ νόσους πλείους ἀπένειμε.
 τῇ δὲ δουλείᾳ, πλείονα δέδωκε τὴν ὑγίαν,
 καὶ ἡδίστην τῆς ἡσυχίας τὴν ἀρχαυσιαν, καὶ ὕ-
 πνον ἡδὺν, καὶ μακρότονον, λύσαι τὰ κόπου
 τὸ σῶμα διναίμενον, καὶ πρὸς τοὺς πόνοισ' αὐ-
 τὸ τ' ὑποδραίει· ἐρρωμένον ἐσθλὸν ἀρχαυσιαν. μὴ
 κρίνω μόνους ὅρα τοὺς πόνοισ', ἀλλὰ καὶ τὰς
 τῆς πόνων ὅρα πᾶσι μὲν, καὶ τὸν τῆς ὁ-
 λων πρὸς τὰν δὲ πάντων ἀνύμνει. τί δὲ πο-
 τε δὲ διαβάλλεις τοὺς πόνοισ' ὅ πάντα ἔχθιδως
 συκοφαντῇς; τί τῆς ἀνθρώπου ἀγαθῶν,
 δίχα πόνων καὶ τορβούται; ποῖαν δὲ κληρίαν
 τ' ἀνθρώπων ἡ φύσις, οὐ δὲ πόνων καὶ τορβού-
 ται; τὰ ἐκ γῆρας ἀγαθὰ, δὲ πόνων καὶ
 τορβούται, τοὺς τῆς δὲ πόνων καὶ τορβούται. πό-
 λος οἰκοδομῶμεν, μετὰ πόνου ταύτης καὶ τα-
 σκευάζοντες. πόνων ἡγουμένων, οἰκίδων ἀρ-
 χαιόμεν, ἐσθλὴν τὸ σῶμα καλύπτουμεν, ὥστε

δῆμα τὰ κῆς πρὸς πόρῃ τῇ θύρῃ, σίτια παντο
 δαπὰ περσφρόμεθα· καὶ τί δέῃ πάσας κα
 ταλέγειν τὰς χρεῖας, ὧν οἱ πόνοι δημιουργοί,
 ἀλλ' ἐοικὸς κηφὴν πρὸς εἶναι, καὶ ἀργία
 στω τε θραμμείας, καὶ τῆς ἀλλοτείων πώ
 νων οὐρε πόμηνος τῶν κατὰ πρὸς, οὐδὲν δὲ αὐτοῖς
 στωεισφέρων τῶν εἶω, ἀλλὰ γλῶτταν μόνιν,
 πάντα σκώπῃ εἰν πεπιστυμένην. καὶ τὴν πολ
 λὴν ἀδολεχίαν, ἡ ἀργία γεγλήνηκεν, ὃ γὰρ πρὸ
 νοῖς ἐχολακαῖς, ὀλίγα μὲν φθίγγεται, πολ
 λὰ δὲ λίαν ἐργάζεται. εἰ τοίνυν πρὸν τῷ ἀγα
 θῶν ἐκασον κατὰ τοῦ τοῦ, μὴ διαβάλλης ὁ γὰρ
 τῶν πόνοις τὴν δουλείαν ὡς φίλος· σκόπησον
 δὲ, ὡς καὶ πολλοὶ τῆς δεσποτῶν οὐκ ἐλαττον
 πονοῦσι τῆς οἰκῆς τῆς, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ
 πλείω, εἰ καὶ κῆς ἐργοῖς καὶ τὰς φροντίδας
 στωαριθμῆσεις. σὺ μὲν οὖν τῆς νῦν ὄντων τῶν
 στωυδαίους διώρῃσον, ἐγὼ δὲ σοι τῶν παλακοῖς
 ὥς διείξω, πλείω τῆς οἰκῆς τῆς πεπνηκέτας.

Γεν. 5'. Βλέπε τὸν μὲν μακρίον Νῶε, ξύλα τέμνον
 τα, καὶ ταῦτα τῶσκε πάρεω καθαίροντά τε,
 καὶ πρὸς πονίαν δι' θείαν ἐξομαλίζοντα, καὶ
 τὴν κιβωτὸν ὡς πρὸς τὰ χθὲν ἐξύλων τετρα
 γώνων κατὰ σκηνάζοντα, καὶ γόμοις τὰς ἀρ
 μονίας στωδίωντα, καὶ πύτῳ τῶν φρόσῳ πᾶ
 ραν ὑφαίνοντα, καὶ τῇ ἀσφάλτῳ, καὶ τῇ πίσσῃ

κατάχρίοντα, καὶ τοῖς ὕδασι τὴν εἰσροὴν ἀρ-
 τειχίζοντα. ἔν δὲ μέγαν Ἀβραάμ τὸν πα-
 τειάρχην, ὃ ὀκτωκαίδεκα καὶ τριακοσίων Γεν. 18
 οἰκογενῶν δι' αὐτὴν, αὐτοεργουῖντα, καὶ τοῖς 19.
 ξείοις διακονοῖντα, καὶ εἰς τὰ βουκόλια βέ-
 χοντα, καὶ τὸ μοσχάριον ἔλκοντα, καὶ τὴν ὀ-
 μόθυγα περὶ τὴν ἀρτοποιίαν ἐπείγοντα. καὶ
 κείνῳ δὲ ὠχρῶτως μάτην οὐσαν τὰ ἀλδύρα, καὶ
 ἑὸν ἐγκρυφίαν οὐκ ἔδωκεν, καὶ ταῖς θύραις
 ναις τὴν διακονίαν οὐκ ἐπιβέβησαν. αὐτὸς δὲ
 τὸν θάυμασόν ἐκείνον πρεσβύτην πρεσβῶ-
 τα τοῖς ξείοις, καὶ βραπέξης μὲν οὐ κοινωνοῖν-
 τα, τὴν δὲ διακονίαν πολλοῖντα. Βλέπε Γεν. 18
 τὴν Ρεβέκκην τὴν τῷ Βαθουὴλ θυγατέρα, 19, 21
 ἣ Ναχὼρ τὴν ἑγγονον, ἡλικίαν μὲν ἔχουσαν
 γάμου, ὥρα δὲ λάμπουσιν, καὶ θαλάμοις
 ἐμπελοχωρεῖν οὐκ ἀνεχόμεν, ἀλευροῦσαν
 καὶ ὑδροφοροῦσαν, καὶ εἰς τὴν πρὸ τῆς πό-
 λεως πηγὴν διαθείουσιν. καὶ οὐ μόνον οἴκηδε
 εἰς πῦρ κομίζουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀφικνου-
 μένοις τὴν αὐτοεργίαν πρέχουσαν, καὶ αἰνέ-
 μιν εἰς ὕδωρ, καὶ αὐτοῖς τε καὶ ταῖς καμή-
 λαις προσφέρουσιν, καὶ τῆς σωφροσύνης τὸ
 καλὸν κτῆμα σῶον διαφυλάττουσαν, καὶ τὴν
 πρὸ θινίαν ἀκὴρατον διασώζουσιν, καὶ ἑὸν πό-
 νοις μὲν πάσης αἰρουμένην περιτμήσας. καὶ

τούτοις ὥρα ἱσομελὴν μᾶλλον, ἢ ὅ καὶ λαμ-
 πρωμελὴν. ἐν τούτοις ὁ ταύτης ἡός, ἅτε δὴ
 ταύτης ἡός ὁ μέγας Ἰακώβ, εἰκοσιδιετέλε-
 Γεν. κη' σεν ἔτη, ποιμαίνων καὶ θηρίοις παλαιοῖν, καὶ
 κθ'. λ'. τῆς τῆς ἀκτίνος λυπηρῶν ἀνεχόμενος. καὶ ὕ-
 πνου κόρον λαβεῖν οὐδὲ νύκτωρ διατάμενος.
 καὶ τὰς ῥύτου δὲ χαμετὰς, δι' ἃς καὶ τῶν
 πόνων ῥύτων ἠνέχετο, πρέβατα νεμούσας
 ἐν ταῖς ἰσομέλεις διέσκομεν. καὶ οἱ τούτου δὲ
 μβ'. παῖδες, κτηνοβόφοι τε ἦσαν, καὶ αὐτονεργοί,
 καὶ ποιμενίδες, καὶ πολλὰ πλάσιον τῆς οἴκε-
 τῆς ἱσομελίοντες πόνον. καὶ ὁ θεότατος δὲ
 μωϋσῆς, πεσάρκοντα ἔτη ὄντων διετέλεσε
 πράξ. ζ' βιοτεύων ἐν ἐρόπον. καὶ ἡ τούτου δὲ χαμετὴ
 ἰδρῆος οὔσα θυγάτηρ, πρέβατα νέμουσα, καὶ
 τῆς ἀδίκων ποιμενίδων, ὅτε τ' ῥύτου βουθείας
 ἀπαλαγεῖσαι, τῶν μνησείων ἐδέξατο. ἀλλὰ
 γὰρ πᾶσι τὸν μηκύνειν ἐν λόγον, καὶ πάντας
 εἰς μέσον ἄγειν τ' θείας γραφῆς ὅτι μὲν πό-
 νων τῆ βίου διασβαμόντας τὸν δίαυλον. Εἰ
 ρίνω οὐκ οἴκετ' ἡ μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς
 ἴδιον ἐπὶ πονεῖν, ἕνος χάριν τῆς δουλείας ὅτε
 ὅτι πόνοις κατηγορεῖς; τῆς μὲν γὰρ πόνων οἱ
 δοῦλοι, κοινωνοὶς ἐχρησάτο δὲ ἀπὸ τας, τῶν
 δὲ φρονέων, τοῖς δὲ ἀπὸ τας οὐ κοινωνοῦσιν.
 εἰ δὲ ὁ μὲν πόνος κοινὸς δούλων καὶ δεσποτῆς,

ἡ δὲ φροντὶς ἰδίᾳ τῆς δευτέρῃς, πῶς οὐ μα-
 κρείουσ' κρείομεν τοῦ τῆς φροντίδων ἀπλη-
 λαγμοῖοις, ἀλλὰ τοῖς ἀθλοῖσις ἐγκαταλέπο-
 μεν; Ἐπειδὴ τοίνυν ἀνέκρισέ δι' ἡ καὶ ταῦ-
 τα τῆς ὁλῶν κηδεμόνισι ἡ πεύνοια, φέ-
 ρε τῆς εἰρημνίων ἐκαστον εἰς ἐν σωμαχρόντες
 αἰακαφαλαωσώμεθα τε, καὶ σαφεσέρας
 αὐτῆς τὴν κατανόησιν πρηνώμεθα. ἀπεδεί-
 ξαμεν οἶναι, ὡς μίαν ὁρμὴν ὁ ποιητὴς ἐ-
 δημούρησε φύσιν, καὶ ταύτην ἀντιξουσίᾳ
 λόγῳ τέτμηκεν. εἴτα ὅτε εἰς οὐδὲν αὐτῇ τῷ
 αὐθαρέτῳ τῆς γνώμης χρησάμεν ἐξέειπεν ὅτι
 τὴν χεῖρον, εἰς μυρία τέτλημεν ἡμέτ' ὁρμῶ-
 κτεν εἶδεν. ἔδει τοιγαροῦν νόμοισι αἰακαίᾳ
 σαι τῆς ἀμαρτίας τὴν ῥύμιν, οἱ δὲ νόμοι τῇ
 ἡδονῶν ἐδίοντο. διηρέθη τοίνυν αἰακαίως
 διχῇ τῆς ἀνθρώπων ἡ φύσις. καὶ οἱ μὲν ἄρ-
 χιν ἐτάχθησαν, οἱ δὲ ἀρχιστὴν ὑπακούειν,
 ἵνα τῆς νόμων ὁ φόβος, καὶ τῆς ἀρχόντων ὁ
 δέος, τὴν πολλὴν κακίαν κατὰπαύσῃ φο-
 ραί. ἀρχεῖσι τοιγαροῦν πόλειων μὲν, ἀρχον-
 τας. κωμῶν δὲ, κηδεμόνους. στρατηγῶν, στρα-
 τεύσας. καὶ τούτων δὲ, καὶ κείνων, οἱ βασιλεῖς.
 τῆς νηὸς, ὁ κυβερνήτης. τῶν ἀθλητῶν, οἱ παι-
 δοτείβαι. ὁ γυμναστὴς, τῶν μφεσκήων. ὁ
 σκυρτόμος, τῆς φοιτητῆς. ὁ χαλκοτύπος ὁ

σάντως τῆς παρ' αὐτῆς μαθεῖν βουλομένης
 τὴν τέχνην. ἄρχει τοιγαροῦν καὶ τῆς οἰκίας
 ὁ δεσπότης. οὐτε γὰρ οἶόν τε δεσπότης διίχα
 πρὸς τὴν κεφαλῆς οἰκίαν, καὶ μαρτυροῦσιν αἱ
 ρύτῳ ἐσθρημένα, πάντα πασιν ἐρημύμε-
 ναι. ταύτην τὴν ἡγεμονίαν ἔχει καὶ τ' ἀγ-
 γέλων οἱ δὴ μοι. διδασκόμεθα γὰρ ὑπὸ τῆς
 θείας γραφῆς, ὡς οὐκ ἀγγέλοις ἔχει μόν-
 οισι, ἀλλὰ καὶ ἀρχαγγέλοις οἰκητοῖσιν ὁ
 ὑπὸ κεφαλῆς ἡμῶν οὐρανόσ. καὶ οἱ μὲν πε-
 σατένοισιν, οἱ δὲ ὑπακούουσιν, οἱ δὲ καὶ ἐπα-
 ραινομένοις ἐλθούσιν οἰκοῦσι χωρίον. καὶ ἡ σω-
 μάτων καὶ παιδῶν ὑπὸ τέρα φύσις, ταύτην
 οὐκ ἡρνήθη τὴν τάξιν, ἀλλ' οἱ μὲν δύνειδώς
 ὑπακούουσιν, οἱ δὲ κοσμίως ἡγεμονόουσιν. τί
 δυσχεραίνεις αἰθροῦ, παρ' αἰθρώποις βλέ-
 πων, καὶ πολλὰ πρὸς ἐχειρὸν ἡρόπῃ, τὸ ἀρ-
 χον, καὶ ἐκ ἀρχόμενον, οἶον γὰρ πφάρμακος
 ἀλεξίηκον τοῖς τῆς ἀνομίας ἐλκεσι τὴν τ'
 ἀρχόντων οἰκονομίαν ὁ ποιητὴς ἐπέθηκεν.
 ἄρχει καὶ παίδων πατὴρ, καὶ παιδνεῖ ὅτι
 παῖδας ἀκολαστέοντας, καὶ ἐπαινεῖ σω-
 φρονουῦντας. ἄρχει καὶ παιδίων ὁ διδάσκα-
 λος, καὶ τῆς ὁμότητος ὁ αἰὴρ. καὶ τῆς οἴκῃς
 ὁ δεσπότης. ὅτι μὲν δύνουσι εἰσεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχουσιν, καὶ πρὸς αἰῶν, καὶ ἐλθούσιν πολλὰ

κης, τὸ δὲ νῶθεϊς καὶ ἡκουρθεῖν εἰδομέ-
 νοις παιδούων, καὶ ἡλοκαγαθίαι διδάσκων.
 ταύτην τὴν τάξιν καὶ τοῖς ἱεροῦσιν δίδωκεν
 ὁ τῆς ὁλων θεός. καὶ τὸ μὲν, ἰδρωσύνης ἡξίω-
 σεν. τοῖς δὲ, τὴν τούτων ἡγεμονίαν ἐπίστευσε.
 καὶ ἄλλα δὲ εἶδη ταγμαίων ὑπ' ἐκείνοις πε-
 ποίηκεν. Εἰ δὲ βλέπων εἰοῖο τῆς δεσποτῆς,
 ἄραν ὁμοῖο, καὶ λίαν ἀκαλάσιοι, καὶ ἱνάσ-
 τῆς ἀρχόντων δώροισι ἀπεμπολῶντας δὲ δέ-
 κατον, πρὸς πῆλεις καὶ τὴν ἀντιλογίαν ὠδί-
 νεις, ἐγὼ σου περλαμβαίω δὲ πονηρὸν τ' δια-
 νοῖας τόκον, καὶ φημί. ὡς τοῖς τριούτοις οὐχ
 ὁ θεός τὴν ἡγεμονίαν ἐπίστευσε, ἀλλ' ἡ τ' ἀρ-
 χιμῶν πονηρία τὴν τούτων ἀρχὴν ἐπεσπεί-
 λει. ὅνησιν γὰρ αὐδὲ μίαν πρὸς τῆς δὲ καὶ ἡ-
 λως εἰσηγησαμῶν ἐλκῦσαι θελήσαντες, ἀλ-
 λά τῇ μοχθηρίᾳ τῆς ἐρόπου τὴν ἐκείνων διδο-
 σκαλίαν ὑβρίζαντες, τῆς θείας ἐπιμελείας
 σφάξας αὐτὸν ἀπεσέριξαν. εἴτα τῆς θείας γυ-
 μνωθεῖτες οἰκονομία, τῆς τοιούτων ἡγε-
 μόνων ἀπῆλυνσαν, ἵνα τῇ πείρᾳ τῆς χειρό-
 νων εἰς μνήμην ἡλθῶσι τῆς κρηττόνων, καὶ τῇ
 καλῶς καὶ ἀγαθῆς ἐκείνων ἐπιμνησθῶσι πα-
 δαγωγίας. οὐδὲ σκομῶν δὲ τὸν τῆς ὁλων θεοῖς
 δι' ἐπιδόλῳ τῇ τῆς αἰθρώπων πονηρίας
 ταῖς ἡνίας ἐδόντα πολλάκις, καὶ φέρεσθαι

τῆς ἀνθρώπων ὡς αὐτὴ θέλωσι συγχωροῦντα
 τὸ γένος. καὶ ἔπειτα ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τοῦ
 Ζαχ. ι. α. » διδάσκων, καὶ περὶ τῆς Ἰσραὴλ λέγε. καὶ εἶπον.
 » οὐ ποιμαίνει ὑμᾶς. ὁ ἀρχιερεὺς σου, ἀρχιερεὺς σου
 » τῶ. καὶ τὸ ἀρχιερεὺς σου, ἀρχιερεὺς σου. καὶ τὰ κα
 » τὰ λοιπὰ. καὶ περὶ τῶ ἐκείνου τὰς σάββας τῆς
 » πνευματικῆς αὐτῆς. καὶ τοιγαροῦν ἀρχόντων πο
 νηρῶν ἡγουμένων, καὶ ἀποτῆς ὧμων καὶ
 πικρῶν οἰκίας κυβερνήτων, τὸν τῆς ὁλως
 πρὸς τὴν ἐκείνου, καὶ τῆς βίου μετὰ το
 λῆ, καὶ τῆς τῆς ἐρώπων ἐκείνου, ἵλεώ τε
 ποιῆν, καὶ ὡς ἐκείνου ἐκείνου, καὶ θέρ
 μῶς ἐκείνου τῶ τῆς καὶ τοῦ δυσκολίας με
 ταβαλεῖν. Ὅτι γὰρ ὑπακούειν ἐκείνου τοῖς
 ἐκείνου αὐτοῖς βολοῦσιν, ἀγαθὸς τε ὢν, καὶ
 ἐκείνου περὶ τῆς, μᾶλλον δὲ ἐκείνου τυγχέ
 νων πηρὶ, αὐτοὺς μαρτυρῶν οὕτως ἐκείνου
 Ησα. ι. ν. » σὺν ὑποτακτικῶν καὶ λίαν. ὅτι καλίσσεις,
 » ἐκείνου δὲ σου ὑπακούωμαι. ἐπὶ λαλοῦντος σου
 » ἐκείνου. ἰδοὺ πάρεμι. Ὅτι δὲ οὐδὲ οἱ λίαν πρᾶνο
 μοι, καὶ δυναστεία πάντα ἀρκρύνει. καὶ
 λονδρῶντες οἱ οἱ τε λαοὶ αὐτοῦ τὸ λογ
 κὸν ἐκείνου, καὶ τῆς δυναστείας ὑπαρκ
 τας ἐκείνου, διὰ τῆς μετὰ ταῦτα λόγου, σὺν
 θεῷ φάναι, δηλώσωμεν. καὶ δὲ τῆς πρᾶντος καὶ
 κοινὰ καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἀνθρώποις δωρεὰς χο

ρηποιῶντα, καὶ μνείοις ὅσοις ἀγαθοῖς τὸ ἡμέ-
τερον περικλύζοντα χεῖρος ὑμνήσωμεν. αὐτῷ
ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα, ἀμήν.

Ὁ δὲ εὖ φρονουῶντας, οὐδὲ τὸ πρῶτον
νηροῖς δουλεύειν δευτέρως λυ-
μνίσκειται. ΛΟΓΟΣ, Η'.

Εἰ γὰρ μὲν οὐκ οἶδα σαφῶς,
καὶ γλώττης χρεία καὶ διανοίας.
μὲν γὰρ τῷ μεγάλῳ οὐ τῷ λόγῳ ἔτι
θεοῖς ἀλλὰ δέχεται πειρασμῶν.
πίφυκε γὰρ πως κινδυνεύειν
εἰ τοῖς λόγοις τῆς πραγματικῆς ἡ δόξα, τῇ γὰρ
τούτων ἀδυναμία καὶ ῥώμη φιλοῦσι κείνην τὰ
πράγματα, οἳ μὴ τῇ φύσει τούτων, ἀλλὰ τῇ
δυνάμει τῶν λόγων προσέχουσιν ἐξελόντες. ἐπεὶ
δὲ τῇ τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει διακρίνεται, οὐκ
ἐμμένει ταύτῃ τὰ τῆς ἐννοίας κινήματα, οὐ
ἀλλ' ἐλογισμένῳ τὰς μικρὰς αὐτῆς καὶ ἐξιτή-
λαιοι ὡς εἰδέναι, ἀλλ' ἐσκόπησα μόνον ὡς εἰδέναι
ὅτι τοῖς εἰδέναι διέλκοι τὴν ἀληθείαν ὡς φῶς,
καὶ δὲ πρὸς ἡλίου τοῖς ἐρρωμένους τὰς ὁφείδους καὶ
μηδενὸς γὰρ σωτηριότου, βοᾷ τῇ ποιητῇ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν προνοία. οὐδὲν οὕτως ἀπαι

κὰς οὐραὶ φῶς δὲ, οὐδὲ μέμψας, ἄξιον πρᾶ-
 σχὼν εἰς ὑπερυγίαν πλὴν γλῶσσαι, τῇ πάν-
 τοθεν φθορῇ φωνῇ, καὶ ταύτην εὐχῶς
 τῆς βεβυσμύοις τῇ ἀχρεΐστων ὥσιν. Οππλὶ
 οὐαὶ καὶ πενία καὶ πολοῦτος αἰαγκαῖα ὧς βίω
 καὶ χρήσιμα, καὶ δουλείαι δέξινά καὶ δεσπο-
 τείαν, καὶ δάπνη πρὸ φαίμακα τοῖς ἔλκεσι
 τῆς ἀμαρτίας, ὃ τῆς ψυχῶν προσήκειν ἰα-
 ρός, τὴν θείαν χεῖρ στωδρῶν ἐχαιότες, ἰκα-
 χῶς ἀπεδείξαμεν. Οππὶ οὐ λαβῶται δουλεία
 τοῖς χρῶμασι, ἀλλὰ καὶ λῖαν τοῦ βουλομέ-
 νοις ὑδρῶν τε, αὐτῆς, τὴν θεῶν φάναι δειχθῆ-
 σιται, ὅσοι γὰρ χεῖς ἐρεῖν ὑπαρχόμεθα. Διὰ
 τὴν μὲν γὰρ τῷ βουλομένῳ, καὶ διὰ τῆς πα-
 λαῶν παραδειγμάτων τοῦ στωδουλοῦν-
 τας ἐξετάσαι, καὶ διαρῶσαι πολλοὺς ἀρετῇ
 φρονήσας, καὶ τὴν δουλείαν θύνοια κοσμοῦ-
 τας, καὶ τῆς μὲν αἰάκης οὐδεομύοις, γνῶ-
 μη δὲ τὸ δέον ἐργασομύοις, καὶ τῆς δεσποτῆς
 πλὴν θεράπειαι περαιρουμύοις, καὶ τούτου
 χεῖρ καὶ ἐλδὲ θείας ἀξιουμύοις, καὶ χρη-
 μάτων πολλῶν κυεῖοις γινομύοις, καὶ τῆς
 λῆς δουλείας τὰ ἐπὶ χεῖρα ὄρεπομύοις. οὐ πα-
 ρέλκον δὲ ἴσως καὶ τῆς πάλαι δεσπολὸς
 ὀλίποις εἰς μέσον παραγαγεῖν, καὶ γυμῶσαι
 τῆς οὐσὲ βείας, ἐκ θεοαυρόν, ὃν ἐκείνοι στωῖ

γαπον, εἰς ἔλεγχον τῶν τῶν δουλείαι διαβά-
 λην ἐπιχειρώντων, καὶ τῆς μείζονος βλασφη-
 μίας ταύτης ἀφορμὴν ποιουμένων, καὶ κατὰ
 τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας ἐν τῷ Θεῷ ἀφείλει τὰ
 βέλῃ τολμῶντων. Παρίτω τοιγαροῦν πρῶ-
 τος ἀπάντων, ὁ πρῶτος Ἀβραάμ τῷ πατριάρ-
 χου διεσέπων. οὐτος τοίνυν ἠνίκα γεγενηκώς,
 ὁ πατριάρχης ὠφθη, τῆς φύσεως ἐν ὁρᾷ
 εἰδώς, καὶ τοῦ βίου ἐτέλεσθ' ὁρῶν, γῆρας γὰρ
 θανάτῳ προοίμιον, πρὶν τοῦ ἡέως ἐντέλλεσθαι, ἵνα καὶ
 καὶ φέρῃ αὐτῷ γυναικὴ προσέταται ἡ ἐν τῷ Γεν καὶ
 οἰκίᾳ σφύλλης, καὶ φέρειν τὴν τῆς αἰαγ-
 καίων συγγένειαν πῆν γύα, ταῖς παλαι-
 αῖς διλογίαις πιστεύων. τῇ καὶ ταῖς ὁ θαυμά-
 σος οὗτος οἰκίτης, πρῶτον μὲν, ἀκριβῶς ἀ-
 παντα βραβάνει τῷ δεσποτοῦ τὰ ῥήματα,
 καὶ τὸν προσφύμενον δεδιῶσθ' ὅρκον, καὶ ἐν
 τῇ ἀπάντων ἐπόπῳ ὁρῶσθ' ὅφθαλμον,
 πυνθάνεται πρῶτον, εἰ δεῖ τὸν υἱὸν εἰς τὴν
 πατρῴαν ἀπαγαγεῖν οἰκίαν, τῷ γυναικὸς τῇ
 ἐκδημίᾳ πῆναι τουμῆναι. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἀ-
 παγορεύσαντος, καὶ φήσαντος μὴ δεῖν ἀπα-
 γειν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ κεκληκότι διαβρεῖν, καὶ
 τοῖς ἐκείνου πηδαλίοις πισυῖν. ἀπαρτὶ μὲν
 ὁ παῖς ἐκ τῆς δεσποτικῆς οἰκίας, πολλοὺς δὲ
 σταθμοὺς ὁδεύσας, εἰς τὴν χαρραὶ ὁρᾷ τῇ ἡμέ-

ρασ' ἤρελντο· καὶ τὰς μὲν χαμήλοισ' ἐκθί-
 ζει, φάρμακον πῶν πόνων τῶν αἰάπαυλας
 προσφέρειν, αὐτὸς δὲ μακρὰ χαίρειν· εἰ πάλι
 οἷς ἐκόμιξε δώροις, καὶ πάσῃ τῇ τῆς πολούτου
 πύριφάνειᾳ, εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτεί-
 νας, εἰς θεὸν ἰκετεύει, περμνήσας τῆς φρο-
 νου γνέσθαι, καὶ κατεγγυῆσαι κόρην αὐτῶν
 τοῖς διαποτικοῖς συμβαίνουσαν ἢ θείαν ἀξίον
 δὲ καὶ αὐτῇ ἐκείνων τῇ ἰκετικῶν ἀκούσαι

Γα. κδ' " ῥημάτων· κύριε χάριτι τῇ κυρίου μου Α-
 βραάμ, ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς ὕ-
 " δατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκόντων τῶν
 " πόλιν, ἐκπερδύσσονται ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ
 " ἔσται ἡ πῦρ θένος ἡ αὐτῶν εἴπω, ἐπικλινόν τῶν
 " ὑδρίαν σου, ἵνα πίω, καὶ εἴπη μοι πίε, καὶ ταῖς
 " χαμήλοισ' σου ὑδρὶθώμαι ἕως αὐτῶν παύσων
 " πίνουσαι· ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου
 " Ἰσαάκ· καὶ εἰ οὐκ ἔγωγε γινώσκω, ὅτι ἐποίησας
 " ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβραάμ· τίς οὐκ ἀ-
 " γάθ' εἶπ' τῆς δυσσεβείας εἰς αὐτὸν, μάλλον δὲ
 " τίς αὐτῷ ἀξίως τῶν εἰρημνίων ἔκασον δυσφημή-
 " σαιεν, ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν κατὰ ταύτην πίσει καὶ σο-
 " φία καὶ δυσσεβείᾳ τῶν δούλων κοσμουμένην· εἰ
 " γὰρ, πάντες ἐβρώσας φράσσοντα, καὶ τῇ τῆς θεᾶς
 " περμνείας τῶν τῆς ἐκδημίας ὑπόθεσις
 " ἀνερτῆσαι, πῶς οὐκ ἀντιβείας ὅτι καὶ θεῶν
 " αἰωτάτω,

τῆς αἰωπάτω, δ' δὲ τῇ τῷ δεσπότου παρρη-
σαι δικαιοσύνη, καὶ δ' τούτου καλέσαι θεὸν
δὲ κοινὸν ἀπάντων θεόν, καὶ δι' ἐκείνον ἐλπί-
σαι τέλος πάντων λήψασθαι τὸν δούλον, καὶ
τὸν ἀέτησιν εἰς πόδας ἀχθήσασθαι, ποίαν
πίστεως ὑποβολὴν καταλείπει, τετυχηκώς
δὲ φησὶ τῆς, διαφιλῆς ἀχρδέδεικται, οὐ γὰρ
αὐτῷ οὐτὼ ῥαδίως ἔτυχεν, εἰ μὴ λίαν ὦν δυνούσ
τῷ δεσπότῃ. τὸν δυνούσιν δὲ, ἡ τῆς ψυχῆς ἐ-
δημιούργησεν ἀρετὴ. ὅτι δὲ πρᾶν πικρὰ τετύ-
χηκεν, ἡ ἰστορία διδάσκει. εἰς γὰρ τῆς δούλης τὸ
τέλος, ἔφθασεν ἡ ῥεβέκη, καὶ δ' τῆς φιλο-
ξενίας ἐπεδείκνυ σημεῖον. καὶ μικρὸν ὕδωρ
αὐτῇ θείσας, καὶ τὰς καμήλας ἀπάσας ποτί-
ζειν ἐπείγεται. καὶ μετὰ πόνου τὸ ὕδωρ αὐ-
τῇ μελὴν, λογικῶν καὶ ἀλόγων. θεράπειν τὸ δέ-
σποτα, ἀνδρίαν ὁμοῦ καὶ φιλανθρώπων ἡδύ-
δεικνυμένη, καὶ τῆς αὐτῷ λόγῳ τῷ δούλῳ ξω-
ρεσθῆναι κόρης, ἀρχέτυπων φαινομένη.
καὶ τῆς ἀβραμαίας οἰκίας ἀξία δεικνυ-
μένη, καὶ τῷ φιλοξενίᾳ κηδεσθῆ, σωμολογοῦ-
σαν κεκτημένη τὸν γνώμην. ὅσον δὲ καὶ ὁ πρὸς
ἐκείνου οἰκέτης ἡγήσεν ἱκετεύων, οὐκ εἶδος, οὐ
μέγεθος, οὐ παρὰ τὸν αὐτοῦ, οὐκ ὁφθαλμῶν
καὶ ἄλλος, οὐκ ὁ φρύων δυνάμειος γρημμάς, οὐ
γλίσσας πόριφαίαν, οὐ πλούτου πόριουσίαν,

Γεν. κδ

ἀλλὰ φιλόξενον γνώμῳ, ἢ πονερόπον, φθί-
 γμα πρῶτον καὶ μέτερον, ἢ τοῦ ἐπικρῆς καὶ φι-
 λαίφρωνον, ἀξιόν τε τῆς δεσποτικῆς οἰκίας,
 τῆς πᾶσι ξένοις ἡνεωγμένης, τῆς εἰδὴ ποικί-
 λα δεχομένης, καὶ πᾶσι περφορούσης τὰ πρὸς
 φορα. ταῦτα ἡγήθησε, ταῦτα ἔλαβε. καὶ οὐδὲ
 οὐδὲς ἀβαρύνεωσ' ἔλαβεν, ἀλλ' ἐτάξων τῆς
 γινομενῶν ἔκαστον, ἰδίῳ φησὶν ἐβούλῃ, εἰ οὐκ
 ὄσκει κύριος τὸ οὐδὲν αὐτῷ, ἢ οὐ. ἐπειδὴ δὲ ἅ-
 παντα εἶδεν ἃ ἡγήθησε σημεῖα, οὐδὲ οὕτως ἔ-
 ὄσκει πρὸ τῆς ὑμνωδίας τῆς μνηστείας τὰ
 σύμβολα, οὐδὲ ὑφ' ἡδονῆς ἡτῆρθεῖς, ἐπελήθη
 τῷ δεσπότῳ. ἀλλὰ τὸ δῶρον βλέπων, βλε-
 πειν ἐπίστευε καὶ τὸν τῷ δώρου διττήρα, καὶ πρὸ
 τῶρον ἐκείνον εἰς δύναμιν ὑμνησεν, εἰθ' οὕτως
 τὸ δῶρον ἔδεξατο. πυθόμενος γὰρ τίς τε εἴη,
 καὶ ἐκ τίνος ἔφυ, καὶ μαθὼν ὅτι βασιλεὺς ἡ-
 μέλει θυγάτηρ, ἔχοι δὲ καὶ καταπληγὴν καὶ
 χιλὸν ταῖς καμῖλαις ἀρκοῦντα, ἀπεύσας
 ὁ παῖς, προσεκύνησε καὶ εἶπεν. οὐλομένης
 κύριος ὁ θεὸς τῷ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς οὐκ
 ἐγκατέλιπε τὸ δικαιοσύνην αὐτῷ καὶ τὸ
 ἀλήθειαν ἀπὸ τῷ κυρίου μου, ἐμέ τε οὐκ ὄσκει-
 κεν εἰς οἶκον τῷ ἀδελφοῦ τῷ κυρίου μου. ἐπει-
 δὴ γὰρ ὧν ἡγήθησεν ἔλαβε πλείονα, οὐ μόνον γὰρ
 ἔδωκεν ἡ κόρη, ἀλλὰ καὶ καταπληγὸν δώσειν

Γεν. κδ

αὐτομάτως ἐπιγχείλατο, καὶ φροφῶν κῆ-
 τῶ καὶ ταῖς καμήλοις πῆξεν ὑπέχετο, καὶ
 τῶν συγγλῶφαι, ἢ οὐκ ἤθεσε μεθ' ὧν ἤθεσε
 εἶδε πᾶσθεῖσαν, ὕμνοις οἷς ἠδύνατο, ἐν τῇ
 χεῖρὶ ἡμείβετο χρηρὴν. καὶ ταῖς θείαις ἐ-
 παγγελίαις, ὧς ἀφ' οὗ δὲ ἐμαρτύρη. διλογη-
 τὸς γὰρ φησι κύριος ὁ Θεὸς τῷ κυρίου μου Α-
 βραάμ. Δίκαιος μὲν γὰρ φησιν ὑπάρχεις, " f. x. 407
 πλείονα ἢ δύσε βῶν ποιούμενος ἀδὲ μέλφαι, "
 καὶ ἐν σὸν μὲν δ' νοῶν οἰκέτην, ἐμὸν δὲ χρῆσθ
 δεσπότην, πάσης ἀξιδν θραπέας. τῶν δὲ
 ἀληθῶν σου τῶν λέγων κηρύττει τὰ πράγμα-
 τα, ἐν παύτῃ γὰρ τὰς ἁποχρίσεις βεβαιούς,
 ὡς τῷ κυρίῳ μου δίδωκας. οὕτως ὑμνήσας τῇ
 μεγαλόδωρον, προσφῶρει τῇ κόρη τῆς μνη-
 σείας τὰ σύμβολα. κῆ κοσμεῖ μὲν χρυσῶ τὰ
 ὠτά, ὡς οὐτε τῶς καὶ μάλα ταχέως τῇ ξείων
 τὰς αἰτήσεις δεχόμενα. κοσμεῖ δὲ τὰς χεῖ-
 ρας ὡς αὐτῶς, ὡς καλῶς ἁποσυργούσας τῇ
 μεγαλοφυχίᾳ τῇ γνώμῃ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τῶν
 οἰκίαν εἰσελήλυθε, καὶ τῶν ἐκείνης γλυνήτο-
 ρας ἐθέσαστο, καὶ τῷ δεσπότην τὰς αἰτο-
 λὰς ἀπεκάλυψε, καὶ τῷ Θεοῦ τῶν ἀδὲ κουρίαν
 ἐγνώρισε, καὶ θραπέας, ὡς πῶς δὴ γνώριμος,
 πλείονα ἀπὸ λαοῦ, ὡς ἀπὸ λαοῦ τῷ δε-
 σπότην, καὶ κεντούμενος ἁπὸ φροντίδων, τῷ

δε από τὴν πῆϊδε, καὶ τὴν οἰκίαν αἰάπαυ-
 λαν τῆς ἐκείνου περτετίμηκε διὰ πείας,
 οὐδαμῶς. ἀλλὰ καὶ τῷ τὴν κόρην φύγενος,
 καὶ τῆς γλυνησαμλίνης, καὶ τῷ τῆς ὠδίνων κοι-
 νωνήσαντος μλῖειν αἰτιβολώντων, ἵν' ὥς ἐκ-
 δημούσης τῆς κόρης πρὸς ὀλίγας γυνῶ ἀπο-
 λαύσωσιν ἡμέρας, οὗτος ἔλεγε, μὴ κατ' ἔχ-
 Γεν. κδ' " με, ὃ ἔκ κύριος δὴ ὠδωκε τὴν ὁδὸν μου, ἐκπύ-
 " ματέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. καὶ
 πανταχοῦ τῷ λύσις τῇ θείᾳ περσητοῖα κοσ-
 μεῖ, καὶ τῆς ἀγαθῶν ἐκείθεν ἔλκει τὴν χο-
 ρηγίαν. καὶ τὰ καθ' αὐτὸν, ἐκείνης αἰάπῃ τῇ
 περμηθείας. τί ἔδωκεν εἰπέ μοι πῆ ἐβλαβέλ-
 ῃ δουλείᾳ; τίς δὲ τῷ ἔλδω διεία τεθραμμείων,
 καὶ ἐπ' ἔλδω διέροις γανειώντ' περγάνοις, το-
 σαύτην ἀρετὴν ἐπίδειξιν ἐποιήσατο; ποῖα δὲ
 τῷ ἄκρας ὄσε βείας ἑποδβολῶν κατ' ἀλε-
 λοίπει; Ἀλλ' ἴσως αὖτις εἴποι τῆς συκεφαν-
 τίας ῥάπῃ ἐν ὠδισαμλίων, καὶ τὰ κατὰ δια-
 βάλλειν διδιδαγμείων, ὥς ἡ τῷ δεσπότου το-
 λοποφία ἔδωκεν οὕτως ἐπαμειβεῖσθαι, καὶ
 πρὸς ἐκείνον ὁρῶν οἶόν τινα κατ' ὀπίρον, εἰλ-
 κυσεν ἐκείθεν τῷ τῆς ἀρετῆς χαρὰ κτῆρας,
 οἱ δὲ πονηροὶς ἐχνηκότες δεσπότας, ἐκμάπτον-
 ται πάλιν ἐκ τῷ ἀρχετύπου τὸ μίμημα, καὶ
 τὰς τῷ πονηρίας ἀπ' ἁρῆς ἐκείθεν λαμβά-

νοντες, ὁρᾷται γίνονται κακίᾳς, εἰς αὐτοῖς
 τοῦ διδασκάλου δεικνύτες. φέρε τίς τινος τὸ
 ψευδὸς αὐτῷ διελέγξωμεν, καὶ δίδωμεν ὡς
 αὐθαίρετος ἢ τῷ ἀρετῇ ἢ τῷ κακίᾳς ἢ κτήσις,
 ἢ τῷ οὐ βουλόμενον οἰκέτην κακίᾳς συζῶν, οὐ
 δεῖς αὐτὸν πονηρὸς ἀναγκάσειε διαπύθισθαι. ἀγέ-
 ρω δὲ εἰς μέγαν ὁ θειότατος Ἰωσήφ, ὁ τῷ μὲν
 γυναικὸς ἐκείνης ἑκγονος, τῷ δὲ πατεράρχῳ
 Ἀβραάμ ἀχρόνος, εἰ ἦεν, εἰ ἀκμῇ, εἰ ὥρα (τῷ
 γὰρ ὥραν ἡ ἀκμαιοτόρα, τὸ ἑαυτὴν γυγνῆναι) εἰ
 ἦεν μὲν ἢ τῷ ἡλικίᾳς, εἶχε δὲ τὸ αἴθερος τῷ χρό-
 νου, ὥρα δὲ λάμπων κατὰ τὸ σῶμα, λαμπρο-
 τῶρα εἶχε τῷ σώματος τὴν ψυχῇ. ἐπὶ δὲ
 τοῦ δὲ ἦεν τῷ πατρὶ, καὶ λίαν ἐράσμιος, οὐχ
 ὡς ὁ φίλοντος μόνον, ἀλλ' ὡς ἢ τῷ ἑαυτοῦ συμ-
 βαίνων, ἢ τῷ πατρί, ἀρετῆς ἐκμαχοῦς
 ὑπάρχων. οὗτος ἐπειδὴ τοῦ ὀνείρου εἶδεν ἐ- Γεν. λζ
 κείνοισι, καὶ τῷ πατρὶ διηγήσατο τῷ ἀδελ-
 φῶν ἀκούοντων, πωλεμεῖται μὲν οὖν οὗτος ὑπὸ
 τῷ φθόνου, καὶ δέχεται λοιδορίαν, ἃς ὁ φθό-
 νος ἐβλήθη. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντος, οἱ
 τῷ ὀνείρων τὴν δύκλῆσαν οὐκ εἰσέγκόντες, ἀφελ-
 κνούμενον πρὸς αὐτὸν τὸ μισθόκιον διασάμε-
 νοι, αὐτῷ ἐχρῆστο μὲν ὡς θῆρος ἀγρίῳ ποιμνίῳ
 κεχωρισμένῳ, καὶ τῷ τῷ ποιμνίῳ κηδεμο-
 νίᾳς γεγνημένῳ. καὶ μύτε τῷ πατρὶ τὴν

τούτοις ὠραῖοι μᾶλλον, ἢ ὧς ἀλλὰ λαμ-
 πρυνομένην. ἐν τούτοις ὁ ταύτης ὕψος, ἅπερ δὴ
 Γεν. κη' ταύτης ὕψος ὁ μέγας Ἰακώβ, εἴκοσι διέτέλε-
 κθ'. λ'. τῆς τῆς ἀκτίνος λυπηρὸν ἀνεχόμενος. καὶ ὕ-
 πνου κόρον λαβεῖν οὐδὲ νύκτωρ διασπόμενος.
 καὶ τὰς ρύτου δὲ γαμετάς, δι' αὐτὰς καὶ τῶν
 πόνων ρύτων ἠνέχετο, πρὸ βατὰ νεμούσας
 ἐν ταῖς ἰσορῖαις διέσκομεν. καὶ οἱ τούτου δὲ
 μβ'. παῖδες, κτηνοτρόφοι, τῆσαν, καὶ αὐτοὺς γοί,
 καὶ ποιμνίους, καὶ πολλαπλάσιον τῆς οἴκε-
 τῆς ὑπερμελίωντες πόνον. καὶ ὁ θεϊότατος δὲ
 μωυσῆς, πρὸς ἀκόντα ἐπὶ τῇ ὁδοῦ διέτέλεσε
 Πράξ. ζ' βιοτεύων ἐν φόβῳ. καὶ ἡ τούτου δὲ γαμετὴ
 ἰδρίας οὐσα θυγάτηρ, πρὸ βατὰ νέμουσα, καὶ
 τῆς ἀδίκων ποιμνίων, διὰ τὸ ρύτου βουθείας
 ἀπαλλαγεῖσα, τὴν μνησίαν ἐδέξατο. ἀλλὰ
 γὰρ πᾶσι τὸν μνησθῆναι ἐν λόγῳ, καὶ πάντας
 εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὴν θείαν γραφὴν ὅτι μὲν πό-
 νων τῆ βίου διχοσπαρμόντας τὸν δίαυλον. Εἰ
 τίνων οὐκ οἴκετ' ἴδιον, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς
 ἴδιον ἐκ ποιεῖν, ἵνα χάριν τῆς δουλείας διὰ
 τῶν πόνων καὶ τιποῖς; τῆς μὲν γὰρ πόνων οἱ
 δοῦλοι, κοινωνοὶς ἐχρῆσθαι τῶν δεσποτάς, τῶν
 δὲ φρονέοντων, τοῖς δεσποταῖς οὐ κοινωνοῦσιν.
 εἰ δὲ ὁ μὲν πόνος κοινὸς δούλων καὶ δεσποτῶν,

ἡ δὲ φροντίς ἰδίᾳ τῆς δευτέρᾳ, πῶς οὐ μα-
 κρείσις κείνομεν τὸν τῆς φροντίδων ἀπλη-
 λαγμοῖσις, ἀλλὰ τοῖς ἀθλίοις ἐγκαταλείπο-
 μεν; Ἐπειδὴ τοίνυν ἀνέκρεα εἰδέχῃ καὶ νταῦ-
 θα τῆς τῆς ὁλῶν κηδεμόνος ἡ πένοντα, φέ-
 ρει τῆς εἰρημνίων ἐκαστον εἰς ἐν στωαζαζόντες
 αἰα κεφαλαιωσώμεθα τε, καὶ σαφεστέρα
 αὐτῆς τὴν κατανόησιν προκωλύμεθα. ἀπεδεί-
 ξαμεν οὖν, ὡς μίαν ἐξ ἀρχῆς ὁ ποιητὴς ἐ-
 δημούργησε φύσιν, καὶ ταύτην ἀντιφουσίῳ
 λόγῳ τετίμηκεν. εἴτα ὅτι εἰς οὐδὲν αὐτῇ τῷ
 αὐθαρέτῳ τῆς γνώμης χρησάμεν ἡ ἐξέτασις
 τῆς χεῖρος, εἰς μυρία τὲ πολλὰ μελετημάτων ἐξέ-
 κληκεν εἶδη. ἔδει τοιγαροῦν νόμοις αἰα καὶ ἴ-
 σαι τῆς ἀμαρτίας τὴν ῥύμιν, οἱ δὲ νόμοι τῆς
 ἡθάρτων ἐδίων. διηρέθη τοίνυν αἰα καὶ ἴσος
 διχῇ τῆς αἰθρώπων ἡ φύσις. καὶ οἱ μὲν ἄρ-
 χιν ἐτάχθησαν, οἱ δὲ ἀρχιστὴν ὑπακούειν,
 ἵνα τῆς νόμων ὁ φόβος, καὶ τῆς ἀρχόντων ἐ-
 δέος, τὴν πολλὴν τῆς κακίας καταπαύσῃ φο-
 ρά. ἀρχιστὴ τοιγαροῦν πόλεων μὲν, ἀρχον-
 τες. κωμῶν δὲ, κηδεμόνες. στρατηγῶν, στρα-
 τεύας. καὶ τούτων δὲ, καὶ κείνων, οἱ βασιλεῖς.
 τῆς νηὸς, ὁ κυβερνήτης. τῶν ἀθλητῶν, οἱ παι-
 δοτεῖσαι. ὁ γραμματεὺς, τῆς μερακίων. ὁ
 σκυρτόμος, τῆς φοιτητῆς. ὁ χαλκοτύπος ὁ

σαύτως τῆς παρ' αὐτῷ μαθεῖν βουλευμένης
 τῷ τέχνῳ. ἄρχει τοι γαροῦν καὶ τῆς οἰκίας
 ὁ δεσπότης. οὐτε γὰρ οἶόν τε δεσπότης δίχα
 πρὸ τῆς καλῶς οἰκίας, καὶ μαρτυροῦσιν αἱ
 πύττων ἐσθνημίαι, πάντα πασιν ἐρημούμε-
 ναι. ταύτην τὴν ἡγεμονίαν ἐχοῖσι καὶ τ' ἄγ-
 γέλων οἱ δὴ μοι. διδασκόμεθα γὰρ ὑπὸ τῆς
 θείας γραφῆς, ὡς οὐκ ἄγγέλους ἔχει μόν-
 οισ', ἀλλὰ καὶ ἀρχαγγέλους οἰκητορας ὁ
 ὑπὸ κεφαλῆς ἡμῶν οὐρανός. καὶ οἱ μὲν περ-
 σατένοισιν, οἱ δὲ ὑπακούουσιν, οἱ δὲ καὶ ἔπα-
 ρατομίαις ἐλδοῦθρον οἰκοῦσι χωρίον. καὶ ἡ σω-
 μάτων καὶ παιδῶν ὑπὸ ἑτέρα φύσις, ταύτην
 οὐκ ἡρνήθη τῷ τάξιν, ἀλλ' οἱ μὲν δι' παιδῶς
 ὑπακούουσιν, οἱ δὲ κοσμίως ἡγεμονόουσι. τί
 δυσχεραίνεις αἰθερωπε, παρ' αἰθρώποις βλέ-
 πων, εἴθι πολλὰ πᾶσι δ' χειρὸν ἡρώπῃ, τὸ ἄρ-
 χον, καὶ δ' ἀρχόμενον; οἶον γὰρ τι φάρμακος
 ἀλεξίηκον τοῖς τῆς αἰομίας ἐλκεσι τῷ τ'
 ἀρχόντων οἰκονομίαις ποιητῆς ἐπιτέθηκεν.
 ἄρχει καὶ παίδων πατήρ, καὶ παιδένει ὅθι
 παῖδας ἀκολασάνοντας, καὶ ἐπαινεῖ σω-
 φρονοῦντας. ἄρχει καὶ παιδίων ὁ διδάσκα-
 λος, καὶ τῆς ὁμόφυτος οἰκῆς. καὶ τῆς οἰκῆς
 ὁ δεσπότης. ὅθι μὲν δύνουτέροις ἀφ' οὐχόμε-
 νος, καὶ πμῆς ἀξιδν, καὶ ἐλδοθείας πολλά

κῆς, τὸ δὲ νῶθεῖς καὶ ἡκουρθεῖν εἰδιόμε-
 νοις παιδύων, καὶ ἡλαυθαγαθίαις διδάσκων.
 ταύτην τὴν τάξιν καὶ τοῖς ἱεροῦσιν δίδωκεν
 ὁ τῆς ὅλων θεός. καὶ τὸ μὲν, ἰδρῶσύνης ἡξίω-
 σεν. τίς δέ, τὴν τούτων ἡγεμονίαν ἐπίστευσε.
 καὶ ἄλλα δὲ εἶδεν ταγματῶν ὑπ' ἐκείνοις πε-
 ποίηκεν. Εἰ δὲ βλέπων εἰοῖοις τῆς δεσποτῆς,
 ἄραν ὁμοῖς, καὶ λίαν ἀκολάστοις, καὶ ἑνάσ-
 τῆς ἀρχόντων δώροισι ἀπεμπολοῦντας δὲ δέ-
 κατον, πρὸς τῇ αἰεὶς καὶ τὴν ἀνιπλοῖαν ὠδί-
 νεις, ἐπὶ σου περλαμβαίω δὲ πονηρὸν τὸ δια-
 νοίωσ' τόκον, καὶ φημί. ὥς τοῖς τριούτοις οὐχ
 ὁ θεός τὴν ἡγεμονίαν ἐπίστευσε, ἀλλ' ἡ τ' ἀρ-
 χιμῶν πονηρία τὴν κύτων ἀρχὴν ἐπεσπᾶ-
 ῖτο. ὅνησιν γὰρ αὐδεμίαν πρὸς τῆς οὐ κα-
 λῶς εἰσηγησαμῶν ἐλκῦσαι θελήσαντες, ἀλ-
 λά τῇ μοχθηρίᾳ τῆς φύτου τὴν ἐκείνων διδα-
 σκαλίαν ὑβρίζαντες, τῆς θείας ἐπιμελείας
 σφᾶς αὐτὸν ἀπεσέριξαν. εἴτα τῆς θείας γυ-
 μνωθείας οἰκονομίας, τῆς τοιούτων ἡγε-
 μόνων ἀπῆλυσαν, ἵνα τῇ πείρᾳ τῆς χειρό-
 των εἰς μνήμην ἔλθωσι τῆς κρηττόνων, καὶ τῇ
 καλῆς καὶ ἀγαθῆς ἐκείνων ἐπιμνησθῶσι πα-
 δαγωγίας. οὐρίσκομεν δὲ τὸν τῆς ὅλων θεοῦ
 δι' ἑωδὸς βολὴν τὴν τῆς ἀνθρώπων πονηρίας
 τὰς ἡνίαις ἐδόντα πολλάκις, καὶ φέρεσθαι

τῆς ἀνθρώπων ὡς αὐτὴ δέλωσι συγχωροῦντα
 τὸ γένος. καὶ ᾧ ἡμᾶς αὐτὸς διὰ τῆς περὶ τοῦ
 Ζαχ. ια' » διδάσκων, καὶ πρὸς τὴν Ἰσραὴλ ἔλεγε. καὶ εἶπον.
 » οὐ ποιμαίνει ὑμᾶς. ὁ ἀρχιερεὺς σου, ἀρχιερεὺς
 » τῶν. καὶ τὸ ἀρχιερεὺς σου, ἀρχιερεὺς σου. καὶ τὰ κα
 » τὰ λοιπὰ. καὶ περὶ τῶν ἐκείνων τὰς σάββας τῆς
 » πλεονεξίας αὐτῆς. καὶ τοιγαροῦν ἀρχόντων πο
 νηρῶν ἡγουμένων, καὶ διὰ τῆς ὁμῶν καὶ
 πικρῶν οἰκίας κυβερνήτων, τὸν τῆς ὁμῶν
 πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ τῆς βίου μετὰ το
 λῆς, καὶ τῆς τῆς ἐξουσίας ἐλλατῆς, ἵλεώ τε
 ποιῆν, καὶ ὡς ἐπικουρίαν ἐξείρειν, καὶ θέρ
 μως ἡμετέραν τὴν τῆς καὶ τοῦ δυσκολίας με
 ταβαλεῖν. Ὅτι γὰρ ὑπακούειν ἑαδίως τοῖς
 ἐλλείπειν αὐτῶν ἐπιβολουσιν, ἀγαθὸς τε ὢν, καὶ
 ἐλεῖν πεφυκὸς, μᾶλλον δὲ ἐλεῖν τυγχέ
 νων πηγῇ, αὐτὸς μαρτυρῶν οὕτως ἡμετέρου
 Ησα. vii. » σὺν ὑποχούμενος καὶ λίαν. ὅτι καλέσεις,
 » ἐπὶ δὲ σου ὑπακούωμαι. ἐπὶ λαλοῦντος σου
 » ἐξω. ἰδοὺ πάρεμι. Ὅτι δὲ οὐδὲ οἱ λίαν πρᾶνο
 μοι, καὶ δυναστεία πάντα ἀρκέσει. καὶ
 λονφκίσαντες οἱ οἱ τε λωβᾶσθαι τὸν τὸ λογι
 κὸν ἐξουσίαν, καὶ τῆς δύσεβείας ὑπάρχειν
 τας ἐξουσίας, διὰ τῆς μετὰ ταῦτα λόγου, σὺν
 δεῶ φάναι, δηλώσει. καὶ δὲ τῆς πρὸντος καὶ
 κοινὰς καὶ ἰδίαν τοῖς ἀνθρώποις δωρεὰς κα

ρητοῦντα, καὶ μύθοις ὅσοις ἀγαθοῖς τὸν μέ-
 τρον περικλύζοντα γένος ὑμνήσωμεν. αὐτῷ
 ἡ δόξα εἰς αἰῶνα, ἀμήν.

Ὁ δὲ τοῦτον φρονούωντας, οὐδὲ τὸ πρῶτον
 νηροῖς δουλεύειν διώποντας λυ-
 μένεται. Λόγος, Η΄.

Εἰς αὐτὸν μὲν οὐ οἶδα σαφῶς,
 καὶ γλώττης χρεία καὶ διαλοίας.
 πρὸς μέγα λιν οὐ τω λόγῳ ἔσθ'
 δεῖν αἰετὶ δεῖν πειραμένῳ.
 πέφυκε γὰρ πῶς κεν διαλύειν
 ἐν τοῖς λόγοις τῆς πραγμάτων ἡ δόξα, τῇ γὰρ
 ῥύτων ἀδενεία καὶ ῥώμη φιλοῦσι κείνην τὰ
 πράγματα, οἳ μὴ τῇ φύσει τούτων, ἀλλὰ τῇ
 δεινότητι τῶν λόγων προσέχειν ἐξέλονται. ἐπὶ
 δὲ τῇ τῷ λόγῳ δέσειας διατάμει διαρρήσας, οὐκ
 ἐμέτρηται ταύτη τὰ τῆς ἀνείας κύνματα, οὐ
 δι' ἐλογισμὸν τὰς μικρὰς αὐτῆς καὶ ἐξι τῆς
 λουσι δύνανται, ἀλλ' ἐσκόπησα μόνον ὅτι δὴ λέν
 ὅτι τοῖς εἰδέναι θέλωσι τὸ ἀληθεύειν τὸ φῶς,
 καὶ ἀπὸ τῆς τοῖς ἐρῶμενοις τὰς ὁφείας καὶ
 μηδενὸς γὰρ σωτηροῦντος, βοᾷ τὸ ποιῶν
 καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡ πρόνοια. οὐδὲν οὕτω ἀπαι

κὸς θραύει αἶθλιον, οὐδὲ μέμψας, ἄξιον πρᾶ-
 τῶν εἰς ὑπεργίαν τὴν γλῶσσαν, τῇ πάν-
 τοθεν φόρομλῃ φωνῇ, καὶ ταύτην εὐχῶς
 ρίς βεβυσμείοις τ' ἀχρείων ὥσιν. Οἱ μὲν
 οὖν καὶ πενία καὶ πολυτοσ αἰαγκαῖα ὅβριον
 καὶ χρήσιμα, καὶ δουλείαν δέξιναι καὶ δεσπο-
 τεῖαν, καὶ δάπνρ πινὰ φάρμακα τοῖς ἔλκεσι
 τῆς ἀμαρτίας· ὁ τῆς ψυχῶν προσήνεκτα
 εὖρος, τὴν θείαν χάριν σωδρὸν ἐχρήκοτες, ἰκ-
 τῶς ἀπεδείξαμεν. Οἱ οὐ λαβῶται δουλεία
 τοῖς χρωμείοις, ἀλλὰ καὶ λίαν τοῦ βουλομέ-
 νοις διόρχετῃ, αὐτίκα τὴν θεῶφάναι δειχθῆ-
 σαι, τοῦτο γὰρ χεῖς ἐρεῖν ὑπερχόμεθα. Διὰ
 τὸν μὲν γὰρ τῷ βουλομλῷ, καὶ διὰ τῆς πα-
 λαῶν παραδειγματῶν τοῦ σωδουλοῦν-
 τας ἐξετάσαι, καὶ θεωρῆσαι πολλοὺς ἀρετῇ
 φρονήσαντας, καὶ τῶν δουλείαν ἐννοίᾳ κοσμοῦν-
 τας, καὶ τῆς μὲν αἰάγκης οὐδεμλῶς, γνῶ-
 μη δὲ τὸ δέον ἐργασμλῶς, καὶ τῆς δεσποτῆς
 τὴν δεσπείαν περαιομλῶς, καὶ τούτου
 χάριν καὶ ἐλθὺν θεῖαν ἀξιουμλῶς, καὶ χρη-
 μάτων πολλῶν κυρίως γνομλῶς, καὶ τῆς
 λῆς δουλείας τὰ ἐπίχειρα ὁρεπομλῶς. οὐ πᾶ-
 ρέλκον δὲ ἴσως καὶ τῆς πάλαι δεδουλοκότῃ
 ὀλίποις εἰς μέσον παραγαγεῖν, καὶ γυμνώσαι
 τῆς οὐσεβείας ἐκδησαυρόν, ὃν ἐκεῖνοι στυγ-

γαπον, εἰς ἔλεγχον τῶν τῶν δουλείαι διαβάλλ
 λην ἐπιχειρώντων, καὶ τῆς μείζονος βλασφη
 μίας τῆς τῆς ἀφορμῆς ποιουνέων, καὶ κατὰ
 τῆς τῆς θεοῦ περὶ αὐτῶν ἀφαιρέσει τὰ
 βέλῃ πολυμένων. Παρίτω τοιγαροῦν πρῶ-
 τος ἀπάντων, ὁ πρῶτος Ἀβραάμ ὁ πατριάρχ
 χου δευτέρων. οὗτος τοίνυν ἠνίκη γεγενημένος
 ὁ πατριάρχης ὡφθη, τῆς φύσεως ἐν ὁρῶν
 εἰδώς, καὶ τῆς βίου ἐτέλει ὁρῶν, γῆρας γὰρ
 θανάτῳ περὶ αὐτὸν ἡγήσας ἐπέτελλο, ἵνα
 καὶ φέρῃ αὐτῷ γυναικὶ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ γενεᾷ
 οἰκίᾳ φυλῆς, καὶ φύγειν τὴν τῆς αἰαγ-
 καίων συγγένειαν πῆν γένος, ταῖς παλαι-
 αῖς δὲ λογίαις πιστεύων. τῆνικαὶ ταῦτα ὁ θαυμά-
 στος οὗτος οἰκέτης, πρῶτον μὲν, ἀκριβῶς ἀ-
 παντα βιάσθαι τῆς δεσποσύνης τὰ ῥήματα,
 καὶ τὸν προσφορέμενον δεδωῶν ὁρῶν, καὶ ἐν
 τῆς ἀπάντων ἐπὶ τῇ ὁρῶν ὁφθαλμῶν,
 πυνθάνεταί πρῶτον, εἰ δεῖ τὸν υἱὸν εἰς τὴν
 πατρὸς ἀπαγαγεῖν οἰκίαν, τὴν γυναικὶς τῇ
 ἐκδημίᾳ πῆναι τουμίνας. τῆς δὲ Ἀβραάμ ἀ-
 παγορεύσαντος, καὶ φήσαντος μὴ δεῖν ἀπα-
 γειν, ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ κεκληνόντι διαβῆναι, καὶ
 τοῖς ἐκείνου πηδαλίοις πισδεῖν. ἀπαίρει μὲν
 ὁ παῖς ἐκ τῆς δεσποτικῆς οἰκίας, πολλοὶς δὲ
 σταθμοῖς ὁδεύσας, εἰς τὴν χαρραὶ ὁφείτῃ ἡμέ-

ρασ' πρεχλίνω· καὶ τὰς μὲν χαμήλαια καθί-
 ζει, φάρμακον τῶν πόνων τὴν αἰάπαυλας
 προσφέρειν, αὐτὸς δὲ μακρὰ χαίρειν· εἰπὼς
 οἷς ἐκόμιξε δώροις, καὶ πάσῃ τῇ τῷ πολούτου
 πδριφανείᾳ, εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτεί-
 νας, ἐν θεὸν ἱκετεύει· περμνήσας τῷ φροῦ-
 μου γινέσθαι, καὶ κατεγγυῆσαι κόρην αὐτῶν
 τοῖς δεσποτικοῖς συμβαίνουσαν ἢ θεσιν· ἄξιον
 δὲ καὶ αὐτῆς ἐκείνων τῆς ἱκετικῶν ἀκούσαι
 Γεν. κδ' » ῥημᾶ των· κύριε γὰρ φησι τῷ κυρίου μου Α-
 » βραάμ, ἰδοὺ ἐγὼ ἔσκηκα ὑπὸ τῆς πηγῆς τῆς ὕ-
 »δατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκόντων τῶν
 » πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ
 » ἔσται ἡ πῦρ θένος ἡ· αὐτὸς ἐγὼ εἶπω, ἐπικλινόν τῶν
 » ὑδρίαν σου, ἵνα πίω, καὶ εἴπῃ μοι πῆ, καὶ ταῖς
 » χαμήλαισ σου· ὑδρεύθωμαι ἕως αὐτῶν παύσων
 » πίνουσαι· ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου
 » Ἰζάκ· καὶ εἰδὼς τὸ γινώσκειν, ὅτι ἐποίησας
 » ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβραάμ· τίς οὐκ ἀ-
 » γαθὴ εἶπεν τῆς δυσσεβείας ἐν αἰσρά, μάλλον δὲ
 » τίς αὐτῷ ἄξίως τῶν εἰρημνίων ἔκασον· ἀφ' ἡμῶν
 » σαιεν, ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν κατὰ ταῦτα ἐν πίσει καὶ σο-
 »φίᾳ καὶ δυσσεβείᾳ τῶν δούλων κοσμουμλίων· ἐ-
 » γὰρ, πᾶσιν ἐρῶσθαι φράσσεντα, καὶ τῷ τῷ θεῷ
 » περμνείας τῶν τῆς ἐκδημίας ὑποθέσιν
 » αἰαρτῆσαι, πῶς οὐκ ἀνσεβείας ἐστὶ καὶ θείας
 » αἰωτάτω,

τῆς αἰωνιότητος, ὃ δὲ τῇ τῷ δευτέρου θαρσύνου-
σαι δικαιοσύνη, καὶ ὃ τοῦτου καλέσαι θεοῦ
ἐν κοινὸν ἀπάντων θεόν, καὶ δι' ἐκείνον ἐλπί-
σαι τέλος πάντων λήψασθαι τὴν δύχλιν, καὶ
τὴν ἀήτησιν εἰς πόρρω ἀχθήσασθαι, ποίαν
πίσεως ὑποβολὴν καταλείπει, τετυχηκώς
δὲ ὧν ἡγήσασθαι, θεοφιλεῖς ἀχθὲς δεικνύει, οὐ γὰρ
ἀλλ' οὐτὼ ἐκείνους ἐτυχεν, εἰ μὴ λίαν ὦν ὀνόματι
τῷ δευτέρῳ. τὴν ὀνομασίαν δὲ, ἡ τῆς ψυχῆς ἐ-
δημιούργησεν ἀρετὴ. ὅτι δὲ πρῶτον τετύ-
χηκεν, ἡ ἱστορία διδάσκει. εἰς γὰρ τῆς δύχλης τὸ
τέλος, ἐφθασεν ἡ ἑβέκη, καὶ ὃ τῆς φιλο-
ξενίας ἐπεδείκνυσι σημεῖον. καὶ μικρὸν ὕδωρ
ἀκτινθεῖσαι, καὶ τὰς καμήλους ἀπάσας ποτί-
ξαι ἐπείγεται. καὶ μετὰ πόνου τὸ ὕδωρ ἀι-
μαμλίν, λογικῶν καὶ ἀλόγων θηραπέυει τὸ δί-
ψος, ἀνδρίαν δὲ μοῦ καὶ φιλανθρωπικὴν ἀντι-
δεικνύμεν, καὶ τῆς ἐν τῷ λόγῳ τῇ δύχλης ζω-
γραφήσεως κόρης, ἀρχέτυπων φαινομένων.
καὶ τῆς ἀβραμαίας οἰκίας ἀξία δεικνύ-
μεν, καὶ τῷ φιλοξενίᾳ κηδεσθῆναι, σιωπολογου-
σαν κεκτημένην τὴν γνώμην. ὅσον γὰρ καὶ ὁ πρὸς
ἐκείνους οἰκίτης ἡγήσασθαι ἰκετεύων, οὐκ εἶδος, οὐ
μέγεθος, οὐ παρὰ τὸν αὐτοῦ, οὐκ ὁφθαλμῶν
καὶ ἄλλος, οὐκ ὁφρύνων δι' αὐτοῦ γρημμάς, οὐ
γλίσσας πόριφαίαν, οὐ πλούτου πόριουσίαν.

Γεν. κδ

ἀλλὰ φιλόξενον γνώμῳ, ἢ πονερόπον, φθί-
 γμα πρᾶον καὶ μέτερον, ἢ θεὸς ἐπεικὴς καὶ φι-
 λαίφρων, ἀξίον τε τῆς δεσποτικῆς οἰκίας,
 τῆς πᾶσι ξείνοις ἡνεωγμένης, τῆς εἰδὴ ποικί-
 λα δεχομένης, καὶ πᾶσι περφορούσης τὰ πρὸς
 φορὰ. ταῦτα ἡγήθησε, ταῦτα ἔλαβε. καὶ οὐδὲ
 οὐθὺς ἀβραάμιν ὡς ἔλαβεν, ἀλλ' ἐτάξαν τῶν
 γινομένων ἐκείτων, ἰδεῖν φησὶν ἐβούλῃ, εἰ οὐκ
 ὤκνε κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὐ. ἐπειδὴ δὲ ἄ-
 παντα εἶδεν ἡγήθησε σημεῖα, οὐδὲ οὕτως ἔ-
 ὤκνε πρὸ τῆς ὑμνωδίας τῆς μνησείας τὰ
 σύμβολα, οὐδὲ ὑφ' ἡδονῆς ἡτήθη εἰς, ἐπελήθη
 τῶν δεδοκότων. ἀλλὰ τὸ δῶρον βλέπων, βλε-
 πειν ἐπίστευε καὶ τὸν τῶν δώρων διητήρα, καὶ πρὸ
 τούτου ἐκείνον εἰς δύναμιν ὑμνησεν, εἰδ' οὕτως
 τὸ δῶρον ἐδέξατο. πυθόμενος γὰρ τίς τε εἶναι,
 καὶ ἐκ τίνος ἔφυ, καὶ μαθὼν ὅτι βασιουὴλ
 μὲν ὄβρι θυγάτηρ, ἔχοι δὲ καὶ καταγωγήν καὶ
 χιλὸν ταῖς καμήλαις ἀρκούντα, ἀπεύσας
 ὁ παῖς, προσεκύνησεν καὶ εἶπεν. ὁ λογιζόμενος
 κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβραάμ, ὃς νῦν
 ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν
 ἀλήθειαν ἄρ' τοῦ κυρίου μου, ἐμέ τε ὁ ὠκνῶ-
 κεν εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. ἐπει-
 δὴ γὰρ ὧν ἡγήθησεν ἔλαβε πλεονάζον, οὐ μόνον γὰρ
 ἔδωκεν ἡ κόρη, ἀλλὰ καὶ καταγώγον δώσειν

Γεν. κδ

αὐτομάτως ἐπηγείλατο, καὶ τροφὴν καὶ
 τῷ καὶ ταῖς καμύλοις πῆξεν ὑπέχετο, καὶ
 τῷ συγγλίσαν, ἢ οὐκ ἤθεσε μεθ' ὧν ἤθεσε
 εἶδε πῶς χεῖσαν, ὕμνοις οἷς ἠδύνατο, ἐν τῇ
 χεῖρὶς ἡμείβετο χρηρὸν. καὶ ταῖς θείαις ἐ-
 παγγελίαις, δ' ἀφ' οὗδε ἐμαρτύρη. δὴ λυγ-
 ρὸς γὰρ φησι κύριος ὁ Θεὸς τῷ κυρίου μου Α-
 βραάμ. Δίκαιος μὲν γὰρ φησὶν ὑπάρχεις,
 σωλίσονα τ' ὅσε βῶν ποιούμενος ἡδὴ μέλαιν,
 καὶ ἐν σὸν μὲν δὲ νοῦν οἰκέτην, ἐμὸν δὲ χρυσὸν
 διαπότην, πάσης ἀξιδν θραπείας. τῷ δὲ
 ἀλυσθαι τοῦ τῷ λῶν κερύττει τὰ πράγμα-
 τα, ἐν παύτ' γὰρ ταῖς ἁποχίσεσι βεβαίοις,
 αἷς τῷ κυρίῳ μου δίδωκας. οὕτως ὑμνήσας τ'
 μεγαλόδωρον, προσφέρει τῇ κόρῃ τῆς μνη-
 σείας τὰ σύμβολα. καὶ κοσμεῖ μὲν χρυσῷ τὰ
 ὦτα, ὡς δὲ πῶς καὶ μάλα ταχέως τ' ἐξείων
 τὰς αἰτήσεις διεχέμενα. κοσμεῖ δὲ τὰς χεῖ-
 ρας ὡς αὐτῶς, ὡς καλῶς ἁπορρογούσας τῇ
 μεγαλοφυίᾳ τ' γνώμῃ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τῷ
 οἰκίᾳ εἰπελήλυθε, καὶ τῷ ἐκείνης γλυνήτο-
 ρας ἐδείκνυτο, καὶ τῷ διαποτὸν τὰς ἐπιτο-
 λὰς ἀπεκάλυψε, καὶ τῷ Θεοῦ τῷ ἡδὴ κυρίῳ
 ἐγνώρισε, καὶ θραπείας, ἅτε δὴ γνώριμος,
 σωλίσσης ἀπὸ λαυσε, ὡς ἀπὸ πλάθῃ τῷ δι-
 αποτὸν, καὶ κεντούμενος ἁπὸ φροντίδων, τ'

L. X. 452

δε από τὴν πῆϊδε, καὶ τὴν οἰκίαν αἰάπαυ-
 λαν τῆς ἐκείνου περτεπίμηκε διὰ πείας,
 οὐδαμῶς. ἀλλὰ καὶ τῷ τὴν κόρῳ φύαντος,
 καὶ τῆς γλυνήσαμίνης, καὶ τῆς τῆς ὠδίνων κοι-
 νωνήσαντος μλίειν ἀποβολούτων, ἵν' ὡς ἐκ-
 δημούσης τῆς κόρης πρὸς ὀλίγας γυνῶν ἀφ-
 λαύσωσιν ἡμάρσας, οὗτος ἔλεγε, μὴ κατέχευ-
 Γεν. κδ "με, ὅτι κύριος διώδωκε τὴν ὁδὸν μου, ἐκπέμ-
 "ψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. καὶ
 πανταχοῦ τῷ λόγῳ τῆς θείας περσητορίας κοσ-
 μεῖ, καὶ τῆς ἀγαθῶν ἐκείθεν ἔλκει τὴν χο-
 ρηγίαν. καὶ τὰ καθ' αὐτὸν, ἐκείνης αἰάπιδος
 περμηθείας. τί ᾄδον εἰπέ μοι πῆ ἐβλαψεν
 ἡ δουλεία; τίς δὲ τῷ ἐλθόντι τῆς τετραμμείων,
 καὶ ἐπ' ἐλθόντι τῆς γανειῶν τῷ περσάνοις, το-
 σαύτην ἀρετὴν ἐπίδειξιν ἐποίησατο; ποίαν δὲ
 τῷ ἀκρᾶς δισεβείας ἑποδβολῶν κατὰ λε-
 λοίπει; Ἀλλ' ἴσως αὖτις εἴποι τῆς συκοφαν-
 τίας ῥάπιδον ἀδίσταμίνων, καὶ τὰ κατὰ δια-
 βάλλειν διδασκαλίων, ὡς ἡ τῆς δεσπότης τοῦ
 λοποφίας ᾄδον οὕτως ἐπαιδευθεῖσιν, καὶ
 πρὸς ἐκείνον ὁρῶν οἶόν τινα κατόπτηρον, εἰλ-
 κυσεν ἐκείθεν τῶν τῆς ἀρετῆς χαρὰς τῆρας,
 οἱ δὲ πονηροὶς ἐχθροὶς δεσπότης, ἐκμάπτον-
 ται πάλιν ἐκ τῆς ἀρχῆς τὴν τοῦ μίμημα, καὶ
 τὰς τῷ πονηρείας ἀπὸ τῆς ἐκείθεν λαμβά-

νοντες, ὁρᾷ γὰρ τὰ γίνονται κακίασ', εἰς αὐτοῖς
 τοῦ διδασκάλου δεικνύτες. φόβειν αὖ τὸ
 ἡεῦδός αὐτῷ διελίγξωμεν, καὶ δείξωμεν ὡς
 αὐθαίρετος ἢ τῷ ἀρετῇ ἢ τῷ κακίᾳσ' ἢ κτῆσις,
 ἢ τῷ οὐ βουλόμενον οἰκέτην κακίᾳ συζῆν, οὐ
 δεῖς αὖ πονηρὸς ἀναγκάσειε διαπότῃσ'. ἀγέ-
 ατω δὲ εἰς μέτρον ὁ θειότατος Ἰωσήφ, ὁ τῷ μὲν
 γυναικὸς ἐκείνης ἐκγονος, τῷ δὲ πατεράρχῃ
 Ἀβραάμ ἀχρόνος, εἰ ἦεν, εἰ ἀκμῇ, εἰ ὥρα (τῷ
 γὰρ ὥραν ἢ ἀκμαιοτῶρα, τὸ ἔαρ τυγχάνει) εἰ
 ἦεν μὲν ἢ τῷ ἡλικίᾳσ', εἶχε δὲ τὸ αὐτὸς τῷ χρό-
 νου, ὥρα δὲ λάμπων κατὰ τὸ σῶμα, λαμπρο-
 τῶρα εἶχε τῷ σώματος τῷ ψυχῇ. ἐπὶ δὲ
 σοσ δὲ ἦν τῷ πατερί, καὶ λίαν ἐράσμιος, οὐχ
 ὡς ὁ φίλοντος μόνον, ἀλλ' ὡς ἢ τῷ τρόποις συμ-
 βαίνων, ἢ τῇσ' πατρῷας ἀρετῆς ἐκμαγεῖος
 ὑπάρχων. οὗτος ἐπειδὴ τοῦ ὀνείρου εἶδεν ἐ- Γεν. λζ
 κείνοισ', καὶ τῷ πατερί διηγήσατο τῇσ' ἀδελ-
 φῶν ἀκούοντων, πωλεμεῖται μὲν οὖν τὸ
 τῷ φθόνου, καὶ δέχεται λοιδορίαν, ἃς ὁ φθό-
 νος ἐβλήθησε. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντος, οἱ
 τῷ ὀνείρων τῷ δὲ κληρίαν οὐκ εἰς γόνους, ἀφελ-
 κνούμενον πρὸς αὐτὸν τὸ μεράκιον δικασμέ-
 νοι, ἀδελφεοὶ μὲν ὡς θῆρος ἀρνίῳ ποιμνῆς
 κεχωρισμένῳ, καὶ τῇσ' τῷ ποιμνίῳσ' κηδεμο-
 νίασ' γεγυμνωμένῳ. καὶ μῦτε τῷ πατρὸς τῷ

πολιαι ἀειδοῦντες, μήτε δ' ἡγεῖσθαι οἰκτεῖραν
 τες καὶ δάπνρ πνὶ βακκτηρία ᾧ νέφ σκηλεπτό
 μνων, μὴ τῶν τ' φύσεως οἰκονομία, μὴ τ' συγ
 γλνείας δ' δίκαιον, μὴ τῶν τ' εἴξουσ ταυτότη
 τα, μὴ τ' ἡλικίας δ' ἄορον καὶ κακίας ἀπεί
 ρασον, μὴ τῶν ἀκούσιον ὡς εἰ ὀνείροις ἡγεμο
 νία, καὶ τ' σκιάς ἀπάσης ἀδρανεύσαν τέως
 ἀρχῶν, ἐπιχείρησαν μὲν ἑναυτ' τέως πᾶσιν
 ναί σφαγῇ, καὶ μαῖναι τὰς χεῖρας αἵματι
 συγγλνικῶ. εἴ τα τῷ Ρουβὶμ ἀπαγορεύσαν
 τος τῶν σφαγῶν, καὶ φυγεῖν τῶν κηλίδων ταύ
 την πᾶρακελεύσαντες, εἰ λάκκῳ ἐνὶ βραχύν
 αὐτ' κατακρύψαντες χρόνον, ἀπεμπολοῦσι
 μικρὸν ὕδρον ἰσμηλίταις ἐμπόροις, καὶ δι
 ραπίνοισι τῇ πράξει τ' φόνον, οὐδὲ βλέπειν
 αἰετόμενοι τὸν κατ' ὅσον ἡγεμονοῦσαντα.

84. τοιαύτας τριζαφουῶν δίκας ἑστὶν εἰνπνίαις
 τίσας ὁ Ἰωσήφ, ὅτε ὁ μὲν εἰς τὰν Αἴγυπτον,
 ἀφ' ὧν δίδεται δὲ πάλιν τῷ Γενεφρῇ, ἀρχιμά
 χειρος δὲ ἦν οὗτος τῷ βασιλέως. ἀλλὰ καὶ
 ταῦτα γινόμενος, τῶν πατρῶων ἐλδοθῆναι
 ἐφύλαξε, καὶ τῶν τῆς περιγόνων ἀγλῆσαι ἀ
 κήρατον διετήρησε, καὶ οὐ συμμετέβαλε ᾧ
 καὶ τῶν γνῶμην, οὐδὲ ταῖς συμφοραῖς ἡ
 κολουθεῖ ἡ τῆς φρόνων εἰς ἀλλαγὴν, οὐδὲ καὶ δά
 πρὸ χρόαν εἰς ἄλλαξε τῶν περὶ αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ

ἢ βίον ἀμείψας, καὶ ὅς ἐλον θεΐας εἰς δου-
 λείαν μετεπισὼν, ἀδὴ τῆς περτέρας ὀρήρειο
 γνώμης, κὴ λέγων ὁ ποιῶν κὴ πράττων, περλάμ-
 πουσαν εἶχε τὴν αἰδῶ τῷ μετόπῳ. τούτου
 χάριν καὶ παραινίκα τιμῆς ἀπάσης ἀξιοῦ-
 ται, καὶ τῆς δεσποτικῆς οἰκίας ὅς οἱ αἰκας
 ἐγχειρίζεται. καὶ τοῖς μὲν δεσπότης, τὴν δὲ
 νοικῶν. τοῖς δὲ ὁμοδούλοις, τὴν ἀδιέκικαια διε-
 τέλει περσφῶν. καὶ πρὸς ὅς τελευτηκότας
 δὴ γνώμων γινόμενος, τῆς ἰθυομελίων ἐποιεῖ
 τὴν περσῆκουσαν ἀδιμέλειαν. καὶ ἦν τούτοις
 καὶ κείνοισ' ἐπὶ δόξας. σύμμετρον γὰρ τῇ ἀρε-
 τῇ τὴν χάριν θεοῦ ἐδέχετο, μᾶλλον δὲ πολ-
 λαπλασίονος τῶν πόνων ἐσβέπει ὅς καὶ ποῖς.
 ὅς ὅσον ὅσα αὐτὸς ἐποιεῖ, κύριος δὴ ὁδοῦ ἐ-
 ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ἀλλὰ πάλιν αὐτὸν εἰτε-
 λῶν, ἐτόρος διεδέξατο κλύδων, καὶ τὴν τῆς
 δουλείας τελευμῖαν, χαλεπωτόρα πάλιν
 ἐδέξατο ξάλη. καὶ τὸ μὲν ἔλιπεν αὐτὸν κῦ-
 μα, τὸ δὲ κατέλαβε. καὶ ὅς τοῦτων κὴ πνυ-
 μάτ' κὴ κυμάτων ὁδοῦν, ἀβάπτισον τὸ σκά-
 φος διέσωσεν. ἦν γὰρ ὡς εἴρηται νέος, τῇ ἀκμῇ
 τῇ ἡλικίας κοσμούμενος, οἷον τιανθὸς τῆς κα-
 λύκων περκύβαν, ὅς ἰούλοις ἔχων ἀδὴ τὴν
 γλῶσσαν καὶ ἀπὸρ βαδίζοντας, κὴ σεφαίου δι-
 κῶν παρφαῖν τακτιοῦντας. ἀλλὰ γλῶσσαν ὁρα-
 σ-

Θείς, κοσμιότητι μεμίχμεν, ἐλθὼν δὲ καὶ
 κραμμίσιν, αἰδῶ τοῖς μετώποις ἔχων ἐγκα-
 θημέν, πειθὼ τοῖς χείλεσιν ἐμὲ ξάνου(α)λ-
 ταῦθ' ἢ δέσποινά διηνεκῶς ὁρῶ(α), δὶον ὠφέ-
 λειαν εἰπεῦσθαι ἀρύ(α)σθαι, εἰς δ' τῆς ἀκολα-
 σίας βάραθρον εἰπέσεν. ὥς δὲ τῇ ὕλῃ τῆς
 θεωρίας, εἰδοθὲν τῆς ἐκθυσμίας ἡ φλόξ εἰς
 ὕψος ἡγείρετο, καὶ ὁ λογισμὸς παρὰ πύκνυν
 αἰνῶν μὴ ἡττασβέσας, μέγιστον ὕδατος
 τὴν πυρὰν γινομένῳ, οὐκέτι ἰσχυε σβέσαι,
 θηνικαῦτα σύμμαχον τὴν καὶ δειαν λαβοῦ-
 σα, σαγηνού(α)ν λόγιον ἐπειράθη τὸ νέον. ὥς δὲ
 κρεῖττον ἐφαίνετο τῆς δικτύων τὸ θήραμα, καὶ
 ῥαδίως εἶς παλὴν τας ὑπὸ ῥεπὴν σάλι-
 νας, καὶ οὐδ' ὀπίσθινον πρὸς ἡνέκε λόγιον ἐ-
 ταρκευόσθαι καὶ ἡδονὴν κεχρωσμένον, ἀπὸ λθον
 ἀπὸ πρᾶκτι καὶ αἰόνητοι, θηνικαῦτα λοιπὸν
 τοῖς λόγοις ἐρῶσθαι φράσσας, ὅτ' ἔγωγε προσφέ-
 ρω τὴν πείραν, καὶ σύμμαχον λαβοῦσα τῆς
 θαλάμῳ τὴν ἐρημίαν, κατέχει τὸν νέον, δοῦ-
 λον αὐτὸν τῷ πατρὶ, ἀλλ' οὐδ' ἀπὸ τὴν νομί-
 (α)α. ὁ δὲ τῇ μὲν τῆς αἰθρώπων οὐκ ἐξάρρη-
 σεν ἐρημίαν, ἐν δὲ παντὰς ὑπὸ πόντα ὀφθαλ-
 μὸν ἐθεώρει. καὶ οὐτε τὴν δουλείαν ἐκ τῶν
 ἐλαβον, οὐτε τὴν ἐκείνης ἐδεῖσε δεσποτεῖαν,
 οὐτε τῆς συμφορᾶς δ' μέγιστος, ἥς ὑπέμεινε,

λοπξάμενος, ἀφείναι τὰς τῆς παθῶν ἡδέλη
 σενήνισσας, ὥς οὐδενὸς ἐφορῶντος τὰ αἰθρώπι
 να, καὶ ποινῶν ἀπαιτοῦντος τῶν ἀδικεῖν περὶ
 ρουμλίοισι. ἀλλ' αἰτέταξε τὸν λογισμὸν καὶ δου
 λείας, καὶ δεσποτείας, καὶ βίου μετεβολῆς, καὶ
 ὡδὶ θυμίας ὁρμῆς, καὶ ἡλικίας πρὸς πολυμέ
 νης, καὶ λόγους πιθανοῖς καὶ κοτίλλοις δούλων
 πρὸς δεσποίνης προσφορομλίοις, καὶ κατηγόρων
 ὁρμήας, καὶ πρὸς δοκωμλὴν συκοφαντίας, καὶ μυ
 εῖαις ἐν τεῦθεν συμφοραῖς φνομλίας. καὶ πρὸς
 τὸν τοῖς τῆς δουλείας νόμοις χεῖρην εἰπὼν,
 καὶ τὴν τῆ συμβούλου καὶ διδασκάλου τα
 ξιν ἀναλαβὼν, γίνεται σωφροσύνησ σωήγο
 ρος καὶ ἀκολασίας κατήγορος. καὶ τῇ πρεσβυ
 τέρῃ ὁ νέος, καὶ τῇ δεσποίνῃ ὁ δοῦλος, καὶ τῇ
 αἰσθρὶ στωεξδυγμείῃ, καὶ τὴν ὡδὶ θυμίας δυ
 νόμους ἀναπρωλαῖναι δυναμλὴν, ὁ γάμου ζυ
 γὸν οὐδέπω δεξάμενος, ἀλλὰ σφοδρὰς δεχό
 μενος τῆς ὡδὶ θυμίας τὰς πρὸς βολὰς, πρὸς
 σωφροσύνησ προσφῶρει πρὸς αἰνεσιν. ἀξίον δὲ
 καὶ αὐτῆς ἐκείνων τῆς ἰδρῶν τῆ σωφρονος ἐ-

- » πακοῦσαι ῥημάτων. Εἰ ὁ κύριός μου φησὶν οὐ γὰρ. λθ
 » γινώσκει οὐδὲν δι' ἐμὲ ἐν ᾧ οἱ κωαὶ τῆς, καὶ πάν
 » τα ὅσα ὅσιν αὐτῆς δίδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
 » μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, οὐδέ
 » ὑφαίρεται οὐδὲν ἐμῷ πωλῶσού, ὅτι δὲ σὲ

„ γινώσκῃς αὐτὴ εἶναι . καὶ πῶς ποιήσω εἰ ῥῶ
 „ μα τὸ πονηρὸν ὄψιν ; ἡμαρτηκὼς ἔσμαι εἰς αὐ
 „ τὸν τῷ Θεοῦ . οὐ βλέπεις φησὶν ὃν ἐλέπω .
 σὺ μὲν γὰρ μεθύεις τῷ πάθῃ , ἐγὼ δὲ ταύτης
 οὐκ ἐδεξάμην πλὴν μέθῃ , ἀλλ' ὁρῶ τὸν τοῦδε
 τῷ παντὸς κυβερνήτην , ὁρῶντα τῷ γινομενῶν
 ἔκαστον . οὐ γὰρ ἐπέχεισιν ἐκείνον τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἃ βούλεται θεωρεῖν ὁ σοφός , καὶ τοῖχος ,
 καὶ θύραι κεκλεισμέναι . οὐδὲ τῆς νυκτὸς εἰ
 ξοφάδες , ἐμπόδιον γίνεται τῇ θεωρίᾳ . οἷδεν
 οὗτος σαφῶς , καὶ τὰ τῆς διανοίας κύματα ,
 καὶ περὶ τῆς ὠδίνων ὅσον λόποις ἔξυκυρομένοισι
 ἀκείβως θεωρεῖ . ὄψιν ὁρῶν , δειμαίνω καὶ δέ-
 σσειν , καὶ ὑβείσαι τὸν γάμον οὐκ ἀνέχομαι ,
 τῷ φύσεως πλὴν πηγῇ , τῷ εἰς τὸ βίον εἰσόδου πλὴν
 θύραν , διὸν οὐκ ἀπέλιπε τῷ ἀνθρώπων εἰς γέ-
 νος , εἰς οὐκ ἐὰν σβεσθῇ τῷ θανάτῳ πλὴν φύ-
 σιν , ἀλλὰ τῇ φυτουργίᾳ νικᾷ τὰς τῷ τέμνον
 τος χεῖρας , καὶ πᾶσι γίνεται τῇ βλάστῃ τῆς
 τῷ ἀμῶντος σφεπένης , ὅς εἰς αὐτὸν μιμῆται μὲν
 πλὴν τῷ χειμῶνος ληθείαν αἰαφαινόμενον , καὶ
 τὰ ἑσπέρειον γυμνούμενα πάλιν ἀμωμε-
 νήτα . ἐδέξω ξυγὸν ὡς γυναι ; σέργε τὸν ξυ-
 γόν . μὴ διαρρήξεως πλὴν ξόλυλλω , μὴ δὲ τὰ ἐκ-
 τὸς , πᾶσι σκόπει , ἀλλὰ τῷ ὁμοξύνῳ πείσε-
 χε . σὺν ἐκείνῳ τῆς γεωργίας ἑλκὸν ἐτάχης

εἰς ἄροτρον. μὴ ἐπιμάσης γαμηλίου νόμου, καὶ
 φύσεως ὄρου, μὴ δὲ ὑβείσης δύνην ἑπὶ θεοῦ
 τεπιμηλύνῃ. ἐτέρων δεσπόζειν ἐτάχθεις, μὴ
 γλῆν δούλῃ τῆς ἡδονῶν, μὴ καὶ θυβείσης τῇ πο-
 νηρᾷ ταύτῃ δουλείᾳ τῷ δεσποτεῖαι, μὴ ταῖς
 αἰσθᾶσι ποδώδεσι ἑδιδυμίᾳσ' κυνέας τῆς ψυ-
 χῆς ἀρφύνης, μὴ δὲ ἀλλάξεως τῷ τάξει,
 μὴ δὲ ἀφέλῃ τῷ ἡγεμονίᾳ τῆς λογισμῶν,
 μὴ δὲ ταῖς ἡνίᾳσ' ἐγχειρίσης τοῖς πάθεσιν. ἐπὶ
 μὲν οὖν καὶ σὲ βούλομαι τῷ πάθει εἰλᾷ δι-
 ραὴν γλυνέωσαι, εἰ δὲ οὐ πείθῃ, οὐδὲ δίλεις ἀ-
 παλλαγῆναι τῆς μέθης, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι μεῖν
 οὐκ ἀνέξομαι, εἰ σῶμα γὰρ δοῦλος, ἀλλ' οὐ τῷ
 ψυχῇ ἐγλινόμην. μυσαῖτόμαι δὲ ἄλλως τὸ
 τῷ πράγματι ἀδικεῖν. πολλὰς ὑμῖν διόρει
 σίας ὀφείλων ὧς κεκτημένη, οὐκ ἀνέξομαι θῆσ
 ἐναντίοις τὸν δεσπότην ἀμείψασθαι. ἀργυρῶ-
 νητος γὰρ ὢν, τῆς οἰκογενῶν περτελίμηναι.
 καὶ χεῖς καὶ πρῶν εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑμε-
 τέραν οἰκίαν, ἀπάντων ταῖς ἡνίᾳσ' ἐδεξά-
 μην. ἀπάντων με τῆς κατὰ τὴν οἰκίαν καθε-
 μόνα κεχειροτόνηκεν ὁ δεσπότης. καὶ εἰ νεώ-
 νητον αἰσθᾶν, ἡγεμονοῦν ἀπάντων ἐκέλευ-
 σε. σὲ μόνῳ εἰσὼ τῆς ὁρῶν τῆς δεσποτεῖας
 πεποιήκε, τῷ γάμου ὅς ἐστι νόμος αἰδοῦμενος.
 ποίοις τοίνυν ὀφθαλμοῖς ἴδω τὸν οὕτω πε-

ἡμικόντα, τοιούτους αὐτὸν ἀμειψάμενος; βδε
 λυρὸν ὦ κεκτημένη, λήθῃ χαρίτων καὶ δούργε
 σίων ἀμνημοσύνη. χαλεπώτοδρον δὲ τούτων
 καὶ λίαν παγχαλεπον, ἀδικία. καὶ ἀδικία
 τοιαύτη κατ' δούργετον γινομένη. φυλάτῃν,
 οὐκ ἐπιφνέταί χέλω τῷ δεωότη του τὰ κτήμα
 τα. οὐ γίνομαι ληστὴς αἰτὶ φύλακος ἀσφα
 λούς. οὐχ ἂν πῶμαι τῷ ἔξω τῷ εἰνὶ δεωο
 τείας μεμνηκότων, οὐδὲ μιμοῦμαι Ἀδάμ
 τὸν περπάτορα, ὅς τῷ φυτῷ λαβὼν ἀπάν
 των τὴν ὄρουσίαν, εἰς ἐκεῖνο τὴν χεῖρα ὀξέτει
 νει, ὃ περ ἐκ τῆς αὐτῆς δεωοτείας ἐτύγ
 χανε, καὶ τῷ εἰς ἀδὴ θυμῶς, τῷ ἀπάντων
 ὀξέπεισε. Τοιαῦτα ὁ δεῦλος ἐκεῖνος περὶ τὴν
 πονηρὰν δέωοιναν ἐκείνῳ διέξφισι. καὶ οὐτε
 ἡ δουλεία αὐτὸν ἐλωβήσατο, οὐτε τῆς δεωοί
 νης ἡ πονηρία. μᾶλλον δὲ καὶ ἐδείξει αὐτὸν,
 ὥς περ χρυσὸν, ἢ λίθον λαμπερότορον. Ἐπειδὴ
 δὲ λέγων οὐκ ἐπεισε, καὶ βιαθεὶς ἀπέφυγε, καὶ
 τοῖς μάπον εἰφασ γυμνὸς ἀπεπήδησε, μόνῳ
 ἔχων τῆς σωφροσύνης τὴν ἀμπεχόνῳ. οὐ γὰρ
 ἡ σὺνθε καὶ ἀπὸ Ἀδάμ μετὰ τὴν πᾶν ἀβασ
 σιν, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος περὶ τῆς πᾶν ἀβάσεως
 ποδὶ τὴν γύμνωσιν τῷ σώματος διάδισιν,
 ταύτην ἔχων οὗτος ὀξελήλυθε. τῇ καὶ τα
 συκοφαντεῖ μὲν ἐκεῖνη, καὶ πείθει τ' αἰδρα,

καὶ σωφροσύνης ἐπίβουλον καλεῖ τὸν ταύ-
της πόμαχον. ὁ δὲ σιγῶν δέχεται τῷ δευπό-
του τὴν ψῆφον, καὶ οὐκ αἰέχεται τ' δευπό-
της γυμνάσαι τὴν πονηρίαν. ἀλλ' ἔλθο βε-
βαιῶσαι τῇ σιγῇ τὴν συκοφαντίαν, ἢ τὴν τ'
ᾠδὶ βουλῆς ἐξηγήσασθαι βραγυδίαν, καὶ δευπο-
τικῶν προφανῶς ἀκολασίαν ἐλέγξει. συμ-
βουλὴν μὲν γὰρ ἢν ἔδει, προσηνεῖται. ἀλλ' ὥς
πρὸ ἐρύμῳ ἀλοῖς, καὶ τῷ δικάζοντι μὴ συμ-
παρῶν, μὴ δὲ τ' κατηγόρου ἀκούων, τὴν ἐξε-
νεχθεῖσαν πτωρίαν ἐδέξατο, καὶ δὲ δεσμωτή-
ριον ὧς κει, καὶ τῆς κακούργουσι συνεδεσμεῖται,
καὶ πάντα γυναικῶς ἐφύρε τὰ δεινά. καὶ τὸ
πυκνὸν τῆς συμφορῶν καὶ ἐπάλληλον, τὴν τ'
ψυχῆς οὐκ ἐλήστευσε γνώμῳ, οὐδὲ τὴν αἰ-
σθεῖσθαι αὐτῆς εἰς δειλίαν μετέβαλε. τοσαύ-
την δὲ εἶχε καὶ τοῖς δεινοῖς εὐφροσύνην καὶ θυ-
μηδίαν, ὥς καὶ τῶν ἄλλοις δεσμώτας ψυχα-
σθεῖν. καὶ εἰ ἀδημονοῦντας ἐώρα, πᾶμυθού-
μενος διετέλει. τεκμηριῶ γὰρ πολλάκις τὴν
τῆς ψυχῆς διάθεσιν, τῆς προσώπων ἡδέσις,
καὶ σωδιαπείθεται τοῖς τῆς ἐννοίας κινήμα-
σιν, οὐ χροᾶ μόνον προσώπου, ἀλλὰ καὶ κίνη-
σις ὀφθαλμῶν, καὶ ὀφρύων σωμαγωγίαι καὶ
αἰεσις. καὶ τὴν μὲν τῶν θυμοδιδῶν ἐπανάστα-
σιν, εἰς βλαστὸν τῆς ὀφθαλμῶν ᾠδισμαίνε-

τὸ δὲ χαροπὸν τῆς ἀθυμίας, αἰτῆς βλεφά-
 ρων παραδηλοῦσι σελίδες, ὁρᾷ χαζόμενοι τὸ μὲ-
 διάμα. τὰς δὲ φροντίδας, ἡ τῆς ὀφρύων κα-
 τὰ τὸ μέσον ἀνιήτεται σύνοδος. ἐν δὲ τίφον;
 ἡ τοῦτων αὐτῶν, ἥ δ' αὖ ὡς ἀμυλαιοδὴς ἀνα-
 γώρησις. Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ πλεῖστα τῶν ψυ-
 χῶς κινήματων ἐν τοῖς περσώποισι παραδη-
 λοῦται, ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος ἀθλητὴς, οἷόν τι
 σιν ἀγγέλοις τῆς ψυχῆς χρώμενος τοῖς περ-
 σώποισι, τοῦ ἀθυμοῦντας διετέλει ψυχαγω-
 γῶν. καὶ ποτε διασάμενος δύο τῶ βασιλέως οἰ-
 κέτας ἀθύμους διακεκμηλίοισι, τόν τε ἀρχινο-
 γρόν, καὶ ἐν ἀρχιπρωτοῖον, ἀμαρτημάτων
 γὰρ ἐν ἐκέν ἐκείσε καθεύχοντες, ἀμφοῖν πέρ-
 σεισι καὶ πυνθάνεται, καὶ τῆς ἀθυμίας τῆς
 ἀπίου αἰδρῶν, αἰθρῶτος τοσαύταις πι-
 ρικλυζόμενος συμφοραῖς, ἀχρόνος μὲν τοῦ
 Αἰραάμ, ἕκτονος δὲ τῶ Ιαάκ, ὅς δὲ τῶ Ια-
 κώβ, πάντων αὐτῶν περσφιλέστατος, φωτὸς
 δίκην ὁρώμενος, ἀφορμὴ θυμηδίας. ὑπάρ-
 χων, εἰς δουλείαν μετὰ πρῶν, καὶ ταύτην ἑξο-
 μείας τῆς συμφορᾶς, οὐ βαρβαρῶν ἱνῶν
 ἀγρίων δρενάλων εἰληχότων, ἀλλὰ ἀδελ-
 φῶν φθόνου δεδουλοκότων, καὶ οὐδὲ ἀδικίας
 ἱνὰ δεικνύων, ἀλλὰ τοῦ ὀνείρου ἐφόδον
 εἰς δυσμείας εἰληφότων, οὐδὲν πύτων, εἰς

διαίσεις εὐληφόντων, οὐδὲ τὰ μὲν τὴν δου-
 λείαν συμβεβηκότα, καὶ τὸν ποδὶ σωφροσύ-
 νης λόγῳ, καὶ τὴν μὲν τὴν νίκῃ κατὰ δι-
 κὴν καὶ τὴν αἰτὴν σεφαίων τιμωρίαν, καὶ αἰτὴν
 ἀνὰ ῥήσεων δεσμωτήριον, προσήκον τὸν ἄλλοις
 ἀδικοῦντας πῆνυον, καὶ τῆς σωδεσμο-
 τῶν ἐπυνθάνοντο, λέγοντες. τί ὅτι τὰ πρόσωπα
 ὑμῶν σκυθροπαθήμερον; τῆς δὲ φησὶν τῶν
 ὀνείρων ἐωρακέναι, καὶ τῇ τῆς ὀρμυείας ἐν Γεν. μ.
 νοίᾳ κυκλῶσαι τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐξ ῥήνυσεν
 ὁ θεὸς ἐκεῖνος αἰὲρ τῆς ὀνείρων ἀκούσας, οὐδὲ Γεν. λζ
 ὠλοφύρατο τῆς οἰκείων ἀναμνηθεὶς συμφο-
 ρῶν, οὐδὲ ἀφῆκε δάκρυον ἀγένητες, οὐδὲ ἀνὴ-
 μοξε, καὶ τὴν πατρῶν τὴν τραγωδίαν εἰς μέ-
 σον πῆνυον. μάλλον δὲ οὐκ ἐγέλασε μέγα,
 ὀνείρων ἀκούσας, ὧν δ' ἑστῶτος τέως περφα-
 νῶς ἐδεώθη, οὐδὲ ἔφησε πρὸς τὸν δεσπότην,
 ἀγνοεῖτε τὴν ὀνείρων ὡς ἔοικεν ὁ φίλος δ' ἑσ-
 τῶς, ἀπεύρατοι τῆς τύτων ἀπάτης, ὡς εἰκός,
 ὑπάρχοντες, τὴν τούτῃ ὀρμυείαν ποθεῖτε;
 ἐπὶ δὲ τὴν πείραν ἔχων διδάσκαλον, κατὰ γε-
 λαῖ ὑμᾶς τούτων πῆνυον, οὐδὲν γὰρ οὐρι-
 μωύουσιν ἀληθείς, ἀλλὰ τὰναιτία πάντα
 τῇ ἀληθείᾳ περιέποιον. ἢ λίσσα τὴν ἀδελφῶν
 ἡγεμονοῦν, καὶ τῆς πατρῶας ἀρετῆς οἰκίας
 ὀνείροις πιστεύσας ποτὲ, καὶ οὐ μόνον τῆς ἡγε-

μονίας οὐκ ἔτυχον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐλδοθρίας
ἐκπεσὼν, δοῦλος ὁ ταλαίπωρος ἐχθρόμηνῃ καὶ
οὐδὲ δουλούων ἐξ οὐρίων ἠνέχθην, ἀλλὰ καὶ
ταῦτά με μείλεις περιπεσὼν δικυμίας, δεσμο-
τήριον οἰκεῖν αἰσθάνομαι. μὴ τοίνυν ὑμᾶς τα-
ρατῇ τωσάν ἀνυκτερινὰ φαντασίαι. ἀλη-
θείας πόρρω τυγχάνει τῶν οὐείρων τὸ γέ-
νος. οὐδὲν τούτων οὐκ εἶπεν, οὐκ ἐκείνησιν ὁ
χρυσάκος ἐκείνος αἰὲρ, ἀλλὰ φησὶ περὶ αὐ-

Γεν. μ'. » τοῖς. οὐχὶ δὲ τῷ θεοῦ ἡ διαστροφὴ αὐτῶν

» ὅτιν, ἀπαγγεῖλατε ὅσω μοι. καὶ πανταχοῦ
τὸ θεῖον ὄνομα πᾶσι φέρεται, καὶ τούτῳ τὴν τε ψυ-
χὴν ὁμοῦ καὶ τὸν λόγον κοσμεῖ. καὶ τοῦ λέ-
γων εἶναι τὴν ὁρμηναίαν, καὶ ταυτοῦ ὁρμῆς ταύ-
της, ὅτε δὴ θεῖον ἑαυτὸ καὶ ταυτοῦ ὁρμῆς νεῶν.
ὁ δὲ ἡρμῆνδρε, καὶ τὰ αἰνιγματώδη, καὶ σιω-
σκιασμοὶ ἐγγύμνου. καὶ μετὰ δὲ τέλος τῷ ὁρ-

Γεν. μ'. » μινείας τῷ ἀρχινοχόω φησὶν. ἀλλὰ μνή-

» ὁρμῆς μου, ὅταν οὐ σοὶ γένηται, ὅτι κλοπῇ ἐκ

» λάπην ἐκ γῆς ἐβράειον, καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα

» οὐδὲν κακόν, καὶ ἐβράειον με εἰς τὴν λάκκον

» τῷ οἴκου τούτου. καὶ οὐδὲ τῇς αἰσθάνης ἐγκα-

λεσάσης τὴν τῇς ἀδελφῶν ἐγγύμνωσε πονη-

ρίαν, ἀλλὰ περὶ πονηρίας δεικνύει δὲ τὴν κλο-

πῆς ὁρμῆς, καὶ τῷ ὁρμῇ δοῦλον πεποιθηκό-

τας, λόγῳ πῶν οἰεῖν οὐκ ἐνέχεται, ἀλλὰ αἰσθάν-

τῇ φύσεως

τὴ φύσεως συγκαλύπτει τὴν ἀδικίαν, οὐ μόνον
 δὲ τὴν τῶν ἀδελφῶν χειρὸν εἰσενεγκεῖν οὐκ
 ἠθέλησεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν δεσποίνης τὴν πονηρίαν
 τοῖς ἀγνοοῦσι δῆλόν πεποίηκε. καὶ τοσαύτην
 αὐτῷ σωειδῶς λαγνείαν, ἀκολασίαν, φεῖ-
 δος, συκοφαντίαν, ἀδιβουλίαν. τοῦτ' μὲν οὐ-
 δὲν εἰς μέδον τῇ ἡγᾶν, ἀπὸ τῶν δὲ μόνων πε-
 ρὶ αὐτῶν τὴν ἀρχολογίαν εἰσήνεγκεν. ὅτι κλο-
 " πῇ, φησὶν, ἐκλάπην ἐκ γῆς ἐβραίων. καὶ ὧδε
 " οὐδὲν κακὸν ἐποίησα. καὶ ἐνέβαλόν με εἰς τὴν
 " λάκκον τῆς ὀχυρώματος τούτου. βλέπε ῥημά-
 των φιλοσοφίαν. βλέπε διανοίαν μεγало-
 φυχίαν. βλέπε φρόνημα ἀδούλων καὶ ἀκα-
 τὰ πᾶν. βλέπε ψυχὴν τὴν αὐτὴν αἰεῖ.
 καὶ μήτε ἐν δυνάμει ἐπαίρομεν, μήτε ἐν
 δυσκολίαις ταπεινούμεν, ἀλλὰ πάντα
 γελῶσιν καὶ τὰ λυπηρὰ τῶν βίου, καὶ τὰ τῶν
 πνῶ, μόνον δὲ ἀρετῶν θαυμάζουσιν, καὶ τὰς
 τὴν μετρίαν ἀποδίδουσιν. τί τοίνυν ἢ τὴν
 δεσποίνης ἐλυμήνατο ἐδιδυρία; τί δὲ αὐτὸν ἢ
 ἐκείνης ἐβλάψε πονηρία; μὴ οἶνω δόξῃς βλά-
 βῶν εἶναι δούλων τῇ δεσποτῇ τὴν μοχθηρίαν,
 δυνατὸν γὰρ καὶ πονηροῖς δεσποταῖς δουλεύον-
 τας, φυγεῖν παντὶ δυνάμει τὴν πονηρίαν τὴν μί-
 μῃσιν. ὅτι δὲ οὐ δεσποτεῖα πονηρίας διδάσκα-
 λος, οὐτε πλοῦτος κακίας δημιουργός, βλέ-

Γεν. μ^ς

περὶ τῶν αὐτῶν τῶν μετὰ δουλείας ἀπαλαττόμε-
 νον, καὶ τῶν βασιλείας τὰ δὲ ὑπὸ τὰ λαμβάνον-
 τα, καὶ τῶν θρόνοις οὐκ ἐπαρόμνον, ἀλλὰ τῶν
 ἀρχῶν ἡ πότι κεραυνώτα, καὶ τῶν ἡγεμο-
 νίων κηδεμονίαν δεικνύτα. καὶ τῶν ἀδελφῶν
 ὁρῶντα μετὰ, φόνον ἀρτίοντας, οὐ φονῶντα
 δέ. καὶ τῶν μετὰ οὐκ εἰρων αἰάμνησκόμενον, τοῦ
 δὲ φόνου τῶν οὐκ εἰρων ὑπὸ λαλῶνόμενον. ὁ μετὰ
 ἢ λιμὸς τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰλ-
 κυσει, ἡ δὲ χρεία προσκινεῖν ἡνάγκαζεν ἀνο-
 οῦντας τῶν προσκινούμενον. οἱ δὲ πολεμῆσι-
 τες ὄντες, ὅτε τῶν ἀδελφῶν βουλυσάντων ἐπερ-
 ελάμβανον. καὶ οἱ τῶν οὐκ εἰρων χάριν τῶν ἀδελ-
 φῶν ἀποδοῦναι, ἵνα μὴ προσκινώσωσιν ὡς προ-
 εἶπον οἱ οὐκ εἰρων, τῇ πράξει τῶν προσκινώσιν
 καὶ πεσούσιν. πράξεις γὰρ, ἐδούλουσε. δου-
 λούσας, συκοφαντίαν ὑπέμνε. συκοφαντη-
 θεῖς, ὥς κησε δις μαθήριον. καθέρχεται, τοῖς τῶν
 βασιλείας οἰκέταις τῶν οὐκ εἰρων ἡρμηνεύσει.
 ἐκεῖθεν γίνεται τῶν βασιλείων γνώριμος. ἀπαλ-
 λάττει δουρὺν μένον ὑπὸ οὐκ εἰρων. καὶ σαφὸς
 ὁρμινώσας, καὶ τῶν πρακτέον συμβουλίας,
 χειροτονεῖται λοιπὸν ὡς σωεβούλου οἰκο-
 νόμος. κεραίνεισι τῇ φορᾷ τῶν καρπῶν, τῶν
 προσδοκωμένων τῶν γῆς ἀκαρπίας. καὶ τῶν οὐ-
 κ εἰρων φυλάττει φάρμακον τῶν λιμῶν. καὶ γινεῖ

τροφὸς οὐκ Αἴγυπτίων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ἀδελφῶν, οἱ τροφὴν αὐτὸν ἐποιήσαντο. περὶ
 κωοῦσι τοιγαροῦν αὐτὸν ἀληθῶς οἱ ὅνεί-
 ρων φθονήσαντες, καὶ οἱ τὴν εὐδαιμόνιαν περὶ
 νησιν μὴ δεξάμενοι, τὴν ἀληθῆ περὶ νησιν
 ἐποιοῦντο. ὁ δὲ, τὴν μὲν περὶ νησιν δέχετο,
 τοῖς δὲ ἴσοις ὅτι ἀδελφὰς οὐκ ἀμείβετο, ἀλ-
 λά ἐρέφει, καὶ διεραπύνει, καὶ περιέχει ὅτι τον
 δωρεῖται. καὶ τὸ τελευτῶν, τὸν ὁμογάστρου
 διασκέμνος ἀδελφόν, καὶ τὸ θρόνον ὅτι ἀδελφῶν
 λῆσ' ὑφίνασ', ὡς εἶδεν αὐτὸν ὑπομαχοῦν-
 τας τῶν νέου, καὶ τὴν τῆς πρεσβύτου πατρὸς
 διεραπείαν ὅτι σφῶν αὐτῆς περὶ μῶντας ἐ-
 λδὸν διεύατο, τὸ περὶ πεινῶν ἀφελόμενος, καὶ
 πάντας ἐξωτὴς δικασθεῖον γινέσθαι κελεύ-
 » σασ. ἐγὼ φησιν εἰ μὴ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, Γεν. μί
 » ὃν εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε. καὶ ἵνα μὴ παρὰ
 τίκα τῷ δέδικτα πωληγίται, τὸν τῆς ἀχρ-
 πωληγίται ὑπομείνωσιν ὁ λεθρον, ὁ δὲ εἰς ἐπὶ
 » γατε λέγων. καὶ νῦν μὴ φοβεῖσθε, μὴ δὲ σκλη-
 » ρὸν ὑμῖν φανήτω, εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέσταλκέ με
 » ὁ Θεὸς ἐμπεσθὲν ὑμῶν. ἵνα δὴ γὰρ ἡ δει αὐτῶν
 πάσης ἀχρολογίας γεγυμνωμένοις, καὶ τὴν
 γὰρ ὅτι αὐτῆς ὑποτὶ ὅτι ἀμαρτίας πεπιδ-
 μέλην, αὐτὸς ὁ τὰ μυρία ἐκεῖνα πεπονθὼς δι-
 νὰ, τὴν μὲν καὶ τηροῦν ἐα, τὴν δὲ ἀχρολογίας.

» εἰσφῶρει· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέσταλκέ με ὁ Θεὸς ἔμ
 » προσηλύτων, ἵνα διασῶμαι λαὸς πολλόν·
 οὐχ ὑμῶν φησὶ τὸ ὄρτον, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ· μὴ δὲ
 χεραίνετε μοι τὴν δουλείαν, θείαν οὖσαν οἰκο
 νομίαν· ἀρχή τε τοῦ δέου· οὐδὲν ἐντεῦθεν γε
 γλήνηται χαλεπὸν· πάσῃ αἰγλήσει τὴν ἡγε
 μονίαν ἐδεξάμεθα δὲ δουλείαν· δὲ ταύτης
 ἔχω τὴ βασιλείαν τὰ δεύτερα, καὶ τὰς ἡνίας
 κατέχειν ἔδουλό τοῦτου πεπίστευμαι· τοιοῦ
 τος οὗτος, καὶ δουλόων, καὶ βασιλόων· τοιοῦ
 τος ἐν δὲ κληρία καὶ δυσκληρία· τοιοῦτος κα
 κοπρατῶν καὶ λίσαν δὲ ἡμδρῶν· οὐκοῦν οὐ πολλοῦ
 τος, οὐδὲ δεσποτεία· οὐ πνία, οὐ δὲ δουλεία
 τὴν κακίαν γινώσκουσιν· ἀλλὰ πανταχοῦ κρα
 τεῖ δὲ τῆς γνώμης αὐθαίρετον· Ὅτι δὲ οἰκετῆρ
 ἀρετῇ, δεσποτῆρ οὐ λυμαίνεται πονηρία, καὶ
 ἀφ' ἐτέρων πᾶσαι δειγματῶν καταμαθεῖν δύ
 πετέσ· τί, ἀγνοεῖ τὰ θεῖα πεπαιδευμένων,
 τῷ Αἰσάβ τὴν πονηρίαν, καὶ τῆς Ιεξάβελ
 τὴν δυσέθειαν, καὶ τὴν κατὰ τοῦ Θεοῦ λύτ
 ταν; ἀλλ' ὅμως τούτοις Αἰσάβ δουλόων, καὶ
 πᾶσι τούτῳ οἰκονομία· ἵνα πεπαιδευμένος, οὐ
 μόνον τῆς δεσποτικῆς ἐν ἡκολούθησεν ἵχνη
 σιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐναντίαν ἐκείνοισι ὁ δὲ ὡς
 διετέλεσεν· οἰμὸν γὰρ κατὰ τῆς περὶ τῆς
 Θεοῦ μεμνηότες, ἀπαντὰς ἡπίοντο παρὰ

γ'. Βα-
 σιλ. 17.
 18. 18'.

δοῦναι σφαγῇ· καὶ ρυφίῳ ἡγνῶν τῆς τῆς
 Θεοῦ θιγαπόντων τὴν αἰαίρεσιν, παντελῶς
 τὸν τῆς δὲ σεβείας ἀπινθῆρα κατὰ σβέσαι
 φιλονεικῶντες· ὁ δὲ, ταῖς τῆς δεσποτῆς ἀνο-
 σουργίαις ἀντηγωνίζομαι, καὶ τῆς δὲ σεβείας
 ἐν πυρὸς σῶον φυλάττειν ἐπαυδάξει, καὶ
 περὶ φήτας ἐκείτ' εἰ δὴ ἀπὸ κλαίσις κατὰ κρύ γ', βα-
 ρύσας ἔρεφε, λιμοῦ χαλεποῦ τὴν οἰκουμένην· σιλ. ι β'
 νῆα κατέχοντες, ὃν ὁ μέγας ἡλίας ἐπεσφάτεν
 σε πῖς αἰσχροποῖς, δίκας αὐτοῖς τ' ἀσεβείας
 εἰς πρᾶτ' ὁ μὲν καὶ οὐτὲ τῆς δεσποτῆς αὐτῇ
 ἡ θρησκείας γνώμην ἐφόβησεν, οὐτὲ τ' δὲ σεβῶν
 ἐξεδειμᾶτωσεν ἡ σφαγῇ· οὐτὲ ἡ τῆς λιμοῦ τυ-
 ραννίς, καὶ τῆς αἰαγκαίων ἡσπᾶνις, μικρολό-
 γον αὐτὸν ποδὶ τὴν τῆς ἀγίων περὶ τῆς θι-
 γαπείας ἀπέφηνεν, ἀλλ' ἐκείνους μὲν τ' ὁ μὸς τη-
 τος ἐβδελύττο, τούτοις δὲ τὴν αὐτάρκη
 προσέφερε χρεῖαν, τ' οἰκείας ἀσφαλείας τὴν
 ἐκείνων περὶ αἰροῦ μὲν σωθῆσαν· καὶ θάνα-
 τὸν ἡκούμνος, τὴν αὐτὴν ἐκείνων ζωὴν· καὶ εἰ οἷς
 μὲν ἐπολεμείτο Θεὸς, οὐδαμῶς τὴν πρὲς πον-
 τῶν διακονίαν πῖς δεσποταῖς προσέφερε· ἔσθ'
 δὲ κατὰ τ' πάντα πεποιηκός τις τιθιμειοῦ νό-
 μοις, κατὰ γλασπὸς ἡγούμνος, ἔσθ' μὲν ἡ τι-
 μιόσις ἐμίσει, ἔσθ' δὲ θραῦν τὸ κελευόμενον ἀ-
 ναγκαζομειόσις, ἡ λείει· ὁ λευθεῖαν δὲ τὴν τοιαύ-

τὴν διακονίαν ἡγούμενος, ὅτ' αἰαρεῖσθαι κε-
 λδομένους, σωτηρίας ἡξίου. τὴν μετ' ὅσε-
 βείας τελευτῶν, τὴν σὺν ἀσεβείᾳ ζωῆς, ἡμῶ
 τέραν ἡγούμενος. οὐκοῦν οὐκ ἔβλαψεν αὐτὸν ἡ
 τῆς δεωποτῆς βδελυρία, ἀλλ' ἐπίσημον ἀπέ-
 φηνε καὶ πρὶ βλεπτόν τῷ κυρίῳ ἡ πονηρία.
 οὐδὲν γὰρ γνώμης περὶ αἰουμένης ὀσεβείᾳ ἰ-
 σχυρότερον, οὐδὲν δυνατώτερον ψυχῆς κα-
 κίας δουλοῦν οὐ βουλομένης. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶ-
 δα τί πάθω τὴν αἰείων ἀνθρώπων ἀρετὴν βια-
 ζομένης τὸ λόγον, καὶ πέρα τῆς μέτρου μηκύνειν
 αἰακταξοῦσης, φόρε δὲ τὴν ἐλκύναντες, ἐφ' ἑ-
 τέρων μετὰ βῶμιν παράδειγμα. Σε δεκίαν
 τίς ἐσχάτος ἐγείρε βασιλεύς ἰσχυρίων, πολ-
 λὴν καὶ αὐτὸς νοστήσας ἀσεβείαν, καὶ τῶν θεῶν
 χρησμῶν ἐπαίειν οὐκ ἀνέχόμενος. οὗτος τὸν
 θόρυβον τοῦ Ἰδριμίου, τὴν καὶ τὰ περὶ τούτων
 καὶ διαπορθμύοντα τοῖς ἀνθρώποις
 τῶν θεῶν τὰ διαπίσματα, εἰς λάκκον κατέβη-
 κε δυσάδην ὁρῶσιν ἔχοντα, ὅτε λυπηρὰ λίαν
 καὶ ἀλγεινὰ περὶ γόρουσεν. Ἀβδεμέλεχ δὲ-
 πὶς οἰκέτης αἰθίοφ' ἐκτομίας, οὐ τὴν βασιλείας
 τὸν ὄγκον εἰς νοῦν λαβὼν, οὐ τὴν κρατοῦσαν
 ἀσέβειαν, οὐ τὴν κατὰ τῆς περὶ τούτων μακίαν,
 οὐ τῆς δουλείας τὴν συμφορὰν, ἐλέγχει μὲν
 τῆς βασιλείας τὴν ἀδίκον ψήφον, κατηγορεῖ δὲ

δ'. Βα-
 σιλ. κ δ'
 κέ. καὶ
 Ἰδρ. λσί

Ἰδρ. λη
 λθ'.

τῆς κατὰ τῆ περὶ φήτου πολυμθείσης πᾶσι
 μίας, καὶ τὸν τῆς γνομνίων ἐφορον ἔπειθε
 κνισί, καὶ τῇ δικαίᾳ ἡμαρτία τὴν βασιλείαν
 διδίδηται. καὶ γίνεται σύμβουλος τῆ βασι-
 λείας ὁ οἰκέτης, τῆ ἀνδρὸς ὁ δυνούχος, τῆ ἡμε-
 ραποῦ ὁ ὀδυεὺς, τῆ Ἰσραηλίου τοῦ αἰδίου,
 ὁ ἐκ τῆ Χαμ, τῆ ἐκ τῆ Σάμ κ' γένος κατὰ γον-
 ῶς. καὶ πείθει τοῖς δὲ περὶ ἐσι λύτοις τὴ βασιλείαν,
 καὶ ἀνάγει τὴ περὶ φήτην ἐκ τῆ πικρᾶς ἐκείνης,
 καὶ ξοφώδους καὶ δυσώδους εἰρηκτῆς. καὶ τὴν
 αἰαγκαῖαν αὐτῷ χρηγεῖ βοφίῳ πάντα τῆς
 παλιονκίας ἐν χρόνον. καὶ λαμβάνει πᾶσι
 τὴ θεοῦ μοῖρὸν τῆς δὲ περὶ βείας, τὴν δὲ λογίαν.
 καὶ τῆς πόλεως ἀλούσης, καὶ τῆ οἰκονύτωρ
 τὰ βασιλείαν κατὰ σφαγνίων, οὗτος ἀχ-
 λαύει τῆς σωτηρίας, κατὰ τὴν δέειαν ἔπει-
 ρασι. οὐδὲν δὲ τὸν τοίνυν ἐκ τῆς εἰρημνίων, ὡς οὐ
 λυμαίνονται μόνον τοῖς ἀγαθοῖς οἰκέταις οὐ
 πονηροὶ δὲ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐξ ἐκεί-
 νων ὠφέλειαν κερποῦνται. καὶ ὅτι πάλιν
 καὶ ἐπὶ δόξῃ ὅτι κατὰ μαθεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀνά-
 στατος ἡ πόλις ἐκείνη δὲ τὴν πολλὴν πᾶσι
 μίαν ἐγλίστο, πολλοὶ δὲ ὁ πόλεμος θανάτω
 πᾶσι πέμψε, ὅτι δὲ ἔπειτα πάλιν εἰς βαβυλῶν δαυὶδ
 καὶ δορυκαλώτοις ὁ τῆ χαλδαίων ἀπήγαγε βαβ. γ. δ.
 σιλοῦς. εἴτα ὅτι ἐξ ἐγλίστων πεφυκότας, καὶ

ὦρα σῶματος λάμποντας, καὶ ἡλικίας ἀκ-
 μῇ νεανιδουμλίοις ἀρκεῖναι, εἶδον τοῖς βα-
 σιλείοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν βασιλικὴν δια-
 κονίαν πληροῦντας. πρὸ τῶρον δὲ αὐτοῦ ἐκέ-
 λυσε τὴν ἐκ τῆς πολιορκίας καὶ τὸ ὁδοπο-
 εῖαι ἀρκεῖναι καὶ κούχαι, διαίτη λαμ-
 πρῶ, καὶ σιτηρεσίοις, καὶ ὅλοις ἐκ τῆς βασιλι-
 κῆς προσφορομλίοις ἐκπέμψας. Ἐν ταῦτά μοι
 βλέπε τὴν τῆς θείων μερακίων ἐκείνων δι-
 γνῆσαν. οὐτε γὰρ ἡ τῆς πούλεως ἀλώσεως, οὐχ ὁ τῆς
 θείου νεῶς ἐμπρησμός, οὐχ ἡ τῆς ἀδύτων καὶ
 ἀφάστων ὀρμή, οὐ τὰ θεία σκόνη καὶ λά-
 φυρα τῆς βαρβαρῶν γελημηλία, οὐχ ἡ τῆς βα-
 σιλείων αἰαίρεσις, οὐχ ἡ τῆς ἰδρέων σφαγή, οὐχ
 ἡ πόρρωθεν τῆς ἀγίων οἰκησις, οὐχ ἡ ἐν τῇ ἄλλο-
 τείᾳ διατειβή, οὐχ ἡ ὀρμή τῆς διδασκόντης,
 οὐχ ἡ τῆς κρατοῦσας ἀσέβεια, οὐχ ἡ τῆς δουλείας
 ἀνάγκη, οὐχ ὁ βαρὺς τῆς βασιλείας ζυγός, οὐ
 τὸ τῆς ἡλικίας ἄωρον, οὐ πόθος ζωῆς, οὐ φό-
 βος περὶ τῆς, οὐκ ἄλλο τῆς τοιούτης οὐδὲν αἰέ-
 πεισε μικρόν τι πᾶρχειν, καὶ πᾶρβῆναι τῆς
 τῆς νόμου χρημμάτων. ἀλλὰ παρὰ καλῶσι
 μετὰ τὴν ἡγεμόνα σφῶν γελημηλίον, τὴν ἀπὸ
 ἀπερμάτῃ αὐτοῖς χρημῆσαι τροφὴν, τὴν βα-
 σιλικῶς βδελυττόμενοι θοίνῃ, καὶ τὴν ποι-
 κίλῃ ἐκείνῃ μυσαττόμενοι πανδοσίᾳ. ἐῷ

ρων γὰρ αὐτὴν τῇ τῆς εἰδώλων μαινομένης
 περσιποιᾷ. τοῦτον δὲ εἶχον θάρος, καὶ πῶς
 τὸν παρῶν θεὸν ἀγάπη καὶ πίστις, ὥς ἔω
 χέωται τῷ κηδεμόνι τὴν ἀπὸ ἀπερμάτων ἰο-
 φήν, λαμπροτέροις αὐτῶν ἀποδείξιν, ἣ βα-
 σιλικὰ σιτουμλίων σιτία. καὶ οὐκ ἐβόησαν
 τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τὴν πίστιν ἐβόησαν τοῦ
 καρποῦ. ἀπεφάνησαν γὰρ ὡς ἐπιγχείαν
 τοπάντων ὁμοῦ τῆς λαμπρῆς ἐσιωμλίας,
 δι' παθίστροι τε καὶ δι' ἀφέστροι, καὶ ὥρα πλείο-
 νι λάμποντες, καὶ ῥώμῃ κοσμούμενοι σώμα-
 τος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος περικόπῃων, καὶ εἰς αὐ-
 θρᾶς τελεῖν αὐτῶν πρὸς σκόψαν, καὶ πείραν
 τῆς σφετέρᾳ ἀρετῇ δεδωκότας, ἀρχὴν ἔλα-
 χον τῆς ἐγχεύων οἰδορῶν, τῆς καὶ τα-
 πάλιν ἐθρον αὐτοῖς αἰοίγεται σάδιον. ὁ γὰρ
 ἀλαξὼν ἐκείνος, καὶ τῷ τύφῳ τὸ κακίαν τοῦ
 πατέρα μμμούμενος, αἰίσησι μὲν τὴν μέγισ-
 τὴν εἰκόνα ἐκείνῃ, τὴν δὲ ὕλης καὶ χρυσοῦ κατε-
 σκευασμένην. πᾶσα καλῶνται δὲ πάντα ὡς
 θεὸν προσκυβεῖν τὴν εἰκόνα. τοῖς δὲ προσκυ-
 νεῖν οὐκ ἐδέλοισι, προύθηκε ἡμερείαν, τὴν κα-
 μνον ἐκείνην, ἀπλησίαν ἰοφῆς ταύτην ἡδὴ
 πλείον αὐξήσας. τότε τείνων πολλοὶ μὲν τῷ
 βασιλεῖ χαλεροίμενοι, δὲ κελυρόμενον ἐπείσαν.
 πολλοὶ δὲ τὰ συνήθη δρῶντες, ὡς ἐν τῇ ἄλλῃ

εἰδῶλων δ' σέβας προσέφθον. ἦσαν δ' οἱ φό-
 βω τ' πυρᾶς περίετο τὰς ψυχὰς. καὶ ὑπὸ τ'
 στωειδύροσ' κεντύμενοι, δ' εἶον σέβας ὑπὸ
 τῷ εἰκόνα μετέφθον. οἱ δὲ γλυνάσαι ἐκεί-
 νοι, Ἀναΐας, Ἀξείας, καὶ Μισαήλ, οἱ τοῦ
 νόμου φύλακες, οἱ τῆς ἀβραμαϊκᾶς πίστεως
 κληρονόμοι, οἱ τῆς δι' σε βείας ἀθληταί, οἱ τ'
 χείρας πρόσκομοι, οἱ τῆς πίστεως πρέμαχοι,
 οἱ δοῦλοι τὰ σώματα, καὶ τὰ φροσύματα ἐλδύ-
 θοι, οἱ αἰχμάλωτοι, καὶ βασιλείων τὰς ψυ-
 χὰς ὑψιλότοιοι, οὐ μόνον ἐκόντες οὐ περσε-
 κύνησαν τῇ εἰκόνι, ἀλλὰ καὶ κατηρηθείτες,
 ἀχρηστίαν μὲν οὐδε μίαν προσφθόρουσιν, αἱ πε-
 κρω δὲ ἀπαγορεύουσιν τὴν περσύνησιν, καὶ με-
 γάλῃ βοῶσι φωνῇ. ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ, ὃς ἡμεῖς
 λατρεύομεν, ὃς δύναται ἐνσταθεῖς ἡμᾶς ἐκ τ'
 καμίνου τῆς πυρὸς τῆς καιομένης. καὶ ἐκ τ'
 χειρῶν τοῦ βασιλεῦς, ἐρύσεται ἡμᾶς. καὶ ἐάν μὴ, γνω-
 σὸν ἔτι τοι ὃ βασιλεῦς, ὃς τοῖς θεοῖς σου οὐ
 λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, ἣν ἔσκησας
 οὐ περσεκυνούμεν. οὐ γὰρ ἡμεῖς ὃς πεποι-
 κόμεθα δουλεύομεν, οὐδὲ τῇ δι' σε βείᾳ τὴν σωτη-
 εἶαν ὠνούμεθα, οὐδὲ ἐκ παντὸς τόπου ζωῆς
 τυχεῖν ἐπιμέμεθα, ἀλλὰ σέβωμεν τῆς δι' αὐτό-
 του τοῦ βούλημα. καὶ ἀπαλλάξῃ τ' δεινότη-
 χεῖν νόμοιοι. καὶ τούτοις πδριπτεῖν

Δαν. γ

συγχωρήσῃ, προσκαυνούμεν. ὅτι μὲν γὰρ δύναι-
 ται κρείττους ἡμᾶς ἀρχεῖναι τῆς ἀπειλου-
 μελίων τιμωριᾶν, οὐδαμῶς ἀμολογόμεν. εἰ
 δὲ καὶ βούλεται, ἀγνοοῦμεν. ἀνέθηκε γὰρ
 ὁ τῆς θείας προμηθείας βυσσός. μή τι νυνὶ μέλ-
 λε, ἀλλὰ ταῖς δυσρεπισμαίαις παρὰ πεπε-
 τιμωρίαις. ἠδὲ μὲν γὰρ ἡμῖν ὁ μετ' εὐσεβείας
 Δάνατος, τῆς συν' ἀσεβείας ζωῆς. οἱ μὲν ταῦ-
 τὰ ἔλεγον, ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ τῇ καμίνῳ
 τοῦ νεανίας παρέπεμπε. εἰ δὲ πῦρ, ἔλυσεν μὲν
 τὸν ἐκσιδήρου δεσμόν, αὐτὸς δὲ ἐφύλαξεν.
 ἄφατος δὲ τῆς δουλείας οὐκ ἠνέχετο δοφῆς,
 ἔφυγε δὲ, καὶ τὰ νῶτα δέδωκε, καὶ κατὰ τῶν
 οἰκείων ἐχώρει προσκαυνήσας. τοῦ δὲ τῷ Διὶ
 θεράποντας, ἀκηράτους ἐφύλαττε. καὶ καί-
 ρον καὶ πρᾶδοξον ἐγλήψε θαῦμα. οἱ μὲν γὰρ
 ἐν μέσῳ τῶν πυρᾶς ὄντες, καὶ ἐπ' αἰθρᾷ κωλύ-
 βαδίζοντες, πείρασι τῆς φλογὸς οὐκ ἐλάμβανον.
 οἱ δὲ πῶριες ὄντες ἔσθον, καὶ τῇ καμίνῳ
 πλὴν τροφῶν χρησύντες, τροφήν τῷ πυρὸς ἐγί-
 νοντο. καὶ οἱ μὲν, ἀνῶμοζον ἐμπιπράμενοι. οἱ
 δὲ ἐν δυνὶ ὑμνοῦντες ἐχόρδον, καὶ πλὴν κτίσιν
 ἄπασαν εἰς κοινωσίαν τῶν ὑμνοδίας ἐκέλευον.
 καὶ τοῖς ὑπὸ τῷ αἰοήτῃ προσκαυνουμένοις σοι-
 χίοις, ὑμνεῖν τὴν εὐδργίην ἐκέλευον. Ἰσάκ-
 τη δὲ ἦν τὸ θαυματουργίᾳ ἐκείνης ἡ δύνα-

μεις, ὡς αὐτὸν ἐκείνους δραπεῖν πρὸ αὐτοῦ ἐλθ
 ἀλαζόνα καὶ μεμηνότα τῖραννον, καὶ περὶ
 νῆσαι αὐτὸν τὴν τ' εἰκόνας πρὸ αὐτῆς αὐτοῦ περὶ
 κύνησιν, καὶ πᾶσιν ἐπιστεῖλαι τοῖς ὑπηκόοις, ἵνα
 τοῦτ' ἡγερέσθω. Οὕτως ὁ μέγας Δαυὶδ ἡλ
 τὴν αὐτὴν τῶν συμφορῶν ἡσυχάζοντας, καὶ
 δορυάλατος γενοῦς, καὶ μετὰ βαρβαρίων εἰσ-
 πύειν ἡναγκασμένους, τὸν παρῶν ἀκευδῶς
 διεφύλαττε νόμον. καὶ κατ' ἐκείνους πολιτευσά-
 μενος, καὶ θάρα καὶ ἀκίβδηλον ἐφύλαττε τὴν
 ψυχὴν. καὶ ῥαυτὴν ἡθίει τ' ἀρετὴ τὴν αἰ-
 γλῶν, ὡς καὶ τὸ θηριώδη τύραννον ταῖς ραυ-
 ταις ἀστραπαῖς καὶ ταπῆσαι. καὶ πρὸς τοῖς
 μετὰ δὴ αὐτοῦ αὐτοῦ ἀγνοουμένους ὀνείρους καὶ ταπῆ-
 σαι. ἔπειτα δὲ τὸ δέον εἰσηγήσασθαι, καὶ τὸ
 σωοῖσθαι μέλλον ἡσυχάζειν καὶ πρὸ αὐτοῦ
 καὶ τί δεῖ πάντα λέγειν τὰ ὑπ' ἐκείνου γε-
 γνημένα λαμπρῶς; ὅπως μὲν ὁ βασιλεὺς
 ἐπεσφύχεται, καὶ ἐν θεῶν ἰκετεύειν ἀπὸ
 εὐσεβείας. ὅπως δὲ οὗτος πρὸς τὸν νόμον
 ἡσυχάζει, καὶ κρύβδην αὐτὸν ποιῶν, ἐπειδὴ δὲ ὁ
 εὐσεβὴς νόμος ἐτέθη, περὶ αὐτοῦ τὸ δέον αὐ-
 τοῦ διὰ τὸν νόμον καὶ ταπῆσαι, καὶ
 τὴν ὁμοειδέτου καὶ ταπῆσαι. ὅπως πρὸς
 τοῖς λέουσι. ὅπως καὶ ἐκείνους καὶ ταπῆσαι
 ταῖς τῆς εὐσεβείας ἀκτίσι, καὶ οἷόν τι κα-

Δαν. 5'

μοῖς ῥῆς τῆς θείας εἰκότος χαρακτηῖσιν ἐπέ-
 δωκεν αὐτῇς τὰ μεμνόμενα σώματα. ὅπως
 εἰλκυσεν εἰς θωρόαν τῆς θαύματος τὸ δύσσε-
 βῆ βασιλεία. ὅπως αὐτὸν ἐδίδαξεν, ὥς ὅτ'
 ἐβραίων θεός, πάντων ὅσι ποινητὴς καὶ δεσπό-
 τησ. ὅπως τὴν τῆς εἰδωλῶν ἀπάτην διήλεγ-
 ξε; δύναξεν γὰρ τούτων ἕκαστον ἐκ τῆς ἰστορίας
 καταμαθεῖν. καὶ γινώσκει σαφῶς, ὥς δυνατὸν
 πονηροῖς δεσπότης δουλοῦντας, μηδὲ μίαν
 ἐκείθεν ἐκμάξασθαι πονηρίαν, ἀλλὰ τὴν ἄ-
 κρην τῆς ἀρετῆς καταλαβεῖν κορυφῇ, ἢ τού-
 τοις τῆς σωτηρίας ἐλδοθῆναι, καὶ πρὸς τὴν
 ἀλήθειαν ποδηγεῖν, καὶ πολλοῖς ἐτοῖοις προ-
 κεῖσθαι σωτηρίας ἀρχὴν τυπον. μηδεὶς τοί-
 νυν μήτε τὸ δουλείας καταγορεύω, μήτε τὴν
 πονηρὰν δεσποτείαν νικᾶν τῶν δούλων τὴν ἄ-
 ρετὴν νομιζέτω, ἀλλὰ πανταχόθεν τῆς θεοῦ
 τὴν προμήθειαν ὁράτω. Ἀλλὰ ἢ τυχὸν εἴποι-
 τις αἱ. τί δὴ ποτε τοῦ παρανομία σωεξηκό-
 τας ὁ τῆς ἄλλων θεὸς τῶ βαβυλωνίων πᾶσι ὅλων
 δίδωκε βασιλεῖ, καὶ τοῦ δικαίου εἶασε δο-
 ρυαλώτοισι γενέσθαι; ποίαν δὲ πρηνόαν
 ἔργον; ποίαν φήφου δικαίαν; ποίαν δὲ οὐκ
 ἔστιν εἰς τούτοις ἀταξία καὶ ἀκοσμία ἢ σύγ-
 χυσις; ἀλλὰ ταῦτα λέγειν ἀδιχειροῦσιν οἱ
 τῆς θείας οἰκονομίας τὴν ἀβυσσον ἀγνοοῦν.

πς. οἱ δὲ μεμνημένοι, καὶ τῆς θείων μυστηρίων
 πευθόμενοι, ἴσασιν τούτων τὴν αἰτίαν καὶ εἴ-
 ξαν. κήδεταί γὰρ τῆς πληθύνειν των, καὶ
 παλιν ὁ φιλαίθερος, καὶ ἀτημέλητον
 οὐδένα ἀνθρώπων ἐδίλει καὶ ταλιμπάνην. οὐ
 χέει καὶ πέμπων αἰχμαλώτους ἑὸν πᾶσι
 μοῖς, σωῖται μὲν αὐτοῖς οἶον τινασὶ παρθε-
 νίβας καὶ διδασκάλους ἑὸν ἀρετῇ συζών-
 τας, ἵνα καὶ παρὰ τὴν λύχην φωταγωγοῦμε-
 νοι καὶ ποδηγούμενοι τῷ τούτων βίῳ καὶ λό-
 γῳ, τὴν ἀπλανῆ κρίσιν οὐ τωπὸς ὁ δίδωσιν.
 Οἱ δὲ οὐ μόνον τοῖς ὁμοφύλοις σωτηρίας ἐγέ-
 νοντο, ἀλλὰ καὶ τούτων αἰχμαλώτια, ἀλλὰ καὶ
 ἑὸν ἀλλοφύλοις ἐφώτισε τῷ τῷ διογνωσίας.
 φωτὶ, μαρτυρῆσαι ἰστέα. Εἰ γὰρ αὐτοὶ μὲν ὄντα
 τῆς ἀπὸ τῶν διέλαμψαν, καὶ παρὶ φανείας ἐγέ-
 νοντο, καὶ παρὶ βλεπτοί, καὶ τοῖς ὁμοφύλοις
 ἀρχέτυπον ὠφελείας καὶ τέλιπον, καὶ τοῖς
 σωματικαῖς αἰχμαλώτοις ὑπὸ τοῖς σωτηρίας ἐγέ-
 νοντο, καὶ ἑὸν βαρβάρους ὤντας, ἀκραφνῇ
 φυλάξαντες τὴν δύσιν βίαν, καὶ δι' ἐκείνης
 μέγαλα θαυματοεργήσαντες θαύματα, τί τῷ
 περὶ οἴας καὶ τηγορεῖς τοιαῦτα περὶ μνησόμε-
 νης; τί δ' οὐχὶ μάλλον ὑμνεῖς τὸν τῆς ψυχῶν
 οἰκονομον, καὶ τῆς κτίσεως κυβερνήτην, οὐ-
 τω ὅπως ἅπαντα καὶ συμφρόντως ἰδύναται

τα ; ἐπὶ μὲν οὖν ἐκ τῆς θείων ὑπέδειξα λόγων,
 ὥς δυνατὸν πονηρῶ δεσπότη δουλοῦντα, κα-
 κίαν φύγειν, καὶ ἀρετῇ μετελθεῖν, καὶ τοῖς
 δεσπότης πολλὰς προφάσεις πᾶσαι ὥφε-
 λείας. σὺ δὲ ἴδὼ νῦν σκωδουλόοντας πδρι-
 σκόπησον, καὶ ὅφει πολλοὺς ἀκολάστοις μὲν δου-
 λούοντας, ἀκολασίαν δὲ βδελυττομένοισι, καὶ
 σκωφροσύνῃ ἡμῶντας, καὶ οὐδεμίαν ἐκ τῆς
 δεσποτῆς κακίαν ἐκματτομένοισι, ἀλλ' ὧν ἀρ-
 τίως διεξεληλύθαμεν ἀνδρῶν, μιμομένοισι ἑ-
 σίοι. καὶ ἔκτε τῆς εἰρημνίων, ἔκτε τῆς ὀρωμέ-
 νων, καὶ τῆς ἡμετέρας φύσεως τὸ ἀντεξού-
 σιον διδάχθεις, καὶ τῆς τῆς θεοῦ προνοίας τῇ
 σοφίᾳ κατὰ μαθῶν, παλινφθίαν ἄσον. καὶ
 τῇ νῦν ἀνακρομένην ὑπὸ βούβλασφημίαν,
 εἰς ὑμνοφθίαν μετέβαλε, καὶ τὰ κρούματα
 τῆς γλώσσης τὰ νῦν κατὰ τῆς θεοῦ γιγνώμε-
 να, ὑπὸ θεοῦ γιγνέσθω, καὶ τῆς ποιητοῦ τῇ
 προνοίᾳ ἀδέτω Χειρὶ τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, αὐτῷ ἡ δόξα εἰς ἴδὼ
 αἰῶνας, Α' μήν.

Ὅτι οὐκ ἄνθρωπος τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥνους, καὶ ἐν
τῷ πρῶτοντι εἶω μὴ φαίνεται. καὶ πᾶσι ἀνα-
στάσεως, ἀπὸ φυσικῶν λογισμῶν.

Λόγος, Θ'.

Εκκ. γ'

Ε

Ἰ' τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης πρᾶξις
σεως ἀπαντες ἠθέλον ἐπαίψιν,
τ' διαβρῆδην βρώσης, χαλεπῶ
τόρά σου μὴ ξύψι, καὶ ὑψιλό-
τόρά σου μὴ ἐξέταξε, ἀπε-
σετάχοντο, ταῦτα διανοοῦ, πολλῶν οὐκ ἀν-
εἰδήθημεν λόγων, τίς πᾶσι πάντας τῶ θεοῦ
περὶ θείαν διδασκαλίαν βουλόμενοι. λίαν γὰρ
ἦν οὐπετὲς καὶ μάλα ῥάδιον, τῆς πᾶσι τῆς
μακαρίας πολυπραγμοσύνης ἀπὸ λαχμέ-
νοισι, καὶ πᾶσι ταῦτα τῆς τῶ παντός οὐρανῶν
ἐπειλημμένων, καὶ βρώσης ἀπαντα κυβερ-
νῶσαν. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶ ἀνθρώπων ἐκόν-
τες ὁρᾶν οὐκ ἐθέλουσι, ἀλλὰ καὶ τῶ ὀφθαλ-
μοῖς μύουσι, καὶ τὰ ὧτα βύουσι, καὶ τῆς παν-
ταχόθεν φθορίνης φωνῆς ἐπαίψιν οὐκ ἐθέ-
λουσι, καὶ τῆς οὐ καὶ χαλῶς ὑπὸ τῶ θεοῦ,
γνωρίων ἐκαστον κωμωδοῦσι, βλασφημοῦ-
σι, διαβάλλουσι, καὶ μυρία ἄλλα στωείρουσι
ταῖς ψυχαῖς καὶ τηροῦσιν ὑφαίνοντες, εἰκό-
τως οἱ ματὸν κατὰ τῆς κατηγορίας αἰετέ-
ξάμεθα

ξάμεθα λόγον, συκοφαντίας οὐκ ἔχον, ἀλλ' οὐκ
 αἰτίας οὐθὺν ἀποδείξαι βεβλήμενοι, καὶ τὴν πο-
 λεμουμένην ὑπ' αὐτῶν προμήθειαν καλέσαντες
 σύμμαχον, καὶ τῷ τ' ἀρχαρίᾳσ' προσήγαμε-
 νοι λόγον, οὐκ ὅτι μὲν ἡ δὴ διεξελυλῆσθαι μεν-
 λοῖσ', τὴν τ' ἀρχαρίστων διελέγχοντες βλασφη-
 μίαν. καὶ τ' ἀρχαρίσας αὐτῶν κατηγόροισ' ὁμοῦ
 καὶ μαρτύρας πῶν γὰρ μεν εἰς μέσον, οὐραίων,
 καὶ γῆν, καὶ θαλάσσαν, καὶ αἰέρα, καὶ τὰ ἐν τούτοις
 ἅπαντα σώματα, ἐμφυχὰ τε καὶ ἀφυχα, λοι-
 πὰ τε καὶ ἀλογα, πῶν καὶ καὶ περὶ καὶ κινεῖται, καὶ
 ἀμείβεται καὶ πρὸς αὐτοῖς, τὴν τ' αἰθρῶν πέων
 σωμάτων καὶ κατασκυλῶ. τὴν αἰὲν ἐκείνην τῶν
 εἰδῶν διαλάμπουσαν τῷ θεῷ ὁρίαν καὶ προμή-
 θειαν δὲ θεὸς δοτὸν τῷ λόγον δῶρον, δι' οὗ τῆς
 ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ γαστήριον οὐρε, καὶ ναυτι-
 λίας, ἰατρικῶν τε καὶ χειρουργικῶν ἐπιστή-
 μων, καὶ τὰς ἀλλὰς πάσας τέχνας καὶ ἐπιστή-
 μας, αἵ τ' ἀνθρώπων τῶν εἰδῶν ἡδὶα καὶ κατασκυλᾶ-
 ζοισίν. Ἀπεδείξαμεν δὲ, σὺν θεῷ φαίει, καὶ τῶν
 ζώων ἡμερῶν τε καὶ ἀγρίων τὴν χρείαν, καὶ πλῆθος
 τοῦ καὶ περὶ αὐτὸ τὸ χρέη, δουλείας καὶ δεσπο-
 τείας δὲ ἀνάγκαιον. εἴτα πρὸς τούτοις, ὥς μὴ
 δεύσαντες πρὸς τῶν κακῶν συζώντων. δεσποτῶν ἔλκου-
 σι βλάβην, ἢ ἐνέδωσι σωφρονεῖν, οἱ δουλεύον-
 τες. καὶ τούτῳ ἐν μὲν τῶν θεῶν χειρὸς τὰς ἀρχ-

δείξεις εἰς μέσον ἡγάγμεν. τίς δὲ πικροῖς τῆς
 περὶ οὐκ ἀκατηγόροις, τῷ αὐτῷ παρόντος δου-
 λούοντων τὴν ἐξέτασιν πῆελίπομεν, ἐστὶ γὰρ
 καὶ νῦν ἰδεῖν μυρίοις πονηροῖς μὲν δεσποταῖς
 δουλοῦντας, οὐ μόνον δὲ τῶν δεσποτικῶν κα-
 κίας οὐ μιμουμένους, ἀλλὰ καὶ κομίδῃ ταύτην
 βδελυττομένους, καὶ καλεσθῆναι ἀσπαξο-
 μένους, καὶ τῶν ἐκείνων τοῖς δεσποταῖς ὁδύον-
 τας. ἅλλ' ἴσως πάλιν ἐτέραν ἐντεῦθεν ἀφορ-
 μὴν κατηγόριας κατὰ τῆς θείας λήγονται
 περὶ θείας, καὶ τοῦ τ' ἀρετῆς τροφίμοις, μά-
 ταια ποιεῖν φήσοις, καὶ κατὰ πῶν ἀπειρῶν.
 τὸ δὲ λεγόμενον, καὶ κοσκίνω ὕδωρ αἰτλεῖν, καὶ
 ποιεῖν τὰ ἀπὸ δακτύλου, καὶ πῶν ἀγαθῶν οὐδε-
 μῶς ἀφαιρούοντας. οἱ μὲν γὰρ φασί, πενία συ-
 ξῶσι, καὶ ταλαπωρία συγκεκληρωμένοι, πο-
 λὺν τ' βίον ὁδύουσι. οἱ δὲ, τ' βαρὺν ἔλκουσι
 τ' δουλείας ζυγόν, καὶ διηλεκτίσιν ὑποκείνται
 πόνοις. καὶ ἐξ τούτ' πολλῶν χαλεπώτερον, πολ-
 λοὶ γὰρ πονηρίαν μυσαττομένοι, πονηροῖς δε-
 σποταῖς δουλοῦναι αἰέχοντες. ποῖον ἔνδεον
 σίφησιν οὐ τοι μετόν; ποῖας τ' ἀρετῆς τὰς
 αἰετούσεις; ποῖα τ' πόρων τὰ ἀδελφεία; τίς ὁ
 τ' ἰσθμῶν καὶ πῶς; ποῖα τ' αἰώνων τὰ ἄλλα;
 οὐτε γὰρ τοῦ δουλοῦναι λαχόντας ἀπαντα
 ἐλθόντες αὐτῶν ἰδεῖν ἀφαιρούοντας, οὐτε τοῦ

πινία μλί σου κληρώθει τας, ἀρετὴ δὲ φροντι-
 σὰς χεῖρην μλίοισι, εἰς τὴν τὸ πλουσίων μεταβά-
 τας ὁρῶμεν καὶ τὰ λόγον, ἀλλ' ἐν τῇ περὶ τῆς
 οὐ πλείστον παλαιαταῖα διαμεμνηκότας.
 Ἀλλὰ σὺ μλὶ ὦ τὰ λαίπαρε, καὶ χαμαί ξηλε, τῇ
 γαστρὶ καὶ τῇ γνάθῳ, καὶ ταῖς ὀφρύσι πλὴν διδαι-
 μόνικον μετρεῖς, καὶ ὅραν δὲ πρᾶξιός ἐστι νομί-
 ξεις ξόουτος ὑψιλόν, καὶ δορυφόροισι, καὶ ἐφεστῇ
 δα λαμπραῖν, καὶ ἱππασίον ἡσυχυμλίοισι εἰς καλ-
 λος, καὶ προμετωπίοις, καὶ προσδινίδίοις κό-
 μοις λαμπρομλίοισι, καὶ κήρυκα βῶντα, καὶ
 οἰκίαν εἰς ὑψος ἐξηγεμμένην, καὶ ἀνδρῶτάς
 τοῖς ἐξ δὲ βοῖας καὶ διττάλιας λίθοις διω-
 διομείοι, καὶ χροατικῇ τέχνῃ πεποικιλμέ-
 νοις, καὶ σιβάδας, καὶ κύκλοις, καὶ ἐπιπλά, καὶ ἐκ
 πώματα, καὶ οἶνοισι αὐτονομίας, καὶ πανδασία
 σι κελικύτε, καὶ σὺ βαριπικύ, καὶ τὰ λαο-
 βαοὶ τὸν ὑγρόν, καὶ ἀνείμλιν, καὶ αβροδία πλὴν
 ἀδὲ τῇ δὲ νόστ' βίον. ταῦτά δὲ πάντα τῇ δὲ
 φρονονίᾳ ἔκαστος, οὐ μόνον οὐκ διδαιμονίαν,
 ἀλλὰ καὶ κακοδαίμονιαν ἐσχάτην, καὶ δυσπρᾶ-
 ξίαν εἰώθειν ὀνομάζειν. οὐδὲ γὰρ ὅλα δὲ
 δωκε τοῖς ἀνδράποισι τὸ πλουτὸν ὅτ' ὅλον
 πρὸς τάνις, ἢ εἰς ἀκολασίαν αὐτὸν ἀπακρίνω-
 σι, καὶ πονηρίαν ἐφ' ὅσον γλῆνται. ἀλλ' ὅπως
 αὐτὸν δὲ καὶ καλῶς οἰκονομήσαντες, καὶ αὐτοῖ

πῶν δὲ ἰμεγαλοῦντες, καὶ τῆς θεομυλίας τῆς
 πῶν δὲ ἰμεγαλοῦντες, σωφροσύνης αὐτὸν καὶ
 δικαιοσύνης ἀρφένωσιν ὕλην. οὐ μόνον δὲ αὐ-
 τὸς ὁ τῶν ὅλων θεὸς οὕτω ταῦτα διέταξε, καὶ
 οἱ θεοὶ ἀσφύδ' ἐπομύουσι τῶν ἀποτῆς καὶ
 μυλίας σέργουσι ὅροις, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς οἱ τῶν
 ἐσχέτην ἀχαισίαν νοσηκότες τῶν κακῶν οὐ-
 τῶν ὁπλοῦντων καὶ χρημυλίων καὶ τηγορεῖν εἰώδα-
 τε. μάλλον δὲ τούτοις μὲν ἀξιούτε συγγνώ-
 μης, τῶν δὲ τῆς ὅλων πρῦτανιν ἐλασφινεῖτε,
 ὡς πονηροὺς αἰθρώποισι τῶν ὁπλοῦντων διδω-
 κότα τῶν ἐξουσίαν. οὐκοῦν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς
 σωδοκεῖ, μὴ τῶν ῥαυτῶν καὶ ἰδὴν διπράξίαν
 οὐδέωσαι, ἀλλὰ τῶν δίκαιον, καὶ σωφρονα βίον
 ἐπαίνων ἀξίον εἶναι, καὶ διφινεῖσθαι τῶν αἰω-
 τάτω, καὶ εἴτ' ἐν πενίᾳ, εἴτ' ἐν πῶν ῥαυτῶν φα-
 νείν, τῶν ἰσῶν σεφαίων ἀξιού. ἡγοῦμαι δὲ, ὅτι
 τῶν ἐν πενίᾳ τῶν ἀρετῶν ἀδιδεικνυμυλίας, ὡς με-
 ξονὰ καὶ τῶν ἀρετῶν ἀδιδεικνυμυλίας, διπλοῖς σε-
 φαίοις καὶ ὑμεῖς ταυνιώσετε. ἀλλ' οὐ ὅσον ἐ-
 χροῖν οἱ τῶν θεῶν διπραπύειν ἐσπουδακότες με-
 δόν, οὐδ' εἰς ταύτην ὁρῶσι τῶν αἰτίδωσιν, οἱ
 πῶν τῶν θεῶν νόμοις ἐσπουδακότες. εἰ δὲ γὰρ
 πολλοὺς πολλακίς καὶ λαβᾶσαι τῶν αἰθρώ-
 πων ὁ ἐπαινος, χαυνοὶ γὰρ τῶν προθυμίας,
 καὶ τῶν δρόμων λυμαίνεται. καὶ ἡγοῦμαι τις

αὐτὸ κατελινφύει· ἢ δρόμον τὸ πέρμα, ὅθεν
 ἤρ' ὁ ἐπαινὸς ὑπαίνει τίεται, παύεται τῷ ἑρέ
 χειν, καὶ τὴν νίκην ἀρχήσιν. ὅθεν καὶ ὁ τῆς
 ὁλων διὸς δὲ τῷ περφήτοι πρᾶδελῶν ἐλε- Η' σκ. γ

- " γ. λαὸς μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλοκαῖ
 " σιν ὑμᾶς. καὶ τὴν τείβον τῆς ποδῶν ὑμῶν
 " τὰς ῥα τῶνσι. διαλύοισι γὰρ τοῖς ἐπαίνοις τῆς
 περφυμίας τὸ σύντρονον, καὶ καταλαβείας
 οὐκ ἐὰσι τὴν γύναγιν. οὐ τῶς ὁ μακαρίζας ἐρε-
 χε βαῦλος, οὐτε τοῖς ἐπαινοῦσιν, οὐτε τοῖς
 βλασφημοῦσι προσέχων, ἀλλὰ τῆς ὁ πιδει
 " μὴ ἀδελανθάνομενος, ταῖς δι' ἐμπερσθεν ἐπε φιλιππ
 " κτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκων ἀδὲ τὸ βρε χ.
 " βεῖον τῆς αἰῶ κλήσεως. οὐ τοίνυν μεθὸν ὀρί-
 ζονται τῷ πόνων τὸν παρὰ τῆς αἰδρώπαις
 ἑπαινον, τῆς θείων νόμων οἱ φύλακες, ἀλλὰ
 τὰς θείας αἰαμλίοισιν ἑπιχίσεις, τὸν τῆς
 κ' θλων ἀπὸ νοδίτην προσμείοισι, τὸν ἀκνερα
 τοῖς αἰαμλίοισι σεφαίοις, τὰ θεὸς δοτα κα-
 ξαδοκοῦσι βραβεῖα, τῷ δικαίου κριτῷ τὴν ἡ
 φον προσδέχονται, τὴν τῆς σωμάτων αἰάσα
 σιν, τὴν εἰς οὐρανοῖς αἰάβασιν, τὴν μετ' ἀγ-
 γέλων χορείαν. καὶ περὶ τούτ' ἀπάντων, τὸ
 δινεκῶς αὐτ' ἐν ἐρώμενον ὁρατ'. δι' οὗ τῷ εἴου
 τὸ πέλαιος διαπρόωντες, τῷ τῷ ποιηρίας ὑπε
 ρεπλοῦσαν κυμάτ', καὶ μετὰ πολλῶν διακν 3. 1. 1. 1

- χιμνιοὶ πόνων, οὐκ ἠδὲ ληστοὶν ἔσπευον ἔχοντες
 νείεσθαι, ἀλλὰ τὸν ἴδιον χιμνίων ἐδιδυμίσαντο
 πόνοις συζύξαιτες, ὑπῆρξαν τὸν ἀδίναν.
 1. 20. Λημνία δὲ ἔχουσιν οἱ τῆς ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἐ-
 ληλακότες, οὐ ζῶντες, οὐκ αἰάσαντες, οὐκ ἄλλοι
 πὶ ἴα γαστρῶν, ἀλλ' αὐτὸν ἴδιον ποδούμνιον, δι' ὃν
 ἐρυφλὴν ἡγοῦνται τὴν κοινὴν χίαν, καὶ ὑπνοῦ-
 σιν ἡδιστον τὴν ἐπίπονον ὀργασίαν, καὶ τὴν εἰς ἐρή-
 μοις διατελλῶν, τῆς εἰς πόλεσιν θυμωρεσθῶν,
 καὶ τὴν εἰς πενία ζῶν, ἣ μὲν πλούτου λαμ-
 περέρα, καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν, πάσῃς τυ-
 ραννίδος ἡδίστην οἱ τ' ἀρετῇ ἐργάζεται περ
 1. 21. " μνίοισι τ' μεθόν. Ἐστὶ γὰρ κληρονομία τοῖς θε-
 " ραπεινοῖς τὸν κύριον, ὡς ὁ περ φῆτης Ἡβ-
 " ἴας βροῦ. μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Δαβὶθ,
 1. 22. " δὲ χαλεπὸν ὕμνον ὑφαινὼν τῷ δοτῆρι τ' ἀγα-
 1. 23. " θῶν, καὶ λέγων Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φο-
 " βουμένοις τὸ ὄνομά σου κύριε. ὅποσα δὲ καὶ αὐ-
 " τῷ ὁ παῖς σου Χριστὸς εἰς τοῖς ἰστροῖς ἀναγγε-
 1. 24. " λίοις τοιαῦτα διεξέρχεται, Μακάριοι λέγων
 1. 25. " οἱ πτωχοὶ τῷ πνύματι, ὅτι αὐτῷ ὁσὶν ἡ βα-
 1. 26. " σίλειά τῆς οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι
 1. 27. " αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ τὰ ἅλα τὰ
 1. 28. " τούτοις ἐπὶ πόρνην, ῥάδιον τῷ βουλομένῳ τὰς
 1. 29. " θείας αἰατῆς ὑψαίνει εἰς βλοσυρὰ μαθεῖν.
 1. 30. " ματθ. κ' ὁ ῥῆσι γὰρ ταῦτα καὶ τῇ τῆς ταλαίτης δια-

νομή. καὶ τῇ τῆς δίκης παρθέτων παραβο-
 λῇ. καὶ τῇ τῆς ἀμνῶν, καὶ τῇ τῆς εἰφωκ
 τροπικῇ διαιρέσει. καὶ τῷ αὐτῷ, τῷ τὰ ξιζά-
 νια δεξαμένῳ. καὶ τῇ σαγίνῃ, ἣν καὶ θηκάκις 17.
 μὲν οἱ χαλάσαντες εἰς τὸ πέλαιος, ἀορίστως
 διὰ τὸ ἰχθύς ἀγρόντες, οὕτω λοιπὸν ἀεί-
 σην διαιρέσιν ἐποίησαν. μυρία δὲ τοιαῦτα
 καὶ τῆς ἀριστολικοῦ διδάγμασιν ἐστὶν εὐρεῖν.
 ταῦτα τοίνυν τῆς φιλομαθῆσι καὶ ταλιπῶν
 ἐβουλῶν, ὡς μή τις ἀπειρὸν ἐμπροσθέντα δό-
 γω, ἀδὴ τὰ σινεχῶς διαδοῦμαι τῷ λόγῳ. ἀλλ'
 λωστε δὲ καὶ περὶ τὸν καὶ λίαν πῆλκον τῆς τ'
 ἀρετῆς αἰδοῦσιν ἀρετῆς θείας χρῆσθαι τὰς
 ἀρετὰς ἐξ ἑξῆς ποιήσασθαι. οἳ περὶ πιστεύοντες τ'
 αἰδοῦσιν τῇ τῆς ὁλῶν θείον, τῆς ἡμετέρως
 οὐ προσδίδονται λόγων, ἀλλ' ἀρκούνται τοῖς τ'
 πίστεως ὀφθαλμοῖς, καὶ τῇ τῆς διοπνύσας
 λογίων διδασκαλίᾳ. οἳ τε μὴ δὲ πῶς πεπιστευκό-
 τες, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπίστας κατεχόμενοι ξόφῳ,
 καὶ τὴν κατὰ τῆς πεποιηκότος ἀχρεΐας νεο-
 σσηκότες, τῆς τῆς θείας χρῆσθαι ἐπαίψιν οὐκ
 ἀνέχον τὴν λογίων. διὰ τοῦτο τὰς ἐκείθεν ἀρετὰς
 ἐξ ἑξῆς τῆς πῶντος κατὰ λιπόντες, τῆς φρο-
 νηκοῦς αὐτῶν διελέγεσθαι λογισμοῖς. πυνδόμε-
 να τοίνυν αὐτῶν τὴν σφαιρὸν καὶ δικαιοσύ-
 νην, καὶ τὰλλα τῆς ἀρετῆς μόρια, ἀπὸ τούτου

1. 87. 111

2. 111. 111

. 8. κ. 11.

. 11

ματθ. ι
λουκ. 5

ἀγαθὰ νομίζουσιν εἶναι, καὶ ἀγαθῶν αἰτία, ἢ
 τῇ κακίᾳ συγκαταλέγουσιν. ἀλλὰ ὁ
 διὰ αὐτὸς εἰπεῖν ὁ τῆς κακίας πατὴρ αἰάχει
 ἐπ' αὐτὴν πάντως. πῶς γὰρ, ὅτε τοῖς τούτ' ἐργά-
 ταις, ὡς αἰατίοις ὁσμέραι πολέμων, καὶ τῇ
 μετ' ἀκολασίᾳ τῶν σωφροσύνων, τῇ δὲ δικαιο-
 σύνῃ τῶν ἀδικιῶν αἰτιτῶν αἰεί, αἰάκη τῇ
 νῦν αὐτῶν στωμολογεῖν τῷ διδασκάλῳ, καὶ
 μὴ πειράσθαι νικᾶν εἰ κακία ἐν ταύτῃ γέ-
 γνηκότα. οὐκ ἔστι γὰρ μαθητὴς ὑποδὶ διδά-
 σκαλον κατὰ τὴν τῆς κυρίου φωνὴν. πάλιν
 τοίνυν αὐτῶν προσερωτήσωμεν. εἰ τοίνυν κα-
 λὰ ταῦτα, καὶ καλῶν κάλλιστα, καὶ ἀγαθὰ
 ἀγαθῶν ἀριστα, καὶ οὐδεὶς αἰτεῖται μὴ ταῦθ' οὐ-
 πως ἔχειν μὴ σφόδρα πᾶσι πασι, καὶ σφρονεῖν
 ἀφρημλῖος, προσήκει δηλονότι αὐτῶν τούτ' ὀ-
 γάτας, καλῶς, καὶ ἀγαθῶς ὀνομάζεσθαι, καὶ
 καρπὸν ἔχειν, οὐ μόνον τῆς πόνων ἰσχύρεσθαι,
 ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλάσιον. πῶς γὰρ οὐκ ἂν το-
 πον, ἐν μετ' ἐπὶ πόνον ἀέριμα κατὰ ἑκά-
 λοντα, πολλὰ πλάσια ὀρέπεσθαι τῶν πόνων
 τὰ ἐπίχειρα. καὶ τὸ φυτουργὸν ὡς αὐτὸς δένδρα
 φυτεύοντα, πᾶσι φυλῶν ἔχειν τῆς καρπῶν
 τὰς ὠδίνας. αὐτὸ δὲ τῇ ἀρετῇ κομῶντας, καὶ
 ἀλσηκόμοις τῶν θείων τούτου παραδείσου γι-
 γνομλῖος, καὶ πολλὰ μετ' ἰσχύρεσθαι, πολλὰ δὲ πό-

νον εἰς τὴν ἴφρυτον τοῦτων εἰσφοδόντας ὑδὶ
 μέλει κη, μόνον ἄκαρπον ἐχειν ἢ πόνον, κὶ ἀγέ-
 ρασον ἢ ἰσθῶτα, καὶ τοῦ μὲν σωμασκοῦντας
 καὶ φωνασκοῦντας, καὶ σεφαίων ἀχλαύδων,
 καὶ βραβεῖα λαμβάνειν, κὶ τοῖς πρᾶ τῆς θεα-
 ῖς ταινιοῦ ὁδοι κρότοις, τὴν δὲ ἀρετὴν ἀθλο-
 ζυκῆς καὶ πυκπυκῆς ἀπμωτέρων φανῆναι, κὶ
 μὴτε διαταῖς ἐχειν, μὴτε ἀπνοοδέτην, μὴτε χέ-
 ρασ, μὴτε βραβεῖον, μὴτε σεφαίον τὸν μέγ-
 στον, τοῖσιν ἀπῶνα, καὶ τραγῶδισα μὲν κὶ κωμῶ-
 δισα ὡς κριταὶ, ἐχοῖσιν εἰς ὃ βλέποντες
 τὴν τέχνην μετῆσι, καὶ τῇ τῆς σεφαίων ἐλ-
 πίδι τῆς πόνων ἀνέχονται. καὶ ἀρμάτων δὲ
 ἡνίοχοι κινδύνων καὶ τατολμῶσι, τὴν νίκην
 προσμείνοντες, κὶ τὴν παρὰ τῆς διατῆς ἀνα-
 μείνοντες διφημίαν. προσδέχονται δὲ καὶ τὸν
 πρᾶ ἢ ἰσθῶτον μεδόν. καὶ ὁ κυβερνήτης
 τοῦ λιμενίου πῶρισκοπῶν, ἢ κυμᾶται κατὰ βλ-
 μα, καὶ τῇ τῆς κέρδοις ὑδὶ θυμῷ ψυχαστοῦ
 μινός, φέρει τῆς καταιγίδων τὰς περσοβο-
 λὰς, καὶ ὁ σκυτοτόμος δὲ, κὶ ὁ χαλκοτύπος,
 καὶ ὁ πᾶς τέχνην τινὰ μὲν χειρὶ ξόμνος, ὃ τέ-
 λος τῆς πόνων προσδέχεται, καὶ τὴν τῇ ὠφε-
 λείας ἐλπίδι τῇ πῶρι τὴν τέχνην ταλαι-
 πωρίαν παρὰ θυγνύς, ἡδονὴν ἐχει τοῖς ἰσθῶσι
 συγκεκραμμένῳ. μόνον δὲ ὥς εἰσὶν τὴν τῇ

ἀρετῆς, εἴτε τέλει πῶς ὀνομάξῃν ἐδίδοι, εἴτε
 ἡδιστὴ μὲν ἡδὴ ἀπάντα καὶ ἀδύνατα, εἴτε γεω-
 γία καὶ φυτουργία οὐκ ἔχον τέλος χρῆσιν
 εἰ καὶ ῥῶ τ' ὅτι πάντων ψυχὰς ὠφελῇ δυνάμενον.
 ἀλλὰ μάλιστα τὴν σωφρονουσίαν οἱ σωφρονεῖν, καὶ
 τοῖς πολλοῖς καὶ ποιηταῖς ἀνταγωνίζονται
 πᾶσι, τὴν τούτων πύραν καὶ κατασβεῖσαι θε-
 λοῦντες. μάλιστα δὲ οἱ τ' ἀδικαιοσύνης ὀρ-
 γάται τῇ ἀδικίᾳ πικτένοισι, τ' ἑλλοβίστα
 ἀπὸ χόμῃνοι, καὶ τὰ οἰκίᾳ περιέμῃνοι. ἀχρη-
 στος δὲ καὶ τῆς ἀνδρείας ἡ κτήσις τοῖς μετιού-
 σι, γυναικῶν γὰρ φρόντες τὰ περὶ αὐτῶν
 λυπηρὰ, τὸν ἀπὸ νοσήτην οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ' οὐκ
 ἐστὶ τὰ ὅσα οὐκ ἐστὶν. ἀξιάχρηστον γὰρ καὶ ἀξιοκτε-
 τον τῆς ἀρετῆς δὲ κτήμα. καὶ ὅσοι καὶ ὑμεῖς
 αὐτοὶ φαίνετε, ὅτι τ' ὅτι στωικιστοὺς ἀνίσταται ὡ-
 σὺν μὲν οἱ ἐμπέφυκεν ἡ αὐτὴ τοῖς ἀνθρώποις
 ἡ γνώσις, καὶ οὐ δεῖται τῆς ταύτης λαχόντ'
 τὴν κτήσιν οὐδεὶς, λόγων ἐπεισάκτ', ἢ διόθεν
 φορομῆων, ἢ πρὸς ἀνθρώπων περὶ φορομῆων.
 ἀπὸ χρόνῳ γὰρ ὁ ἑμφύτος λόγος, εἰς τὴν τούτ' δι-
 δασκαλίαν. μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ τῆς κακίας
 ὀργάται, καὶ κρύβδην αὐτὴν μετῴντες, καὶ
 εἰς φάραγγας, ἀπὸ λογίας σφίσι αὐτοῖς μὴ
 χερῶν μὲν οἱ καὶ γὰρ τοὶ χερῶν, καὶ τυμβορύ-
 χοι, καὶ λαποδύται, καὶ μοιχοί, καὶ ἀνδροφόνες,

καὶ οἱ παῖ τούτῃ συγγενῇ μελέσαι θλμῶντες,
 σκότῳ σωδργῷ κεχηρμένοι, ταῦτα ποιεῖν
 ἐν τῇ χειρὶ οὐκ εἶδεν· καὶ μεθ' ἡμέραν τίς πειραθεῖν
 τούτῃ, τί θάσσαι, σύμμαχον λαμβανέτω· ἀν-
 δρώπων τὴν δυνάμειν. οὐκοῦν, δι' ὧν λανθάνειν
 πειρώμενοι, δηλοῦσιν ὅτι ἐχούσι τὸν δῖον τῆς
 γινώσκουσιν διακρίσιν. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐλαθον, εἰ καὶ λα-
 ποῖν ὑπελάθον. λανθάνειν δὲ πειρώμενοι,
 καὶ δὲ φάραθηναι δεικνύοντες, ὁ μολοῦσιν
 ὡς πονηρὰ τὰ γινώσκουσιν. οὐκοῦν ἴσμεν καὶ ὑμεῖς
 ὡς ἴσμεν ἀχέρι, ὡς ἀχέρι τῷ ἀρετῇ καὶ κτήσις,
 καὶ ὡς μάλα πολλοὶς ἐχει πόνοις σωεξου-
 γμείοις. περὶ τῆς τοίνυν τῆς πᾶν πάντων ἐ-
 παύου, μὲν, καὶ τῇ οἰκείῳ καὶ τῇ αἰτιπάλῳ,
 καὶ μετὰ πολλῶν πόνων καὶ πομπῆν, ἀξίως
 εἶναι τὰς ἀντιδόσεις. Ἀλλ' ὁρῶμεν καὶ τὰ τῷ πα-
 ρόντι βίον, πολλοὶς μὲν ταύτην αἰρουμένοισι,
 καὶ πολλῶν ὑπορῶν τῶν πόνων αἰετομένοισι,
 οὐ πάντας δὲ ἐπαύου, καὶ τιμῆς δι' αὐτῶν ἀπο-
 λαύοντάς. ἀλλὰ τὸν μὲν, ὡς ταύτης ἐραστὰς
 εἰ τοῖς ἀπάντων νόμοις πόριφομένοισι, καὶ
 πολυθρῦλλήτοις γινώμένοισι, καὶ μετὰ τελευ-
 τῶν αἰμένων ἐχθρότητας τὸ κλέος. τὸν δὲ,
 πάντας πασιν ἀγνοουμένοισι καὶ κρυπτομένοισι,
 καὶ μαρναρέτη περὶ οἰκίας ἐπιβουλεύσας κα-
 λυπτομένοισι καὶ τῷ ὅσῳ εἶναι καὶ ἐργασίῳ. ταῦ-

τα ποίνω ὁρῶντες, σκοπώμεθα πρὸς ἡμῖν αὐ-
 τοῖς, τί δὴ ποτε τὰ θεῖα πρὸς πολλοῦ ποικι-
 λίων, πινὲς μὲν εἰσι λίαν ἐπίσημοι, ἕντες δὲ,
 παντελῶς ἄσημοι. εἴ τα λογιζόμεθα, ὡς δι-
 κάσιος ὢν ὁ τῆς ὅλων ποιητῆς καὶ κριτῆς, τοῖς
 οἰκείοις ἀγωνισαῖς ἀγωνισθήσει δικαίως, καὶ
 οὐκ αἰέξεται παραφθεῖραι τὸ δικαίον ἢ τοῦ
 δικαίου στυγῆναι. εἴπειτα καὶ τοῦτοισι καὶ κεί-
 νοις τετελευτηκότας ὁρῶντες, καὶ τοῦ μὲν μετὰ
 πολλῆς τῆς δυνάμεως, τοῦ δὲ λίαν ὀλιγώδους,
 ὡς τῆς τυχόντ' ἕντες, λογιζόμεθα πάλιν, ὡς
 ἐτέρῳ πῖνα βίον ἠυρέπουν, εἰ ὅπως ἀξίαν
 αὐτοῦ τοῦ ὀλιγώδους βεβαιώτως ἀμείβεταί. διὸν
 μὲν γὰρ ἐνίοις πρὸς φαίειά τε τίμηκε, τοῦ τῆς
 ἀρετῆς παρεδήλωσε σεφαίειος. τῷ δὲ μὴ πάν-
 τας κατὰ τὸν παρόντα βίον λαμπερὸς ἀφ-
 ῆναι καὶ πρὸς δόξαν, τὸ πρὸς δόκω μὲν βίον
 πῆσιν μνησθῆναι. καὶ γίνεται ἡ μὲν πρὸς ἐνίοις ἕ-
 μη, τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης σημεῖον. οὗ δὲ μὴ
 πάντας τοῦτο ὁρῶντας, τῶν ἴσων μεταλαχ-
 χάνην, τὸν μέλλοντα βίον τεκμηριοῖ, καὶ βε-
 βαιοῖ τῷ τῆς πρὸς δόκω μὲν ἐλπίδα. τοῦτο
 χάριν οὐ πάντας αἰακρῶς ἔχει κατὰ τὸν πα-
 ρόντα βίον, τοῦ ὀλιγώδους καὶ βεβαιώτως
 ὁ τῶν ὅλων πρῶτονισ, οὐδὲ πάντας ὡς κύττω
 κολάζει τοῦ κακῆς συνεξυκότας, ἀλλὰ τοῦ

μὲν, παραδίδωμι ἡμίωρα, καὶ τῆς ψήφου εἰδί-
 καιον παραδεικνύς, καὶ ὅλα τὰ τοῦ λογιποιοῦ
 δεδιπλόμηνος, καὶ εἰς μετὰ μέλειαν περσικαλοῦ
 μηνος. μὴ πάντας δὲ ἀφαιρίζων τὸν πονηροῦ
 ὀργάτας, πάλιν ἡμῖν τὸν μέλλοντα περσικ-
 μαίνεσθαι. εἰ δὲ μηδεὶς ἔτδρός ἐστι βίος, μὲν
 τὴν εἰπεῖται ἐκδημίαν, ἡδὲ κλυταὶ μὲν αὖτε
 κρισὶ κολαοῦσιντες ἐνθάδε, τῆς ἄλλων δια-
 φυγόντων τὴν δίκην. ἡδὲ κλυταὶ δὲ περφα-
 νῶσ λίαν οἱ φιλοθεοὶ ἀπαξίμιοι, διὰ
 πείας δὲ ὅλα ταύτην ἢ πμῆς οὐδεμῶς ἀφ-
 λαύοντες, τῆς ἄλλων ὁμοίαν μὲν εἰς ἑκάστην
 δωκότων, εἰ δὲ κλεία δὲ πολλῇ τὸν βίον διε-
 ξελθόντων, ἀλλ' ἀδικον ὀνομάζειν τὴν τῆς δι-
 καιοσύνης πηγὴν, πάσης ἐστὶ βλασφημίας ἐ-
 πίκεινα, καὶ οὐδεμίαν μακίαν ἑπεδρόβωλον
 κατὰλείπει. εἰ δὲ δίκαιος, ὥς πρὸ οὗτω καὶ δι-
 καιος ὁ τῆς ὕλων ἐφορος, καὶ ὅρα τὰ γινόμε-
 να, καὶ κείνη δικάως, καὶ ἴδωσ κατέχει τὰ τῆς
 δίκης ξυγά, καὶ κλονηθῆναι διλήση, φιλοθε-
 θρώπιος ψήφον, ἀλλ' οὐκ ἀδικίαν προσίδη-
 σιν, ἔτδρός ἐστι ψήφος, εἰ ὅκαὶ οἱ διαφυγόντες
 τὴν ἡμίωραν ἐνθάδε, τὰς ἀξίας ποιοῦσι δι-
 κας, καὶ οἱ ἡμῆς οὐδεμῶς κατὰ ἐν παρόν-
 τα βίον ἑπεδρὶ τῆς τῆς ἀρετῆς ἀφλαύσαν-
 τες πόνων, κομιονταὶ τῆς ἰσθῶτων τὰς αἰ-

πιδόσεις. ἀλλὰ τυχὸν καὶ ὑμεῖς αὐτὸ στυγερῶς
 γήτεται. καὶ γὰρ ἑλλήνων καὶ δις, οὐκ ἐπὶ φθό-
 νῃ, οὐκ ἀχρόστολον, οὐκ ἀναγχαλίστην διέξας
 μένοι κέρυκε, ἕως τῆς φύσεως μόνης προή-
 γηθεῖς, ταῦτα οὐτως ἔχειν ὑπέλαβον. εἰ
 καὶ πολλὰ ὑπέμειναν πάλαιον, τὸ μυθώδες
 ταῖς ἀληθείαις ἐγκαταμίξαται δόξαις. ἐπεὶ
 καὶ ποιῶται καὶ φιλόσοφοι, καὶ πόνησαν αὐ-
 θρώπων κολάσεις, καὶ δικαίων ἀνδρῶν θρα-
 πείας, μὴ δὲ πῶς εἰπεῖν ἐκδημίαν ἔσθαι,
 καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἐδίδαξαν, καὶ πῶς τῆς δι-
 δασκαλίας μνήμην δὲ τῆς συγχρημα-
 τῶν ματέλιπὸν εἰκὸς εἶναι καὶ ὑμᾶς, καὶ τῇ
 φύσει περὶ δομλίου, καὶ κεῖνα διδασχέμεναι,
 καὶ ἕως τῆς ἀρτίως εἰρημλίων στυγερῶς
 νοῦ, συμφῆσαι, καὶ ταῦτα οὐτως ἔχειν ὁμο-
 γῆσαι, μόνων δὲ τῆς φύσεως, ἢ αἰεσιν, ἢ κολα-
 σιν ἕως τῆς οὐσίας γενέσθαι, εἰ δὲ σώμα οὐτως
 ἐρρίφθαι, τῇ στυγερῇ πᾶσι δομλίον, ὥς ἄχρη-
 σον παντελῶς καὶ ἀλόγον, πῶς γὰρ αἰετὸς λό-
 γον, μὴ δὲ τῷ σώματι πῶς ψυχλῶς ἀπονισαμί-
 νην καὶ νικήσασαν, μόνῃ στυγερῇ, ἢ πῶς
 πῶς ἐδομλίων, μόνῃ. κολάσει πᾶσι δομλίαις
 εἰς τῇ γὰρ αἰετὸς πῶς εἰς ἐν κελτῶν ἢ κολα-
 ξομλίων, οὐ μόνον εἰς οὐδὲν ἀλλὰ εἰς οὐδὲν
 καὶ νόμοις, ἀλλὰ μὴ δὲ τῷ σώματι εἰς τὴν τῆς

κακίᾳ σκολίῳ δ' ὅκλειλα· μάλλον δ', εἰ
 δεῖ τὰ λυδῆς εἰπεῖν, ἐκείνόν με εἰς τὸν τῆς ἀ-
 μαρτίας πρῆστυρε βόθρον. ὥστ' ἡ ἐκείνου
 δελεαθεῖσα ὀμμάς, δυνάσ' ἄλλοτρίᾳ εὐ-
 λησα, ὥρασι πδριεργασάμην ἐτέρῳ περσῇ-
 κουσιν. κτημάς, κ' χρημάς ἐπεθύμησα, ζυ-
 των με βλέπειν αἰαγκαζόντ'. εἰπεύσαι εἰς τ'
 τ' ἀδικίᾳ δ' ἐπέστα βυθόν. τὰ γὰρ τούτου με
 κατεδούλωσε πάλη, καὶ ἦν ἔδωκας ἐλδοι-
 εῖαν ἀφείλαιτο, διραπέυειν γὰρ ἠναγκαζόμεν
 ὡς ὁμοφυῆς καὶ ὁμοδουλον, καὶ ταῖς τούτου
 χρεῖαις ὑπηρετεῖν. ἡ γαστήρ, πρὸς γαστριμαρ-
 γίαν κατῆπειγεν. ἡ δὲ γαστριμαργία, τὰς τ'
 ἀδικίᾳ ὥδινεν ἐπινοίας· δουχεραίνουσα πολ-
 λάκις, ταῖς τ' σαρκὸς αἰάγκαις ὑπέκοντο,
 καὶ ἀδημονοῦσα κ' λῖαν ἀλγοῦσα, τὰς ταύ-
 τῆς ἀδιδυμίας διραπέυειν ἠναγκαζόμεν· κ' ἡ
 πολλάκις μὲν αἰτέον, κ' τὰς ἐκείθεν περσβο-
 λὰς γενναίως ἀπεκρουόμεν. ἡ δὲ τῶ πολέ-
 μου συχρότης κατηγωνίετο μόνον πολλάκις· κ' ἡ
 ἐάλων ἡ ταλαίπωρος ἀδελφὴ πειθαυμλίη· τῶ
 το κατὰ βύθον, ἠνιώμην, ἐγὼ γὰρ πάλιν τὴν
 ὀδύνην ὑπεδέχομην· καὶ φέφονοσα, ἐπεβου-
 λδόμην, τὰ γὰρ εἰπεύειν σκιρτήματα· πάλ-
 λιν ὑπεδέχομην, κ' εἰς περικτεον ἠγνόουν· ἡ γὰρ
 γὰρ ταλαίπωρία τούτου, πολλὰ μοι τὴν αἰ-

νίαν εἰργάσατο. καὶ ἡ θοῖα πεία σφοδρῶς ἔρα-
 ἀπέτελει τὴν μάχην, καὶ τὴν πῆλ' ἀτάξιν ἀ-
 νερέϊπτε. μὴ τοίνυν με μόνον ὧς δέσποτα πα-
 ραδῶς τιμωρία, ἀλλ' ἡ μετ' ἐκείνου τῆς δύνα-
 ρων ἐλδοθ' ὄρων, ἡ καὶ κείνο σὺν ἐμοὶ τῇ κο-
 λάσει πῆλ' ἀπέμεινον. Εἴ ποι δ' αὖ καὶ τὸ σῶμα,
 τὸ καλῶς ὄϊς τῆς ψυχῆς ὑπῆρετῆσαν βου-
 λούμασιν ὁμοίως πρὸς δὲ δίκαιον κριτῶν, εἴ-
 πινος μὲν ἀλάβοι φωνῆς. οὐδὺς με δημιουργή-
 σας ὧς δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἐν φύσει (ας. εἰ δὲ
 δεῖ τῇ ἀρχῇ παῖσαν τῆς φύσεως τὴν ὁδὸν τε-
 κμηθεῖσαι, πρὸ τῶρον ἐπὶ τῇ δημιουργίᾳ ἀ-
 πῆλ' αὖσαι, εἴθ' οὕτως τὴν ζωτικὴν μοι τῇ ψυ-
 χῆς ἐνέειπας δύναμιν. ἀπῆλ' αὖ καὶ τῆς ἐν
 παραδείσῳ διαέτης μετ' αὐτῆς ἐπὶ κοινῇ τῇ
 τῆς κυήσεως ἐν μήτρᾳ στυγερῇ γάμοις χρόνον.
 κοινῇ τῆς ὠδίνων λυθείτων εἰς τὸνδε δὲ εἶον
 ὄβελ' ἡλύθαμεν, καὶ τοῦδε τῆς φῶς ἀπῆλ' αὖ-
 σαμεν, καὶ τῆς ἀέρος τὴν χρεῖαν ἐσπῆλ' αὖ-
 κοινῇ δὲ βίον ὠδεύσαμεν. οὐδὲν αὐτῇ καθ' αὐ-
 τὴν τῆς ἀγαθῶν εἰργάσατο πῶποτε, ἀλλ' ἐ-
 μοὶ τῇ σαρκὶ στυγερῇ καὶ χρεμλῇ, τὸν δ' αἶρε
 τῆς στυγερᾶς πλοῦτον. ἐπὶ τὰς ἀπὸ νηστείας
 ἀγρυπνίας τε καὶ χαμδνίας, καὶ τῇ ἀλλῆς
 ἀπάσῃ κακουχίᾳ. τακεδόνος δεχόμεν' ἢ
 ἐπὶ τεύχεσιν αὐτῇ στυγερῶς πλοῦτον. ἐπὶ δ' αὖ-

κρυον

κρυοῖς χρησάμενος περὶ νεφελῶν. ἐπὶ τῷ καρ-
δίᾳ αὐτῇ πρὸς ἡρώδην πινύματος πα-
ρεχόμενος ἐν τῇ ἐπειρομένῃ· ὅθεν τὸ ἐμῶν χιλι-
της ὑμνοῦσά σε διετέλεσε. τοῖς ἐμοῖς χιλι-
σιν ὀρχάνοις κεχημελῖν, σοὶ τὰς αἰνέσεις προ-
σέφερε. τὰς ἐμας χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτεί-
νουσα, τῆς σῆς φιλανθρώπιον εὐρέπετον οὐ-
κ ἐρῶσα. αὐτὴ τῆς ἐμῶν ποδῶν φερόμενη,
ἔβρεχε πρὸς τοὺς ἰδρυοὺς σου σηκοῖς. ἐπὶ πα-
ρεχόν αὐτῇ τὰς ἀκοὰς, εἰς τὴν τῆς σῶν λα-
γίων ἡρώδην. τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς κε-
χημελῖν, ἡλίον ὀρώσας καὶ σελήνην, καὶ τῆς
ἀστέρων θρόνον, καὶ οὐρανὸν, καὶ γῆν, καὶ θά-
λασσαν, καὶ πᾶσαν τὴν ὀρωμένην κτίσιν, πρὸς
τὴν σὴν δωρεάν ἐποδῆναι το. καὶ ἐκ τῆς μεγ-
θοῦς καὶ τοῦ καλλοῦς τῆς ὀρωμένης, σὲ τὸν δε-
μιουργὸν ἐφαντάζεσθαι. ὅθεν τῆς ἐμῶν ὀφθαλ-
μῶν, τὸ ἐκ τῆς γράμματος κεκρυμμένον ἐλ-
θενε δημοῦρον. τοῖς ἐμοῖς δακτύλοις ὀργά-
νοις κεχημελῖν, τὰς θείας σου διδασκαλίας
γράμματα ἐνεχάραξε, καὶ ἀδανάων τὴν οὐ-
ρανὴν καὶ τὰ ἐλθόντα μνημεῖον. ὅθεν τῆς ἐμῶν χει-
ρῶν, τὸ ἐκ τῆς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δικτη-
ρίοις οἰκοῦς αἰετήσας. ἐμοὶ σωδργῶ κεχημε-
νῇ, τὸ ἐκ τῆς ἀγάπης ἐπὶ λήρωσε νόμοις. ὅθεν τῆς
ἐμῶν χειρῶν, τὸ ἐκ τῆς ἀγίων πόδας ἐκίψαι. ὅθεν

τῆς ἐμῶν χειρῶν, θλιβομένοις ἐπὶ ῥέκεσε, τὰ
 πεπονηκότα σώματα διακείας ἡγείωσεν. μὴ
 ποίνων μεδέωται χολύσης ὁ μόχθος, ἀνῶθεν
 συζυγείσης μοι. μὴ δὲ διαξυγείσης συζυγία,
 οὐχ ἀπλῶς οὐτως ἐκ τῆς συμβαίτος γελῶ
 μέλην, ἀνῶθεν δὲ ὑπὸ τῆς σῆς κληρωθεῖσαν
 δημοσυγία, ἀλλ' εἰς σέφανον τοῖς εἰς δε-
 σφραμνύσιν ἀχρόδης. ὅθεν ὅτι τῆς σῆς ἰσότη-
 τος ἰδίον. ὅθεν πρέπει τῇ δικαίᾳ σου ψήφῳ
 ταῦτα αἰεὶ εἶποι καὶ ἐσῶμα, τὸ καλῶς τῇ
 ψυχῇ σωκτωνισάμενον, εἰπὸς μετὰ λαοὶ φω-
 νῆς. Ἀλλ' οὐτε ἐσῶμα ταῦτα ἐρεῖ, οὐτε ἐκεῖ
 να ἡ παραιομία σωεξηκυῖα ψυχῇ, οὐδεῖν
 ὅτι κετείας ῥιανύτης ὁ κεκτης, ἀλλ' ὡς πόρ-
 ῖθύνει σοφῶς, οὐτω δηγίξει δικαίως. καὶ τὰ
 σώματα ταῖς ψυχαῖς ἀχρόδιδος, οὐτως ἀχ-
 νέμει. τὰ πρὸς ἀξίαν ἀπάσαις. πῶς γὰρ οὐκ
 το πόν, ἀγίστα μὲν εἰς πᾶν τάξει νίκων νικη-
 κότα τινὰ, εἰκόνι πρὸς τῆς ὁμοφύλων ἡμῶμε-
 νόν μετὰ τῆς σκδύης ἐκείνης, ἢ χρώμενος τοῦ
 πολέμιον ἐρέφατο, ἢ χράφεισσε, ἢ πλάτ-
 τεσσε, ἢ διαγλύφεισσε, εἴτε λίθος, εἴτε χαλ-
 κὸς εἴη, εἴτε σάνις τ' εἰκόνοσ ἢ ὕλη. καὶ εἰ μὲν
 τόξοις κεχρημένος εἰκίησε, μετὰ τῆς τόξων αὐ-
 τῆς ἐκτυποῦσσε. εἰ δὲ αἰχμῇ, καὶ κρατὶ, καὶ
 ἀσπίδι, μετὰ ταύτης αὐτὴ πάλιν τῆς σκδύης.

πῶς δὲ ψυχῇ μετὰ τῷ σώματι ἀγωνισαμένη
 νῦν, καὶ τῇ ἀοράτῃ πολέμιον πρὶν γινόμε-
 νον, καὶ ξαυρᾶ φουτιχοῦ (αντὶ τῷ πῶς ὁ λαὸς
 δημουργοῦ, γυμναστῆναι, τῆς παροπλίας
 ἐσορμηλίνῃ, οὐ μόνον δὲ στρατηγὸν ὅστις ἰδεῖν οὐ
 τὸ τιμώμενον, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὴν, καὶ πύ-
 κτην, καὶ θρομῆα, καὶ τραγυδίαν ἀποκρη-
 τῶν, καὶ ἀρμάτων ἡνίοχον. τούτῃ γὰρ ἐκαστος
 μετ' οὐ νίκησε χάματος, τῷ σώσειν αἰτιάς
 εἰκόσι λαγχάνοισι. καὶ ὁ μὲν, ἔσθλη μετὰ τῇ
 ὀκείβαίτ', καὶ τῆς στρατηγικῆς σοφίης, Οἰνα-
 μάου πινὸς, ὃ κρείοντος περὶ σωπείαν ἔχον, μα-
 νονουχὶ λέωνος πρὸς ἀπαντας, ὃ ἔτι μετὰ τούτῃ
 ὑπεκρινάμεν, καὶ μετὰ τούτῃ νικήκεν. ὁ δὲ
 γυμνὸς ἐρέχει, διδάσκων τῷ αἰώνι τὸ εἶδος, ὃ
 δὲ, παλαίειν δοκεῖ, ὃ κατέχει τὸ σέφαιον, καὶ
 διδάσκει τὸ ἀγνοῦν τὰς, πόσον ἀπάναντα
 σοί. ὁ δὲ, πυκνέει, καὶ τὸ αἰτίπαιον παῖφ' ὃ
 δὲ δηλοῖ δὲ τὸ χάματος καὶ τὸ μάστιγος ὁ πύκναι
 μετὰ τὸν τέχνην, τὴν νίκης ἐν τυχῇ. μετὰ τὴν αἰών
 τῶν ἀπάντ' ἀτίμων περὶ ἀφ' ὧν τῆς πύ-
 σιν, δι' ἧς τούτ' ἐκαστὸν κατὰ τοῦ ταί. μετὰ τῷ
 αἰθρώπων ἀδικωτέρων ἐν δεινὸν ἔσθλη βίη
 διακρίσιν οὐκ ὄντα πηγήν. μετὰ τῷ αἰθρώπων
 αὐτῷ, πρὸς ἀπάναντα τὸ οἰκείον νικητῆς ἔσθλη
 πηλὸς τῆς ἐκείνου, εἰς τὸ αἰθρώπων, πολλὰ κί-

οὐδὲ δ' εὐκαλεον πῶρ' ἐπολλοῦν πηϊούμενοι, ἀλλὰ
καὶ τούτου λίαν ὀλιγοῦσιν ὅτι, ὅτι ἐν τοῖς οὐτε
λέει τούτοις καὶ ἀκερδέσιν ἀπῶσιν οὐτω τι
μὰς εἰσάδει, πολλῶ μᾶλλον, ὅτι λαμπερὸς
καὶ μέγαλος ἀγωνιστὴς, ὁ ταύτης καὶ νόμο
δέτης, καὶ ἀγωνοδέτης τιμήσει, καὶ σεφαιώ
σει, καὶ δ' εὐκαλεον νικήσει τῷ μεγέθει τῷ
ρεῶν. ἀλλ' οἷδα πόσον εἰς ταυτηνὴν τὴν βλα
σφημίαν ἐξώκειλας, ἀπὸ γὰρ τῆς ἀδενείας
τὰ θεῖα τεκμαίρη, καὶ τὴν σὴν ἀδένειαν, ὅρον
ποιεῖς τῆς θείας δυνάμεως. καὶ τάτοι λίαν
ἀδύνατα, παραπλησίως εἶναι θεῶ νομίζεις
ἀδύνατα. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα οὐκ ἐστὶν οὐτε γὰρ
ταῦτ' ἐπὶ πολλοῦ τῷ κεραμείῳ δύναται, καὶ μὴν
ἀμφω μίᾳς ὑπάρχουσι φύσεως, ἀπὸ γὰρ γῆς
καὶ οὗτος καὶ κείνος καὶ μάρτυς ὁ τῷ ἰώβ
περὶ διαλεχόμενος ἀνδραπός, ἐκ τῆς αὐτοῦ
διήρπισται λέγων πολλοῦ σὺ ὥς καὶ ἐγώ. ἀλλ' ὁ
μὴ καὶ μίᾳς φύσεως οὐσης τοῦτε πολλοῦ καὶ
τῆς κεραμείας, οὐ τὴν ἴσην δύναμιν ἐν ἀμφοῖν
ἐστὶν οὐρεῖν ὁ μὲν γὰρ κινεῖ. ὁ δὲ κινεῖται. καὶ
ὁ μὲν, πῶς αὖτε. ὁ δὲ, πῶς αὖτε. καὶ ὁ μὲν, κε
ραίνειν. ὁ δὲ, κεραίνει. καὶ ὁ μὲν, εἰδοποιεῖ.
ὁ δὲ, εἰδοποιεῖ. καὶ ὥς αὖ ὁ κεραμὸς ἐδέλοι,
μεταχρηματίζετο. εἰ δὲ ἐνθάδε μίᾳ ἡ φύσις, οὐκ
ἴση ἡ δύναμις, πολλῶ μᾶλλον ἐνθάδε διάφο

ρος ἢ φύσις, διάφορος, ἢ ἡ δύναμις. ἀλλὰ καὶ ὅτι
οὐδέποτε κείνη δυνάμει τὰ αὐτοκίνητα. πῶς ὅτι
αὐτὴ πρὸς βλάστην δὲ καὶ μὴ ὄντων, πῶς αἰετοῦ
δὲ ἐν χρόνῳ, πῶς περὶ αἰώνων, δὲ ἐκ πηλὸν, πῶς
οὐραίου καὶ γῆς ποιητῆς, εἰ τοῖνυν τὰ βλάστη
ἀδύνατα, νομίσαις εἶναι ἀδύνατα καὶ θεῶν.
πάντα ὅτι ἐκείνη τῇ φύσει δυνάμει καὶ λίαν
ὕ. πρὸς δύνάται τοιγαροῦν, καὶ τίς αὖτε
εἰς ἰσχυρὰ διαρρέυσαν τὸ σῶμα τὸς φύσιν, εἰ το
κόνιν γελνυρίνην, καὶ πάντα τοῦ διασπαρῆ
σαν, ἐν ποταμοῖς, ἐν πλάγῃ, ἐν οἰωνοῖς, ἐν
θελίοις, ἐν πυρὶ, ἐν ὕδατι (πάντα ὅτι τὰ τῆς
ἀπείρας εἰς μέτρον φέρω κύματα) σπινθήρα
γεῖν σε θύλων πάλιν, καὶ εἰς δὲ πρῶτον καὶ
μέγιστον καὶ κάλλος ἐπαιαγαγεῖν. ἡ δὲ φύσις
ὅτι μόνον, καὶ ἐξελίξω οὐραϊκός. καὶ ἐκβεβῆκε
τοῦτον, ὅσον ἡ δὲ φύσις. ἡ βουλή δὲ, καὶ ὑπερ
ρέει ἡ γῆ, καὶ κρέμαται, μόνον οὗ θεοῦ. τὸ δὲ
ὄρον θεμέλιον ἔχουσα εἶπε, καὶ ἐξελίξω φῶς. Γω. α.
ἐκείνου σε, καὶ πρὸς τῇ τῆς ὕδατος ἡ φύσις. περ
σέταξε, καὶ τῆς γῆς ἀπεκείνη. ἐν δὲ σε, καὶ
ἐκκομήθη ἡ γῆ, λεπτῶσι, καὶ ἀλπεσι, καὶ λη
οῖς παντοδαποῖς. εἶπε, καὶ πρὸς τῇ ζωὴν εἶδη
μυρία, χερσαῖα, ἐν ὕδατι, καὶ αἰετα. ὁ τοῦ τα
λόγου πεποιθώς, ὅτι οὐ κακὸν τούτῳ πολλῶν τῶν
τῶ σῶμα τὰ αὐτοκίνητα φύσιν. ὅτι οὐ καὶ πολλὰ

τὸ παλαιωθεὶ καὶ νέον ἔργον, ἢ τὰ μὲν ἔτα
 δίχα ὑλῆς ποιῆσαι· εἰ δὲ ἀπείροις, ἔρεϊται
 Παῦλος ὁ μέγας τῆς οὐκουμένης διδάσκαλος.
 α. κορ. 11. ἄφρον, οὐδ' ἀπείρους οὐ ζωοῦνται, καὶ μὴ
 ἄχρησται καὶ οὐδ' ἀπείρους, οὐδ' ὅμως ἐξ ἑνὸς
 ἢ μὴ ἀπείρους, ἀλλὰ γινόμενον κόκκον εἰς τύχην
 οὐ τοῦ, ἢ ἕως τῆς λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν
 αὐτῷ ὅσα, καὶ ὡς ἡ δόξα ἐν αὐτῷ· εἰ δὲ καὶ πᾶσι
 πᾶσι διδάσκαλοις, ἡ ῥὴν πᾶσι καὶ μὴ ῥὴν νομί-
 ζεις, δέξαι τὴν φύσιν διδάσκουσαν καὶ κερύπτον
 σκεπτικῶς αἰσθάνου· ὁ γὰρ ῥὴν πόρος, τέμνει μὴ
 πρὸς τὸ ῥὴν τὰς αὐλαίς, καὶ οἷον πᾶσι τὰ φοῦ-
 ῖον ῥὴν, εἰ ταῦτα βάλῃ τὰ ἀπείρομα, καὶ
 ὡς πρὸ σώματα τὰ φῶς πᾶσι διδόν, καὶ τὰ ῥὴν
 πᾶσι καὶ τούτων πλεονέκεινος οὐδὲν ἰσχύει
 ῥὴν· ἀλλὰ καὶ ὅσα ῥὴν ῥὴν ῥὴν, περισφέν
 ῥὴν ῥὴν αὐτῶν μόνον· οὐδὲ θεὸς, ἢ οὐρανόθεν ῥὴν,
 ἢ τὸ ἐκ πᾶτων καὶ ποταμῶν ῥὴν τοῖς ἀπεί-
 ροις χαρίζεται, εἰ ταῦτα ῥὴν αὐτῶν καὶ δια-
 βρέχον, καὶ οἷον πᾶσι σκεπτικῶς τοῖς αἰθροπείοις
 σώμασι πᾶσι πᾶσι πᾶσι διδόν, ἀχρηστα μὴ
 λοιπὸν πᾶσι αἰοῖς εἰς ῥὴν ῥὴν ῥὴν, καὶ
 σῖμα δὲ ῥὴν τοῖς ῥὴν ῥὴν πᾶσι σώμα-
 σιν· ῥὴν ῥὴν ῥὴν ῥὴν πᾶσι ῥὴν, καὶ ῥὴν ῥὴν
 ῥὴν, ῥὴν ῥὴν τὰς ῥὴν ῥὴν ῥὴν, ῥὴν
 λαμβάνεται δὲ τὰς ῥὴν πᾶσι ῥὴν ῥὴν

εἴτα τὴν ἐκταύτης νοτίδα, καὶ δάπεδον διὰ
 λαὸν πιῶν τῷ εἰζῶν ἔλκει πρὸς ἑαυτὰ, καὶ τί
 κτει τὴν αἶψα φνομελὴν βοτάνην· καὶ κατὰ μέ
 ρος δὲ τῷ περὶ φημιῶν φρέφ λέγω, καὶ τήν τε
 καλὰ μὲν εἰς ὕψος πρᾶπὶ μπει, καὶ τῇ μὲν ἄστα
 χαυ ἐκφῶν, καὶ κρυμμένον ἔχοντα δὲ καρ
 πόν, οἷον δὲ πινὰς δρενφόρους τῶν ἀδίδας πε
 ρικείμενον. μὴ πείνω ἀπισήσῃς τῇ τῷ δωμάτῳ
 αἰαστάσθ, διννεκῶς βλέπων τῷ αἰαστάσεως τὰ
 μιμήματα, καὶ διννεκῶς ἀκούων τῆς τῷ αἰαστά
 σεως κρυψιμάτῳ· ἵνα δὲ βεβαίαν διέξῃ τὴν πε
 ρὶ τῷ αἰαστάσεως πίσιν, ἐλθέ μοι πάλιν ὅδ' τὴν
 τῷ φυτῷ ἰστέον, καὶ βλέπε τὰ κλήματα τῷ ἀμ
 πύλῳ, καὶ τῷ ἄλλων δένδρων, ἢ τὰς καλουμέ
 νας ἀποσάδας, ἢ τὰς ἀπὸ τῆς εἰζῶν χελῶ
 νας· τῇ μὲν τομῇ, τὴν οἶονεὶ πελοτὴν διέχμε
 να· τῇ δὲ εἰς ὅδ' ὁδῶν δίδει, καὶ δάπεδον πρὸς τὰς
 φῶν πρᾶσιδόμενα· εἴτα χωνύμια καὶ σπρόμε
 να, ἔπειτα ὅθ' ὁδὸν βουλήματι, καὶ εἰζας καὶ τὰ
 γλινδόντα, καὶ βλαστὸς αἰαφύοντα, καὶ ἡ
 βῶντα, καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενα, καὶ βεῖθοντα
 τῷ καρπῷ, καὶ τῆς ταφείτ' κλημάτ' ὅπως
 πείσῃ τὰ τεχνεῖα γινόμενα· καὶ πῇ λέγω
 κλήματα καὶ δένδρα καὶ σπέρματα, ἐλθέ
 μοι πρᾶν δὲ τῷ σῆς φύσεως ὁργασίῳ· βλέ
 πε τῆς σῆς διαπλάσεως τὰς ὕλας, πῶς δὲ

πλείους καὶ μικράς, καὶ κορύμνης οὐδὲν διαφέ-
 ρονσαι. ἀλλ' ὁ μὲν τὸ οὐ πλείους ἐκείνο καὶ μί-
 κρόν, καὶ ἄψυχον, καὶ ἄπνοον, καὶ ἀναισθη-
 τον, παντελὲς θεοῦ ἰδύσαντος, αἰθρώπως γί-
 νεται. καὶ εἰ ἔχων εἶδος, εἰς μυρίασι δέξασμε-
 ταποιεῖται, τὰς μελίσεχονάς καὶ ἀπὸ τῶν ποιοῦ.
 τὰς δὲ οὐδέκτους, καὶ μαλακὰς καὶ τὰς μελί,
 μακράς καὶ πολυπόρους. τὰς δὲ, συχναὶς καὶ
 πυκνάς, καὶ τὰς μελί, παχίαις καὶ λείους.
 τὰς δὲ, λεπταῖς καὶ ἡσίοις καὶ ὑμνωδαῖς, καὶ
 τὰς μελί, αὐλοειδεῖς καὶ σφραγιδεῖς. τὰς δὲ,
 νάσας καὶ οὐδὲν σφραγιδεῖς ἐχούσας. καὶ
 εἰς ἰδεῖν ἀπὸ τῆς βραχείας ἐκείνης ὕλης γι-
 νομένης καὶ αἵματος ὀχετῶν, καὶ πνέματός
 ἀποτοῦ, καὶ συνδύσμοις σεχονοῖς, καὶ σφρα-
 γῶν μαλακότητα, καὶ ὅσων ξηρότητα, καὶ
 ὀφθαλμῶν σερρότητα καὶ λαμπρότητα, καὶ
 κόρης καὶ δαρότητα, καὶ παρειᾶς λείότητα,
 καὶ τειχῶν λεπτότητα, καὶ τὰλλα μόρια,
 ὅσα τὸ αἰθρώπειον ἔχει γένος. ὧν τινὲς χρεῖαι
 καὶ τινὲς εἰδῶν, πολλοὶ μελί τῆς πρὸ τῶν
 στα δεινῶν διεξελεῖν ἐπειράθησαν, ἡ τῆς ἐν
 τῆς δὲ τῆς τῆς δημιουργοῦ σοφίας, εἰς ὑμνω-
 δῶν τὸν λόγον ἐπιδράσαν, καὶ τῶν ταῦτα, οὐδὲν τῶ
 ἡμετέρας ὄντες αὐλῆς, ἀλλὰ τῆς ἑξω πλά-
 τωμελίων περὶ αὐτῶν. ἀλλ' ὁ μὲν τινὲς ἀγαθὸς

πόα νεμόμενοι, καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως μόνης
 κινούμενοι καὶ παιδαγωγούμενοι, τὸν ποιεῖν
 καὶ κηδεμόνα καὶ ποιητὴν τῶ παντός, αἷς ἐχώ-
 ρησαν, ὕμνησαν. σὺ δὲ πρὸς τῇ φύσει καὶ νά-
 μον ἔχων διδάσκαλον, καὶ προφῆτας τὰ
 θεῖα παιδεύοντάς, καὶ τῆς ἀρχούλου τῆς χο-
 ρόν, πῶς τε τῆς οὐρανῶν διδάσκειν, καὶ πῶς
 τῆς μελλόντων κηρύττοντάς, δεξιὰ πάντας
 θεῶν ὡφελείας τῶ ὄντιον. ἀρχὴν δὲ καὶ
 μόνη τῆς ἐμβρύων ἡ φύσις, καὶ ἡ πρώτη τῆς
 αἰθρώπων διαπολάσις, ὅπως ἵσταται τῇ
 κεκλιάν αἰθρώπων αἰάσασιν. πίσειον εἶναι
 γαστέρα μηρῶν, τῇ γῇ. μήτρας δὲ τὰ φορ-
 ἀνέμα δὲ, τῇ φύσεως ἐβραχύντατον ἐκείνο
 καὶ χροῶδες τῷ σώματος λείψανον, ὃ καὶ παν-
 τὰ πασιν ὄν ἀφ' ἑνὸς πᾶσιν αἰθρώποις, θεο-
 ρητόν ἐστι τῷ θεῷ. καὶ τὸ ὁφθαλμὸν ἐκείνου φαλμ.
 " οὐδεὶς πέφουχεν. εἰ γὰρ τῇ χειρὶ αὐτῆς τὰ πέρα 48'.
 " τὰ τῆς γῆς καὶ αὐτὸς ἐμέσσησε τῇ χειρὶ ἐϋ-
 ησα. μ'
 " ὅπως καὶ τὸ οὐρανὸν ἀποδαμῇ, καὶ τῇ γῇ πᾶ-
 " σαν δρακί. καὶ ῥάδιον αὐτῷ διασκαδαί τὰ εἶ-
 " τῇ χειρὶ. καὶ γὰρ καὶ σὺ ὅπως λίαν εὐπετὴς,
 καὶ αἰάμιξαι θελήσης κέγχρον καὶ φακόν,
 καὶ πυροὺς καὶ κελύδας, πάλιν αὐτὰ διακεί-
 νεις εὐμαρῶς, ὥς πῶρ ἐδέλεις. εἰ ποῖναο εἰ τῇ
 χειρὶ τοῦ Θεοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ῥάσον αὐτῷ

κομιδῇ, καὶ τὰ πάντεσσι ἀναμείλιτα, ἀ-
 κολούθῃ καὶ τῇσαι. πίστευον τοίνυν μή ταν εἶναι
 ἢ τὰ φόν. σπέρμα δὲ, τὸ ἀρκαιμένον λείψα-
 τον. πλάσθη δὲ τὸ πλάσθη. ὡς δὲ ἴνασ' δὲ τὴν ἐ-
 γχάτην τῷ βίου ἡμέραν, καὶ τὴν φοβῶναι τῷ
 αὐτῷ γένει φωνῶν. (αὐτὸς γὰρ φησι, καὶ
 οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφ' ὧν. τότε τῇ
 βεβαιότητι τὰς δι' ἑαυτὸν εἰς πρᾶξιν ὁμιλῶν.
 τότε τῇ καλῶσιν ἡμῖν, ἢ κακῶς εἰργασμέων
 τὸν λόγον ἀποδείκνυμι. τότε τὰ κεκρυμμένα
 τῆς διαλογίας ἡμῶν βουλεύματα, δῆλα πᾶσι
 γινώσκονται. τότε πάντες πρᾶξομεθα ὡς βή-
 ματι τῷ Χριστοῦ, ἵνα κομισθῶμεν ἐκαστος τὰ ὅσα
 τοῦ σώματος περὶ αὐτὸν εἰργασθῶν, εἴτε ἀγαθόν, εἴ-
 τε κακόν. ταῦτα δὲ ἰσχυρῶς ὡς ἀνθρώποι, ἀπὸ
 τοῦ πνεύματος καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πνεύματος. φύ-
 ρασι τὴν πονηρίαν ταύτην δι' ὅσους ἐκείνη. πᾶσι
 δὲ βλασφημίας, ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐσθ' ὁμιλῶν.
 ἀποτίσκατε περὶ τὸ πνεῦμα τὸ καλόν, ἵν' ὡς
 φιλῶσιν ἡμᾶς κυριεύσῃ, καὶ μὴ ὡς πολεμίοις
 ἐξ ἐβαλῇ τῷ σκάφοις. ὑμνήσατε τὰ τῷ πνεύ-
 ματι πνεύματα, ἵν' ὡς ὁ κύριος κύριος ὁμιλῶν,
 τῷ πνεύματι τοῦ κυρίου τὰ κύματα διαφύγητε, καὶ
 τῷ λιμνῶν ἐκείνων τῷ ἀπὸ πνεύματος ἀπὸ τοῦ
 σπέρματος, ἐν Χριστῷ ὡς κυριεύσῃ, ὅτι πᾶσι
 πρὸς πᾶσα δοξα εἰς τὸ αἰῶνα, ἀμήν.

Ὁ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς οὐκ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἁπάντων ἀνθρώπων κηδόμενος διετέλεισε, καὶ
πρὸς τῆς τῆ σωτῆρος ἐκ ἀνθρώπων ἡσέως.

Δόγος, Ι

[illegible]

ἡ ἐκείνου κρηπίς, καὶ ἡ πύλος αὐτοῦ καὶ κεῖνο
 φέρεται, ἡ ποῖα τὰ αἰῶνες οὐρανῶν, τί δὲ
 τὰ ἔξω τῷ σύμπαντος κόσμου, οὐ μόνον οὐδὲν
 οὐρίσκει τῷ ξητουρμῶν, ἀλλὰ καὶ ξόφου πολ-
 λαῦ καὶ ἀρεῖας πολλὰς, ἐπανόρχεται. ταῦ
 ἐπὶ τῇ εἰδῶς τῷ νοῦ πλὴν ἀδένειαι ὁ μακάριος
 α. κορ. Βαῦλος πῆ γινώσκων, εἰ δὲ τις δοκεῖ ἐγνώ-
 σκειν γ. «κίναί τε, οὐδέ πω οὐδὲν ἐγνώσκειν καὶ δὲ οὐ γινώσκων
 . λκβ. «δεῖ καὶ πάλιν ἐν μέροισιν γινώσκωμεν, καὶ ἐν
 . λκγ. «μέροισιν προσφητένομεν. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος,
 «τότε τὸ ἐν μέροισιν κατὰ ρηθῆσεται. καὶ ἐπεὶ
 «ἴσθι. ἀρεῖα ἐλπίς, ὡς ἐν ἐσὶ πῆρ καὶ ἐν αἰνίγματι
 . λκδ. «πῶς, τότε διὰ πρὸς ὧν πρὸς πρὸς ὧν πρὸς. ἀρεῖα
 . λκε. «γινώσκων ἐν μέροισιν. τότε δὲ ἀδὲ γινώσκωμεν, ὅσοις
 «καὶ ἐπὶ γινώσκων καὶ αὐτοῦ. ὅτι ἡ μὲν νῦν, «
 «ὡς νῦν πρὸς ἐλάττω, ὡς νῦν πρὸς ἐφρόνοισιν, ὡς
 «νῦν πρὸς ἐλογιστόμεν. ὅτι δὲ γίγνεται αἰὲρ, καὶ τῆς
 «γῆς τὰ τῷ νῦν πρὸς. ταῦτα δὲ πάντα διέξει-
 σιν ὁ θεὸς αἰὲρ, πεῖσαι βουλόμενοις ἀπάν-
 τας, καὶ χαλινῶν τῷ νοῦ πλὴν ἀπιστίας, ἵνα
 μὴ τῷ ἀδυνατῇ κατὰ τολμῇ, καὶ ἀναμένῃ
 πλὴν ἐσθλῶν ἐπὶ ὅ μέλλοντα εἶναι τῷ πρᾶγμα
 τῶν ἀνέβη καὶ τὰς αἰσιν. ὅτι ὅτι νῦν πρὸς καὶ
 λέει πλὴν νῦν ἡμῖν δεδουμένον γινώσκων. καὶ τῷ μὴ
 νομικῇ διδασκαλίᾳ ταύτην πρᾶξι ἀλλων, πε-
 λείαν αὐτῷ ὀνομάζει. τῷ δὲ ἀπαθείβῃ καὶ

αἰθανάτω συγκρίνων, μετὰ κινήσιν περὶ σκευῶν
 καὶ ἑστῶν δὲ τῆς θείας προμνηθείας τεκμή-
 ριον· ὃ γὰρ ὅφως ἅπαντα πρυτανεύων, εἰδὼς
 ἡμῶν τῆς ἀλαστονείας τὸ φύσημα, οὐδὲ τοῖς
 ἀγίοις δέδωκεν ἀκριβῆ τὴν γνώσιν τῆς θείας.
 φησὶ οἱ γὰρ ἡ γνώσις, ὡς ὅτι μακαρίῳ Παύλῳ κ' ἄ. κ' ρ. 11
 τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ. ἀλλ' ἅθλόν αὐτῷ περὶ
 θεῖαν ἀρετῆς, ἵνα κατὰ τὸ παρόντα βίον
 καλῶς ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάθη παντελῶς
 ἀφροσύμενοι, καὶ φθορᾶς καὶ παθῶν ἐλπί-
 διον ἐνδυσάμενοι τὸ σῶμα, τῆνικαὺτα πε-
 λείαν τὴν γνώσιν ἕωςδε ξώμεθα. οὐδὲ μίαν
 λοιπὸν, ἅτε δὴ παθῶν ἀπηλλαγμένοι, καὶ τῆς
 αἰώνων ἐξω γινόμενοι, δεχόμενοι τὴν βλάβην.
 μὴ τοίνυν τῆς ἀνείκελων κατὰ πολυμίαν,
 ἀλλ' οἷς εἰλήφμεν σέξωμεν καὶ ὡς χρηστοί μεν-
 τὸν ἀγαθὸν ἡμῶν δεσπότην ὑμνήσωμεν. καὶ οἷς
 ἐχθροί μεν, τὸν ὑπὲρ γένην αἰνέσωμεν. ὁρῶμεν αὖ
 ὁρᾶσ' ἀρετῆς ὁρᾶσ' εὐδελείας ζῶντας
 καὶ πρὸ καὶ θόρα πείας, περὶ κινήσωμεν τὴν
 τῆς ἀρετῆς νομοθέτην, καὶ ἀγωνιστήν ὁρθῶς
 αὐτῷ καὶ δικαίως αἰσικηρῶν τῶντα. θεωροῦ-
 μεν ἄλλοις δ' αὐτὸν μετὰ βίον περὶ αἰώνων
 οὐ τῆς αὐτῆς δὲ πρὸς αὐθιγῶσις ἀφ' ἑλπίων
 τῶν, μὴ δυσχεραίνωμεν ὡς φιλόθεος, ἀλλὰ πε-
 σεύσωμεν αὐτῷ μετὰ καλῶς ἀγωνίζεσθαι τῆς

. 119

. 119

. 119

. 119

καρτερίας· δι' αὐτὸν καὶ κηρύττειται δι-
 δῆ· τούτου· εἰς τὸν προσδοκώμενον βίον, ὡς καὶ
 τῷ περὶ τοῦδε διεξιληλυθακεν λόγῳ, καὶ μὴ
 βλασφημίας κατὰ τῆς περὶ νόμου ἀκρίβειας
 μὴ λόγῳ. ἀλλὰ ποῦ γὰρ καὶ πολλῆς γέμουσι
 ἀβελτηρίας, μάλλον δὲ ἐξ αὐτῆς μισήσας αὐ-
 τοῦ μὴ ἐκείνους διὰ τελευτῶν πλεόντας,
 καὶ ἅπασι καταγίνων βυλλομυλίας, καὶ μετὰ
 πολλῆς δυσκλυσίας τὸν βίον ὁδεύοντάς, δι-
 κύβερνῃ τὴν ὑμνῆν, τοῦ δὲ ἐξωβελῶν, διδῶν
 λεγόμενον, καὶ θυμολίας, καὶ διατάς μάλα λα-
 βὴ ἀγωνιστὰς θυμολίας, τὸν αἰῶνα διὰ τὴν λόγῳ
 βλάστην βλασφημίας, ἐπειδὴ τοῖς ὁρῶσι τοῖς
 δύναται· οἱ δὲ τῆς οὐσεβείας ἐφίε μοι οὐτο-
 ῖς οὐδὲν μόνον φερόμενοι, ἀλλὰ καὶ κλύουσι
 καὶ χειμῶνι παλαίοντες, τὸν τῆς ὁρῶν
 ὁμοῦσι θεόν. ἔστιν ἀκούσαι τῶ μακαρίου Δα-
 βίδι βοῶντος, ἀνδρὸς ἐν πολέμοις ἐν βίῳ
 ἅπαντα κατανάλωσαντος, καὶ μυσταῖς ὁσας

4αλ. » περὶ αὐτῶν τοῦ συμφοραῖς· τί αὐτὰ πο-

81ε. » θῶσιν τῷ κυρίῳ πᾶσι πάντων, ὅτι αὐτὰ πίπ-
 » κέ μοι, ἔστι δὲ ἀκούσαι καὶ τῶ μακαρίου Δα-

κιδίου, καὶ τῆς ἀγίας ἐκείνων μερακίων, αὐτῶν

τῇ τῇ τῆς δεινῶν προσβολῇ τὸν θεόν ἀνυμνοῦ-

Δαν. γ. των, καὶ δίκης τίειν ἅπασι ὅτι ἐπλημμέλην

καὶ δ. βυλλομολογούντων, ἀλλ' οὐ σεφαίρων σφῶς αὐ-

οὗ ἀξίους εἶναι λεγόντων, οὐδὲ δι' ἁρμυνή-
 των τὰ τῆς δίκης ζυγά. λιμῶ πιεζόμενος ὁ μέ-
 γας Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης, ὁ τὰς ὑποχρί-
 σεις ἐκείνας διόθεν δεξιόμενος, ἐφάρτεν καὶ κ'.
 ναίωσ' τὴν τῆς λιμοῦ προσβολὴν. δις τῆς ὁμο-
 ζυγος σὺνθεῖς, καὶ παρὰ βαρβαροῖς αἰθρώ-
 ποισ' ταύτην ὀρώων, χεῖρον τῷ καλίσαντι ὁμο-
 λογῶν διετέλεσε, καὶ τῶν ὑποχρίσεων ἀνα-
 μνήων δ' τέλος, ἀσμενῶς ὑποδέσπαιε τῶν κυ-
 μάτων. καὶ ἥς αὐτὸ ἐφίκοιτο λόγος τῆς πύργου
 μεγαλοφυχίας, τῆς δὲ αὐτῆς τὴν ἀκραίαν
 λοδομίαν πρὸς ἀξίαν θαυμάσει· οἷος φιλο-
 μαθῆσι τοίνυν καὶ ταλιπῶν τὴν τῆς ἱστορίας
 κιάγνωσιν, καὶ κατὰ μαθεῖν ἀκριβῶς τὴν
 τούτου, καὶ τὴν ἐν τούτου αἰσθίαν καὶ κερ-
 τερίαν, καὶ σωφροσύνην, φιλοπρόνικον τε καὶ
 φιλοδείαν, καὶ ἀπαξιαπλῶς δ' ἑαυτῆς ὕ-
 ψος, αὐτὸς τῆς νέας διαθήκης βαδισοῦμαι
 τῷ λόγῳ. Βλέπε τοίνυν τὸν Γέροντα καὶ Ἰωάν-
 νην, οὗ πύργου τῆς οὐσεβείας, οὗ σύλῳ-
 τῆς ἀληθείας, οὗ τῆς ἐκκλησίας τὴν οἰκο-
 δομίαν ὑποδρεῖδοντας, ὑπομὲν Ἰουδαίων μα-
 σιτουρλίοις, χείροντας δὲ καὶ γεγηθότας, οὗ
 κατ' ἐξῆς ἰδοῦσιν ὑποδ' τῆς ὀνόματος Ἰ. Χριστοῦ πέξ. ἡ
 ἀπμαθῆναι. ὁ γὰρ ταῦτα συγχεζαφῶς,
 εἰρηκῶς ὁ πρὸς ἑσθις ἡκιδήσαν, οὐκ ἐφ' ἡμεῖς

ῥῶσ' αὐτῶν φέρειν καὶ ληνάως τὰς μάστιγας,
 ἀλλὰ χαίροντας ἐξεληλυθέναι καὶ μηχανυ-
 μίνοις· διαφόροι δὲ πολλοὶ καὶ χεῖρ καὶ χεῖρας
 πρὸς τὸ φέρειν· φέρει μὲν γὰρ τις πλὴν τῆς ἀ-
 νισκρῶν· περὶ βολῶν, ἀλλ' οὐκ ἀνισκρῶν καὶ ἀνισκρῶν
 μίνοις· ὁ δὲ χεῖρων κηρύττει πλὴν τῆς ψυχῆς
 συμφορῶν· οὐ γὰρ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἐβόα,
 ἡμεῖς γὰρ κηρύττομεν τὸν σταυρὸν τοῦ σταυροῦ· οὐδὲ καὶ
 εἰ ἀδενείαις, εἰ ὑβρεσιν, εἰ αἰσχύαις, εἰ δὴ
 γμοῖς καὶ στενοχωρίαις ὑποδὸν Χριστοῦ· καὶ οὐκ
 εἰπε φέρω ἡμεῖς τὸν σταυρὸν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ, ὅτι πολλοὶ
 ληίστην σημαίνει τῆς ἀρετῆς πλὴν ἐπίτασιν· καὶ ἐπὶ
 κολ. α' ῥωθι δὲ, νῦν χεῖρω φησὶν, εἰ τοῖς παθήμασιν
 ὑποδὸν Χριστοῦ· καὶ αὐθις· οὐκ ἄξια τὰ πά-
 θήματα τῶν νῦν καιροῦ, καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ
 ῥωμ. η'. πάλιν· τίς ἡμᾶς χωρεῖται ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ
 Χριστοῦ, θλίψεις ἢ στενοχωρία· καὶ τὰ ἐξ ἡσ· ἀλ-
 λ' ἐπλείπει με ἡ ἡμῶν τῶν μεγάλων παιδοτρι-
 βου τῆς τῆς οὐσεβείας ἀθλητῆς τῶν τοιούτων
 λόγων συλλέγοντα· εἰ τοίνυν οἱ πάντες εἰδος ἀ-
 ρετῆς σωματικῶς, οὐ μόνον οὐδὲ στενοχωρεῖται
 σι τῆς τῆς εἰδὸς θαλάττης πλὴν ἐκάλω, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ῥωθίου ξέροντος, καὶ πνευματικῶν καὶ καται-
 γίδων περὶ τῶν γυνυμίων, καὶ σφοδρίων διακυ-
 κώντων ἐπὶ πέλματος, ὡς ἐξ οὐρίων φερόμενοι διὰ
 τῶν ἀνιφρεμένων, ἐργον ἢ αὐτοῖς οὐ πο-
 λυπραγμονεῖς

λυπεῖσθαι τὰ γινόμενα, ἀλλὰ τὴν κυβερ-
 νήτην ὑμνεῖν. τί δὴ ποτε ὑμεῖς ἐξω τῆς κυμα-
 των ὄντες, καὶ ἡπειρώται μᾶλλον, ἢ θαλάτ-
 τισκῶ πῆτε τὰ γινόμενα, καὶ οὐ μὲν ἀπο-
 νίστας ἐπαινεῖτε, τὸ δὲ ἀγωνοδότην κατηχεῖ-
 τε; καὶ μὲν προσήκει οὐ τὴν τῆς ἀθλητῆς
 θαυμαζόντασ ἀρετῶν, σέβειν ἐκείνων τὴν
 ψῆφον. ἐκεῖνοι δὲ ὡς δι' ὀργισίαν μέγιστον ἐδέ-
 χοντο τὴν ὑπερὶ τῆς κηρύγματος δυσκολίαν,
 τὰς σφαγὰς, τὰς καταλύσεις, οὐκ ἐμπροσ-
 μίον, τὰς αἰκίας, τὰς λοιδορίας, τὰ διστω-
 πεία, οὐκ κινδύνοις, οὐκ εἰς γῆ, οὐκ εἰς θαλάσ-
 σην, οὐκ εἰς πόλεις, οὐκ εἰς ἀγροῖς, οὐκ ἐκ τῆς οἰ-
 κείων. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοῦτο δέδεκται οὐκ ὀ-
 γοῖς, φέρε καὶ πάλιν τὴν σωτῆρος ἡμῶν εἰς αὐ-
 τῶν πείσεως μικρὰ διεξέλθωμεν, ὃ κε φά-
 λαὸν ὄσι μέγιστον τῆς τῆς τοῦ πάλιν οὐκ αἰθρώ-
 ποῖς κηδεμονίας. οὐδὲ γὰρ οὕτως αὐτὴ δει-
 κνυσὶν ἀμέρητον ἀγαθότητα οὐρανοῦ, καὶ γῆ,
 καὶ θαλάττης, ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ ἀστέ-
 ρων, καὶ πᾶσα ἡ ὁρατὴ καὶ ἀόρατος κτί-
 σις, λόγῳ μόνῳ δημουργῆθῃσα, μᾶλλον δὲ
 ἅμα τῷ βουληθῆναι τῷ λέγειν φανεῖσα, ὥς
 τὸ αὐτὸν ἐν μονογενεῇ τῆς τοῦ υἱοῦ, ἐν εἰς μορ-
 φῇ τοῦ ὑπάρχοντα, τὸ ἀπαύχασμα τῆς δό-
 ξης, τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπερσείσεως, τῆς ἀρχῆς

ὄντα, καὶ πρὸς τὸ θεὸν ὄντα, καὶ θεὸν ὄντα,
 δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὴν τῆς δοῦλου λα-
 βόντα μορφὴν, εἰς ὁμοιώματι αἰθρώπου γε-
 νέσθαι, καὶ ὅμοια πᾶσιθρώπων δοῦρεθῆναι ὡς
 αἰθρώπον, καὶ ἐν τῇ γῆς ὁφειθῆναι, καὶ τοῖς αἰ-
 θρώποισι συναϊσθῆναι, καὶ τὰς ἀθε-
 νείας ἡμῶν λαβεῖν, καὶ τὰς νόσεις βασθῆναι.
 καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος ὁτοῦ τεκμήριον δι-
 δε μέγιστον τῆς τῆς θεοῦ πατρὸς αἰθρώποισ

ῥωμ. ι' " ἀγάπης, καὶ βοᾷ λέγων. σωθήσῃ δὲ τὴν ἑαυ

" τῆ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὃς ἔτι ἄμαρτω-

" λῶν ὄντων Χριστὸς ἑαυτὸν ἡμῶν ἀπέθανε. καὶ

" πάλιν. ὅς γε τῆ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ'

" ἑαυτὸν ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς

" οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χερίσθαι;

συνωμολογεῖται αὐτῷ οὕτως ἔχειν, καὶ ὁ θεοπέ-

Εὐαγγ. γ' " σιος Ἰωάννης. οὕτως γὰρ φησὶν ἡγάπησεν ὁ θεός

" τὸν κόσμον, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδω

" κεν ἑαυτὸν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,

" οὐ μὴ ἀχρήσθαι, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ὅς

ρίνω οὐχ ἀπώδωκεν κήδεταί τῆς αἰθρώπων,

ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶν κήδεταί. τοσαύτη δὲ ἡ τῆ

ἀγάπης ἑαυτοῦ βολή, ὡς τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ,

τὸν ὁμοούσιον, τὸν ἐκ γαστροῦ πρὸς ἑωσφόρου γε

νησάτα, ὃς σὺν ὁμοῦ γὰρ κεχρημέσθαι τὴν κτίσιν

ἐδημιούργησεν, λατρεῖν ἡμῶν ἀχρησθῆναι καὶ σω-

σά' τε καὶ ὠλίνασα ζῆν δι' αὐτὴν Χεῖρας.
 Χεῖρὸν δὲ ὅταν ἀκούσῃς, νόει τὸν πρὸ αἰώνων
 ἐκ πατρὸς γεννηθέντα μονογενὴ ἵον λόγον,
 αἰθρωπείαν πᾶσι κείμενον φύσιν, καὶ μὴ νο-
 μίσῃς οὐτέλφα τοῦ Θεοῦ τὴν κηρυττομένην
 οἰκονομίαν, οὐδὲ γὰρ μολύνειν δύναται τὴν
 ἀκήρατον φύσιν. Εἰ γὰρ ἂν ἡλίον σῶμα ὄντα,
 ὁρατός τε γὰρ ὅτιν' οὐκ ἔστι, καὶ λύσιν ἑωιδέ-
 χεται, ὅτι σωματικὴν ἔχοντα νεκρῶν, καὶ ἰ-
 λυὸς δυσώδισ', ἢ πολλῶν ἐτέρων δυσωμίας
 εἰσίωντων, οὐδὲν ἰσχύει μαῖναι, πολλῶ μάλ-
 λον τῷ ἡλίῳ τὸν πῦρ τὴν, καὶ ζῆν τῆς ἀπάν-
 των δημιουργόν, ζῆν ἀσώματον, ζῆν ἀόρατον,
 τὸν αἰαλλοίωτον, ζῆν ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα,
 οὐδὲν τῶν ποιούτων μολύναι δύναται. καὶ
 ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, νόησον οὕτως. ἀπε-
 ρίοισον αὐτῷ τὴν φύσιν εἶναι καὶ φανερά, καὶ
 πιστεύομεν. ἠκούσαμεν γὰρ αὐτῷ λέγοντος· μὴ
 οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐπὶ πληρῶ λέ-
 γει κύριος, καὶ ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ
 ὡσεὶ πόδιον τῆς ποδῶν μου. καὶ τίς ἐμέρισε
 τῇ χειρὶ ὕδωρ, καὶ ζῆν οὐρανὸν ἀπιδάμῃ, καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν ὀρακί, καὶ ὅσα ποιῶντα μαρ-
 τυρεῖται. καὶ ὁ μάκαριος Δαβὶδ, ἐβόα· ἐν
 τῇ χειρὶ αὐτῷ τὰ πέρατα τῆς γῆς. καὶ ὁ δι-
 πλάξ. 13' ἀπίστος Γαῦλος. εἰ αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινῶ

μεθα καὶ ἐσμεν. εἰ ποῖνω εἰ αὐτῷ ξωμεν κῆ
 κινούμεθα. κῆ ἐσμεν κατὰ τὴν τῆ ἀφροσύνης
 φωνήν, οὐδὲν ἔστι. τῆ κτίσεως μόνον ἐσθλημῖον
 τοῦ. ἀλλ' εἰ τῆ κτίσει τὰ μὲν ἔστιν ἄγρια, τὰ
 δὲ βέβηλα. καὶ τὰ μὲν, οὐδὲν ἔστι. τὰ δὲ, οὐ-
 σωδίασ' μεσά. καὶ τῆ ἀφροσύνης, οἱ μὲν οὐσε
 εἶα κοσμοῦνται. οἱ δὲ ἀποσιουργία ἐγκαλιν
 δοῦνται. ὁ δὲ πάντα πληρῶν, οὐδὲν κεῖ μὲν εἰ
 τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, μισοῖ δὲ πάντας τοὺς
 ὀργιστοὺς μὲν οὐδὲν ἀπομίαν, καὶ ἀφροσύνη πάν- φαλ. εἰ
 τας τοὺς λαλοῦντας τὸ φθόγγος. καὶ αὐτὸς αἰ
 μάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος, κῆ οὐ
 προικεῖ αὐτὸν πονηρὸν ὁμιλῶν. οὐδὲν τριχαροῦν
 τῷ ἀκηράτῳ λυμαίνεται. Εἰ γὰρ οἱ τὴν ἰατρει-
 κὴν μετ' ὀργῆς τέχνην, οὐ μετὰ λαμβάνουσιν
 ἰατρμάτων, ἰατμὰτα θεία πένοντες, ἀλλ' ὑ-
 γίαιαν μὲν πραγματεύονται τοῖς ἀφροσύνοις,
 βλάβην δὲ οὐδὲ μίαν ἐκείθεν ποιεῖν οὐκ
 πολλῶ μάλλον. ὁ ἀφροσύνης θεὸς ἀπαθὴς
 τὴν φύσιν ἔχων καὶ τροπῆς ὑποδράσας. κῆ ἀλ-
 λωίωσιν οὐδὲ χορμῆν, οὐδὲν παντελὸς ἐκ τῆς
 ἡμετέρας ἰατρείας εἰλκυσε μόλυσμα. θαυ-
 μάσωμεν ποῖνω αὐτὸν οὐκ ἀγγέλοις τὴν ἡ-
 μετέραν ἀφροσύνην ταῖς θείαις, ἀλλὰ τὴν
 τῆς ἀφροσύνης ἀφροσύνην ἰατρείαν. Οὐ τῷ
 τριχαροῦν γλινθῆς εἰς ὁ δεσπότης Χεῖρς, ἔλ-

καὶ μὴ μὴ δῶκεν δηλὴν πᾶσα πλοῦσι ἡμῖν, τί
 δεῖται δὲ ἂν φάτνης τῆς τῆς ἀλόγων ραπέ-
 ξης, καὶ τῆς τῆς αἰθρώπων ἀλογίας καὶ τῆς
 ῥῶν, καὶ τῶν οἰκείων φιλανθρωπίαν πᾶσιν
 λῶν, ὅτι βοφύς ὑπάρχων ὁ θεός, καὶ σοφὴ γί-
 νεται κατὰ τὸ αἰθρώπιον τῆς αἰθρώπων,
 τῆς πολλῶν ἀλογίας νεοσκητῶν. ἀλλὰ νῦν τῇ
 αἰθρώπειας φύσεως τῶν ἀλογίων ἀχρησ-
 λούσης, καὶ δὲ λογικὸν αἰαλαεούσης, ἡ μυστικὴ
 αὐτῇ ὥστε δέχεται ραπέξα, τὴν ποσὲν κείνη
 γινομένη τῇ φάτνης, καὶ διδάσκουσα τῶν αἰθρώ-
 φων. καὶ ποῖς. ὡς ἡνίκα ὁ αἰθρώπος ἐπὶ τῇ ἡν οὐ συ-
 νῆκε. πᾶσα πλοῦσι βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς αἰοῦ-
 τοις, καὶ ὡμοῖωθη αὐτοῖς. φάτνη τῶν θείων
 ἐκείνῳ καὶ πλούματι καὶ. βοφὴν ὑπεδέξατο·
 ἐπειδὴ δὲ εἰς ἐαυτὴν πᾶσα λήθη ἡ φύσις, καὶ
 τῶν εἰκόνα τῶν θείων πᾶσι κείνῳ ἀφ᾽ ὧς ἐπέ-
 γνω, τῆν καὶ τὰ λοιπὸν ἂν τῇ λογικῇ με-
 τέει ραπέξαν ἡ βοφὴ. ἐδέξατο δὲ καὶ πᾶσι το-
 μῶν, καὶ θυσίαν προσένηκε. καὶ γὰρ αἰθρώ-
 πος ἡν. ἔδει δὲ τῇ φυλακῇ τῶν νόμων, τῶν νό-
 ματο. ὅτι κἂν ἀχρησθῆναι τῇ φύσει. φέρει δὲ καὶ αἰθρώ-
 πινως εἰς Αἴγυπτον, πάντα χοῦ πᾶσιν ὡς θεός,
 καὶ τοῖς πᾶσι παλαιάμενος, ὡς φησὶν ἡ θεία γρα-
 φή. ἀφικνεῖται δὲ καὶ πρὸς Ἰωάννην τὸν βα-
 πτίστην, ἀμαρτίας οὐδέ ξάμενος ῥύπον, αἰέτι

ται βαπτίσματος, ἵνα πληρώσῃ πᾶσαν δι-
 καιοσύνην. καὶ κηρύττεται αἰῶνα ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς, καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος δεικνυταί. ὁ
 „ μὲν γὰρ πατὴρ αἰῶνα ἐβόα. οὐτός ἐστιν ὁ υἱός ματθ.
 „ μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ οὐδόκησα. εἰ δὲ πανάπον 13.
 πνεῦμα ἐν εἴδει πδρισδράς φαινόμενον, εἴλκε
 πρὸς ἑαυτὸ τὴν φωνήν, καὶ τοῦ πατρὸς τας ἐ-
 δίδασκε τίς ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν μαρτυ-
 εῖαν δεξάμενος. εἰ τεῦθε πρὸς τοῦ αἰῶνα σ-
 λοι πὸν κατὰ τὸ τυραίνου χρεῖ. καὶ γίνεταί
 μὲν σάδιον τῆς αἰώνων ἡ ἐρημος, διαταί δὲ τὸ
 ἀγγέλων οἱ δῆμοι, αἰτίπαλος δὲ, ὁ τὸ ἀλη-
 θείας αἰτίπαλος. ὁ πρὸς τὸν μὲν τὸ φωνῆς
 ἀκούσας, καὶ τῆς προφητικῶν αἰαμνηθεῖς
 περὶ ῥήσεων, ἐδεδίδε τὴν πάλιν. καὶ φέρει μὲν
 αὐτὴ τὴν τῆς ἀρετῆς οὐκ ἴσχυεν ἀσφαπὴν,
 ἀλλὰ κατὰ παλαίειν ἠπείγει, ἐδεδοίκει δὲ
 εἰς αἰῶνα τῆς φωνῆς μεμνημένος. ἀλλ' ὁ τῆς
 ἡμετέρας φύσεως καὶ δημιουργὸς καὶ πρὸς
 μαχος καὶ σεφανίτης καὶ ἀπαγοδέτης, οὐδε
 δίδεταί τὸν ἀγωνιστὴν, οὐδὲ ἀχρεοβεῖ τὸν θῆ-
 ρα, ἀλλὰ πᾶσα δαρένει καὶ περὶ πέρι πρὸς πάλ-
 λιν, ἵνα τὴν περὶ τὸν νίκην ἀφέληται. καὶ
 πᾶσα χωρεῖ πεινᾶσαι τῷ σώματι, καταράκων
 τα ἡμῶν νησεύσαντι μῆκος. καὶ οὐκ ἐστὶ τῆς
 ἡδονῆς καὶ σευκότων ὑποδῶναι τὸ μέτρον, ἵνα

πιστευθῇ δ' ἀνθρώπινον· εἰδὲν δ' οὐδυσμένης τὴν
 πείναν, καὶ τὴν νίκην ἠλπίσε, καὶ τὴν πεί-
 λω ἐδάρεσκε· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκείνον βλέ-
 πειν εἰδομῆξε, τὸ τῆς πείνης θεασάμενος πά-
 ρος· ἀλλὰ προσελήλυθε μὲν ὡς ὃ Ἀδὰμ, οὐ-
 ρε δὲ ἐν τῷ Ἀδὰμ ποιεῖν τὴν τῷ τῷ Ἀδὰμ πε-
 ρικείμενον φύσιν, καὶ φησὶν πρὸς αὐτὸν· εἰ γὰρ
 ματθ. δ'. "εἰ ἡ τοῦ θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὐτοὶ ἁρτοὶ γένων-
 ται· καὶ παρὰ γὰρ μὲν εἰς μέσον τὴν οὐρανὸν
 εἰσάξει (ἐν φωνῇ) βεβαίωσθαι, ἐμπεδωθῆ-
 ναι δὲ ταύτην αἰτεῖ τῇ τῇ ἁρτων θαυμα-
 τουργίᾳ· εἰτεῦθ' ὅστις καταμαθεῖν ἀκρίβως,
 ὡς παρ' ἡμῶν αὐτῇ ὁ πολέμος λαμβάνει
 τὰς ἀφορμὰς τῷ πολέμου· πείνῃ γὰρ διαβό-
 λμος, ἐκ ταύτης ἀκροβολίζεται· ἀλλ' ὁ σω-
 τὴρ ὁ ἡμέτερος καὶ πεινῶντος τῷ σώματος, καὶ
 θεομύλου τροφῆς, θαυματουργεῖν οὐκ ἀνέχε-
 ται· χρυσωτικῶ δὲ λόγῳ κατὰ τοξοῦ ἐν τῷ
 "ραίνον· καὶ φησὶ· οὐκ ἐπ' ἁρτῶ μόνῳ ζήσεται
 "ἀνθρώπος, ἀλλ' ἐν παντὶ ῥήματι ἐκ πορδὸ
 "μὲν δὲ σώματος θεοῦ· ἀνθρώπινος δὲ τὴν ἀρ-
 κησιν ἐποίησατο, καὶ τὴν θεότητα τέως ἀρ-
 * τὴν νίκην κρύβων, καὶ τοῖς ἀνθρώποις τῷ ὁμοίῳ τῆς νί-
 κης πραγματευόμενος· οὐ γὰρ μόνον φησὶν ἁρ-
 τος σωδργός ὅστις τῇ τῇ ἀνθρώπων ζωῇ, ἀλ-
 λά καὶ πᾶς λόγος ἑκπὸς θεοῦ περφορόμενος,

ἀρχὴν ζῶν τοῖς πεινώσιν αἰθρώποις ποιεῖ
 σαι πσεύομεν. ὥς καὶ ἄρτου δίχας διαβιδώ-
 ναι τῷ αἰθρώπων τὴν φύσιν βουλομένου θεοῦ.
 οὐτὼ διαλύεις τῷ αἰτιπάλου τὰ μηχανήμα-
 τα, καὶ τὴν δευτέραν αὐτῆ καὶ τὴν πρῶ-
 τὴν ἀνόνητον δείξας, καὶ ὡς αἰθρώπος τὰς
 ἀρδείξας ποίνσάμενος, ἵνα τὴν ἀρχαλυνίασ-
 ρις αἰθρώπων ἀνακτήσῃται νίκην, φέρεται
 μὴ τῷ ἀλιτήριον, καὶ ἐν κοινὸν τῆς αἰθρώπων
 ἀλάσπρα πάυει τῆς τυραννίδος. ἅπασι δὲ τῆς
 τὴν νίκην διασαμνίων ἀγγέλων, ἀτακῆν
 ἔτι. περὶ ἐλθόντες γὰρ φησιν, οἱ ἀγγελοι
 ἡγήσαντο αὐτῶ ἐκεῖθεν μυρία ὅσα θαυμα-
 τουργήσας. καὶ οἶνον μὲν ἐξ ὕδατος κλημάτῃ
 δίχα καὶ γῆς δημιουργήσας. ἐκ πίστε δὲ ἄρ-
 των πολλὰς χιλιάδας κορέσας. καὶ λόγων
 λαοὺς μὲν ἀρτίως ἀρχήσας, λεπρῶν δὲ
 τὴν λέπραν ἀρχεύσας. καὶ χεῖρας ἀργῶν,
 γοργῶν ὀργαζάμενος. καὶ ὀφθαλμοῖς ἐβλέ-
 πειν ἀφρημελίοις, ὑγείᾳ τὴν αἰσθησιν χαλεπῶ-
 μενος. καὶ τὰ φοῖβε αἰοίξας, καὶ πεπιδμηλίων
 καὶ δυσώδη νεκρὸν φέροντα δείξας, φεύγον-
 τα μὴ τῷ θανάτου τὰς χεῖρας, πρὸς δὲ ἐκ
 καλέσαντα δημιουργὸν ἐπειγόμενον, καὶ μήθ'
 ἅπασι τῆς τῷ θανάτου πυλῶν, μὴδ' ἅπασι
 δισμῶν κατεχόμενον. ταῦτα καὶ μυρία ἔτι

ρα ὄρα ἄμυνος, βασκαίνεται μὲν ἑπὶ οὐ-
 δαίαν, δέχεται δὲ τὴν ἡδύβουλὴν ἐπιλοντὶ,
 τὴν ἐκ ταύτης ἐσπομένην τοῖς αἰοῖς προορῶ-
 σά τινεσσιν· καὶ ταῦτα αἰσθάνει δὲ τὸ πρῶτον
 περὶ τὴν ἐξουσίαν· ἐπὶ δὲ φησὶν οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ
 ἀπειθέω, ἀλλὰ ἐν νότῳ μου δίδωκε εἰς μά-
 στας, τὰς δὲ διαζόνας μου εἰς ἐκπίσματα.
 τὸ δὲ πρὸς πόλιν μου οὐκ ἀπίσσευα ἀπὸ αἰ-
 σχύνης ἐμῆς ὑσμῆτ'· ταῦτα περὶ τῶν, ταῦ-
 τα παθόντων, τῷ σαυρᾷ προσηλυταί, οὐκ ἀ-
 μαρτημάτων δίκας τίτων, ἀμαρτίαι γὰρ
 οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σῶ-
 ματι αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ σήμετέρας φύσεως ἐκτί-
 των τὸ χρεός, ὥφλε γὰρ αὐτῇ πρᾶξι βηκνύει
 τῷ πεπληκτότος τῶν νόμων· ἐπειδὴ φείλουσα
 ἐκ τίνων οὐκ ἴσχυεν, αὐτὸς ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἁφῆς
 μηχανάται τὴν τῷ ὀφλήματι ἐκίσιν· καὶ ταύ-
 τας οἷον τινα κτήματα τὰ μέλη λαβὼν, καὶ
 ταῦτα ὡφείας καὶ δικαίως οἰκονομήσας, ἀπο-
 πλερσὶ τὸ χρεός, καὶ τὴν φύσιν ἐλθὺν θεοῦ· καὶ
 τούτων μαρτύρεται, Ἡσαΐας καὶ Παῦλος· ὁ
 μὲν περὶ τῆς πάθους ταῦτα διατίσας, ὁ δὲ με-
 τὰ τὴν ἐκκασιν ἐρμηνεύσας τὴν περὶ ἑρῆσιν, τὸ
 αὐτὸ δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἐφ' ἑξῆς αὐτοῦ πινύμα.
 καὶ Ἡσαΐας δὲ πρὸ ἑρῆσιν βοᾷ, αἰθρῶπος ἐν
 κεφ. γγ " πολλῇ γῇ ὧν, καὶ εἰδὼς φέρειν Μαλακίαν· ἀπὸ

ἤρ' ὁρῶμεν πρὸς αὐτοὺς, ἐπεὶ δὴ τὸ ὄρω-
 » μένον ἐπαχύν. οὐτός φησι, τὰς Μαλακίας
 » ἡμῶν φέρει, καὶ πρὸς ἡμῶν ὁδωσάται, ἡμεῖς
 » δὲ ἐλογισάμεθα αὐτὸν ἐν πόνῳ εἶναι, καὶ ἐν
 » πλῆθει ἡρώδου καὶ κακώσεται. ὑπελάμβανον
 ἡμεῖς αὐτὸν οἱ τῷ ξυλῷ προσηλωμένον ὄρων-
 » τες, ὑπερὶ πλείων ἀμαρτημάτων κολάζε-
 » σθαι, καὶ δίκης τίειν ὑπερὶ ἰδίων πλῆθους
 ἀδικημάτων. διὸ καὶ μέσον αὐτὸν δύο κακούργων
 ἰουδαῖοι προσήλωσαν, πονήραν αὐτῷ δόξαν
 καὶ τὰ σκευάσαι βουλόμενοι. ἀλλὰ τὸ πᾶν μα-
 » τὸν ἄλλον δὲ τῷ προσφύτον διδάσκει, ὅτι αὐ-
 » τὸς ἐρωματίσθη δὲ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. γ'.
 » καὶ μεμαλάνισται δὲ τὰς αἰνομίας ἡμῶν,
 καὶ σαφέσδρον ἔστω δὲ τῆς ἐξῆς ποιεῖ. παρ-
 » θεῖα γὰρ φησὶν εἰρήνης ἡμῶν, ἐπ' αὐτῶν. δ' μὲν γ'.
 » λωπὶ αὐτῷ ἡμεῖς ἰάθημεν. ἐχθροὶ γὰρ ὄντες
 τοῦ, ἅτε δὴ προσκεκρονκότες, παιδείαν καὶ
 ὑμωμένον ὀφείλομεν. ἀλλὰ ταύτης ἡμεῖς μὲν
 οὐκ ἐπειράθημεν, ὡς δὲ ταύτην ὑπέμεναι
 ὁ σωτὴρ ὁ ἡμέτερος. ὑπεμείνας ταύτην, τῷ
 εἰρήνην ἡμῖν τῷ πρὸς θεὸν ἐδωρήσατο. σαφέ-
 » σδρον δὲ ἔστω δηλοῖ τὰ ἐξῆς. πάντες γὰρ φη-
 » σιν ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν. αὐτῶν γ' ὡς
 » τῇ ὁδῷ αὐτῷ ἐπλανήθη. δὲ ἔστω ὡς πρὸς
 » τὸν αὐτὸν σφαγὴν ἢ χθὲν, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐπ' αὐτὸν

ἡ τῷ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος· ἔπρεπε γὰρ αὐ-
 τῷ, τῷ ὁμοίῳ θοραπεῦσαι ὁμοίον, καὶ διὰ
 τῷ περὶ αὐτοῦ τὴν τῆς περὶ αὐτῶν αἰατικῆς
 σκοδαὶ παλαιήν· γίνεταί δὲ πρὸς αὐτόν, οὐκ
 εἰς πρὸς αὐτόν μετὰ βληθεὶς, οὐδὲ τροπὴν ἔχον
 μείνασθαι, οὐδὲ τῆς οἰκίας οὐσίας ἐκταῖς, ἀλλὰ
 τῷ περὶ αὐτοῦ τὴν φύσιν σαφῶς εἰδυσάμε-
 νος· καὶ οἷον ὁ ἡγούμενος τῆς πόλεως καὶ
 κτήλης τῆς πόλεως γλιόμνος, καὶ ἀκολουθεῖν
 αὐτῷ πάντα τὰ πρὸς αὐτὸν παρὰ σκοδαίους.
 ὡς πρὸς αὐτόν τοιγαροῦν καὶ ἰδρῆτον ἐγλίττω.
 καὶ ἔπειτα παντὶ τῷ γένει περὶ αὐτοῦ θυ-
 σία· οὐχ ἁπλῶς δὲ ὁ περὶ αὐτοῦ καὶ σφαγῆς
 ὁμοῦ καὶ κουράς ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 θεὸς ἦν καὶ ἄμνος, τῷ δὲ σώματος σφαγῆς
 νου, ἀπαθὴς ἐμνήσθη ἡ θεῖα φύσις, αἰατικῶς
 καὶ ὁ θεὸς ὁσπίος ἡσπίασθαι, καὶ τὴν τῷ περὶ αὐ-
 τοῦ σφαγῆν, καὶ τῷ ἄμνου τὴν κουράν ἡμῶν
 ὑπέδειξεν· οὐ γὰρ μόνον φησὶν ἐσφαγῆν, ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ κείνου· καὶ γὰρ κατὰ τὸ αἰθρῶπι-
 νον τὸν θάνατον ὑπέμεινεν· ὡς γὰρ θεὸς ξαν-
 τὸν καὶ ἀπαθὴς διαμύλων τὸν τῷ σώματος πόκον
 τῆς κείρουσιν ἐδωκεν· οὐ τὰ καὶ ὁ μακάριος
 ἡσπίασθαι, τὰ σωτήρια ἡμῶν ὑπέδειξε πά-
 ρη, καὶ τῆς πνεύματος τὰς αἰτίους ἐδίδαξε.
 καὶ ὁ θεὸς τῶν δὲ Παύλων ἀπὸ κείνου βοᾷ·

" Χειρὸς ἡμῶν ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρραταλ. γ'
 " τῷ νόμον. γινόμενος ὑπορὶ ἡμῶν κατάρρα.
 " γέγραπται γὰρ, ἀδίκητάρατος πᾶς ὁ κρε- δαλ. κβ
 " μάμενος ἀπὸ ξύλου. εἰπὼν δὲ ὑπορὶ ἡμῶν.
 εἰδείξει, ὡς αἰδύθυτος ὢν καὶ πάσης ἀμαρ-
 τίας ἐλπίθρος, τὸ ἡμέτερον ἀπίδωκε χρέ-
 ὸς, καὶ μυείοις ἡμῶν ὀφλήμασιν ὑποκεί-
 μενοις. καὶ τούτου χάριν δουλεύειν ἡναγκα-
 σμένοις, ἐλθὼν δὲ δρίαις ἡξίωσεν ἡμᾶς, καὶ Πριάμε-
 νος, καὶ πινὺν δ' οἰκεῖον αἶμα κατὰ βαλῶν.
 διὸ ἐτόλμα δι' αὐτὸς ἑοῦ λέγων. ἱμῆς ἡγορά- α. κρ.
 σθημεν. τούτου χάριν καὶ τὸν δὲ σταυροῦ κατὰ ζ'.
 Πέξατο θάνατον. Ἐπειδὴ κατάρρατον ἦν κα-
 τὰ τὸν νόμον τούτου τῷ θανάτῳ δ' εἶδος, κα-
 τάρρατος δὲ ἦν καὶ ἡ φύσις, ὡς πᾶς ἐβουκῆται
 τὸν νόμον, ἀδίκητάρατος γὰρ φησι πᾶς, ὃς
 οὐκ ἐμμελεῖ τοῖς ἐγκειμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ
 νόμον τῷ ποιῆσαι αὐτὰ, τούτου χάριν τὴν
 κοινὴν αὐτὰ δέχεται κατάρρα, καὶ λύει ταῦ-
 την τῇ ἀδίκῃ σφάγῃ. μὴ ὑποκείμενος δὲ τῇ
 κατάρρα. ἀμαρτία γὰρ οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
 δὴ ἐποίησεν ἐν τῷ σέματι αὐτῷ ὁδός, δὲ τῆς ἀ- Ησα. ιγ
 μαρτωλῶν ὑπέμεινε θάνατον, καὶ δικάζεται
 τῷ ἀλάστοι τῷ κοινῷ τῆς φύσεως ὀνομασθεῖς,
 πρέμαχος ὁμοῦ καὶ σωτήροιο τῆς ἡμετέρας
 φύσεως γενοῦς, καὶ φησιν εἰκότως πρὸς τὸν

» πικρὸν ἡμῶν τύραννον· ἐάλως πικρῶν ἡρε,
 » καὶ τοῖς σαυτῆ δικτύοις τεθῆρασαι, καὶ ἡ
 » ῥομφαία σου εἰσελήλυθεν εἰς καρδίαν σου, καὶ
 » τὰ τόξα σου σπασίβη· ὠρυξας βόστρον, καὶ
 » εἰς πέσας εἰς αὐτόν· εἰπέ γὰρ, τί δὴ ποτέ μου εἰ-
 » σὼμα τῷ σαυρῶ προσήλωσας, καὶ τῷ θά-
 » νάτῳ πῆρε μύσας; ποῖον εἶδος ἀμαρτίας; ἐπὶ
 » ἐμοὶ θεασάμενος; ποῖαν τῆ νόμου θεωρήσας,
 » πῶς βασιν; ὁρῶντες νῦν γὰρ ἀκριβέστεροις
 » ἐν τῷ ἱερῷ γυμνὸν εἶδον θεώμενος· βλέπε καὶ
 » γὰρ ἡμεῖς, καὶ λήθεις ἀπὸ πλάγμεν· καὶ ἀκούσας
 » ἐλάβης ἀπάσης ἐλπίδας· καὶ ὁ φθαλμοῖς,
 » λυμῶν οὐδεμίαν ἐξ ὧν δεξαμενῶν· καὶ χεῖ-
 » ρας, ἀδικίας μὴ πόρρω τελευτήσας, δικαιο-
 » σύνη δὲ πάσης κακότητος· καὶ πόδας, οὐκ
 » ἰδίᾳ πονηρίας προσήλωσας· εἰπεῖν θραμόντας,
 » ἀλλὰ τὸν τῆς ἀρετῆς διαμλον αἰνύσαντας·
 » ἐρῶντες ὅλα πάντα λίαν ἀκριβῶς τὰ τῷ σώμα-
 » τος μόρια· ἐρῶντες τῆς ψυχῆς τὰ κινήμα-
 » τα· ἐὰν γὰρ μικρὸν δύρεθῃ πλημμέλημα,
 » καλῶς κατέχεις καὶ μάλα δικαίως, ὡς τί-
 » μιον γὰρ τῆς ἡμετέρας τῆς οὐρανῶν οὐρανῶν, εἰ δὲ μὴ
 » δὲν οὐρίσκῃς, ὡς ὁ θεὸς ἀπαγορεύει νόμος, πάντα
 » τα δὲ μάλλον, ὅσα ἐκεῖνος διαγορεύει, οὐκ ἐῶ-
 » σε κατέχειν ὁ μὴ θέμις κατέχειν· μάλλον δὲ
 » καὶ τῆς ἀλλοτρίας αἰσίου τῷ θανάτῳ εἰς δεσμο-

ΗΣΑ. ΝΘ

ΣΤ. ΚΑΙ

τήρον, σὲ δὲ καθείρξω μόνον, ὡς ἐν νόμον πα-
 ραβέβηκότα τὸν θεῖον. ὁ γὰρ θεῖος νόμος ἐστὶ
 ἡμαρτηκότης τῷ θανάτῳ παρέπιμψε, σὺ δὲ
 καὶ ἐν ἀμαρτίᾳ ἀμύνητον παρέδωκας τοῖς
 τοῦ θανάτου δεσμοῖς. καὶ γέγονε ὧς ἡ ἀπολ-
 σία, ἀπηνείασε χάριτος αἰτία. καὶ εὖ λαβὼν
 ἀλίκως, πάντων ἐγυμνώθης τῆς ὑπηκόως
 δικαίως, καὶ φαρῶν τροφῶν οὐκ ἐδωδίμων, πα-
 σαν ἐμέσεις τὴν ὕδην κατὰ ποθεῖσιν, καὶ διδά-
 ξεις ἅπαντας τοῖς περὶ σὺν ἀρκείομαι, καὶ
 τῆς μὴ προσήκόντων ἀπὶ χεῖρας. αἰά μνήθη
 πι, πίνος εἴ κεν ὁ γενάρχης Αἰὶ μὴ πρὸς θῆ
 θανάτῳ. πάντων ἐκείνος τῆς τοῦ πρᾶδείου
 φυτῆς τὴν ἐξουσίαν λαβὼν, οὐκ ἠρέκεθαι τῆς
 δοθεῖσιν, ἀλλὰ κατετόλμησε τῆς τῆ γνώσεως
 φυτῆς, οὐ τὴν μετέληψεν ὁ ποιητὴς ἀπιορδύ-
 κει. καὶ ἀπολησίαν νοσήσας, καὶ τῆς μὴ προσή-
 κοντος ἀδύθυμίας, παντὸς ἀπεσδρήθη τοῦ
 παραδείσου. τοῦτοίς σε τοῖς ἀδύθυμοις ἔως
 βαλῶ. ἅδικον γὰρ ἐν μὲν ἐξαπατηθέντα,
 τριαύτην ἔπομειναι ζημίαν, ἐν δὲ ἐξαπατή-
 σαντα, μὴ τὴν αὐτὴν ἔπομειναι τιμωρίας.
 Επειδὴ κρίνω καὶ σὺ τὴν κατὰ τὴν ἡμαρτηκότη-
 ἐξουσίαν λαβὼν, ἡ ψω σώματος ἀμαρτίας
 οὐδεμίαν ὀργασαμένον, ἐκβηθι τῆς ἐξουσίας,
 ἐκβηθι τῆς τυραννίδος. πάντας ἐλδὸς ὀρώ-

σω τῷ θανάτῳ. οὐχ ἁπλῶς χρώμενος τῇ τῷ
 διαποτείᾳ σὺ ζουσίᾳ, ἀλλ' ἐξουσίᾳ δικαίᾳ. ἀπὸ
 δέδωκε γὰρ ἡ πόρ' τῷ γένει δ' ἐχέου. οὐκ ὀφεί-
 λων γὰρ θάνατον, θάνατον ὑπέμεινα, καὶ μὴ
 ἡ πόρ' κείμενος θανάτῳ, ὑπέδεξάμην τὸν θά-
 νατον. καὶ αἰδούμενος ὦν, σιγῇ γράφω τοῖς ὑπὸ
 θύνοισι. καὶ ὀφλημάτων ὑπάρχων ἐλπίθρος,
 μετὰ τῆς ὀφειλόντων ἐτάχην. ἀπέδωκε τοί-
 νυν τὸ πρὸ φύσεως ὀφλημα. καὶ θάνατον ἀδι-
 κῶν ἡ πόρ' μείνει, καὶ τὰ λυῶ ἐν δίκαιον. καὶ
 τὸ ἐν δίκῃ καὶ τεχνητοῖς, ἀδίκως καὶ ταχ-
 θείς, τῆς εἰρηκτῆς ἀχλύω. βλέπε δ' ἐργα-
 ματεῖον τῆς φύσεως ἀπειλημμένον ὡς πικρὸν
 θάνατον. βλέπε αὐτὸ τῷ σαρκεῶι προσηλωμέ-
 νον, καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἀμαρτιῶν ἀ-
 πηλαγμένον. βλέπε αὐτὸ πονηρίᾳ ἡ πόρ'-
 γράφω οὐκ ἐργασίας. ἀπέδωκε τοίνυν οἱ
 τοῦδε τῷ σώματος ὀφθαλμοί, ἡ πόρ' τῆς κα-
 κῆς διασταλμένων ὀμμάτων. αἱ τοῦδε ἀκοαί,
 ἡ πόρ' τῆς ἀκοῶν ἐν μόλυσμόνδε ξαμλίων. ἡ
 γλῶττα ὡσαύτως, αἱ χεῖρες, καὶ τὰ λοιπὰ
 μέρη, ἡ πόρ' τῆς ἡν πινάου ἀμαρτίας διαπρα-
 ξαμλίων μελῶν. τῷ δὲ χρέουσ' ἐκ πιδέντος, περ
 σῆκε τὸν τοῦτου χάριν καὶ θειργμενοῖς, τὸ εἰς
 κτῆς ἀπαλλαγῆναι, καὶ τὴν προτέρα ἀχ-
 λαβεῖν ἐλπίδα, καὶ εἰς δ' παρῶν χρόνον
 ἐπανελθεῖν.

ἐπαγελθεῖν. ταῦτα λέγων ὁ κύριος, τὸ πει-
 κλίον ἀνέστη σῶμα, καὶ τῇ φύσει τῆς ἀνθρώ-
 πων τῆς αἰσθήσεως ἐλπίδα κατέπειρεν,
 ἐχέγγυον ἅπασι δεδωκὼς τῷ οἰκείου σώματι
 τὴν αἰσθάνειν. καὶ μή τις οἰέσθω ταῦτα ἡμᾶς
 ἀδολεχεῖν, ἐκ γὰρ τῆς ἰδρῶν ἀγαγγελίων, καὶ
 τῆς ἀποστολικῶν παιδευμάτων, ταῦτα οὐ-
 τωσέμεν ἐπαγεύσθην. ἠκούσαμεν γὰρ αὐτῶν
 ὅτι κυρίου λέγοντος· ὁρᾷς ὃ τὸ κόσμον ἄρχων, ἰωάν.
 καὶ εἰ ἐμοὶ δώσει οὐδέν. οὐδὲν γὰρ ἔχω φησὶ ἰδ.
 τῆς τῆς ἀμαρτίας γνωσιμάτων. ἐλθούτι-
 ραν ἔχω πάσης πᾶνομίας τοῦ σώματος, ἀλλ' ὁ-
 μως καὶ μηδὲν δύνεισκων, ὥς μυρίοις ὀφλήμα-
 σιν ὑποκείμενον, πᾶσώσκει τῷ θανάτῳ. ἐγὼ
 δὲ ἀνέχομαι, δικαίως ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς τυ-
 ραννίδος ἐξελθόν. διὸ καὶ αὐθις εἰ ἐτόλμων
 εἰρηφῆσαι· νῦν κείστις ὄβρι τῷ κόσμῳ τούτῳ, νῦν κ. φ. β
 ὁ ἄρχων τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐκβληθήσετ' ἐξω.
 τῆς γὰρ κείσεως γινόμενης, κατακληθήσεται.
 καὶ ὥς ἄδικον κατ' ἐμοῦ τὴν ψῆφον ὀξετεγ-
 κών, τῆς τυραννίδος ἐκβληθήσεται. εἴτα ἐκ-
 διδάσκων ὥς οὐ μόνον τὸ οἰκεῖον σῶμα τὸ
 θανάτου διασείας ἐλθούτι δρώσει, ἀλλὰ πᾶ-
 σαν ἐμοῦ τῆς αἰθρώπων τὴν φύσιν, δι' οὗς ἐπὶ
 γαγγερίων. καὶ τῶν ἐν ὑψώτῳ ἐκ τῆς γῆς, πάν-
 τας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. οὐ γὰρ ἀνέχομαι

„μόνον ἀνὰ σῆ σαι ὁ ἀνελαβόμενος σῶμα, ἀλλὰ
 πᾶσιν ἀνθρώποις πραγματεύεσθαι τὴν ἀ-
 νάστασιν, τούτου ἡ χάρις ἐλήλυθα, καὶ τὴν τῆς
 δούλου μορφῇ ἀνελαβόμενος. ἡδὶ σφραγίστη.
 Ἦσα. ιγ' ἡ χάρις, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τῆς κείροντος αὐ-
 τοῦ ἀφ' ὧτος. Ταῦτα καὶ ὁ μακάριος Παῦ-
 λος φησι, Κολοσσαεῦσι χάρις ὡς, καὶ δι' αὐτῆς
 „ἀπᾶσιν ἀνθρώποις. καὶ ὑμεῖς χάρις φησι νε-
 κιφ. β' „κροῖσθ' ἅντας τοῖς παραπλήωμασι, καὶ τῇ ἀκρο-
 „βυσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, σωεξωποίησε σὺν αὐ-
 „τῷ, χειροτάμνος ἡμῖν πάντα τὰ παραπλήω-
 „ματα. ἔξ ἀλείψας ὁ καὶ ἡμῶν χειρὸς χεφον
 „τοῖς ὀδύμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν. καὶ αὐτὸ
 „ἡ ἑκκένε κτ' μέλου, προσήλωσας αὐτὸς ὡς ταυρῶ.
 „ἀπικυνοτάμνος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,
 „ρυτίσι τὰς ἐναντίας δυνάμεις, ἐδειγμάτισεν
 „ἐν παρρησίᾳ, θαυμαδίως αὐτὸν ἐν αὐτῷ. του-
 τέστιν ἀνὰ μάρτητον αὐταῖς τὸ οἰκεῖον ἡδὶ δεί-
 ξας σῶμα τε καὶ ψυχὴν, καὶ τὴν κατ' αὐτὴν γινο-
 μένην ἁδικον αὐτῇ φηφον ἐλέγξας. καὶ ταῦτα
 πεποικώς, σωεξωποίησε πᾶσιν τὴν τῆς ἀν-
 θρώπων φύσιν. καὶ μύριας δι' ἐτόρξας μαρ-
 τυρία ἐστὶν διρεῖν πρὸς τῇ θεῷ χάρις, ταῦ-
 τα οὐτως ἔχειν διδασκούσας, ἀλλ' ἐσυλλέ-
 γειν ἀπάρας ἡδὲ λήσταμεν, καὶ τὴν προσήκου-
 σάν ἐκείνην ὁρμήσειαν ποιήσασθαι, μήκος ἂ-

πειρον ὀργασσόμεθα. τοῖς φιλομαθέσι τίνυν
 αὐτὰς συλλέγειν καὶ ταλιπῶν, ἡδὲ τὰ σωμα-
 χῇ βαδίζομαι τῷ λόγῳ. Οὐ τῷ τοίνυν ὁ δε-
 σπότης, ὡς καὶ τὰ λύσεις ἐν δαίνατον, καὶ τὴν
 ἡμετέραν πραγματευσάμενος σωτηρίαν, εἰς
 τοῦ οὐρανοῦ ἀνελήλυθε, καὶ τοῖς τῆς οὐσε-
 βείας φροσίμοις τῆς αὐτῆς αἰόσου τὰς ἐλπί-
 „ δας κατέλιπεν. ὅταν γὰρ φησὶν ὑψωθῶ, πᾶν Ιωάν.
 „ τὰς ἐλκύνσω πρὸς ἑμαυτόν. τοσαύτη τῇ θεοῦ 16'
 τῆς ὁλῶν ἡ πόδι τοῦ αἰθρώποιο κηδεμονία.
 τοσαύτην ὁ ποιητὴς τῷ ἀρχαίου δημοურγίας
 ἐποίησε το πέννοια. τοσαύτη τῇ πρωτοτύ-
 που πόδι τὴν οἰκείαν εἰκόνα ἢ περιμήθεια.
 ἐδημιούργησεν ὁ ἀρχὴς, τῇ ὁμοιώσει τῆς
 κεν, ἀλλ' ἀγνώμων αὐτὴ πόδι τὸν πεποικί-
 τα γελίνηται, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν θείαν δια-
 φθείρασα, τοῦ τῆς θείων χαρακτῆρος ἐδέ-
 ξατο. καὶ αὐτὴ θεοειδὴς, θνητῶς ἐγλίφθη. ἀλ-
 λ' οὐκ ἔβριε δὲν αὐτὴν ὁ δημοურγὴς τὴν τῆς
 εἰων ὑπερικείμενην μορφὴν, ἀλλ' ἐνέουρghσεν
 αὐτὴν, καὶ εἰς τὴν πεποικίαν ἐν πρέπειαν
 ἐπανήγαγε, καὶ τὴν παλαιὰν ἀρχαίαν κε-
 ρμοφῶν, καὶ ὑποῖς τοῦ οὐδὲ δουλοῦν ἀξίους
 ἀπέφηνεν. ἀλλὰ γὰρ εἰσὶν ἐνδο μὴδὲν ὀργασ-
 „ μένοι καὶ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀλλὰ πε- Ε' ΘΙΟ
 „ εὐδὲ γὰρ ὁ μὴνοι, καὶ πολυπραγμονοῦντες ἂ μὴ σαλ. γ'

" Ἰήμες, καὶ τῆς θείας Θεΐας τῶν ἀβυσσολο-
 γῶν οἰκείοις λογισμοῖς μετρήσαι φιλονεικούν-
 τες, καὶ λέγοντες. τίνας χάριν οὐκ ἐξ ἀρχῆς
 ταῦτα ἐκονόμησεν ὁ Θεός, ἀλλὰ μετὰ πολ-
 λὰς ἐτῶν χιλιάδας; ἀλλ' ὅτι μὲν ἐπὶ τοιαῦ-
 τα πολυπραγμονεῖν, λίαν ἐστὶ θρασὺ καὶ
 πολυήρον, αὐτοφάειν, οἱ τὰ τοιαῦτα διδρῶν
 νόμιοι. ἵνα δείξωμεν ὅτι οὐκ ἐκ μετμελείας
 ταῦτα ἐν Θεὸν οἰκονομήσαντα, ἀλλ' ἀνῶθεν
 καὶ ἐξ ἀρχῆς ταῦτα διατάξαμενον, φέρεται
 Θεῶν γραφὴν εἰς μέτρον παραγράφωμεν, καὶ
 ἀκούσωμεν πρῶτον αὐτῆς τῆς ἀποστόλου Χριστοῦ,

ματθ. " ἐν τοῖς εὐαγγελίοις λέγοντος. δεῦτε οἱ οὐλο-
 κεί. " γημῖνοι τῷ πατρὶ μου, κληρονομήσατε τὴν
 " ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ κατὰ βο-
 " λῆς κόσμον. εἰ δὲ πρὸ κατὰ βολῆς κόσμου
 τοῖς ἀχρυσόλοις, καὶ τοῖς δι' ἐκείνων πεπιστευκό-
 σι τὴν βασιλείαν ἡν ἔσται, οὐδὲν ὡς ἀ-
 νῶθεν μὲν βούλεται ταῦτα ὁ Θεός, καὶ οὐ
 νῦν μὲν ἄλλα, νῦν δὲ τὸρα οἰκονομεῖ δὲ ἐν ἐκεί-
 νῳ καιρῷ τὰ πρὸς πορὰ, καὶ τῇ δυνάμει τῇ
 αἰθρώπων τὰς διδασκαλίας μετρεῖ. τούτου
 χάριν τῷ Ἀδὰμ, οἷον ἀρπυγνεῖ βρέφει, τὴν πε-
 γε. β'. εἰ τῷ ξύλου δίδωσιν εἰς τολὴν. πρὸς τὸν γὰρ ἦν
 εἰ. θ. ἐκείνῳ νόμος πᾶς τοῦ μοιχείας, καὶ φόνου,
 καὶ τῆς λοιπῶν διηγορῶν μίλλος. ἵνα γὰρ αὐ-

ἐμοὶ χυθὲς μιᾶς οὔσης τήνικα δὲ χυθαικός; ἴ-
 να δὲ αὖ ἐφόνυσεν οὐκ ὄντος τῆ προξένουτος;
 καὶ τὰ τίνος δ' αὖ φουδομαρτυρίαν ἔφηκεν, ἢ
 ἀδικίαν ἐκτέλῃατο, δὲ ἔδωκε μόνον λαμβά-
 νει τὸν ποδὲ τῆ φυτῶν νόμον νηπιώδη πινά, κὶ
 βρέφεσιν ἀρ' ἔτοκοις ἀρ' μότηντα. Γεν. 5'
 τῆς φύσεως αὐξήσεως μετὰ πολλῶν ἐτῶν. καὶ 6'
 ἀρ' ἔμεινεν, τῷ Νάε ποδὲ βρωμάτων νομοθε-
 τεῖ, κὶ παρακελεύεται πάντ' ἀφ' ὁνόως μετὰ
 λαμβάνειν κρεῶν, τῆς καὶ σαρκῶν δηλαδὴ, κὶ
 γὰρ τοῦτ' αὐτὸν τῷ διαφορᾷ ἐξεπαίδευσεν,
 μόνου δὲ ἀπαγορεύει τῆ αἵματος τῷ μετὰ-
 ληψιν. Γεν. 16'
 ἐκείθεν μετὰ χρόνου πολλοῦ πδριόδον, καὶ 17'
 καλεῖ μὲν δ' Ἀβραάμ, κελεύει τῷ πατρῷαν κὶ ἐξῆς
 καὶ ταλιπεῖν οἰκίαν. ἀγχι δὲ αὐτ', εἰς τὴν πα-
 λαί μὲν χαναναίων, νῦν δὲ παλαισθηδὼν περ-
 σαπορδουμλίην χώραν, κὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν τ'
 πδριτομῆς ἐν τολὴν, ἵν' ἔχη δ' ἐκρύτου γένος
 σημεῖον τῆς ἀσεβείας τῆς πδριτῶν τῷ ἀ-
 φαίρεσιν. Γεν. 18'
 Τοῦ δὲ λιμοῦ τὴν αἰάγκην ἐπαγα-
 γῶν, πάντα χόσ' ἡράγει κήρυκα τ' ὀπίσθεας,
 καὶ αἰγυπῆσιοι καὶ παλαισινοὶς ἀφ' αἰνῶν
 τὸν οἰκεῖον διράποντα. καὶ συγχωρεῖ μὲν ἀρ'
 παῖνα πρὸ τῆς βαρβαρίων τῷ τοῦδε ὁμό-
 ξυζα, ἀρ' παρθέσια δὲ ὑποδράσασα, καὶ ἑὸν
 ἀρ' παῖντας ἐμασίτωσε. καὶ ἑὸν διδραμάς τ'

ἡλικίᾳς γλομλίους μάλα λαμβάειν τῆς θή-
 ρας οὐκ εἶασεν, ἀλλ' εἰ τὸς τῆς δικτύων ἔχον
 πρῶτον ἤρπυσαν, οὐκ ἀπῆλυσαν. αὐτοὶ δὲ,
 ἄρκουσιν ἀοράτοισι ἠγρυπνόντες, καὶ ἐμαίθανον
 διὰ τῆς πείρας τίω τῷ ξείνῳ φιλοδείαν. καὶ
 μετεπέμποντο τὸν ξείνον, ἐν ἐπῆλυθα, τὸν ὀ-
 γυν. κ. ἐνθεῖον, οἱ τῆς ἐνθεῖν ἐκείνων βασιλεύοντες. κἡ
 ἰκέται τῷ ξείνῳ ἐλθόντες. ὁ δὲ, πρόσφασιν λαμ-
 βάων, προσέφθρε τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ τῆς δύσε-
 βείας παιδευμάτα. καὶ ἡ ἀδικία, τῆς δύσε-
 βείας τὴν ὁδὸν ἀνέωγνυ. κἡ ἡ πᾶν νόμος πλεο-
 νεξία, πρόσφως διογνωσίᾳς ἐλπίς. οὐ τῷ
 κ. κἡ κδ'. τὰ κατὰ τὸν Ἰσάκ καὶ Ἰακώβ φωνόμηνσε.
 εἰως λβ'. ὁ μὲν γὰρ, τῷ Αβιμελὲχ ἀνῆργάτησεν. ὁ δὲ, τῷ
 λάβαν ἐν ὄντα θεὸν ὑπέδειξε, καὶ τῆς οὐκ
 ὄντων μὲν, δοκούντων δὲ τὴν ἀδ' ἠφάνη λεγ-
 λς'. ξ. ν. οὐ τῷ τὰ κατὰ τὸν Ἰωσήφ φωνόμηνσε. κἡ
 λθ'. δουλείας καὶ συκοφαντίας κἡ δισημῶν τῆς
 μ'. Αἰγυπτίου αὐτῷ τὰς ἡνίας ἐνεχίεισε. καὶ
 πρῶτον μὲν εἰς θεὸν ὡς οἶνοχόῳ κηρύττει, εἶτα
 τῷ βασιλεῖ τὴν αὐτὴν ταύτην διδασκαλίαν
 προσφθρε. ἐκείθεν γὰρ οἱ ἀδικῆς δεξιὰ μένος, ἀ-
 παν σφῶς ἰσχύει τὸ σκάφος. οὐ τῷ τὸν Ἰσρα-
 ἦλ αὐξήθητα, τῷ Αἰγυπτιακῆς ἀπαλλάξαι
 κἡ ἐξῆς. δουλείας ἐδελέσας, μὲν πολλῶν καὶ μεγάλων

Εξόδ. α.
 β'. γ. δ.
 κἡ ἐξῆς.

λων ἀπαλλάτῃ θαυμάτων, τὸ ἐπίσημον αὐ-
 τῶν ἐν τῷ θεῷ μηχανώμενος. τῇ γὰρ ἐνδύσας
 ἀπάντων ὄψιν, δὲ θνός θεογνωσία εἰ χειροτό-
 νη διδάσκαλον. καὶ καὶ δὲ πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ Εξόδω.
 πρὸς θνούς ἐπιμέλεια, νῦν μὲν ἐξελίξατο τὸν Ἰησ. α'.
 μωϋσῆν, νῦν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ πάλιν ἐν Σα 6'.
 μουήλ, ἄλλοτε δὲ ἄλλον τῇ περὶ τῇ, καὶ
 δι' αὐτῶν αὐθρόπου φιλοπορίαν ἀσκοῦντος, ἀ-
 πάντας δι' ἐργάται τὸν ὁμοφύλοισι. οὐ τῷ δὲ ἐ-
 νός ἐθνούς τ' Ἰσραὴλ, πάντα τὰ ἐθνη τὰ τῆς
 αὐτῷ ἐχθρὰ φύσιν, εἰς τὴν τῆς δι' ἐξέτασιν
 κοινωνίαν ἐκάλει. καὶ ὅτι ταῦτα οὐτως ἔχει,
 μαρτυρεῖ μὲν βράβη πόρνη, ἀλλόφυλος μὲν
 οὐσα καὶ πόρνη, ἀρκεθεῖσα δὲ μόνῃ τῇ φῶνι,
 καὶ ὅτι ταύτης τὴν δι' ἐξέτασιν δεξαμένη, καὶ
 τὸν μὲν οἰκείον περιμῖν, τὸν δὲ ἀλλοτρίον
 ἡ ἀποσκαμνίη. ἡ κτύσκαμνι γὰρ φησιν οἷα ἐποῖν
 ἡ σεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς Αἰγυπτίοις. Ἰησ. β'.
 καὶ ἐπεὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι ὄψιν
 στωθῆναι πρὸς τὸν κατὰ σκόπον ποιῆσαι,
 καὶ ὅρκω ταύτας βεβαίωσι. μαρτυροῦσι δὲ
 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι, δίδαντες τῆς κιβωτῆς τὴν
 παρουσίαν, καὶ πρὸς ἀλλήλοισι εἰρηκότες. οὐ-
 τὸς ὁ θεός, ὁ πατάξας τὴν Αἴγυπτον. οὐαὶ
 ἡμῖν ἀλλόφυλοι. τούτου χάριν ὁ θεὸς παρα-
 δίδωσι μὲν τοῖς ἀλλοφύλοις τὴν κιβωτῆ, τὴν

τῷ λαῷ παρανομίαν ἐλέγχων. οὐ γὰρ εἰ π
 νόμον ποιήσασθαι πρέμαχον, τῷ περφανῶς
 πῆαβεβηκότας τὸν νόμον. παραδοθείσης δέ,
 φυλάττει δ' σέβας, διδασκῶν τῷ ἀλλοφύ-
 α. Βασί λουσ. ὡς οὐ θεὸν εἰκίζαν, ἀλλὰ αἰθρώπως
 λ. ε'. πῆανομίαν. διὰ τῷ δ' ἰν Δακίων δ' ὑπ' ἐκεί-
 νων ὡς θεὸν περσκαυούμηνον, εἰδωλον δὲ τῷ
 ἦν ἄφωνον καὶ αἰαίοδητον, πεσεῖν περ τ' κί-
 βωτοῦ, καὶ δ' τῷ περσκαυούτων ἡδιδίξαι
 πῆασκυάξει, ἵνα μάθωσιν οἱ ἀλλοφύλοι τὸ
 διάφορον. οἱ δὲ πάλιν μεν αἰοήτως αἰορῶν
 σι, πάλιν δὲ ὁρῶσι κατὰ πῆακότα κῆ περσ
 νουσιν κωούτα. εἴτα πολλῶν ἄγοντες ἀβελτη
 ρίαν, καὶ τὸ διάφορον ὁραῖν οὐκ ἐβίλωντες, τῇ
 πείρα σωφρονεῖν ἐδιδάχθησαν. καὶ παιδεύ
 θεῖτες αἰένηψαν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν μέθην
 ἐξέβαλον, καὶ πέμπουσιν ὡς εἰ τὴν κίβωτ
 τοῖς οἰκείοις θάρα πενταῖς, καὶ αἰαθήμασι τε
 πικρότες, τὰς παιδείας κηρύττοις. καὶ τῷ
 ἔπεδεχομένοισι αὐτὴν, διδάσκει τῆς ἐπανό
 δου δ' ἰν ὁρῶν. τῷ καὶ ἡδὲ τῷ Βαλτάσαρ
 Δαν. ε'. ἡ πεποίηκεν ὁ θεός. Ἐπειδὴ γὰρ εἰς πολλῶν ἀσέ
 κῆ εἰς ἡ βίαν ἐβωκίλαντα δ' ἰν λαὸν, δωρυνάλωτο
 ἐπιμψαν εἰς βαβυλῶνα, καὶ τὰ ἰδρά σκύν
 λάφυρα τῷ πωλεμίων ἐλίσσας, ὁ μεν Ναβου
 χodonόσορ, ἄτε δὴ θεῖα, τῆς κοινῆς αὐτὰ πόρ

ῥω πεποίηκε χρήσεως, εἰς δὲ τῶν ναοῖς τῶν νομι-
 ζομένων ὑπ' αὐτῆς θεῶν εἰσκακόμεκεν. ὁ δὲ
 ἐκείνους παῖς, Βαλτάσαρφημι, ταῖς πατρίσιν
 οὐ παιδεύεις συμφοραῖς, οὐ δὲ σκοπήσας ὁ
 ποιῶν ἐκείνος δίδας τ' ἀλαξονείας ἐξέτισε,
 καὶ ταῦτα ὡς εἰόμισε τὰ θεῖα σιδύν τε τι-
 μηκῶς, φέρει μὲν εἰς μέτρον τὰ ἀπαξ ἀφιδρω-
 θείτα θεῶν, πίνει δὲ ἀπὸ τούτ' ὁ ἀληθής, ὁ
 προσφέρει δὲ καὶ τοῖς συμπόταις τὰ ἀφαι-
 στα. ἀλλὰ τούτων γινομένων, κατὰ τὴν ἀλάστο-
 ρον ἐξεφάργετο ψῆφος. καὶ χεῖρ ἀφανοῖς πινος
 αἰεττοχετῶν τῶν τῶν θεῶν τῶν ἀρχαίων.
 καὶ ὁ μὲν, ἀχρεῖα κατέχευε, οὐτε αἰαγνώσκην,
 οὐτε γινώσκην δυνάμειν οὐτ' ἡγεμνίας.
 τῶν δυνάμειν. ἡ δὲ μήτηρ, τὸν πολλάκις ὥ πα-
 τρι τοιαύτας ἀχρεῖας ἐξαλύσαντα ἦλθεν εἰς
 μέτρον Δακτύλ. ὁ δὲ, αἰεττοχέτε καὶ ἡρμηνεύει,
 καὶ τ' πτωχεύει τῶν αἰτίων ἐδίδασκε, λέγων.
 ὡς ἡμεῖς δίδας ἀμαρτημάτων τείνοντες, δορυ-
 λῶτοι γελήμεθα. καὶ ταῦτα ὅσα σκδύν, ἅτε
 δὴ πρὸ ἡμῶν αἰατεθείτα, ὥ ἐξανδραποδίσαν
 τε πρὸ ἐδωκεν ὁ θεός, διδάσκων ἡμᾶς, ὡς οὐδεὶς
 μνηστος τούτ' εὐδόντ' ἠνείχετο. ἀλλὰ μέχρι μὲν
 ἡνσεβοῦμεν, ἐδέχετο ταῦτα πρὸ ἡμῶν προσφε-
 ρόμενα, θύρα πένον ἡμᾶς ἐδέλων, ἡνίκα δὲ εἰς
 ἀσέβειαν ἐζωκεῖλαμεν, καὶ τὰ προσενεχθείτα

πρὸ ἡμῶν ἀπὲρρίψα δῶρα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 οὐ τω πωρὸς πατρὸς παιδευθεῖς, ἐΐμνησεν
 ὡς ἐνόμιπεν, αἰθρωπείας μὲν αὐτὰ χρεῖας
 πόρρω πιποικῶς, τοῖς δὲ νομιζομένοις αἰα-
 θεῖς θεοῖς. σὺ δὲ οὐδὲ τὴν ὑπ' ἐκείνου γεγλυ-
 μῆν ἰσχυροτάμνος πμην, εἰς δ' ἅ' ἀλαξονείας
 ἐξέπιας βάραθρον, καὶ τοῖς ἰορδοῖς ἐν ἐρύφας
 ἐκπύμασι. τούτου χρεῖν ὁ τούτων σε διδάσκει
 δεωύτης οἶον τῆς ἀλαξονείας δ' ἐλως, οὐ τ'
 ἀψύχων κηδόμενος, ἀλλὰ τ' αἰθρώπων περ μν
 θούμενος· καὶ δὲ τ' σῆς ἡμωρείας, πολλοῖς αἰ-
 θρώποις δὲ ταξίαις ὑπὸ θεῶν περ πθείς. ταῦ-
 τα ὁ μὲν ἔλεγει· ὁ δὲ, νύκτωρ τὴν πμωρείαν
 ἐδίχετο· ἀθροῖς τοιζαροῦν, πῶς αἰθρώπων κ
 ἀπάντ' αἰετὸς περ νύκτωρ τ' ὄλων ὁ ποιητής· καὶ
 οὐ μόνον τ' ἐξ Αβραάμ κατὰ γένε' τὸ γένος,
 ἀλλὰ πάντ' τ' ἐξ Αδάμ· καὶ δὲ τῶς αἰὸς ἐ-
 λθούσ, ἅπαντα ἐποδῆγει πρὸς θεογνωσίαν τὰ
 ἔσθην· καὶ οὐ μόνον ἡνίκα ἡνυσέβει περ σέφθη
 τὴν διδασκαλίαν τούτ' πᾶσιν αἰθρώποις,
 ἀλλὰ καὶ ὅτε τ' παρανομίαις εἰσεπράττει
 δίκας· ἀμέλει τὸν Ναβουχοδονόσορ ἐκείνον, τ'
 ἀλαξόνα, ἐν τύραννον, τ' τὴν εἰκόνα τὴν χρυ-

Μσα. 101'

ὡς ἡνυσέβει τὸν εἰπόντα· ἐπ' ἀπάνω τῆς
 ἁγίας θήσω τὸν θρόνον μου, καὶ ἐπ' ἀπάνω τῆς νεφε-
 λῶν αἰαβύομαι, καὶ ἔομαι ὁμοῖος τῷ ὑψίστῳ.

„ καὶ καταλύψομαι τῇ χειρὶ τοῦ οἰκουμένην ὅ- Ησα. ι'
 „ λω ὡς νεοσσὶν, καὶ ὡς καταλελειμμένα
 „ ὡς ἄρῳ. οὐδ' ἀγγέλων τῆς ὁλῶν ὁ Θεὸς ἐ- οὐδ' ἀ-
 — παίδευσε σωφρονεῖν, ἀλλὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς δο-
 — ρυαλώτων γεννημένων. ὡς γὰρ εἶδεν ἐκείνος
 — τὰ κρία μφράκια, τὴν μὲν βασιλικὴν νομοθε-
 — σίαν οὐ τελέσαντα, τῆς δὲ φοβδράς ἐκείνης
 — πυρᾶς ὡς ἀθυρμάτ' καταφρονήσαντα, καὶ
 — ἀδὶ τ' αἰθράκων ἐκείνων ὡς ἀδὶ ῥόδων βαδί-
 — ζοντα, καὶ τὸ τοιαύτη φλογὶ πρᾶδεδομένοισ'
 — τὸν Θεὸν αὐθυμνοῦντας, ἐκπολήθηται μὲν τὸ
 — θαῦμα, καταπολήθηται δὲ ἐν τῇ θαύμα
 — τος ποιητὴν. κελούφ δὲ πᾶσι ἐν τούτ' Θεὸς
 — περὶ σκαεῖν, καὶ ὕψιστον αὐτ' ὀνομάζει, καὶ τὸν
 — ἀπάντ' Θεὸν καὶ βασιλέα καλεῖ. οὐ τῶ τὸς δ'. βα-
 — αὐσούριον ἐκείνον κατ' αὐτῆς λυτήσαντα, καὶ σιλ. ιη'.
 — τοῖς μακρικοῖς ἐκείνοισι χρησάμενον ῥήμασι. ιθ'.
 — ὅτι οὐ μὴ ῥύσηται ὑμᾶς κύριος ὁ Θεὸς ἐκ χειρὸς
 — μου, καὶ εἰσὶν οἱ Θεοὶ τ' ἐνδόν. τὴν οἰκείαν
 — ἀδένειαν ἔξεπαίδευσε, καὶ μόνον φυγεῖν κα-
 — τήν ἄγκασε, τὰς πολλὰς ἐκείνας χιλιάδας,
 — ἐφ' αἷς ἐφρόνει μεγάλα, ἐν βραχείᾳ καιροῦ ῥο-
 — πῇ δὲ κύριος ἀγγέλου παραπέμψας θανάτω.
 — οὐ τῶ ἐν Ἰωνᾷ νινυβίταις μετενοήσας ἀπέσει Ιανᾶ.
 — λε κήρυκα, καὶ τὸ κελυθὲν ποιεῖν οὐ βουλό- ἀ. β'.
 — μενον, ἀλλὰ φυγεῖν ἀποήτωσ' ἐπιχειρήσαντα,
 — δεσμεῖ μὲν τοῖς κύμασι, καὶ δὲ πᾶν ζινὶ δεσμεῖ

τηνέω, κὶ πῶς διδῶσι τῷ κήτει· ὁ δὲ ἄλογος
ἀπήγαγε τὸ λογικόν, ἐνθα κηρύττειν ἐτάχθη.

Ἐπειδὴ δὲ ἔμελλε ὁ μέγα τῶ οἰκονομίας τελεῖ-
σθαι μυστήριον, κὶ ὁ ἴδιος θείας ἐνανθρωπή-
σεως εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατεσπείρε
σθαι κήρυγμα, τὴν καὶ τα λοιπὸν οὖρον ὁ ἴ-
διος, ὁ ἐπὶ οὐδὲν γαστρίᾳ τῶ ἐνθῶν ἀπάντῃ ἐξ ἑ-
χῆς ἐξελέξατο, εἰς πᾶσαν κατεσπείρε τὴν οἰ-
κουμένην, ἵν' ἐπίστωσιν ἅπαντες ἀκούειν, οἱ τῇ πο-
λυθείᾳ κατεχόμενοι παλαίη, ὡς εἰς ὅστις θεός,
οὐρανοῦ κὶ γῆς ποιητής, κὶ ῥᾶον ὁ κήρυγμα
ἐν τοῖς θεοῖς ἀχρόλοις γλύνεται. Ἀλλ' ἴσως ἄν-
τις εἴποι, ὡς οὐ μόνον οὐ σωήρησεν ἰσχυροὶ
τῇ περὶ τὸ Χριστοῦ διδασκαλία, ἀλλὰ κὶ λίαν αἰ-
τέπραξαν, κὶ τοῖς ἐξ ἐθνῶν πείθεσθαι βουλο-
μένοις ἐμποδὼν ἐγλίοντο. ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς
ἐξετάσας θελήσειε, κὶ τὴν ἐναντίωσιν ἰουδαί-
ων σύμματαχον διήρησει τὸ τῶ ἐθνῶν πίστεως γνο-
μῆν. ἢ γὰρ πρὸς ἰουδαίους διάλεξις, κὶ ἀχρό-
νόμου κὶ τῶ περὶ τὸ ἀχρόδειξις, σαφὴς μὲν ἔ-
λεγεῖς τὸ τοῦτ' αἰγίασ' ἐγλίξω, ὑπεδείκνυε
δὲ τοῖς ἐξ ἐθνῶν αἰῶθεν τὴν χριστιανικὴν πο-
λιτείαν κεκηρυγμένην. κὶ ἡ πρὸς τῶν ἐχθρῶν
μαρτυρία, ἀξιόπιστον ἐποίησε τὸ κηρύττον μυστήριον.
Ἐφθόρον γὰρ οἱ τῶνδε τῶ λόγου κήρυκες εἰς
μέσον, κὶ Ἀβραάμ τὸν πατριάρχην, τὰ ὅσα
ταῖς ἐπαγγελίαις δεξάμενον, κὶ Ἰσαὰκ τὸν

ἐπαγγελίᾳ· καρπὸν· κὶ τὸ Ἰακώβ ταύτης
 τὴν οὐλογίαν πατρὸς κομίζμενον· κὶ
 τὸν Ἰούδαν, τὸ πατρῷον τὴν οὐλογίαν κληρονο-
 διαδεξάμενον· κὶ τὴν μωσῆα ταῦτα περὶ εὐηκό-
 τα· κὶ τὴν βασιλείαν Δαβὶδ ταῦτα περὶ διαπί-
 σαντα· κὶ Ἡσαΐαν κὶ Ἰδρεμίαν ταῦτα περὶ
 προφῶντας· κὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ ταῦτα
 διὰ τὴν πνύμας περικηρύξαστας· κὶ ἅπαντα
 τὰ περὶ τὴν γῆν ταὶ ἡμέτερά σαφῶς περ-
 μυνύσαντα· ὁρῶντες δὲ οἱ ἀκούοντες, σωωμο-
 λόποι, τὰς μὲν Ἰουδαίων θείας εἶναι ταύτας
 φωνάς· ἐλέποντες δὲ κὶ τὰς ἐν ᾧ ὀνόματι τοῦ
 κυρίου τελευτήσας θαύματα τεύχουσας, κὶ ἐχί-
 γνον λαβόντες τὰ λόγων τὰ σημεῖα, ἐδέχοντο
 μὴ ῥαδίως εἰς κήρυγμα, ἐπίστευον δὲ ᾧ κηρυττο-
 μῶν θεῶν, τὴν δὲ Ἰουδαίων ἐβδελύττοντο ἐβδ-
 λυεῖν· οὐκοῦν οὐ μόνον ἐμπροσθεν οὐ γίνοντο ἡ
 Ἰουδαίων ἀπειθεία ᾧ θεῶν κηρύγματι, ἀλλὰ
 κὶ δι' ὧν αἰετίνην ἐπεχείρουν, ἀξιόπιστον τῆς τὸν λό-
 γων εἰργάζοντο· ἢ τὴν αὐτολογίαν τὰς δεσποτι-
 κας μαρτυρίας εἰς μέτρον ἁλίσσας κατηνάγ-
 κασαν, ἐκεῖνα δὲ τὸ ψεύδος διήλεγχον, κὶ τὴν
 ἀληθείαν τὸ φῶς ὑπεδείκνυσαν· αἰθῶν τοι-
 γαροῦν ὅ τ' ὅλων θεός, τὴν τὴν ἀνθρώπων οἰκο-
 νομῶν διετέλεσε σωτηρίαν, καὶ ἐκείνῳ καιρῷ
 τὴν πρόσφορον προσήνεγκε θοράκειαν· κὶ ἴδοντες
 τὸν διδάσκον ὁ μακάριος ἔλεγε Παῦλος· ἐφ' ὧν Γαλ. δ'

πρὸς Γα " χρόνον ὁ κληρονόμος νῦν πὸς ὅστιν, οὐδὲν διαφέ-
 λα. δί. " ρει δούλου, κύριος πάντ' ὦν, ἀλλ' ἔτι πρὸς
 " ποιῶν ὅτι καὶ οἰκονόμος μέχρι τῆς περιουσίας
 " τῆς πατρὸς. οὐ τὰ καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεῖς νῦν ποιοῦμεν,
 " τὰ σοι χεῖρα τῆς κόσμου ἡμεῖς διὰ τὴν ἀντιλήψιν. ὅτε
 " δὲ ἡλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρόνου, ἔβαλέν με
 " ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν αὐτὴν γινώσκοντες ἐκ χειρὸς αὐτοῦ,
 " μὴ οὐκ ἔτι νόμον, ἵνα τὸν ἔτι νόμον ἔβαλε-
 " ράσῃ, ἵνα τὴν ὑποδείξαι ἀχλαύωμεν. ὅτι πᾶσι
 " ταύτην τὴν οἰκονομίαν οὐκ ἐκμετρίσαμεν
 " ἐλήλυθεν, ἀλλ' ἄνωθεν οὐ τὰ διέταξεν, ὁ αὐ-
 " τὸς διδάσκει τὸν μάρτυρα, κοινῶς ἐπιστάτην
 α. κρη. " καὶ γράφων. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τε
 β. " λείοις, σοφίαν δὲ οὐ τῆς αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῆς
 " ἀρχῆς τῆς αἰῶνος τούτου τῆς καταργουμένης,
 " ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν τοῦ αἰῶνος ἐν μυστηρίῳ τῶν
 " ἀποκρυφισμένων, ἣν προῶμεν ὁ θεὸς πρὸς τὴν
 " αἰῶνα εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων
 " αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν. εἰ δὲ ἔγνωσαν, οὐ καὶ
 " τὸν κύριον τῶν δόξαν ἐστύρωσαν. οὐ γὰρ αὐτοὶ
 " νοῦν τῆς τῆς ἀνθρώπων διανοίας, προφασίζοντες
 " αὐτοῖς τὸ ἄγαν δύσκολον πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἄνοι-
 " οῦν τῶν μυστηρίων τῶν τέλει, ἐμαίηται μὲν ἡ σω-
 " τὴρ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἀκούοντες δὲ τῶν ἄκρων
 " ἀγαθῶν ἡμῶν ἐγίνοντο πρόσκοι. οὐκ ὡς ἀπὸ
 " κρύπτου δὲ μυστήριον, πρὸς δὲ τῶν αἰῶνων προῶμεν
 " τοῦ ταῦτα πάντα ἔγνωκεν, καὶ ὅτι πάντ' ἔτι

ῥύτῳ περιμήθειαν καταμαθόντες, καὶ τὴν ἀσά-
 θμηντον αὐτῆς φιλανθρωπίαν ὀρώντες, καὶ
 τὴν ἀμέριστην βλέποντες ἑλεον, μάθετε τὴν δύ-
 ορτην ὑμνεῖν. λόγοις δὲ γνώμοσι τὰς μεγάλας
 δούργεσίαις ἀμείψασθε. θύσατε ὡς θεῶ θυσίας λαλ.
 αἰνέσεως. μὴ μολύνετε βλασφημία τὴν γλῶ μθ'.
 τήν, ὅργανον ὑμνοῦντων ἀποκρίνατε τὴν εἰς τῶ
 το γεληνηλίνην. τῶ θείων οἰκονομιῶν, τὰς μὲν
 φαινομένας προσκυνεῖτε, τὰς δὲ κεκρυμμέ-
 νας μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἀλλ' ἀγαμέινετε
 τὴν μάθησιν εἰς καιρὸν ἐδιδάσκοντες. ὅταν ἀχρὸν
 σώμεθα τὰ πάντα, τότε τὴν τελείαν γνώσιν
 λαβόμεθα. μὴ μιμήσκητε δὲ τὴν Ἀδαμ, ὃς τῶ ἀπὸ
 τοῦ δούλου καρπῶν κατετόλμησε. μὴ ἀφῆθε
 τῆς κεκρυμμένων, ἀλλὰ τῶ προσήκοντι και-
 ρῶ τὴν τούτων καταλίπετε γνώσιν. πείσθη-
 τε τῶ σοφῶ λέγοντι. μὴ εἴπῃς, τί ὅτι, εἰς τί ΕΚΚΛ.
 ὅτι, πάντα γὰρ εἰς χρεία αὐτῆς ἐκτεταται. λθ'.
 πάντα χάρις οὗτο ὑμῶν ἀφορμὰς ὀφειλόμε-
 νοι, καὶ μία ὑμῶν ἀποδοῦναι κατέσταντες, προ-
 σενέκατε μετ' ἡμῶν ὡς ποιητῇ καὶ ἀγαθοδότη,
 καὶ σωτῆρι Χριστῶ ὡς ἀληθινῶ θεῶ ἡμῶν, αὐτῶ ἡ
 δόξα καὶ ἡ προσκύνησις καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς
 τοῦ ἀτελεύτου αἰῶνος τῶ αἰώνων, Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

κ β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π

Ἀπαντὰ εἰσι τεράδια.

4-2-5

